

STO GODINA (1908. – 2008.) OSNOVNE ŠKOLE

PANTOVČAK

STO GODINA OSNOVNE ŠKOLE PANTOVČAK (1908. – 2008.)

OŠ PANTOVČAK

Nakladnik

Osnovna škola Pantovčak
Zagreb, Hercegovačka 108

Za nakladnika

Romana Marin, prof.

Autor teksta

Omer Rak

Urednik

Mirko Banjeglav

Lektorica

Lidija Supančić

Autori fotografija

Arhiv Muzeja Grada Zagreba (K. Grass, Antun Stiasni, dr. K. Mlač, V. Guteša),
Mirko Banjeglav, Hrvatski muzej arhitekture, iz a rhiva OŠ Pantovčak,
iz privatnih albuma bivših učitelja, učenika i donatora Osnovne škole Pantovčak

Dizajn i grafička priprema

Mirko Banjeglav

Naklada

1000 primjeraka

Tisak

Zrinski d.d. Čakovec

ISBN 978-953-55277-0-1

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 673187

Zagreb, kolovoz 2008.

Sto godina
OSNOVNE ŠKOLE **PANTOVČAK** (1908. – 2008.)

108

108

108

108

P

redgovor

Mali je broj škola danas u Hrvatskoj koje se mogu pohvaliti tako dugim i neprekidnim odgojno-obrazovnim djelovanjem koje traje čitavo stoljeće, kao što je to Osnovna škola Pantovčak. Od svojeg osnutka, daleke 1908., djelujući u raznolikim i nerijetko presudnim povijesnim zbivanjima, u različitim društvenim uređenjima i različitim ideološkim usmjerenjima i orijentacijama, pa i u najnovijem demokratskom duhu, škola nije nikada zaboravila ili izostavila svoju primarnu funkciju – odgojno-obrazovni rad. O tome svjedoče generacije učenika koje su završile školu na Pantovčaku, a kroz svoju odraslost pokazuju primjer odgovorne uloge pojedinca u društvu. Zgrade govore o vremenu, a ljudi o događajima. Na stranicama ove monografije naći će se brojni primjeri koji govore u prilog tome da je ona i povijesni dokument.

Mnoge će iznenaditi ne samo brojnost prikupljenih materijala i dokumentacije o povijesti škole na Pantovčaku nego i niz dosad nepoznatih informacija o počecima njezinog rada. Bit će razvidan pristup pisanju ove knjige koji govori o spoznaji da život i rad škole nikad nije mogao biti izdvojen od svojeg socio-povijesnog okružja, već je uvijek bio povezan sa svojim narodom, državom, gradom i pripadajućom gradskom četvrti. Jer, upravo

su se različita zbivanja na državnoj i nacionalnoj, ali i na gradskoj razini odražavala na rad škole.

I upravo ta impresivna količina prikupljenog materijala govori o tome kako je kontinuitet ove škole u nastojanju da se postignu najviši standardi u odgoju i obrazovanju generacija i generacija učenika jedan od elemenata na kojem se godinama gradi imidž škole. To je zamjetljivo u brojnim obrađenim detaljima iz kojih je vidljivo da je ta želja bila prisutna među učiteljima i ravnateljima od samog početka djelovanja škole.

Generacijski se nastojalo, odgojno-obrazovnim djelovanjem, prenositi vrijednosti u središtu kojih je čovjek u svoj svojoj punini te je na taj način škola ostala živjeti i izvan svojih učionica, kroz svoje učenike i njihove živote, ne samo u Hrvatskoj. Daleko šire.

U stotu godišnjicu škole ulazimo sa 486 učenika raspoređenih u 20 razrednih odjela od prvog do osmog razreda od kojih je 117 učenika uključeno u produženi boravak od prvog do trećeg razreda.

U školi radi 15 učiteljica razredne nastave, a njih šest u produženom boravku. Predmetna nastava stručno je zastupljena s 20 učitelja, a uz ravnateljicu su kao članovi stručnog tima zaposlena tri stručna suradnika (pedagog, psiholog, knjižničar), te tajnik, računovođa i 10 ostalih zaposlenika.

Nastava se izvodi u dvije smjene, a realna su očekivanja usmjerena na osiguravanje ponajprije materijalnih uvjeta za izvođenje nastave u jednoj smjeni, što je škola spremna i stručno organizirati. Dakle, uređenjem podrumskog dijela stare školske zgrade stvorili bi se uvjeti za prelazak na rad u jednoj smjeni i uvođenje izborne nastave informatike u razrednu nastavu. Nije to, dakako, jedina prednost rada u jednoj smjeni, već bi se time

Ravnateljica OŠ Pantovčak
Romana Marin, prof.

ostvarili uvjeti za dosljedno provođenje Hrvatskog nacionalnog obrazovnog standarda (HNOS-a) u svim dijelovima koji se odnose na kvalitetu.

Iako je tijekom zadnjih 17 godina mnogo učinjeno na poboljšanju uvjeta za ostvarivanje cjelokupnog rada škole, mnogima je potpuno nepoznato da je samo unazad nekoliko godina naša škola djelovala u materijalnim uvjetima koji zasigurno nisu odgovarali ne samo visokom nego ni minimalnom standardu. Tada se, zahvaljujući samo dalekovidnosti i pedagoškoj viziji rukovodstva škole, prišlo uređenju dvorane za tjelesnu i zdravstvenu kulturu, sanitarnih čvorova, knjižnice, zbornice, sobe za razgovore s roditeljima, kinodvorane, blagovaonice, informatičke učionice, ali i vanjskog prostora škole – igrališta, cvjetnjaka, ograđenog nogostupa uz školu, semafora na raskrižju Pantovčaka i Hercegovačke ulice. Sigurno je da su se, ubrzo nakon cjelokupnog uređenja, otvorili novi vidici i nove potrebe za daljnjim uređenjem i daljnjim nastojanjima u podizanju standarda obrazovanja u našoj školi. Sve je to rezultiralo idejama za uvođenje inovacija u svakodnevni život i rad, ali i shvaćanje da je u svemu tome stručno usavršavanje učitelja i stručnih suradnika kao neposrednih nositelja nastavnog procesa – prioritet.

Utvrđujući strategiju razvoja na početku školske godine 2007./2008. stručni tim škole, ojačan stručnim suradnikom psihologom, temelji svoj rad na načelima upravljanja kvalitetom, svjestan da je to jedini način napretka i razvoja. Cijene se profesionalne i osobne kvalitete učitelja te ih se potiče na unapređivanje osobnog rada. Omogućuje im se autonomija u planiranju i programiranju rada i zahtijeva odgovornost u postizanju rezultata koji se odnose na obrazovna postignuća učenika. Posebna pozornost posvećuje se uključenosti učitelja i stručnih suradnika u razne oblike stručnog usavr-

šavanja s naglaskom na osobni razvoj pojedinca. Poticanje stručne kompetencije učitelja sukladno je razvoju suvremenih didaktičko-metodičkih oblika rada i novim medijima. Aktualiziranje i unapređivanje politike i strategije njezina provođenja u skladu je sa suradnjom, kulturom razgovora i tolerantnim međuljudskim odnosima, međusobnim uvažavanjem i timskim radom.

Radi uočene potrebe pojačane prevencije, detekcije i kurative različitih poremećaja u ponašanju učenika morat ćemo zaposliti defektologa socijalnog pedagoga. Takvim ekipiranjem stručnog tima otvorili bismo mogućnost sustavnijeg i kvalitetnijeg bavljenja s učenicima s posebnim potrebama kako onima s razvojnim poteškoćama, tako i s darovitim učenicima.

Nakon ovih sto godina djelovanja naše škole otvorili smo još jedna vrata unapređenju prakse identificiranjem i obogaćenim programom rada s prvom grupom darovitih učenika škole, prvom primjenom licenciranog računalnog programa u profesionalnom usmjeravanju učenika osmog razreda i sudjelovanjem u prvom projektu samovrednovanja osnovnih škola u Republici Hrvatskoj ispitivanjem obrazovnih postignuća učenika četvrtog i osmog razreda i ispitivanjem mišljenja učenika, njihovih roditelja i učitelja o socijalnim komponentama, kvaliteti poučavanja i vrednovanja u nastavnom procesu.

Monografija koja je pred vama, vjerujem, svjedoči o zalaganju svih onih koji su dio svoje karijere i života nesebično ugradili u stogodišnji razvoj Osnovne škole Pantovčak.

Uvod

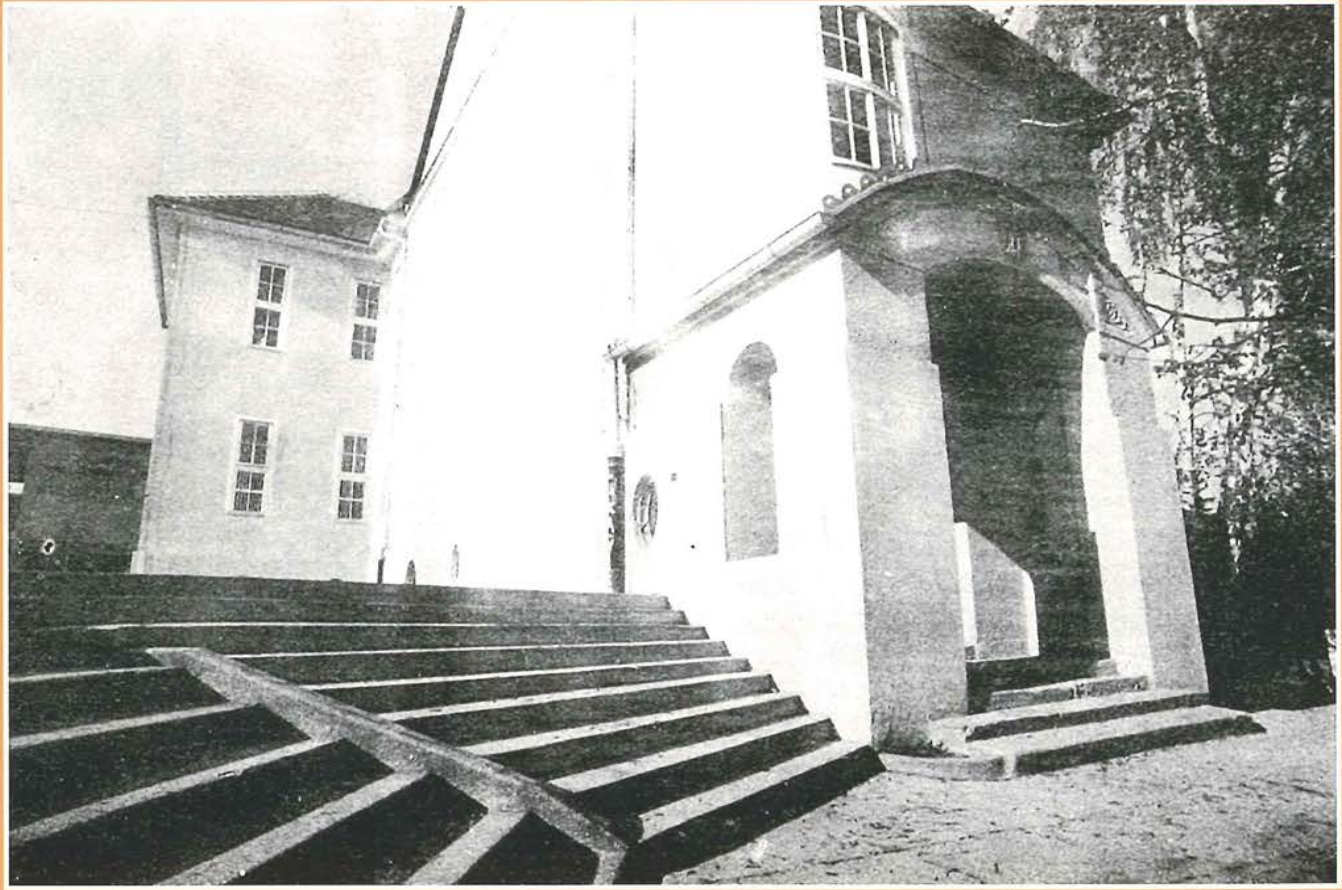
Za razliku od stogodišnjih ljudi, složiti ćete se, stogodišnje škole ostaju krepkima, pače pucaju od zdravlja jer upravo u toj dobi postaju neka-ko još aktivnijima, snažnijima i, na izvjestan način, zbog brojnosti školskih sadržaja i bogatstva iskustva, još edukativnijima. Tih sto školskih godina ostaje u sjećanjima brojnih naraštaja – svih onih koji su sjedili pred pločama u drvenim klupama, bučili po hodnicima, kradom prepisivali, vukli djevojčice za kike, pisali prva stidljiva ljubavna pismenca, znojili se pred učiteljima, bubali napamet, pokunjeni ili ozareni izlazili iz škole... do sutradan, do prvog zvonca prvog sata. Četiri godine... osam godina.

Srednja škola (još) nije nužna, fakultet osobito, ali osnovna škola – bez nje se jednostavno ne može. Nju moramo proći uzduž i poprijeko, od prvog do zadnjega kata, kroz sve učionice, kabinete, dvorane. Jer tu je mjesto za odrastanje, negodovanje, strahovanje, radovanje, natjecanje, zaljubljivanje, učenje. Sto godina jedne škole nije memento pohranjen samo u srcima učenika, sjećanja o ško-

li naviru ravnateljima, učiteljima, podvornicima, spremačicama. Svi oni imaju jednako pravo na sjećanje, taj titravi eter koji vrvu slikama njihovoga prvog radnog dana, mladosti darovane prosvjeti, života posvećenog pouci, i djeci. Da, djeci zauvijek.

Osnovna škola Pantovčak uključuje sve te sentimentalne trenutke učenika i njihovih učitelja tijekom stogodišnjega svojeg postojanja. Ali i više od toga. Njene učionice, hodnici, kabineti i zbornica, matične knjige, imenici i spomenice, dokumenti su vremena koje je nepovratno prošlo, ali koje nije nestalo bez traga. OŠ Pantovčak naprosto je dokument kojeg valja čitati, proučavati i sjećati ga se. Stoga nam je zadaća sustavno, koliko je to moguće s ove vremenske udaljenosti, poslagati najznačajnije momente u stoljetnom životu ove škole, iznijeti na dnevno svjetlo svu bujnost života koji je brujao njome, pokušati barem na trenutak zaustaviti vrijeme, poput daha, na nekoj slici, zabilježbi iz dnevnika, retku iz spomenice... radi onih naraštaja kojima je postala i ostala dijelom života, i onih kojima će to tek postati. *Nek' ostane u srcima svih!*

ŠKOLA NA BRIJEGU
(1907./8. – 1918.)

Gradonačelnik koji je pokrenuo Zagreb i 'odobrio osnovu za gradnju nove pučke škole na Pantovčaku' – dr. Milan Amruš, Muzej grada Zagreba

P oput ljudi, i gradovi imaju godine kada im je 'išlo' posebice dobro. Zagreb, recimo, rado pamti 1907. godinu. Bila je to godina gradonačelničkog mandata jednoga Slavonca – dr. Milana Amruša. Gradi se te godine tzv. Popovićeve palača na uglu Jelačićeva trga i Splavnice, poznata po Meštrovićevu reljefu. Zagreb iste godine dobiva i dvije bankovne zgrade: Austro-ugarske banke na uglu Palmotićeve i Jurišićeve i Hrvatsko-slavonske centralne štedionice na uglu Gundulićeve i Illice u kojoj se nalazi kavana Corso. Na uglu Akademičkog trga i Katančićeve otvara se hotel 'za otmjen svijet', koji se naziva Palace hotel Croatia. No, to je tek početak. Najbolje tek dolazi. Počinje asfaltiranje ulica, a prva koja je nasipana asfaltom Mihanovićeve je pokraj Botaničkog vrta i klizališta na mjestu današnjeg Socijalnog osiguranja. Gradonačelnik Amruš nesumnjivo je bio čovjek ispred svojeg vremena jer već 1892. poziva u Zagreb tada već poznatog Nikolu Teslu koji 24. svibnja u Gradskoj vijećnici izlaže svoje zamisli o projektu elektrifikacije Zagreba. "Čuveni elektrotehnički strukovnjak, naš zemljak Nikola Tesla, koji je na poziv gradskog načelnika dr. Amruša došao u Zagreb da svojim savjetom podupre Gradsko poglavarstvo u predmetu uvođenja električne rasvjete, razlagao je jučer do podne svoje nazore o načelnim pitanjima toga poduzeća" – izvijestile su sutradan zagrebačke *Narodne novine*. Petnaest godina poslije, nezaobilazne 1907., pali se prva javna električna gradska rasvjeta, dolazi do "prvog svečanog rasvjetljenja grada ovim novim čudesnim svjetlom".

U lipnju te godine utemeljena je Akademija likovnih umjetnosti, tada poznata kao Kraljevsko zemaljsko više obrazovno umjetnost i umjetni obrt – s ustrojnim statutom i naučnom osnovom s redom predavanja na Slikarskom odjelu, Kipar-

skom odjelu i Odjelu za kandidate učitelje risanja. Prvi nastavnici bili su Robert Frangeš Mihanović, Rudolf Valdec, Robert Auer, Oton Iveković, Bela Csikos Sessia, Menci Klement Crnčić i Branko Šenoa. Gradonačelnik Amruš uz potporu družbe 'Braće hrvatskoga zmaja' u prosincu 1907. otvara Muzej grada Zagreba u prostoru kule nad Kamenitim vratima, stotinjak metara od današnje lokacije u Opatičkoj ulici, i novoosnovanu Gradsku knjižnicu, također iznad Kamenitih vrata, spriječivši na taj način rušenje toga gradskog spomenika. Za neumornog Slavonca ni to nije bilo dovoljno pa te neponovljive godine osniva i Zavod za njegu dojenčadi, što je u ono vrijeme bio pionirski potez, i to ne samo u dijelu Europe s ove strane Sutle nego i s one, tzv. europske strane.

Upravo u toj najplodnijoj godini koja je grad Zagreb kao ni jedna do tada obogatila brojnim javnim zgradama, novoutemeljenim institucijama i komunalnim novotarijama, započela je i završila gradnja Gradske pučke škole na Pantovčaku. Međutim, zanimanje za Pantovčak, ne u smislu prosvjete, već nekih drugih nakana, datira i nekoliko stoljeća ranije. Kada su 1606. godine u Zagreb došli isusovci, koji su osnovali klasičnu gimnaziju na Gornjem gradu i sagradili samostan na Jezuitskom trgu, grad im je najprije podario zemlju za vrtove na mjestu današnjeg nebodera na Jelačićevu trgu i početku Illice. Šezdesetak godina poslije datira podatak u "Protokolu slobodnog kraljevskoga grada na Gričkim goricama zagrebačkim" kako isusovci imaju posjed na Pantovčaku. Do toga posjeda tekao je uski kolni put hrptom brjega, nalik dugačkoj vrpci, sličan, kako bi kajkavci rekli, 'pantlinu', piše u *Vjesniku* Branimir Špoljarić. I povjesničar Zagreba, pokojni Franjo Buntak, u svojoj *Povijesti Zagreba* spominje podatak da su isusovci na današnjem Pantovčaku imali vinograd

dan osvijetljeni
Mih. Amruš 1907.

sv. Ignacija i ljetnikovac već negdje od sredine 17. stoljeća. Nadalje, na početku Pantovčaka, s lijeve strane današnje ulice, na mjestu nekadašnjeg Zanatlijskog doma (današnje Glazbene škole Blagoja Berse), bilo je nekoć pravoslavno groblje, dok su se s druge strane ulice počele izgrađivati prvobitno male prizemnice, nalik onima u Radničkom dolu za radnike iz male tvornice parketa, sa svim oblicima ruralne arhitekture. Pri vrhu Pantovčaka bilo je seosko naselje obitelji Cesar koja je sve do ukinuća kmetstva bila podložnica obitelji Nikolić. Koliko je to naselje bilo malo, govori nam podatak iz 1801., prema kojemu je na Pantovčaku bilo samo sedam kuća i 42 stanovnika. Još se i godine 1878. navodi kako je ulica slabo izgrađena, no s otvaranjem tržnice na trgu počela je intenzivnija izgradnja, napose u njenom gornjem dijelu, s kućama za odmor, vilama i zgradama s nekoliko stanova za iznajmljivanje. Kod broja 60 na Pantovčaku otvara se i prva trgovina, ali tu je i Topolova pekarnica; preko puta pučke škole na Pantovčaku također se otvara pravi, kako bi stari rekli, 'grajzleraj', trgovina mješovite robe. Pantovčak dobiva i svoja prva izletišta. Bile su to Šepatova gostionica i gostionica "K veselom Joži" Josipa Ožbolta, nasuprot šumi i imanju barunice Nikolić. Prva zagrebačka autobusna veza uspostavljena je na relaciji Ilički trg – Pantov-

čak, a autobus je vozio samo do ulice Goljak, jer je cesta dalje, prema Šestinskom vrhu, bila mnogo uža. Mnogi stanovnici koji se tuže na prevelik promet koji teče današnjim Pantovčakom, sa sjetom se prisjećaju vremena ladanjske idile, vinograda i voćnjaka, a i šume Nikolićeva imanja u koju se kretalo u berbu kestena i gljiva. Bilo je to vrijeme kada se doista poput 'pantleka' uski trak kolnog puta penjao grebenom strmoga brijega.

Ah, te vijugave staze sjećanja.

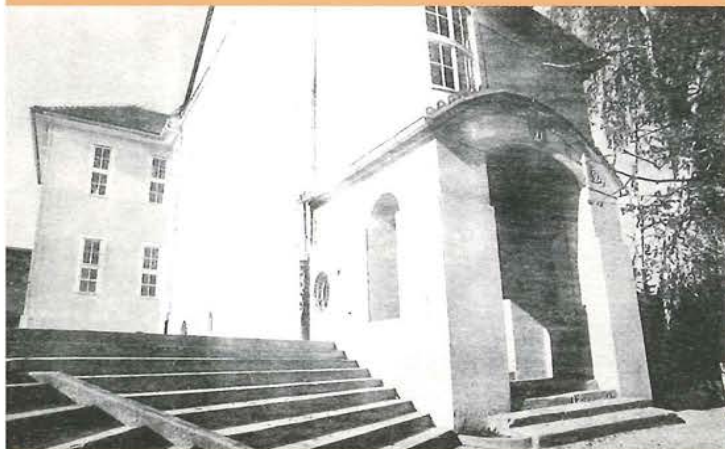
Nakon ove kratke povijesne ekskurzije vratimo se ponovno 1907. godini i novoizgrađenoj pučkoj školi na Pantovčaku.

Zgradu škole projektirao je tadašnji ugledni zagrebački arhitekt Edo Šen (Schön). Nakon studija u Beču arhitekt Šen se vraća u Zagreb gdje dobiva uposlenje kao državni službenik u tadašnjem Građevnom uredu, vodeći tehničke poslove vezane uz zgradarstvo i građevno redarstvo. Budući da je djelovao kao državni službenik – inženjer, Šen nije, sve do 1908. godine, kada napušta državnu službu, imao pravo na samostalan rad, tako da kada bi i projektirao, morao je to raditi pod krinkom jedne od tadašnjih zagrebačkih građevinskih tvrtki kao

Vinogradi Pantovčaka, oko 1910.,
ostavština Kršnjavi – Muzej grada
Zagreba

Da se ne zaboravi: spomen-ploča u
'staroj školi'

Ispred gostionice Đure Šepata na
Pantovčaku 1924. godine

Pred 'starom školom': stube kojih više nema i 'stara škola' danas

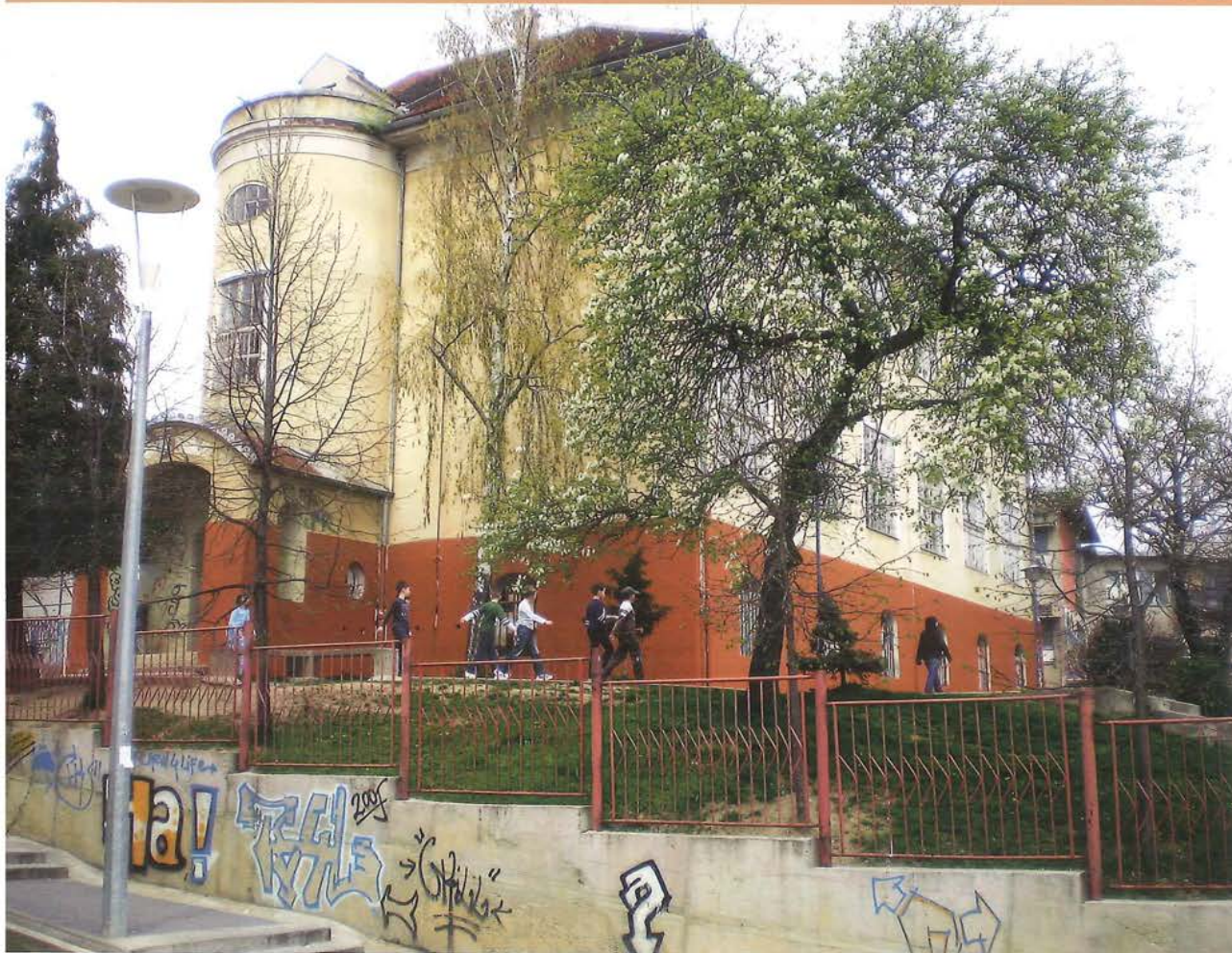
Arhitekt Edo Šen (Schön), projektant 'stare škole' na Pantovčaku

što je, na primjer, bio slučaj s realizacijom stambene zgrade u Gundulićevoj 35 iz 1907. godine.

Jednokatna je zgrada škole na Pantovčaku bila okružena ograđenim vrtom s drvećem, travom i nekoliko klupa. Dvije učionice s hodnikom i nužnicima bile su smještene u visokom prizemlju i na prvom katu. Svaka je učionica imala opločanu peć za loženje drvima. Uz jednodijelne drvene klupe s dva reda sjedala spojene radnom pločom u učionicama je bilo i po jedno školsko računalo. Na zidovima su obvezno bili pričvršćeni raspelo i zemljovidna karta tadašnje države. U Spomenici Gradske pučke škole na Pantovčaku prva zabilježena školska godina je 1907./1908. "Za načelnikovanja dr. Milana Amruša podignuta je ova škola troškom od ___ i svečano otvorena 5. ožujka 1908.", stoji u prvoj rečenici Spomenice. Zanimljivo je da je nepotpisani netko, onaj tko je krasopisom ispunio prve dvije stranice Spomenice, ispustio upisati iznos troška za gradnju škole ostavivši na tome mjestu prazan prostor. Ili nije znao o kojemu je iznosu bila riječ, što je moguće, jer možda je iznos bio poznat tek nekolicini onih koji su donosili odluke (o gradnji), ili je znao, ali nije bio ovlašten upisati ga u javni dokument poput školske Spomenice. Naposljetku, možda je ci-

jela stvar posve banalne naravi, ali kakva god ona bila, najvjerojatnije nikada nećemo saznati zašto u rubriku naslovljenu "Školska godina 1907/8." nije upisan iznos troška za gradnju škole na Pantovčaku. Međutim, u školskoj se Spomenici nalazi i list papira, očito naknadno umetnut između školske godine 1940./41. i sljedeće školske godine koja je zapisana u Spomenici, daleke 1968./69. Gotovo tri desetljeća života škole nisu zabilježena u tom dokumentu, osim nekoliko riječi koje je, na također u Spomenici umetnutom listu papira, napisala učiteljica Marija Golik 1958. godine, opisavši ukratko kako se odvijala nastava tijekom Drugoga svjetskog rata, no o tome će biti govora poslije. Na prvom (umetnutom) listu papira nalivperom je napisano da je 4. veljače 1907. gradski načelnik dr. Milan Amruš "u ime samoupravnog odbora predložio da se zaključi sljedeće:

1. Odobrava se osnova za gradnju nove pučke škole na Pantovčaku prema nacrtu gradskog građevnog ureda time da se za sada imade škola sagraditi sa 4 školske sobe tj. samo prizemlje i I. kat.
2. Zemljište se oduzima vlasniku s tim da mu se dodijeli drugo.

3. Ukupni troškovi za gradnju škole i nabavu zemljišta kao i za izgradnju kanala u cestovnom dijelu od škole do Iličkog trga iznose 162 000 kruna."

Ne manje zanimljiv je podatak da je škola svečano otvorena u ožujku 1908. te da je, očito, jedan dio školske godine u njoj već bila održavana nastava prije negoli je 'svečano' otvorena.

Uprava škole povjerena je učitelju samostanske škole Vilku Popoviću, a Zlata Radinović je naredbom Kraljevske zemaljske vlade Odjela za bogoslovje i nastavu br. 3431 imenovana privremeno

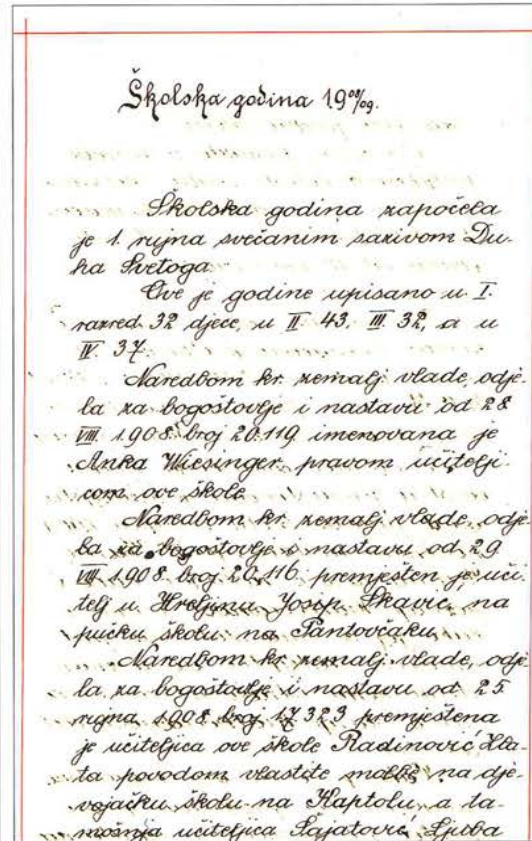
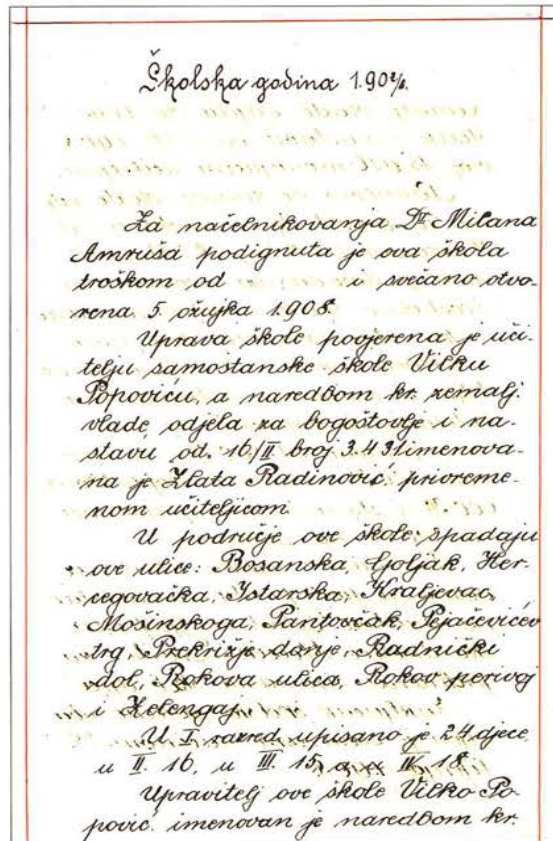
učenicom. Istim, brižljivim krasopisom u Spomenicu je upisano i koje ulice pripadaju 'području ove škole'. Navodi se redom: Bosanska, Golljak, Hercegovačka, Istarska, Kraljevac, Mošinskoga (današnja Nazorova), Pantovčak, Pejačevićev trg (današnji Britanski trg), Prekrižje donje, Radnički dol, Rokova ulica, Rokov perivoj i Zelengaj.

U *Bratstvu*, listu učenika osnovne škole Pantovčak, tiskanom u povodu 80. godišnjice škole, objavljen je zapis učenika VIII.b razreda Tinka Globočnika sastavljen prema riječima njegova djeda Stjepana Kunšteka, 'starog Zagrepčanina'. Evo što je on kazao svojem unuku o školi Pantovčak: "I vaša stara škola

'Stara ljepotica' danas

Spomenica Gradske pučke škole na Pantovčaku

Desetljećima već ne zvonu: staro školsko zvono

nekad je bila nova. Izgrađena je 1908. godine. Bila je okružena visokim zelenim borovima i dvjema ulicama: Pantovčakom i Hercegovačkom. Baš kao i danas, ali moraš znati da te ulice u to doba nisu izgledale ovako kako izgledaju sada. Bile su široke, pune kamenja i prašnjave. To nije smetalo ni ljudima, ni drveću, jer nije bilo prometa. Pokatkad bi projurila neka kola, i to ti je bio sav promet. Kao i danas, Hercegovačku i Pantovčak spajao je Šilobodov put, tada poznatiji kao 'Putić'. Isti je bio kao i danas, samo mnogo ljepše uređen. Stara je škola imala podvornika koji je bio vrlo strog, ali je volio

djecu i često prema njoj bio pupustljiv... Na mjestu nove škole bio je vinograd i u tom vinogradu mogao si u svako doba dana vidjeti djecu kako 'beru' grožđe. Vlasnik ih je naganjao sa štapom u ruci, no to nije ništa pomagalo. Stara je škola imala četiri razreda i tokom godina kroz nju su prolazile generacije i generacije učenika."

Novom naredbom Kraljevske zemaljske vlade Odjela za bogoštovlje i nastavu od 7. kolovoza 1908. proširena je dotadašnja dvorazredna 'dvospolna škola' u četverorazrednu. U prvi razred upisano je 24 djece, u drugi 16, treći 15, a u četvrti 18.

Prvi Glavni imenik škole iz 1908. godine
– Arhiv grada Zagreba

Zapis o prvoj školskoj godini 1907/08.

... pa o drugoj školskoj godini

Statistički pregled o pomoru djece:

Redni broj	Ime i prezime	Mjesto, dan		Od kakve je bolesti umro	Kada?
		mjesec	i god. rođ.		
1	Pero Binder	Zagreb	11. VI. 1900	škole	22. I. 1909.
2	Anka Medvošek	"	8. II. 1899.	tuberkuloza	17. XII. 1910
3	Mirko Komadina	"	17. II. 1902	difterija	
4	Lujiza Sarazin	"	8. X. 1905	ispala mrog. opna	12. II. 1915
5	Klata Ćmar	Zagreb	29. IV. 1902	tuberkuloza	10. III. 1917
6	Kristina Đurđić	Zagreb	20. VII. 1906	"	18. X. 1916
7	Vlado Javor	Zemljani (Kranj)	3. VII. 1912	šćerna bolest	1. II. 1920
8	Branko Nikić	Bišani (Dalm.)	20. VIII. 1912	škole	20. VI. 1920
9	Anka Leonhard	Zagreb	1. I. 1909.	sušica	21. IV. 1920
10	Katica Belić	Zagreb	1907		

im djeca polaze školu i crkvu". Od početka 20. stoljeća do kraja Prvoga svjetskog rata osnovno školstvo u Hrvatskoj karakterizira težnja za širenjem prosvjete među široke narodne slojeve i težnja za ublažavanjem nepismenosti. Glede potonje zadatke, svaki novi školski polaznik koji ne bi izbjegao obvezu redovitog pohađanja škole, značio je, u ukupnom broju, smanjivanje broja nepismenih. Zato ne čude stroge mjere koje su poduzimala mjerodavna tijela. Tijekom ratnih godina 1914. – 1918. broj djece koja su neredovito ili uopće nisu pohađala nastavu značajnije se povećao zbog odlaska njihovih očeva u rat.

Naredbom Kraljevske zemaljske vlade Odjela za bogoštovlje izdanom tri dana prije početka nove školske godine (1908/9.) u Gradskoj pučkoj školi na Pantovčaku imenovana je prva 'prava' učiteljica ove škole. Iz Hreljina je u školu došao učitelj Josip Škavić dok je prije kazana privremena učiteljica

80 GODINA OSNOVNE ŠKOLE NA PANTOVČAKU

Prošlo je točno osamdeset godina otkako se »rodila« naša stara škola.

Razgovarala sam o tim davnim danima s mojim djedom. On se zove Stjepan Kunštek, stari je Zagrepčanin, i otkako pamti, živi u ovom dijelu grada. Moram priznati, nije ga bilo lako nagovoriti da mi nešto ispriča, ali je nakon mojih nagovora ipak počeo:

»Ne znam što bih ti rekao... No, dobro! I vaša stara škola nekad je bila nova. Izgrađena je 1908. godine. Bila je okružena visokim, zelenim borovima i dvjema ulicama: Pantovčakom i Hercegovačkom. Baš kao i danas, ali moraš znati da te ulice u to doba nisu izgledale ovako kako izgledaju sada. Bile su široke, pune kamenja i prašnjave. To nije smetalo ni ljudima, ni drveću, jer nije bilo prometa. Pokatkad bi projurila neka kola, i to ti je bio sav promet. Kao i danas, Hercegovačku i Pantovčak spajao je Šilobodov put, tada poznatiji kao »Putić«. Isti je bio kao i danas, samo mnogo ljepše ureden. Stara je škola imala podvornika koji je bio vrlo strog, ali je volio djecu i često bio prema njoj popustljiv... Kaj da ti još velim? ...Na mjestu nove škola bio je vinograd i u tom vinogradu mogao si u svako doba dana vidjeti djecu kako »beru« grožde. Vlasnik ih je naganjao sa štapom u ruci, no to nije ništa pomagalo. S

Stara škola imala je četiri razreda i tokom godina kroz nju su prolazile generacije i generacije učenika. Sve do 1942. godine kada je škola zatvorena, jer su u nju smjestili ustaški štab.»

Nakon pobjede nad okupatorom i njegovim slugama u staroj su školskoj zgradi ponovo zbrujali učenički glasovi. Bruje i danas...

Slušala i zapisala: TINKA GLOBOČNIK, VIIIb

Oni nikad nisu završili osnovnu školu – statistički pregled učenika Gradske pučke škole na Pantovčaku umrlih od zaraznih bolesti 1909. – 1920.

Sjećanje o školi Pantovčak starog Zagrepčanina Stjepana Kunšteka objavljeno u *Bratstvu*, listu učenika Osnovne škole Pantovčak 1988.

Zlata Radinović temeljem osobne zamolbe pre-mještena na djevojačku školu na Kaptolu, a odande je na Pantovčak došla učiteljica Ljuba Šajatović. Početkom zime te školske godine, stoji zabilježeno, pojavilo se mnogo 'priljepčivih bolesti' među školskom mladeži pa je Gradsko poglavarstvo bilo "prinuđeno obustaviti obuku od 16. prosinca 1908. do 3. siječnja 1909". Zarazne bolesti među djecom osnovnoškolskog uzrasta u to vrijeme zbog nedostatne medicinske zaštite, nepoznavanja cjepiva i, općenito, slabe izobrazbe glede etiologije bolesti, znale su biti vrlo opasne za djecu. Prema "Statističkom pregledu o pomoru djece" koji je za potrebe škole vođen od 1909. do 1920. godine, ukupno je desetero djece u dobi od osam do 15 godina podleglo zaraznim bolestima. Izuzetak je jedno dijete, preminulo 1920., od posljedica šećerne bolesti. Bolesti koje su kosile đlačku populaciju škole na Pantovčaku bile su: škrlat (šarlah), sušica, difterija i upala moždane opne. Ospice su se pojavile 'u znatnom broju' 1910. godine.

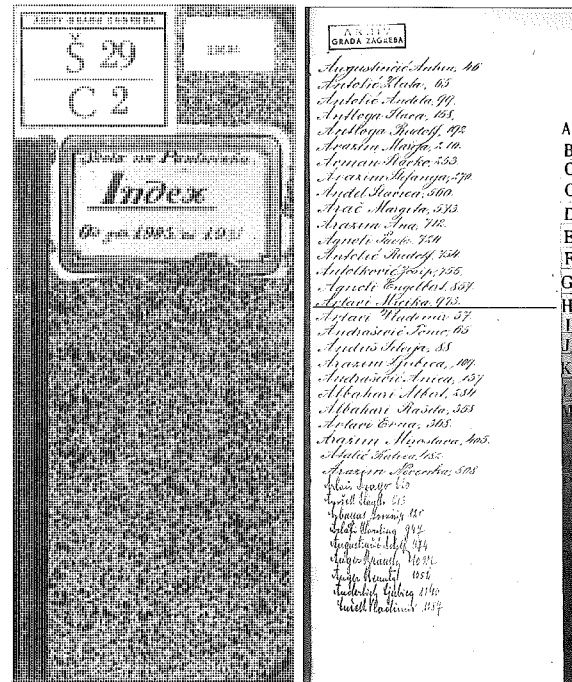
Profesorica **Kornelija Šarinić**, koja je školu na Pantovčaku pohađala tridesetak godina poslije, prema svojim je sjećanjima ovom popisu pridodala još i uši i svrapce. I svrab i uši, piše ona, donosila bi djeca koja su živjela u tijesnim prenapućenim i nečistim stanovima ili kućicama (ponekima i bez vode u stanu). Ako nametnike ne bi uočili roditelji druge djece, otkrila bi ih medicinska sestra, koja je jednom ili dva puta godišnje dolazila u razrede, poslana iz školske ambulante. Uvijek je pregledavala stanje ušljivosti i svrabljivosti kod učenika. Kada bi saznali o pojavi ušiju, među roditeljima bi nastala panika. Svi bi navalili na sitne, neugodne nametnike da ih istrijebe. 'Izvornik' je bio poslan kući na nekoliko dana, na 'istrjebijavanje'. Protiv svraba (koji je bio rjeđi) postojala je djelotvorna mast, a uši i njihov okot 'gnjide' tamanile su se – petrolejem.

Shvaćajući golemu važnost čistog zraka i šetnje u prirodi za dječje zdravlje, djecu se vodilo u prirodu gdje su im zorno bile pokazane "mnoge prirodne i stvari o kojima su upućivani u školi". Zabilježeno je također, u zamalo poetskoj maniri, da je vesela školska mladež s Pantovčaka zajedno sa svojim učiteljima i učiteljicama polazila "u divotnu božju prirodu kojom je Bog obdario Zagreb i njegovu okolicu, a ondje joj je učiteljstvo po-

kazivalo i razlagalo ono, što se u školskoj sobi ne može, pa tako je iz te žive knjige naučila mnogo, što će joj biti potrebno u poznijem životu." Posjećivani su muzeji i tvornice, nisu se propuštale ni 'kinematografske poučne predstave', ni izložbe u Umjetničkom paviljonu, kao ni koncerti – glazbeno deklamatorne uzgojne zabave – koje je priredivalo Društvo za unapređenje uzgoja.

Budući da su redoviti odlasci u kinematografe bili dijelom izvanškolske nastave, vrlo je vjerojatno da su djeca iz škole mogla vidjeti i 'kinematografsku snimku' prvog dokumentarnog filma o Zagrebu snimljenog 1912.

Nadzor rada škole obavljao je gradski školski nadzornik Adolf Vuković "koji je razgledao sve razrede da se uvjeri o napretku školske mladeži i radu učiteljstva". Njega je, kada je početkom 1914. unapri-

'Index' – abecedni popis učenika škole na Pantovčaku do 1933. godine, Arhiv grada Zagreba

jeđen u kraljevskoga zemaljskog školskog nadzornik, zamijenio Stjepan Šulek.

U fundusu Hrvatskoga školskog muzeja čuva se rukopisna knjiga tvrdih crnih korica, s utisnutim naslovom na vanjskim koricama *Sramotna knjiga* koja pokriva razdoblje 1857. – 1893. godine, dakle vremenski realativno blizu razdoblju kojega upravo opisujemo. Na 62 lista kronološkim su redosljedom upisane kazne za učenike, uz navođenje njihovih imena, učinjenog prijestupa, oblika kazne i potpis učitelja te, povremeno, ravnatelja škole. Najblaža kazna koja se primjenjivala je opomena i upis u *Sramotnu* ili tzv. Crnu knjigu; slijede kazne zadržavanja u školi i do pet sati, uz rješavanje zadataka i klečanje (zatvor), a primjenjivale su se i tjelesne kazne – udarci šibom (2 šibe, 4 šikca po hlačah). Razlozi za primjenu kazne su: nemir za vrijeme nastave, nemarnost, nepristojno ponašanje (u školi i na ulici), drskost, kletva, tučnjava, pušenje, krađa. U spomeničkim zapisima Gradske pučke škole na Pantovčaku nigdje se izriječno ne spominje postojanje takve knjige, niti je ona dosad nađena u dokumentacijskoj ostavštini škole (što ne znači da jednom možda neće biti nađena), no ostalo je zapisano da je školska godina započinjala, između ostaloga, i proglašenjem disciplinarnog propisa. Kršenje toga propisa, ako je bilo lakše naravi, moglo je biti ubilježeno i u *Sramotnu knjigu*. Iako je osnovna svrha sramotnih knjiga bila stegovna, s vremenom je postala 'zaštitničkom'. Naime, provjerom sramotnih knjiga od školskog nadzornika željelo se spriječiti pretjerano strogo i nehumano kažnjavanje učenika, ali određeni oblici tjelesne kazne bili su dopušteni. Prema Školskom redu, koji je dvadesetak godina ranije stupio na snagu, u pučkoj školi rabila su se sljedeća disciplinarna sredstva: pohvala, nagrada, opomena, ukor, stajanje u klupi, stajanje izvan klupe, zadržavanje u školi nakon nastave "uz kakovu

duševnu radnju", poziv učenika pred učiteljsku konferenciju, kod dječaka tjelesna kazna i privremeno isključenje iz škole. Za tjelesnu kaznu bila je dopuštena šiba, a zabranjeni su bili "čupanje, čuškanje, klečanje, guranje, udaranje štapom ili ravnalom". Zabranjeno je bilo tjelesno kažnjavanje djevojčica ili kažnjavanje zbog neznanja. Pišući o stegovnim mjerama u školi na Pantovčaku '30-ih godina prošlog stoljeća, prof. Kornelija Šarinić kaže da su u školi razredni nastavnik, gospodin učitelj ili gospođa učiteljica, bili glavne osobe. Prema njima su se odnosili sa strahopoštovanjem i morali su ih slušati bez pogovora. Stega je bila održavana uputama o vladanju u školi te raznim zabranama i kaznama. Među njima su bile neslužbene tzv. tjelesne kazne. Nastavnik je bio 'bog i batina'. Poneki je nastavnik doista imao batinu u kutu blizu stola "da mu bude pri ruci za svaki slučaj". Tanku šibu za packe držao je u ladici svojega stola. Najveća i vrlo rijetka kazna bila je snižena ocjena iz vladanja, sramotna za đaka.

Koliko je ravnateljstvo škole na Pantovčaku bilo zahvalno gradonačelniku dr. Milanu Amrušu najbolje pokazuje zabilježba u školskoj Spomenici za školsku godinu 1909./1910. o događaju koji nije izravno bio povezan sa školskim događanjima te godine, ali koji su u školi, zahvalni svojem utemeljitelju, svakako željeli istaknuti. Stoga je ostalo upisano: "Njegovo cesarsko i kraljevsko apoštolsko Veličanstvo blagoizvoljelo je previšnjim svojim riješenjem od 8. veljače 1910. načelnika slobodnog i kraljevskoga glavnoga grada Zagreba Dra Milana Amruša premilostivo imenovati odjelnim predstojnikom kralj. hrvat. slavons. dalm. zemaljske vlade odjela za bogoštovlje i nastavu." Bila je to zadnja godina gradonačelničkog mandata dr. Amruša ali i godina kada je svečano otvoren promet na prvoj pruzi zagrebačkoga električnog tramvaja. Konjski tramvaj (pokrenut 1891.) zadržao se još godinu dana, do

Ilički, poslije Pejačevićev trg, u vrijeme početka rada škole na Pantovčaku, te 1929./30. godine – Muzej grada Zagreba, Foto: K. Grass

Sjećanje prof. Kornelije Šarinić, učenice iz 'stare škole', objavljeno u Glasilu SUH-a br. 136 (desno)

potpunog dovršenja mreže električnog tramvaja. Te je godine u Zagrebu popisano 79 038 stanovnika, a u industriji je bilo zaposleno 6 470 radnika. Na istočnoj strani Markova trga u Gornjem gradu dovršena je nova zgrada Sabora, a stara zgrada Zagrebačke županije uklopljena je u novo zdanje; Slavoljub Penkala poletio je nekoliko desetaka metara na uzletištu u Črnomercu zrakoplovom kojeg je sam konstruirao. Iste je godine Edvard Rusijan prvi u avionu poletio nad Zagrebom. Nezaobilazno valja spomenuti i to da je u Zagrebu 1911. osnovana tvornica konditorskih proizvoda "Union" (današnji "Kraš"), čije su proizvode zacijelo grickala, sisala i lizala i djeca škole s Pantovčaka kad god je bilo prilike za to.

Da je pučka škola na Pantovčaku bila ravnopravna svim pučkim gradskim školama svojega doba dokazuje i podatak da je na školskoj izložbi otvorenoj u Umjetničkom paviljonu od 15. kolovoza do 15. rujna 1910. među ostalim pučkim gradskim školama sudjelovala i škola Pantovčak svojim učilima, radovima učitelja te pismenim i crtanim radnjama školske djece.

Sljedeće godine škola je bila odlikovana diplomom-priznanicom na izložbi učila koju je priredilo "Učiteljsko društvo za grad Zagreb i okolicu". Istaknuta su imena ondašnjih učitelja/ica: Anke Weisinger, Ljube Šajatović i Josipa Škavića.

'Udruga učiteljica' koja je imala posebnu sekciju 'Za našu djecu' kontinuirano je nastavljala s djelatnostima pomoći siromašnoj djeci. Za 'velikih' školskih praznika povelala je mnogo boležljive školske djece u svoje 'kolonije' u Milkovac i u Primorje, dok je više njih primljena u 'Sklonište' gdje su dobivala toplu hranu i 'roditeljsku njegu'. Početkom lipnja 1913., dakle iste godine kada je dovršena secesijska zgrada Nacionalne i sveučilišne knjižnice na Marulićevu trgu, sekcija je priredila manifestaciju

Piše: Kornelija Šarinčić, prof.

Godine 1907. izgrađena je Gradska pučka škola na Pantovčaku. Nacrt škole izradio je tadašnji poznati zagrebački arhitekt Edo Šen. Bila je izgrađena i opremljena prema važećim propisima za gradnju takve vrste škola. Jednokatna je zgrada bila okružena ograđenim vrtom s drvećem, travom i nekoliko klupe. U visokom prizemlju i prvome katu bile su po dvije učionice s hodnikom i nužnicima. Sve su prostorije bile prostrane i svijetle. Svaka je učionica imala opločenu peć za loženje drvima. Osim školskog namještaja, stajalo je u njoj i školsko računalo. Jednodijelne drvene klupe, s po dva sjedala, bile su spojene s radnom pločom. Na zidovima su obavezno bili pričvršćeni raspelo i zemljovidna karta tadašnje države, Kraljevine Jugoslavije.

Kako je bilo u toj školi u razdoblju tzv. tridesetih godina, tj. nekoliko godina prije Drugog svjetskog rata? U to je vrijeme u školi bilo nešto više dječaka nego djevojčica. Glavno obilježje svakoga razreda bila je prilična raznolikost djece u njegovome sastavu. Brdovite ulica Pantovčak počinjala je na dnu brjega, kraj gradskog Pejačevićevog trga (sadašnjega Britanskog), a završavala na gornjem dijelu na domak ranijega gradskog sela, Prekrižja. Tako su djeca dolazila iz gradske i seoske sredine, iz obiteljskih kuća i vila, raznih najamnih stanova a i seljačkih kućica. Osnovna, glavna razlika među djecom bila je staleška pripadnost, društveni položaj i imovinsko stanje njihovih roditelja. Time je bilo obilježeno svako dijete, od »sirotinjskog« do »gospodskog«. Različitosti su se odražavale u mnogočemu — u ponašanju, čistoti, odijevanju, ishranjenosti, govoru... Najviše je bilo djece iz tzv. srednjega staleža, a najmanje iz tzv. »dječjeg doma.« To su bile djevojčice iz raznih mjesta diljem Hrvatske, bez jednog ili oba roditelja i veoma siromašne. One su se i međusobno prilično razlikovale. Udomljene su bile kod časnihi sestara (opatica). Njihov je dom bio u obližnjoj Kukuševićevoj ulici. Utemeljen je kao Dom društava hrvatskih učiteljica »Naša djeca«.

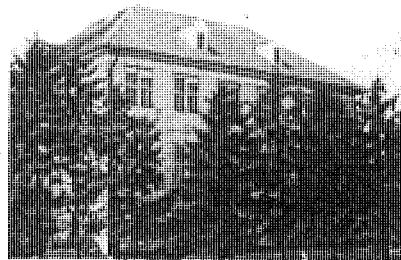
Najuočljivije razlike među djecom bile su po odjedi i obući. Dok su neka djeca imala po nekoliko pari raznovrsne obuće, druga su imala samo najnužnije. »Gospodskak djeca znala bi se pojaviti čak u vrhunskim »lakastim cipelicima. Seljačka djeca s Prekrižja za toplih bi dana pješačila između svoga doma i škole bosonoga. Uz lijevu odjeću od finih tkanina mogli su se vidjeti i iznošeni odjevni predmeti slabe kakvoće. Za školu su se mogle nositi »kute«, modre ili crne boje. Bilo ih je od »prostog glatke« i fine, sjajne svilene tkanine, »satena«. Mogao se nositi i dodatni bijeli ovratnik. No »kute« si nije mogao svatko priuštiti ili se stalno nosila samo kuta. Tako su bile obučene djevojčice iz doma. U održavanju osobne čistoće pokazivale su se

SJECANJA

Stara škola na Pantovčaku budi uspomene

mnoge razlike. Dok su neki »mirisali od čistoće«, bilo je drugih, musavatica, crnih noktiju, sljepljene kose...

Najbolje od svega je bilo to da su se djeca međusobno družila kao suučeni i prijatelji. Dobre ocjene, pristojno vladanje i drugarstvo bile su vrijednosti prema kojima su se međusobno odnosili. Uz to bogatiji su siromašnijima pomagali, kao i njihovi roditelji. Najizraženije druženje odvijalo se unutar skupina dječaka, djevojčica i domske djece. Klupe u učionici bile su podijeljene na mušku i žensku stranu. Između skupina dječaka i djevojčica nije bilo pravog druženja — bile su previše različite. Većina dječaka bila je živahna, stalno u potrebi za pokretom. Gurkali su se, peckali, često pohrvli, a koji put i potukli. »Dečki« su koji put znali djevojčice povući za »kečke« (pletence), sakriti im neki stari školski pribor, podmetnuti kakva »crknuto« kukca... U vrijeme obilnih snježnih oborina dočekali bi ih pri izlasku iz škole, zaklonjeni hrpama snijega i žestoko ih izgurli. Bilo je i plača. Napadači su se razbjegli da ne budu prepoznati i kažnjeni. Djevojčice iz doma držale su se kao zasebna skupina, uvijek zajedno. Bile su šutljive, bogobojazne i pobožne. Sve su djevojčice bile »dobre«. Jedini im je grijeh bio »brbljanje« za vrijeme nastave.

Stara škola na Pantovčaku

Đaci bi svoj školski pribor donosili u lednim torbama od kože ili njenih zamjena, čak od stješnenog papira.

Većinu sitnog pribora, poput olovke, brisala, pera, šiljila, bojica, držali su u drvenim pernicama. Bilo je i đaka s platinim torbicama preko ramena s priborom od samo jedne olovke. Ostalo su posuđivali od suučenika. Školske su torbe bile više prazne nego pune, s dva do tri udžbenika, isto toliko bilježnica, risankom i bugačicom (mekanim papirom za upijanje tinte).

Nastava je počinjala jutarnjom molitvom s nastavnikom, stojeći. Zatim bi đaci s nastavnikom nekoliko puta protegnuli ruke. To je bilo umjesto tjelovježbe, koju nisu imali, kao ni dvoranu. (Dobili su samo ocjenu iz tjelovježbe i to svj nabolu.) Zajutak bi djeca imala kod kuće, a doručak bi jeli u školi, pod odmorom. Donosili bi razne prigrisnike — od komada crnog kruha ili jabuke, pa kruha s pekmezom do »zemlice s putrom« kao vrhunskog zalogaja. Neki ne bi imali ničega pa bi drugi s njima podijelili svoj obrok.

Razredni nastavnik, gospodin učitelj ili gospođa učiteljica, u školi je đacima bila gla-

va osoba. Prema njoj su se odnosili sa strahopoštovanjem i morali su je slušati bez govora. Stega je bila održavana uputama o vladanju u školi te raznim zabranama i kaznama. Među njima su bile neslužbene tzv. »tjelesne« kazne. Nastavnik je bio »bati i batina«. Poneki je nastavnik doista imao batinu u kutu blizu svoga stola »da mu bude pri ruci, za svaki slučaj«. Tanku »šibu« za »packe« držao je u ladići svojega stola. Najveća i veoma rijetka kazna bila je snižena ocjena iz vladanja, sramotna za đaka.

Najomiljenija nastavnica đacima i njihovim roditeljima bila je gospođica Marija Golik, »Golicka«, koja je cijelo svoje učiteljevanje provela u toj školi. Ona se potpuno posvetila djeci. Stalno je dalje učila, smetala i tečaj za pomoć djeci s govornim smetnjama. Bila je pravi primjer uzornog pedagoškog djelatnika.

Kako je velika većina djece bila rimokatoličke vjeroispovijesti, vjeroučitelj (kateheta) goslovljavan kao »velečasnik« održavao je nastavu vjeronauka. Najviše su se učili odgovorima na pitanja iz knjižice za vjeronauk »Katekizam«. Moralo se sve znati napamet i tečno, »ko vođu pitik. Jednom godišnje došao bi kateheti nadzornik. Bio je to župnik pripadne

crkve sv. Blaža. Đaci su bili tihi, mirni »k'o bubice« zbog njegovog zračanja, a i krupne pojave. Kateheta je pred njim morao pokazati ishod svoga rada — učeničko znanje. Stoga je, kao obično, krenuo s dobro »nabubanim« odgovorima na pitanja iz katekizma. Đaci su, kao i uvijek, bez ustajanja, jedan za drugim odgovarali na pitanja. Odvijalo se to »k'o po loju« — đaci su žurno i točno odgovarali. U tom neprekidnom nizu došlo je i do pitanja jednomu đaku: »Kada se rodio Isus Krist?« Đak »ispali k'o iz topak:

» Isus Krist rodio se na Uskrš.« U brzini se krenulo pitanjem i odgovorom dalje i tek tada se razabrala omaška (zamjena Uskrša i Božića). Kateheta zastane. Djeca se ukočiše—što će biti sada? Lakne im kad ugledaše da se župnik i kateheta, jedva malo suzdržano, slatko nasmiše...

Značajna osoba u životu škole bio je školski podvornik. U razizemlju zgrade bila je soba »gospodina ravnatelja« sa zbornicom, a kraj toga je bio stan »gospođa podvornika«. On je uvijek točno zvonio, po potrebi, zamažući ovcim zvonom. Podvornik je bio »strah i treset« za đake. Naročito su ga se bojali dječaci, koji bi znali napraviti neku stetu ili nepodopštinu. Podvornik je sa svojom obitelji brinuo o svemu u školi i u vrtu. Iza zgrade je »za svoju dušu« uredio nekoliko nasada. No, »zločesti dečki« svojim su jur-njavom pogazili njegovu »ozau«. Podvornik se veoma razljutio. Mogao je »prijetupnik« tužiti njihovom nastavniku pa bi dobio sniženu ocjenu iz vladanja. No, on je smjesta odlučio »uzeti stvar u svoje ruke«! Stvarna uzeta stvar, bila je debela batina kojom je dake zahvatio nekoliko puta po »debelom mesku« (iako ono još nije bilo doraslo do toga naziva). Dječaci su u nezgodu zataškali, da ne prodaju još gore...

“Dječji dan i dječji blagdan” u kojoj je sudjelovala sva školska mladež svih gradskih škola “priredivši prema naredbi kr. zemaljske vlade vrlo uspjele školske svečanosti kojima se mladež pobuđuje na milosrđe i ljubav k bližnjemu”.

Školske su godine, u pravilu, započinjale 1. rujna ‘zazivom Duha svetoga i službom božjom’. Općenito, u školi na Pantovčaku, ali i u cjelokupnom obrazovnom sustavu tadašnje Austro-Ugarske Monarhije, velik se značaj pridavao vjeri i vjerskim dužnostima. Odjel mjerodavan za prosvjetu u Kraljevskoj zemaljskoj vladi zvao se “Odjel za bogošovlje i nastavu”. Isključivo temeljem rješenja toga Odjela imenovani su, razrješavani dužnosti i premješteni iz jedne u drugu školu školski upravitelji, nadzornici, učiteljice i učitelji, kao i vjeroučitelji. Više puta spominjani naš zaslužnik dr. Milan Amruš bio je, između ostalih svojih dužnosti koje je obnašao, i predstojnikom toga Odjela. Vjerske je dužnosti školska mladež obavljala “prema ustanovama školskog i nastavnoga reda”, navodi se nerijetko u kronici škole, “te je pod nadzorom učiteljstva prisustvovala službi božjoj u nedjelje i blagdane”. Tako je svekolika školska mladež svih gradskih pučkih škola prisustvovala 30. travnja 1914. svečanom pogrebu nadbiskupa zagrebač-

Budući da je pomenikim pomenima i obitelji naša biskupska matrica to pomeniti nastavnima na gradskoj matrici do koje, što leži na zepetovim upisima Blagoje i Blagojević ulico sada sagradena crkva i župni dom u kojemu trebom od 535.167'00 kr. to moj matricijski biskupni stol spomenujem se sa nekome kr. hv. slav. bisk. zemaljskom slatim i po glavnom kr. slobodnog grada Zagreba ovim odobrenjem, da se sa 1. travnja 1915. otvori nova župa sv. Blaža u Zagrebu, kojoj upravitelj, kao granice: Sa zapada granice će sa župom Kraljevo, sa sjevera sa župom Petrine, sa juga sa župom Sv. Krištofa i Jeleninog, sa istoka sa župom sv. Krištofa i sv. Krištofa i župom sv. Blaža od župe sv. Marka pomeniti jerak izvanbiskupske kani Jeleninog za koju potek krišćev se put, što mi u Zagrebu, što ove škole leži će granice župom od župe zapadne, medom Josipova do Stjepana, koja ostaje u župi sv. Marka, od Stjepana zasnovanome ulicom preko kuća br. 44. u Ulici, koja kuća spada u župu, nastoje Frankopanskom ulicom i Slavskom cestom, tako da zepetovi do svih spada u župu sv. Blaža. Za župu se granice rijeke Sava.

Ja otvoren župnik odobrenjem se odobrenjem.

Biskupina imovina, nastavnima i škole kod škole sv. Marka u Zagrebu biti će od 1. travnja tek. godine nastavnima župnika sv. Blaža izvanbiskupske glavnice ostati od

Crkva sv. Blaža danas

Prva pričest učenika 'Državne mješovite pučke škole na Pantovčaku' početkom Drugoga svjetskog rata. Na fotografiji su najvjerojatnije ravnatelj Petar Vidmar i vjeroučitelj Milutin Juranić

Zapis o granicama Župe sv. Blaža unutar kojih se navodi i područje Pantovčaka - 'Liber memorabilium', Spomenica Župe sv. Blaža 1915.

koga dr. Jurja Posilovića prema rasporedu što ga je ustanovilo i odredilo Gradsko poglavarstvo. Zapravo, nije bilo niti jednog značajnijeg dokumenta koji bi sadržavao osobne podatke učenika a da u njemu ne bi bila navedena njezina ili njegova vjeroispovijest: rimokatolička, grko-katolička, grčko-

istočna, 'izraelitska', itd. Profesorica K. Šarinić, iznoseći svoje uspomene o školovanju u staroj školi na Pantovčaku, prisjeća se da je vjeroučitelj/kateheta, kojeg su oslovljavali s 'velečasni', održavao nastavu vjeronauka te da je u školi većina djece bila rimokatoličke vjeroispovijesti. Najviše su se učili odgovori na pitanja iz knjižice za vjeronauk "Katekizam". Moralo se sve znati napamet i tečno 'ko vodu piti'. Jednom godišnje došao bi kateheti nadzornik. Bio je to župnik pripadne crkve sv. Blaža. Đaci bi bili tihi, mirni 'k'o bubice' zbog njegova značaja, a i krupne pojave. Kateheta je pred njim morao pokazati rezultat svojega rada – učeničko znanje. Stoga bi, kao obično, krenuo s dobro 'nabubanim' odgovorima na pitanja iz katekizma. Đaci bi, kao i uvijek, bez ustajanja, jedan za drugim 'k'o po loju' odgovarali na pitanja. U tom neprekidnom nizu došlo je i do pitanja jednom đaku: "Kada se rodio Isus Krist?" Taj, pak, ispali kao iz topa: "Isus Krist rodio se na Uskrs." Kateheta zastane. Djeca se ukochiše – što će biti sada? Lakne im kad ugledaše da se župnik i kateheta pogledaše, a zatim – slatko nasmijaše. Nastava vjeronauka je, osim odgoja u vjeri, trebala pružiti i osnove moralnog odgoja. Primjerice, nakon što je donesena nova naredba, kojom je propisan nastavni plan i program za vjersku obuku rimokatoličke školske mladeži u nižim

pučkim školama i opetovnicama kraljevinâ Hrvatske i Slavonije (4. lipnja 1905., broj 9258), tjedna se satnica nastave vjeronauka promijenila pa u prvom, drugom, petom i šestom razredu iznosi dva sata nastave tjedno, u trećem i četvrtom razredu tri sata nastave tjedno, a u opetovnicama jedan sat nastave vjeronauka tjedno.

Besplatni školski udžbenici svakako nisu izum obrazovne politike s početka 21. stoljeća. Gotovo stoljeće ranije, točnije školske godine 1913./14., u školskoj je Spomenici ostalo zabilježeno da je "za nabavu školskih knjiga kao i inih školskih potrebitina Gradsko poglavarstvo doznačilo potrebnu svotu. Tako su sva siromašna školska djeca bila opskrbljena ne samo potrebnim školskim knjigama, već i učilima i svim školskim priborom, da je školska obuka tekla redovito i neometano." Siromaštvo je u to vrijeme, kao nažalost i danas, bilo činjenica. Profesorica Šarinić veli da su najuočljivije razlike među djecom stare škole na Pantovčaku bile prema odjeći i obući. Dok su neka djeca imala po nekoliko pari raznovrsne obuće, druga su imala samo najnužnije. 'Gospodska djeca' znala bi se pojaviti čak u vrhunskim 'lakastim' cipelicama. Seljačka djeca s Prekrižja za toplih bi dana pješačila između svoga doma i škole bosonoga. Zbog ne-

Prva pričest učenika osnovne škole na Pantovčaku, odnosno 'Državne narodne osnovne škole kraljevića Tomislava', 1935. godine

'Uspomena na prvu svetu pričest' našeg istaknutog violinista Tonka Ninića, učenika iz 'stare škole' s Pantovčaka

Pantovčak '20-ih godina prošlog stoljeća – Muzej grada Zagreba, Foto: Antun Stiasni

dostatka obuće djeca su u zimskim mjesecima nerijetko ostajala kod kuće. Pojedina su djeca 'mirisala od čistoće'; drugi su bili musavih lica, crnih noktiju, sljepljene kose... Uz lijepu odjeću od finih tkanina mogli su se vidjeti i iznošeni odjevni predmeti slabe kakvoće. U školi su se mogle nositi 'kute' modre ili crne boje. Bilo ih je od 'prostoga glota' i fine, sjajne svilene tkanine, 'satena'. Mogao se nositi i dodatni bijeli ovratnik. No, 'kute' si nije mogao svatko priuštiti; većina ih je nosila jednu 'kutu'. Na taj su način isključivo bile odjevene djevojčice iz doma. Radilo se o vrlo siromašnim djevojčicama iz raznih mjesta diljem Hrvatske bez jednog ili oba roditelja, udomljenim kod opatica u domu u obližnjoj Kukuljevićevoj ulici. Međutim, socijalne razlike među djecom nisu bitnije utjecale na njihova međusobna druženja i prijateljstva. Dobre ocjene, pristojno vladanje i drugarstvo bile su vrijednosti prema kojima su se međusobno odnosili. Uz to, bogatiji su siromašnjima pomagali kao i njihovi roditelji. Na primjer, gospođa Ksanda Galić, supruga kraljevskoga vladinog tajnika, svake bi godine 'nadarila' troje djece toplom odjećom. Nisu zaostajala ni karitativna društva poput prije nabrojanih, ali i 'Marijine kongregacije', pa se navodi da je "svako društvo prema svojim prilikama nastojalo, da što više priskoči u pomoć ubogoj školskoj dječici toplim odijelom i jakom obućom."

Tih je prvih sedam godina postojanja Gradske pučke škole na Pantovčaku bilo poput biblijskih sedam debelih i lijepih krava. Onda su, na nesreću, nadošle mršave i ružne.

"Zbog strašnoga sarajevskoga zločina počinjena na prijestolonasljedniku Njeg. visosti nadvojvodi Franji Ferdinandu i prejasnoj supruzi nadvojvotkinji Sofiji Hohenberg, koji se zbio na 28. lipnja 1914. buknuo je krvavi rat." Tim riječima započinje službeni školski zapis o prvoj ratnoj godini

koja je pala u školsku godinu 1914./15. Sa zabrinutošću se dalje navodi da je 26. srpnja te godine "određena ... i kod nas u Hrvatskoj i Slavoniji opća mobilizacija i otpočelo ratno stanje koje još sveudilj traje". Školska godina, koja je trebala redovito započeti 1. rujna, odgođena je jer su školske zgrade upotrebljavane za pričuvne bolnice i vojarne. Ipak, temeljem naredbe Gradskog poglavarstva škola na Pantovčaku ostala je otvorenom za održavanje nastave koja je, naposljetku, i otpočela u prvoj polovici mjeseca rujna, no zbog pooštrenih ratnih prilika 'zaključak školske godine' obavljen je ranije, 3. lipnja. Na Pantovčaku su određena dva turnusa, "za Pantovčak i djevojački odio iz Krajiške ulice". Otada se 'ubogom' djecom više nisu smatrala samo siromašna djeca, već i ona "kojoj su očevi i hranitelji pozvani na bojne poljane". Općenito, u školskoj se kronici navodi da se posvuda nastojalo pomoći "bijednoj i nevoljnoj školskoj dječici koja će tek u poznijim danima blagosiljati one dobrotorne ruke što su im u toj ranoj dobi djetinjstva otirale suze nevoljnice".

Učitelji su u izvanškolskom vremenu zdušno sudjelovali u svim akcijama za ratnu pripomoć, animirali su za to i školsku mladež "koja se upravo natjecala u plemenitom radu za domovinu". Taj 'plemeniti rad' sastojao se u sabiranju kupinova lišća, kovina i gume za vojne potrebe, prikupljanju darova za borcu na fronti kao i milodara za ratne invalide. Učenice su izrađivale za ratnike rukavice, dokoljenice, kape, jastuke, povoje i dr. Sve su te aktivnosti bile pažljivo usmjeravane od strane 'učiteljstva' koje je rukovodilo svakom akcijom "u plemenitom nastojanju da i školska mladež izvrši rodoljubnu dužnost za domovinu". Usporedno s održavanjem nastave, te su se dužnosti u manjeviše nepromjenjenom obliku održale tijekom svih ratnih godina. Vrijedi zabilježiti da je početkom

školske godine 1915./16. u školu na Pantovčaku postavljena 'namjesna učiteljica' Marija Golik umjesto mobiliziranog učitelja Rudolfa Pilka. Učiteljica Golik ostala je u najljepšem sjećanju brojnih đачkih naraštaja. Kornelija Šarinić, kojoj je gospodična Marija Golik, popularna 'Golikica', bila učiteljica, veli da je ona bila najomiljenija učiteljica učenicima i njihovim roditeljima. U školi na Pantovčaku, uz kraće prekide, provela je cijelo vrijeme svojeg učiteljevanja, posvećujući se u potpunosti djeci. Kako bi mogla pomoći i djeci s govornim smetnjama pohađala je tečajeve. Bila je pravi primjer uzornog pedagoškog djelatnika. I gospodin Emil Römer, koji je četiri razreda osnovne škole završio 1941. u školi na Pantovčaku, sjeća se da je 'Golikica' bila najomiljenija učiteljica jer je bila profesionalna i humanistična. "Jednostavno, bila je kolosalna", tvrdi on. Njegova polusestra Judita Römer učiteljicu Golik pamti isključivo kao "prekrasnu osobu".

Ratno se neprijateljstvo izravno odrazilo i na školske udžbenike – u školskoj godini 1915./1916. uvedene su u pučke škole ponovljene čitanke iz kojih je izbačena ćirilica.

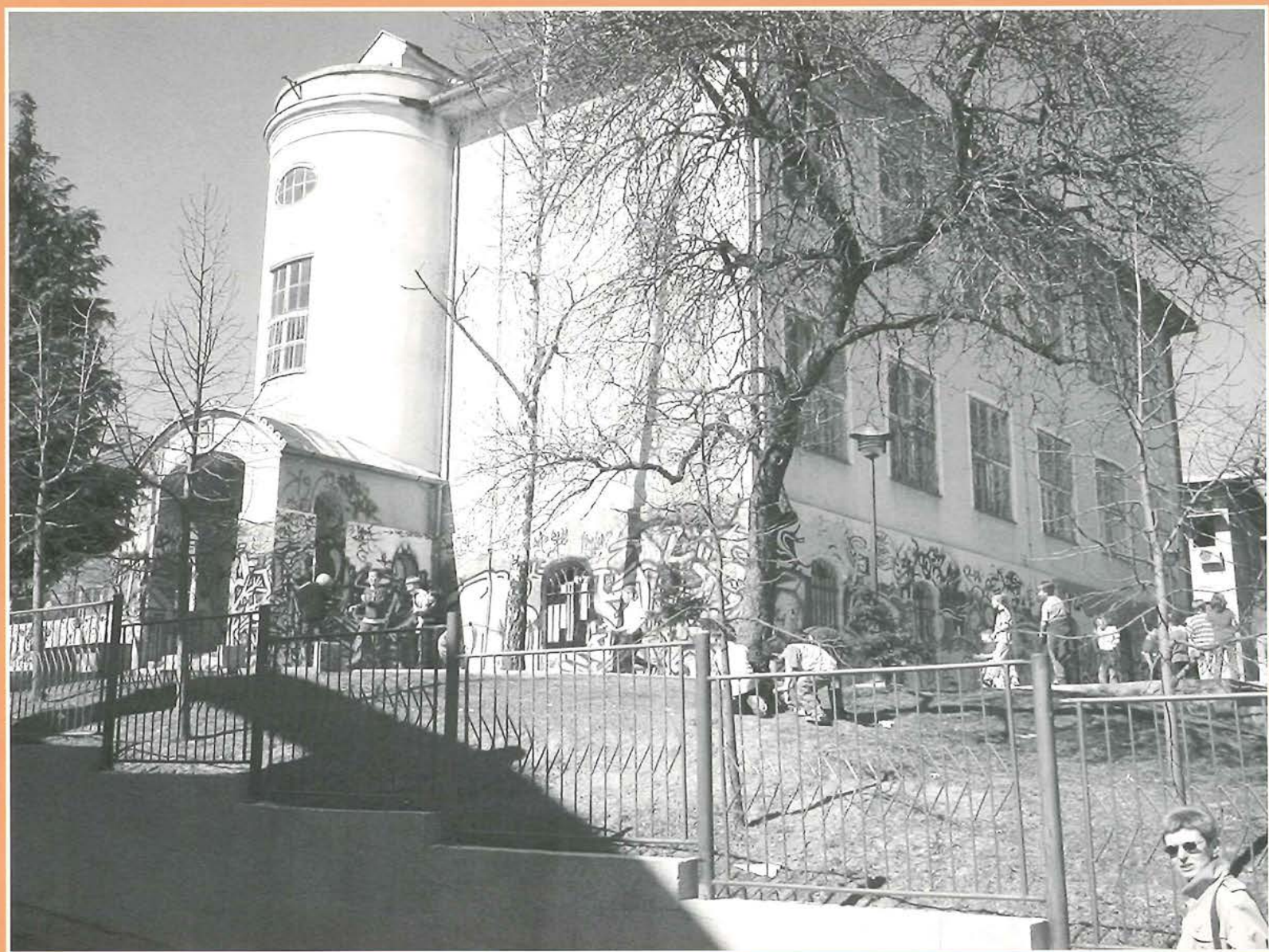
Jedan od 'prevažnih događaja' zabilježenih u školskoj Spomenici tijekom ratnih školskih godina je i onaj da je 21. studenoga 1916. u 9 sati navečer preminulo Njegovo Veličanstvo car i kralj Franjo Josip I. Devet dana poslije, 30. studenoga, na dan pogreba 'blagopokojnog vladara' prisustvovala je školska mladež 'misi žalobnici' i 'žalobnom slovu'. Mjesec dana nakon 'mise žalobnice' ista je mladež iz škole na Pantovčaku prisustvovala 'misi zahvalnici' kada je 30. prosinca krunisan novi car Karlo IV. Ratu unatoč nastava se uglavnom neometano održavala. Zbog iznimno oštre zime obustavljena je obuka u svim gradskim pučkim školama od 6. veljače 1917. do konca istog mjeseca. Te se zime teško razbolio i 'ravnajući učitelj' gospodin Vilko

Statistički pregled učenika obospolne pučke škole na Pantovčaku:

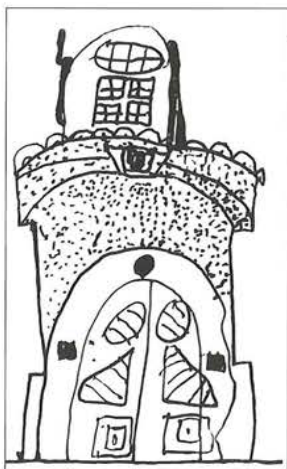
Školske god. bilo je svršetkom	dječaka	djevojčica	ukupno
1907/8	42	31	73
1908 - 1909	91	51	142
1909 - 1910	91	58	149
1910 - 1911	87	63	150
1911 - 1912	69	63	132
1912 - 1913	68	61	129
1913 - 1914	75	55	130
1914 - 1915	116	81	197
1915 - 1916	106	100	206
1916 - 1917	120	100	220
1917 - 1918	129	108	237
1918 - 1919	122	115	237
1919 - 1920	126	118	244
1920 - 1921	128	110	238
1921 - 1922	144	106	250
1922 - 1923	120	104	224
1923 - 1924	110	102	212
1924 - 1925			

Popović, pa mu je dodijeljen dopust u trajanju od tri mjeseca. Tijekom čitavog ratnog razdoblja u školskoj se zgradi na Pantovčaku održavala normalna 'nerazdijeljena obuka' naizmjenično s djevojačkim odjeljenjem iz Krajiške ulice. Dvije zadnje ratne godine, školske godine 1917./1918., u prvi razred upisano je 59 učenika, drugi 55, treći 68, četvrti i peti razred 55, ukupno 237.

Statistički pregled učenika škole
1907./8. – 1924./25.

ŠEST DRŽAVA – JEDNA ŠKOLA
(1918. – 1945.)

Školska godina 1918./1919. bila je, uistinu, povijesna jer se rastegla kroz, ni manje ni više, nego tri državne tvorevine – do 29. listopada 1918. Austro-Ugarsku Monarhiju, od 29. listopada do 1. prosinca 1918. Državu Slovenaca, Hrvata i Srba, i zatim Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca. Zanimljivo je da nestanak Austro-Ugarske Monarhije nije mogao biti zabilježen iz školskih klupa jer se u mjesecu rujnu pojavila skoro u cijeloj Europi nova zarazna bolest – španjolska groznica, odnoseći milijune ljudskih života. Premda u Zagrebu pomor nije bio osobito velik, posebice u usporedbi s ruralnim područjima, nastava u školama bila je obustavljena od 14. listopada do 5. studenoga. Zbog gripe koja je dvije godine nemilo kosila u školi na Pantovčaku broj je djece opao za 28. Zimi 1920./21. pojavio se i pjegavi tifus. Školska se mladež educirala o zaraznim bolestima na predavanjima koja su bila kombinirana s kinematografskim predstavama, a u školama su se uređivale kupaonice za kupanje siromašne djece. Epidemija škrleta (šarlaha), koja se pojavila na jesen 1921., uzrokovala je prekid nastave u trajanju od 17. listopada do 2. studenoga. Za 'slabunjavu' djecu gradskih škola Gradsko je poglavarstvo izgradilo u Selcu dječji dom u kojemu su se tijekom ljetnih mjeseci oporavljala djeca, po nekoliko njih iz svake škole, da bi se 'oporavljena vratila'. U rujnu 1923. svečano je otvoren i gradski školski 'ambulatorij' u Krajiškoj ulici za sve učenike gradskih pučkih škola. Liječnici su nekoliko puta godišnje dolazili u školu i obavljali preglede i cijepljenja djece. U zapisu pridodanom školskoj godini 1927./28. napominje se da se te godine nastava održavala u školskoj zgradi samo do podne, a poslije podne školske su se prostorije čistile i dobro zračile, što je doprinijelo, smatralo se, boljem zdravlju školske mladeži.

Učitelji, kao državni namještenici, u razdoblju kraćem od pet mjeseci dva puta su polagali prisegu.

Prvi put 17. studenoga 1918. "u ruke gradskom načelniku za Narodnog Vijeća", i drugi put iznova 9. ožujka 1919. "u ruke gradskog načelnika Kraljevine SHS".

Vilko Popović, 'prvi ravnajući učitelj' škole Pantovčak, kako je ranije bio službeni naziv za ravnatelja škole, zbog svojih je zasluga na polju pučkog školstva imenovan kraljevskim županijskim školskim nadzornikom kod 'županijske oblasti' u Zagrebu. Dekretom Kraljevske zemaljske vlade 2. rujna 1918. na njegovo je mjesto postavljen Juraj Lasman, učitelj kaptolske škole.

Sudeći po količini zanosa kojim su ispisivani reci u kronici škole Pantovčak, najznamenitiji događaj te školske godine bio je 30. travnja 1919., dan kada su prenesene kosti 'grofa Petra Zrinjskoga i Frana Krste Frankopana' pa je taj događaj zapamćen kao 'dan slavlja hrvatskoga naroda'. "Povratak kostiju hrvatskih mučenika", navodi se, "razvio se do najveće i najimpozantnije narodne svečanosti, kakove hrvatski glavni grad još nije doživio." Sve su kuće bile okićene hrvatskim trobojnicama, prozori i balkoni bili su urešeni sagovima i ukrašeni prvim proljetnim cvijećem. "Nije to bila žalobna povorka", piše dalje, "to je bio dan narodne svečanosti na kojoj je cijelo pučanstvo sudjelovalo." Učenici s Pantovčaka, kao i ostala školska mladež, zajedno s građanima pravili su špalir u ulicama kuda je svečana povorka prolazila. Iste je godine tri puta pregledano zdravlje školske djece, a djeca su se te školske godine i triput ispovijedila, 1. lipnja 'svečanim načinom'.

Djeca iz škole ponovno su stajala u špaliru na 'Zrinjskom trgu' prigodom dolaska i odlaska Njegova Visočanstva Nasljednika Prijestolja Regenta Aleksandra Karagjorgjevića, koji je u lipnju 1920. četiri dana boravio u Zagrebu. Tim povodom u školskoj su Spomenici zabilježene i sljedeće riječi:

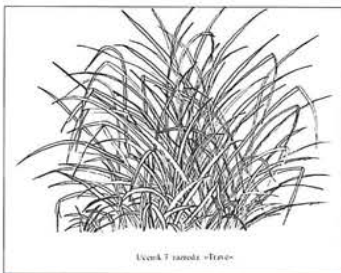

“Dani 22., 23., 24. i 25. lipnja ostat će svakomu Hrvat u trajnoj i nezaboravnoj uspomeni. Svatko se je natjecao da dađe oduška čuvstvima svoje radosti i svoje ljubavi prema uzvišenom gostu.” Kako god to s današnje povijesne distance izgledalo naivno, valja znati da je to bilo vrijeme kada se vjerovalo da je nakon stoljetnih patnji pod tuđim vlastodržcima konačno ostvaren san o jedinstvu ‘troimenog naroda’ u jedinstvenoj državi, a 1. prosinca, dan ujedinjenja, bio je državni blagdan koji se proslavljao baš kao i 29. listopada “kad je sabor kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije jednoglasno zaključio, da se prekinu sve veze rečenih kraljevina s kraljevinom Ugarskom i carevinom Austrijom te je proglašeno narodno ujedinjenje u zajedničku državu Slovenaca, Hrvata i Srba”. Sve te iluzije o ravnopravnosti i jačanju hrvatske nacionalne samobitnosti u godinama koje slijede,

kako učimo iz povijesti, sustavno je zatirao svojom autokratskom vlašću i, naposljetku, apsolutnom diktaturom upravo tada slavljani Aleksandar Karađorđević. Općenito, u hrvatskim se pučkim školama toga doba slavio: 6. rujna (‘previšnji rođendan’ Njegovog Visočanstva prijestolonasljednika Petra), 29. listopada (‘Dan narodnog oslobođenja’), 1. prosinca (‘Dan ujedinjenja’), 17. prosinca (‘previšnji rođendan’ Njegova Veličanstva Aleksandra), 9. siječnja (‘previšnji rođendan’ Njezinog Veličanstva kraljice Marije), 27. siječnja (‘Dan sv. Save’),

U dane 4. veljače (‘rođeni dan’ Strossmayerov), 30. travnja (‘Dan obljetnice mučeničke smrti Zrinjskog i Frankopana’), 24. svibnja (‘Dan sv. Ćirila i Metoda’) i 28. lipnja (‘Vidovdan’) nastava nije održavana, ali su učenici ‘pribivali’ svečanoj službi Božjoj. “Svakom zgodom nastojalo se mladeži”, bilježi se

Učenici 1. razreda Niže obospolne škole na Pantovčaku s učiteljicom Slavom Delak, 1922. godine

u školskim kronikama Pantovčaka, "prikazivati vrline naših velikana, koji su perom ili mačem radili za opće dobro našega naroda, te su po tom uzor pokoljenjima, koja treba da ih slijede u onim idealima zbog kojih ih i veličamo."

Početak '20-ih godina prošlog stoljeća Zagreb je počeo zadobivati prve velegradske naznake. Prema popisu pučanstva objavljenom 1. veljače 1921. u glavnom gradu Hrvatske popisano je 108 674 stanovnika, prvi put više od stotinu tisuća. Učitelj iz škole s Pantovčaka Bartol Tomečak sudjelovao je u izradi popisa. Iste je godine osnovano dioničko društvo "Siemens" koje je proizvodilo električne instalacije za industrijska poduzeća i uređaje za gradove koji su se tada elektrificirali. Radionice su bile jezgra buduće najveće zagrebačke tvornice "Končar". Zagreb je snažno grabio naprijed. Bila je to i godina kada je ministar i povjerenik za prosvjetu dr. Tugomir Alaupović posjetio školu u pratnji zemaljskoga školskog nadzornika Adolfa Vukovića i gradskoga školskog nadzornika dr. Mandića. Kako je kralj Petar I. Karađorđević umro 16. kolovoza 1921., "učiteljstvo grada Zagreba položilo je u ruke gradskog povjerenika g. Petrika na 28. rujna 1921. prisegu Njegovom Veličanstvu kralju Aleksandru I".

Nekoliko dana pred početak nove školske godine 1922./1923. naredbom Pokrajinske uprave za Hrvatsku i Slavoniju za novog ravnajućeg učitelja pučke škole Pantovčak imenovan je Viktor Klepac, učitelj iz dječjačke škole na Laščini, umjesto dotadašnjeg Jurja Lasmana, koji je umirovljen u srpnju. Ali Klepac se nije dugo zadržao na mjestu 'ravnajućeg učitelja'. U veljači 1923. premješten je u nižu pučku školu kod Sv. Duha, a na njegovo je mjesto, u nedostatku boljega kadrovskog rješenja, vraćen umirovljeni Lasman.

Školska zgrada na Pantovčaku, prema napomeni iz 1923./24., svojim je prostorijama i dvorištem za-

dovoljavala sve zdravstvene kao i 'obučno uzgojne' zahtjeve osim u prostoru suterena gdje su bili smješteni ravnateljstvo, zbornica, kupaonica i stan školskog podvornika. Profesorica Kornelija Šarinić u svojim sjećanjima školskog podvornika opisuje kao 'značajnu osobu'. U razizemlju zgrade je, piše ona, bila soba 'gospodina ravnatelja' sa zbornicom, a kraj nje stan 'gospoda podvornika'. On je uvijek točno zvonio, po potrebi, zamahujući velikim zvonom i bio je 'strah i trepet' za đake. Naročito su ga se bojali dječaci, koji bi znali napraviti neku štetu ili nepodopštinu. Podvornik se sa svojom obitelji brinuo o svemu u školi i u vrtu. Iza zgrade je 'za svoju dušu' uredio nekoliko nasada. No, 'zločesti dečki' svojom su jurnjavom pogazili njegovu 'oazu'. Podvornik se veoma razljutio. Mogao je 'prijestupnike' tužiti njihovom učitelju pa bi dobili sniženu ocjenu iz vladanja, ali nije nego je uzeo stvar u svoje ruke. 'Stvar' je bila debela batina kojom je đake zahvatio nekoliko puta po 'debelom mesu'. Dječaci su tu nezgodu zataškali da ne prođu još gore.

Kao član Matice hrvatske, Sv. Jeronima i Hrvatskog pedagoškog zbora, škola Pantovčak je dobivala sva izdanja što su ih izdavala ta društva. Od časopisa škola je bila pretplaćena na: *Hrvatski učitelj*, *Sv. Ceciliju*, *Vijenac*, *Uzorni vrtlar* te *Službeni glasnik*. Učiteljska knjižnica brojila je školske godine 1923./24. 578 djela u 602 sveska, a učenička 112 djela u 123 sveska. Učiteljska knjižnica dobila je 1923./24. iz 'dotacije' nekoliko knjiga – Šiller Dragutin, *Gramatika u osnovnim školama*; Hirtz Miroslav, *Kroz Veliku Kapelu i Velebit do mora*; Klaić Vjekoslav, *Kroz tisuću godina*, a učenička Krajačić. Lj., *Bakičina tuga*. Godinu dana poslije učitelji su svoju knjižnicu popunili sljedećim naslovima: *Ratni dojmovi*, Viktora Kralja i *1000 svjetskih pisaca*, Ljubomira Wiesnera, a učenici su dobili *Kozlića Bekana*, Dragutina Nemeta i *Hrvatsko uzor selo*, dr. Josipa Andrića.

11
 Zagovor mu nejasan
 U 300j god. spas sa
 kolica i samjermio.
 Nakon nekoliko godi-
 na opet progovorio. Valj-
 da rad toga sluševno raostad

ПОДАЦИ О УЧЕНИКУ (С) — ПОДАЦИ О УЧЕНИК					
Redni broj - Redni broj	PREZIME I IME ПРЕЗИМЕ И ИМЕ	Dan, mjesec i godina rođenja Дан, мјесец и година рођења	Mjesto rođenja рођина, мјесто и насељено мјесто	Училиште - Разредница	Училиште - Разредница
880	Šram	6 VII 1881	Štrage	At	Školovnik, Pantovčak
891	Gregur Jusmina	24 XII 1930	Štrage	At	Gregur Jusmina, Pantovčak

denoga 1924. Vrijedi je navesti u cijelosti: "Njegov (Lasmanov) neumoran nastavnički, a odličan rad među mladeži, a i kulturno prosvjetnom polju priznat po stručnjacima, ostavlja za sobom vidljive i blagoslovne plodove. Službujući u kršnoj svojoj Lici, okolici Zagreba, Topuskom, a najposlije i u našoj metropoli Zagrebu, kao nastavnik n. p. škole, više p. škole, te najzad kao ravnajući učitelj na ovoj školi – odlično, očinski i drugarski uzorno, vazda bistar, svjež, pun svetog zanosa za sve plemenito i uzvišeno, te uzgajajući u tom duhu, ostavlja za sobom među svima uzgajanicima i drugovima trajnu i najljepšu uspomenu punu doličnog i odličnog poštovanja." I Gradsko poglavarstvo ne šteti pohvale Lasmanu te mu "izrazuje pohvalno priznanje za njegov vrlo uspješni i savjesni nastavnički rad koga je uložio tečajem svoga mnogogodišnjega službovanja na korist povjerenice mu mladeži, napose, što je tu mladež uzgajao u patriotskom hrvatskom duhu i uljevao joj ljubav za hrvatske ideale i hrvatsku otadžbinu". Lasmana je nakratko zamijenio Viktor Klepac, da bi 'ukazom Njegova Veličanstva' ravnajućim učiteljem postao Arnold Šrajner, dotadašnji učitelj narodne osnovne škole kod Sv. Duha, koji je tu dužnost preuzeo 1. svibnja 1925. Sljedeće školske godine uz njega su, kao 'ravnajućeg učitelja' i razrednika III. razreda

dječaćkog razreda, u školi radili učitelji/ice: Franjo Majcen, stalni učitelj-razrednik II. 'obospolnog' razreda; Anđelina Benković, stalna učiteljica-razrednica IV. obospolnog razreda; Slava Delak, stalna učiteljica-razrednica I. obospolnog razreda; Marija Golik, stalna učiteljica-razrednica III. ženskog razreda, i Martin Milašinović, vjeroučitelj 'u svim godištim'. Međutim, u noći 20. na 21. lipnja 1926. umro je 'naglom smrću' ravnatelj 'obospolne osnovne škole na Pantovčaku' Arnold Šrajner, nakon tek nešto više od godinu dana ravnateljskog staža. Zbog njegove smrti te godine nije održana uobičajena školska svečanost na koncu školske godine. Na upražnjeno mjesto ravnajućeg učitelja "Državne osnovne škole Zagreb-Pantovčak" imenovan je 19. srpnja 1926. Franjo Šram, koji je dotad službovao kao ravnajući učitelj u Zemunu. Bila je to godina kada je signal s AM predajnika jačine 350 W odaslana zgrade na Markovom trgu 9, gdje je bio montiran i predajnik, te studio i studijski uređaji – u Zagrebu je počela emitirati radiopostaja, prva u ovom dijelu Europe.

Uobičajena završna školska svečanost, jednako kao i 1926., izostala je i u lipnju 1928. zbog atentata u Narodnoj skupštini u Beogradu, 20. lipnja, kada je revolverskim hicima dvorski agent i za-

Goljak, 1926./27. – Muzej grada Zagreba

Iz starog školskog imenika:
učiteljska napomena o učenicu

Ravnopravno u imenicima:
latinica i ćirilica

Prezime, ime, zasluge i sta rodilja (staviti u okviru obilježja)

Презиме, име, заслуге и ста родилца (ставити у оквиру обилježja)

Dregić Danilo
 Cilio mer. uođ
 Novinić Ivan

PODACI O UČENICIMA — ПОДАЦИ О УЧЕНИЦИМА									
Redni broj - Redni broj	PREZIME I IME ПРЕЗИМЕ И ИМЕ	Dan, mjesec i godina rođenja Dan, mjesec i godina rođenja	Mjesto rođenja (selo, mjesto i kmetstvo)	Mjesto potpisa (selo, mjesto, općina i kmetstvo)	Wohnort - Mjesto stanovanja	Redni broj - Redni broj	Prezime, ime, zasluge i sta rodilja (staviti u okviru obilježja)	Презиме, име, заслуге и ста родилца (ставити у оквиру обилježja)	
49	Augustinić Rosa	22 V 1925	Pantovčak	Pantovčak	Pantovčak		Antun Augustinić kćer Ducanićova br. Jugoslavčevića	Антун Аугустинчић кћер Дуцанићова бр. Југославчевића	
50	Plaschović Zlatka		Šušak Šušak	"	"		Štepan Plaschović kćer Ducanićova br. Jugoslavčevića	Штепан Плашковић кћер Дуцанићова бр. Југославчевића	

stupnik Radikalne stranke Puniša Račić usmrtio zastupnike HSS-a Pavla Radića i Đuru Basaričeka, a Stjepana Radića teško ranio, da bi u kolovozu iste godine Radić umro od posljedica ranjavanja. Iskristivši ubojstvo Stjepana Radića i blokadu rada Narodne skupštine (parlamenta) koja je uslijedila, kralj Aleksandar I. Karađorđević u proglasu objavljenom 6. siječnja 1929. proklamira da su "ti žalosni razdori i događaji (...) pokolebali kod Naroda veru u korisnost te ustanove" te da zato između kralja i naroda "ne može i ne sme biti više posrednika". Ukida Vidovdanski ustav i osobno preuzima svu vlast. Zabranjen je rad svih političkih stranaka i sindikata, zabranjeni su politički skupovi, uvedena je stroga cenzura. Pojačan je policijski teror; proganjaju se i ubijaju politički protivnici, proklamira se ideologija "integralnog jugoslavenstva" i mijenja ime države u Kraljevina Jugoslavija.

Slučajno ili ne, u školskoj je Spomenici na stranici koja opisuje školsku godinu 1928./29. utisnut po prvi put službeni pečat škole uz obod čijeg se kruga čita: "Državna osnovna škola na Pantovčaku u Zagrebu". U sredini pečata grb je Kraljevine SHS, dvoglavi orao s krunom iznad glava i tri štita na tijelu mu, oznakama triju naroda.

Težni broj	Učenika (učenice)				Oca ili skrbnika		
	prezime i ime	vjera	godina i dan rođenja	domovina	rodno mjesto	ime	značaj
	DRŽAVNI ARHIV U ZAGREBU						
	Godina 1932-33.						
1114	Orlić Nevinka	K.	1905 24. IV		Šušak Šušak	Petar	profesor
1115	Bisont Mario	"	1915 8. XII		Zagreb	Dragutin	životaš
1119	Šević Biserica	"	1905 11. X		"	Pilip	profesor
1130	Čević Vjekoslav	"	1915 20. IV		"	Mato	učitelj
1131	Rusan Nesujević	"	1925 13. II		"	Slava Gerčić	doc. pomyč.
1132	Lavisatti Vodg	"	1925 30. III		"	Jovan	uč. radnik
1133	Klarajin Grušk	"	1925 19. II		"	Klarajin	životaš
1134	Špišak Josipa	"	1915		"	Janko	životaš
1135	Šimić Vrečko	irac. k. št.	1905 25. XII		"	Vladimir	učitelj
1136	Kormat Rudolf	K.	1915 13. V		"	Janko	profesor
1137	Račić-Jakopčević Jovan	"	1911 14. V		"	Stjepan	životaš
1138	Korvat Jovan	"	1925 26. II		"	"	učitelj

Učiteljica Slava Delak s razredom u dvorištu škole na Pantovčaku, 1932.

Podaci o učeniku/ci – Rosa Augustinić, kćer kipara Antuna Augustinića

Stranica iz imenika, školska godina 1933./34.

Školski pečati iz godina 1924., 1928., 1935. i 1944.

Istodobno, Zagreb postaje sjedište novoosnovane Savske banovine koja je obuhvaćala najveći dio istočne, sjeverne i zapadne Hrvatske.

Diktaturi unatoč, u školi su se i dalje slavili blagdani hrvatskih mučenika 'Zrinjskog i Frankopana', te rođendan Strossmayerov, kako se to iznosi u zapisu o školskoj godini 1929./30. Koliko je kralj Aleksandar bio omiljen u školi na Pantovčaku, možda najbolje ilustrira podatak da u školskom "Ljetopisu" za godinu 1934./35. njegova smrt u atentatu u Marseilleu 9. listopada 1934. nije spomenuta niti jednom riječju, što je presedan za pamćenje u školskoj kronici u kojoj su se bilježili i posve minorni događaji iz suvremenog društveno-političkog života. Godinu dana ranije u školsku je Spomenicu udaren pečat škole. Ovaj je put oko dvoglavog orla Kraljevine Jugoslavije bilo upisano latinicom i ćirilicom: "Drž. narodna osnovna škola kraljevića Tomislava". I školski imenici iz toga razdoblja tiska ni su istovjetno dvama pismima.

Nastavni predmeti bili su:

1. Nauka o vjeri s moralnim poukama,
2. Narodni (srpsko-hrvatski ili slovenački) jezik,
3. Narodna povijest (istorija) s najznamenitijim događajima iz opće povijesti,
4. Zemljopis naše države s osnovnim poznavanjem drugih zemalja,
5. Računstvo s osnovima geometrije i geometrijskog crtanja,
6. Poznavanje prirode,
7. Higijena,
8. Domaćinstvo,
9. Ručni rad s naročitom primjenom narodnih motiva,
10. Crtanje,

11. Lijepo pisanje,
12. Pjevanje,
13. Tjelesno vježbanje po sokolskom sistemu,
14. Praktična znanja i umijenja prema potrebama kraja.

Međutim, više od pukog upisivanja ocjena iz predmeta i vladanja, broja (opravdanih i neopravdanih) izostanaka, imenici su bili mjesto gdje su učitelji bilježili svoje vrlo lucidne opservacije o djeci koja su pohađala školu na Pantovčaku. Tako, primjerice, za Pavla A. piše: "Neobično živ i vječno nasmijan. Dječak velike inteligencije. Osobiti filolog i stilista." Stipica R. izazvao je pak posebnu emocionalnu reakciju svoje učiteljice, jer: "Što da kažem o Stipici?! On nije obično nadareno dijete, on je talenat. Pa ipak, ipak, bolna sam rad njega..." Antun Ž. je "vanredno vješt i spretan govornik. Odličan đak i pazitelj. Moj savjetnik i tajnik u škol. radu." Pronicljivom učiteljskom oku nije promaklo ni to da je Milivoj S. "vanjskim držanjem i ponašanjem grub, surov i odbojan, no u svojoj duši nije takav, tko samo nađe puta do nje. Posjeduje veliku inteligenciju i snažnu intelektualnost." Šampionka učiteljskih pohvala svakako je Carmen W. koja je "uzor djeteta, djevojčice i đaka. Biser razreda. Dar Božji roditeljima. Između ne 100 tine već 1000 du jedna." Njoj nasuprot je Ljubica M., premda marljiva i revna "jako, jako je slabo nadarena", a ručni rad joj "ne ide, pa ne ide".

Ima tu i 'onih drugih'. Uz Ivana B., sina Mije, tvorničkog radnika, stoji opaska: "Dijete ulice. Otac i mati na poslu, a on sa bratom na cesti. Izraz mu je lica svaki dan grubiji, divljiji, suroviji. Vrlo lijen i nemanan. Rabijatan. Iznuđivač." Ulica je, izgleda, preuzela i Ivicu P., oca Mirka, služnika, jer: "Ivica me zabrinjuje. Na njemu se sve više opaža odgoj proklete ulice."

Učiteljsku sućut izazvao je Josip H.: "On je produkt svoga milieua. Jadno dijete." Matek K. je "kleptomaničan", a Valerija M., uz to što "rado izmišlja štošta" jest i "lažljiva, slaba i ograničena i, k tome još, uvredljiva". Nije bolja ni Marija H. koja je "nestašna, nemirna, tuče drugove i pravi stalno nemir u školi. Uči slabo; domaće zadaće ne pravi. Nema u domu nikakav nadzor." Ali nije samo ulica i nedostatak nadzora kvarila djecu s Pantovčaka, već i prevelik komfor. Za Mladena K., odvjetničkog sina, zabilježeno je: "Pravilno razvijen i lijep dječak. No samo dječak, jer kao đak on je čudan svat. Kako tako dok ga se ne dira. Ali čim ga se što pita njega ščepa 100 groznica. Uzrok im je zacijelo – velika razmaženost života." Sličan je i Davorin H., jedinac: "Nije mali mazunac tatin, ali zato veliki mamin. To i

jest razlog da nikada ne dosegne prvu, već se jedva dokotura do druge odlike."

Zanimanja roditelja đaka s Pantovčaka današnjem uhu zvuče arhaično: nadničar, mitničar, pralja, namještenik kazališta, komesar pogranične policije, posjednik, ratar, služavka, mlinar, podvornik, kočijaš, maloprodavač, tipograf, pokrivač krovova, sitničar, vincilir, knjigovežničar, pećar, dvorkinja, težakinja, narodni poslanik, parfumerista, piljarica, podrumar imanja, oružnički bojnik, tajnik banskog stola, taracer, ložač državne željeznice...

Ravnatelj Franjo Šram umirovljen je i razriješen dužnosti 19. listopada 1937., a upravu škole preuzeo je najstariji nastavnik Petar Vidmar. Rođen u Kosinju blizu Perušića, Vidmar je službovao u Lici

*Davorin je jedinac.
Nije mali mazunac
tatin, ali zato veliki
mamin. To i jest razlog
da nikad ne dosegne
prvu, već se jedva dokoturi
do druge odlike.*

Ah, ti 'mazunci' s Pantovčaka! – napomena iz imenika

Uspomena na završetak škole – zajednička fotografija učenika 4. razreda sa svojom učiteljicom Vilmom Tomašić i, najvjerojatnije, s vjeroučiteljem vlč. Slavkom Štihom

Pa da kažem o Filipici?
On nije obično nadareno
dijete, on je talenat.
Pa ipak, ipak, bolna sam
rad njega - - -

Tjelesno rad nogice nešto
anostao. No što ga priroda
ovdje prikratila u intelektu-
alnom svijetu osobito ga
nadarila. On gleda daleko
široko, duboko i visoko.
Ponašanje mu kao u odraslog
ozbiljno i bijesno.

Vanjskim držanjem i po-
našanjem grub, surov i od-
bojan. No u svojoj duši nije
surov, tek samo mašte put
do nje. Posjeduje veliku inte-
ligenciju i snajm intelektualnos

do 1928. godine kada je na osobnu zamolbu pre-
mješten u Zagreb u novosagrađenu školu na treš-
njevačkoj Novoj cesti. Od 1931. učitelj je na Pan-
tovčaku.

Konac školske godine u '30-im na Pantovčaku go-
tovo je na vlas bio isti. Djeca bi 28. lipnja zajedno
s učiteljskim zborom prisustvovala misi u crkvi sv.
Blaža, u kojoj bi i započinjala svaka nova školska
godina zazivom Duha Svetoga. Nakon završnog
pjevanja "Te Deuma" vratili bi se u školsku zgradu
gdje bi u 'prisuću' velikog broja roditelja, djece i
ostalih građana bila priređena školska svečanost
"Vidovdan – dan narodnog prosvjećivanja". U
programu sastavljenom od pjevanja, 'deklamacija'
i igrokaza sudjelovali bi svi učenici osim učenika
IV. razreda koji su se pripremali za polaganje pri-
jamnih ispita. Nakon svečanog dijela razrednici bi
objavili ocjene, podijelili svjedodžbe, a 'djeca od-
ličnog napretka' bila bi nagrađena knjigama koje
bi im darovalo Gradsko poglavarstvo.

✦ Poznati hrvatski pijanist Stjepan Radić, unuk zna-
menitoga hrvatskog političara Stjepana Radića,
pohađao je školu na Pantovčaku od 1935. do
1939. godine. Njemu je pučka škola ostala u naj-
boljem sjećanju od cjelokupnog njegova školova-
nja. Veli da je imao jednu "senzacionalnu profesio-

ricu, odnosno učiteljicu gospođu Tomašić", koja je
stanovala u Kozarčevoj ulici "i bila je dosta krupna
žena, ali izvrsna učiteljica." Tako nas je dobro nau-
čila gramatiku i pravopis", i danas se sjeća gospo-
din Radić, "da smo od toga 'živjeli' još dvije godine
u gimnaziji. Drugo, cijela nacionalna povijest bila
nam je ispričana u obliku priče. Sve nam je ispri-
čala o banu Jelačiću, Frankopanima, Zrinskima,
Strossmayeru, Ljudevitu Posavskom. Imali smo
krasopis kao poseban predmet i ja sam bio jedan
od tri šampiona razreda. Ona nam je predavala tri
godine, a u četvrtom razredu smo dobili učitelja
Jekića, koji je također bio izvrstan."

Tijekom školske godine, nedjeljom i blagdanom,
te za vrijeme školskih i državnih praznika školska
su djeca i njihovi učitelji redovito prisustvovali mi-
sama u crkvi sv. Blaža. Stoga je posve razumljivo da
Petar Vidmar, privremeni ravnatelj škole, u ljetopisu
za školsku godinu 1937./38. nije zaboravio spo-
menuti smrt 'hrvatskog metropolita', zagrebačkog
nadbiskupa Antuna Bauera (preminuo 7. prosinca
1937.) i biranim riječima opisati njegov životni put,
ne zaboravljajući pripomenuti da je pokojni služ-
bovao u Zagrebu i kao kapelan Župe sv. Blaža.

Budući da je crkva sv. Blaža bila poprilično udalje-
na od škole, Vidmar u službenom školskom zapisu

Svaki je učenik svijet za sebe –
napomene učitelja upisane
u školski imenik

*Trica me sabrinjuje.
Na njemu se sve više opasna
odgoj proklede – ulice –*

'poentira' sa zahtjevom da bi dogradnja školskih prostorija sa školskom dvoranom bila itekako potrebna, posebice dvorane, u kojoj bi se mogle priređivati dječje priredbe, svečanosti, razne gimnastičke vježbe te da bi dvorana mogla služiti i za održavanje svete mise. "Na brežuljcima Pantovčaka, Hercegovačke, Istarske ulice i Goljaka", piše Vidmar, "sagrađene su većinom male, zasebne kućice (vile) u kojima stanuju manje obitelji sa malo ili ništa djece, a najveći je prirast djece kod siromašnijih dijelova škol. područja." Glede zagrebačkog prirasta, najveći demografski porast u povijesti Zagreba do danas zabilježen je 1931. kada je u Zagrebu bio popisano 185 581 stanovnik, što je značilo da se u odnosu na posljednji popis iz 1921. godine broj žitelja povećao za nevjerojatnih 70 posto.

Kako je škola bila izgrađena na 'vlažnom tlu', u prizemnim se prostorijama osjećala vlaga, što se donekle uspjelo riješiti kopanjem kanala oko temeljnih zidova (Vidmar spominje da je opsežnija adaptacija prizemnih prostorija izvedena 1924. godine tijekom školskih praznika). On je uvjeren da bi se dogradnjom školske zgrade mogao bolje urediti čitav prostor oko škole tj. školsko igralište, vrt, voćnjak i cvjetnjak "pa bi više služilo odgojnom

cilju školske djece". Također, ne propušta spomenuti i omorike, koje su lijep ukras oko škole i koje valja 'podržavati', odnosno zamjenjivati mladima "jer su starije uslijed vlažnog terena i ne mogu izdržati potpunu starost". Školske je godine 1937./38. privremeni ravnatelj izbrojio oko škole ukupno 40 stabala omorike starih između 20 i 30 godina.

Doduše, djeca su, ako ne omorike, onda drugo drveće mogla vidjeti u prirodi u okolici Zagreba kamo su nerijetko sa svojim učiteljima odlazila na izlete 'radi poučne svrhe'. Petar Vidmar, koji je podržavao takvu vrstu izvanškolske nastave, kao vrstan pedagog zaključuje: "Zavičajna i prirodna obuka može biti uspješna samo onda ako je u savezu sa prirodom i doživljavanjima u prirodi tj. vrtu, polju, livadi i šumi. Samo ono dijete koje motri prirodu i stvara si razne zaključke na osnovu materije zapažanja i doživljavanja u prirodi imat će uspjeha – pa je učiteljstvo u tom smjeru radilo i prilagođivalo obučni rad sa školskom djecom."

Trideset godina od osnutka škole u školskoj je knjižnici (učiteljskoj i učeničkoj) izbrojeno ukupno 1277 komada knjiga i časopisa. Vrijedna učiteljica Marija Golik uspjela je te godine upravo u povodu 30-godišnjice osnutka škole na Pantovčaku od 'Društva Zagrepčana' dobiti na dar četiri godišta

Kuća u Hercegovačkoj nasuprot škole: Stjepan Radić, pijanist, predratni dak Osnovne škole Pantovčak, pred svojim domom u kojem je živio i umro njegov djed, veliki hrvatski političar Stjepan Radić

ŠKOLA: *Šk. sred. i spol. raz. Pula (školski temelj)* PODACI O ŠKOLAMA
 MJESTO: *Zagreb - Pantovčak*

Udaljenost škole od željezničke stanice u Zagrebu, s...km.
 " od općine u Zagrebu.....km.
 " od pošte u Zagrebu br.....km.

1	Kada je osnovana ?	<i>1908 god.</i>				
2	Vrsta zgrade - građina i kada je sagradjena:	<i>Podnokatnica: kova, cigla i ovijski (krov) god. 1912</i>				
3	Broj školskih soba:	<i>4</i>				
4	Veličina školske sobe: (za svaku školsku sobu napisati dužinu, širinu i visinu u metrima)	<i>1 dužina 10,40m, širina 6,60m i visina 3,80m 2 ~ ~ ~ ~ ~ 3 ~ ~ ~ ~ ~ 4 ~ ~ ~ ~ ~ <i>Škola veličina Gimnastič. dvorane u nema</i></i>				
5	Stan u naravi / broj soba i namjestovlje: Za svaku sobu naznačiti dužinu, širinu i visinu.	<table border="1"> <tr> <td>Za učitelje:</td> <td>Za učiteljice:</td> </tr> <tr> <td><i>Nema</i></td> <td><i>Šest</i></td> </tr> </table>	Za učitelje:	Za učiteljice:	<i>Nema</i>	<i>Šest</i>
Za učitelje:	Za učiteljice:					
<i>Nema</i>	<i>Šest</i>					
6	Gospodarske zgrade:	<i>Nema</i>				
7	Vrt-uzemljište: (veličina i vrsta)	<i>Nema</i>				
8	Fondovi: Zaklade:	<i>Nema</i>				
9	Koliko je sada osnovano mjesta za učitelje / učiteljice:	<i>2 / 4</i>				
10	Proširenje škole odnosno otvorenje paralelnog odjeljenja:	<i>1/18 1937 otvoreno peto odjeljenje</i>				

I NASTAVNICIMA 2 Grad: *Zagreb*

Udaljenost odmah uz crkve (u školskom području):
 rkt.....km.
 grčt.....km.
 let. prav. oš.....km.
 st. lit.....km.
 svanr.....km.
 župnik.....km.
 masl.....km.

Školske godine:	1936/37		1937/38		Po narodnosti	Po vjerskoj pripadnosti
	muških	ženolikih	muških	ženolikih		
11						
12	Koliko odjeljenja: <i>4 / 1 / 4</i>					
13	Školakih obaveznika: <i>116 82 181 118 21 130 198 209</i>					
14	Školakih polaznika: <i>116 82 181 118 21 130 198 209</i>					
15	Neuškolskih:					
16	Polari svaganđu školu	Pomoćno odjelj.				
		I razred	<i>16 28</i>	<i>24 41</i>	<i>24 34</i>	<i>54 30</i>
		III "	<i>24 16</i>	<i>27 21</i>	<i>21 16</i>	<i>42 34</i>
		IV "	<i>27 24</i>	<i>27 21</i>	<i>15 20</i>	<i>27 20</i>
17	Viša narodna škola	I razred				
		II "	-	-	-	-
		III "	-	-	-	-
		IV "	-	-	-	-
18	Vidi priloge (Podaci o nastavniciima)					
19						
20						
21						
22	Klima mjesta (oštra, blaga)		<i>Blaga</i>			
23	Školska prilika mjesta		<i>dobro</i>			
24	Je li mjesto u kojem je škola plodno ili kamenito - pasivno.		<i>Plodno</i>			
25	Je li u mjestu vode za piće, vrsta, (bunar, izvor, cisterna i tđ) udaljenost iste od škole.		<i>Font</i>			
26	Kakav je pristup od škole do stanice		<i>dobro</i>			
27	Koje je najbliže veće mjesto gdje ima nastavnika, učitelja ili viša škola, grad, mjesto, učitelja ili koja druga te udaljenost iste u km.		<i>Škola je u mjestu.</i>			
28	Kulturne prilike i ustanove mjesta		<i>dobro</i>			
29	Koje je vjere stanovništvo i %.		<i>Simboličarstva učenika ..</i>			

revije Zagreb (od 1934. do 1937.), ukupno 47 svezaka koji su uneseni u školsku knjižnicu. Raznih učila izbrojeno je 200 komada.

Te, 1938. godine, kada je na današnjem Trgu žrtava podignuta kružna građevina Umjetničkog paviljona prema nacrtu Ivana Meštrovića, Odlukom ministra prosvjete podijeljene su narodne škole na području uprave Grada Zagreba na dva gradska školska nadzorništva – za istočni i zapadni dio grada. Škola na Pantovčaku potpala je pod zapadni dio kojeg je inspirirao Pero Horvat. Njegov vlastoručni potpis, datum i opaska 'vidio' nalazi se

na stranicama školske Spomenice pri koncu '30-ih godina prošlog stoljeća. Ostalo je zapisano da je gospodin nadzornik na sjednici nastavničkog vijeća 30. svibnja 1939. bio iznimno zadovoljan odličnim uspjesima u radu i odgoju. Istaknuo je da je rad u školi 'harmoničan i povezan' i da se primjenjuju moderni pedagoški standardi, te da ubuduće u školu može mirne duše dovesti 'stručnjake i više predstavnike'.

Rudolf Mikavec iz Banata postaje 17. rujna 1938. v. d. upravitelja škole. Nakon teškog ranjavanja u Prvome svjetskom ratu, te višegodišnjeg staža po

Glavni imenik 1933. – 1942.

Podaci o školi i nastavnicima 1939. – Hrvatski školski muzej

PODACI O NASTAVNICIMA	
PREZIME I IZB nastavnika (os) uz oznaku obaveg (muševog) i žena i porodično prezime kod udatih:	<i>Školarčeva Marija žena od Pančeva</i>
Datum i mjesto rođenja:	<i>21.1.1894 Ivanovo - Klinčani</i>
Narodnost-državljanstvo:	<i>Kraljeva - Jugoslavanka</i>
Vjeronspovjest:	<i>Rimo - katolička</i>
Bračno stanje:	<i>udata</i>
Ime žene-veštine muža:	<i>Mato</i>
Zanimanje žene(muža) i boravište:	<i>ing. pogovinskih ust. karu. maru. kraj</i>
Ime i datum rođenja djece:	<i>Marta 23. rujna 1922...</i>
Prvi dodatak na djecu:	<i>Pod red.br. 143</i>
Prvo postavljenje (viši, broj i datum odluke):	<i>19.8.1934 k. 0455 k. Zap. K. Zagreb</i>
Dan nastupe dužnosti:	<i>15.1.1934</i>
GRUPA VII	Odluka (Ukaz) o grupi: O.N.br. 11.123... od... 9.1.1933
	Stečeno pravo: 9.11.1933 - VI grupa
	Isplata: 1.11.1934
PERIODSKA Povišica I	Odluka o period.pov. 31.10.1934 k. 31395 k. B. Z. - V
	Stečeno pravo: 9.11.1934 - VI/1
	Isplata: 1/12.1934
19 Razred skupoće	I
20 Odlikovanja:	
21 Napomena: (Van školski rad, pohodjenje tečajeva i td.)	

Za točnost podataka jamčim svojim potpisom

Ovjerava: Upravitelj (os) *Marta Školarčeva*

(M.P.) *Marta Školarčeva*

PODACI O NASTAVNICIMA	
Škola: <i>Šk. osnovna škola na Pantovčaku</i>	
Grad: <i>Zagreb</i>	
Općina: <i>Zagreb</i>	
1 PREZIME I JME nastavnika (os) uz oznaku obaveg (muševog) i žena i porodično prezime kod udatih:	<i>Petar Braj, Jovanova rođ. Potomnik</i>
2 Datum i mjesto rođenja:	<i>Kanal kod Vrste (Slava) 24. januara 1894</i>
3 Narodnost-državljanstvo:	<i>Jugoslavanska</i>
4 Vjeronspovjest:	<i>Rimo-katolička</i>
5 Bračno stanje:	<i>udata</i>
6 Ime muža odnosno žene (kod njih i porodično prezime):	<i>P. Jovan Jovan</i>
7 Zanimanje žene(muža) i boravište:	<i>Direktor žr. n.ilej. škola u Petriju</i>
8 Ime i datum rođenja djece (inadu se navesti sva djeca bez razlike da li primaju dodatak ili ne):	<i>Marta, 13. maja 1922...</i> <i>Marijka, 8. oktobra 1922...</i> <i>Julijana, 18. septembra 1924...</i>
9 Prvi dodatak na djecu:	<i>Pod red.br. 143</i>
Prvo postavljenje (viši, broj i datum odluke, a ne uvjerenje):	<i>15.11.1934 k. 4441 - 13 od 15.1.1935</i>
Nastup (datum i mjesto nastupa):	<i>15.1.1934 Kraljeva</i>
10 Odluka (Ukaz) o grupi:	O.N.br. 11.123... od... 9.1.1933
GRUPA VII	Isplata: 1. juna 1935
11 Odluka o period.pov.:	<i>K. Jovanova i Jovanova k. 31395 k. B. Z. - V</i>
PERIODSKA Povišica I	S kojim danom se pravda: 17. januara 1934
	Isplata: 1. maja 1938
12 Odlikovanja:	
13 Razred skupoće:	Prvi
14 Prekid službe (uzrok od kada do kada, broj i datum vraćenje ostavke, odnosno postavljenje i do 11 ma se vrijeme prije prestanka prijaviti na prijavu na penziju):	<i>od 15.11.1934 do 1.11.1935 - 1.11.1935 - 1.11.1935 - 1.11.1935</i>

Za točnost podataka jamčim svojim potpisom

Ovjerava: Upravitelj (os) *Petar Braj*

(M.P.) *Petar Braj*

banatskim selima, bio je zborovođa prvoga hrvatskog pjevačkog društva "Strossmayer" u Pančevu. U Zagrebu, kamo je došao 1935., bio je učitelj u školi "Kraljević Andrej" (Maksimiri) i "Petar Zrinjski" (Krajiška ulica), da bi 17. rujna 1938. preuzeo upravu škole "Kraljević Tomislav", dakle na Pantovčaku. Mikavec se, očito, nije dugo skrasio na čelnom mjestu škole na Pantovčaku jer službene zabilježbe u Spomenici o sljedećoj školskoj godini 1939./40. unosi i potpisuje ponovno Petar Vidmar kao 'upravitelj škole', a Mikavec se navodi među učiteljskim osobljem. Nigdje ne piše kada je Vid-

mar stupio na dužnost, što je svakako presedan u službenom dokumentu škole. Sljedeću školsku godinu 1940./41. u školskoj Spomenici također potpisuje Vidmar kao upravitelj.

Zanimljivo je da je školska obuka završena 29. lipnja 1941. zahvalnom službom Božjom u crkvi sv. Blaža, a ne kao prijašnjih godina 28. lipnja na Vidovdan. Moguće da je razlog tome bila uspostava Nezavisne Države Hrvatske, 10. travnja iste godine pa je, najblaže kazano, bilo nepopularno, ako ne i opasno, svečano završiti godišnji program školske nastave na datum koji je Hrvate podsjećao na

Službeni podaci o nastavnicima iz 1939. godine – Hrvatski školski muzej

Baronina / Бановина: *Sušva*
 Grad / Град: *Zagreb*
 Školska općina / Школска општина: *Karlovci*
 Drž. narodna / Дрo. народна: *ujedinstvena škola*
 Drž. narodna / Дрo. народна: *ujedinstvena škola*

Glavni imenik - Главни именик
 (Školska matica - Школска матица)

Početi od / Почети od: *1. rujna 1933.*
 Povećani od / Повећани od: *1939.*

Školska godina / Школска година: 1938/39		Razred - Разред: Prvi	
Nauke o vjeri sa moralnim poukama / Науке о вјери са моралним поукама			
Narodnog (srpsko-hrvatskog ili slove-nackog) jezika / Народног (српско-хрватског или словеначког) језика			
Narodne povijesti (istorije) s najznamenitijim događajima iz opće povijesti / Народне повјести (историје) с најзnamenитијим догађајима из опће повјести			
Narodne porijekla (istorijate) s najznamenitijim događajima iz opće povijesti / Народне порјекла (историјате) с најзnamenитијим догађајима из опће повјести			
Zemljopisa naše države s osnovnim pozna-njem drugih zemalja / Земљописа наше државе с основним позна-njem других земаља			
Praktičnih znanja i umijanja prema potre-bama kralja / Практичних знања и умјанја према потре-bama краља			
Higijene - Хигијене			
Domaćinstva - Домaćинства			
Crtaња - Цртања			
Lijepog pisanja - Лепог писања			
Pjevanja - Пјевања			
Tjelesnog vježbanja po sokolskom sistemu / Тјелесног вјежбања по сокoлском систему			
Ocjena vladanja / Оцена владанја			
Opća ocjena uspjeha / Опћа оцена успјеха			

Škola: *Krajevina* / Општина: *Zagreb*
 Mjesto: *Škola* / Мјесто: *Škola*
 Školska godina: 1938/39

15. Probirenje škole odnoсно otvorenje paralelnog odjeljenja: *16. januara 1939. s promjenom u općem odjeljenju I. i II. razred.*

16. Broj nastavnika: muških: *5*, ženskih: *3*

17. Školske godine: 1938/39

18. Koliko odjeljenja: muških: *1*, ženskih: *1*, mješovitih: *5*

	Muških		Ženskih		SVEGA		Po narodnosti												Po vjeri												SVEGA
	n.	ž.	n.	ž.	n.	ž.	Srbi	Hrvati	Češi	Poljaci	Mađari	Crnci	Židovi	Drugi	Ukupno	Rimokat.	Pravosl.	Evngel.	Drugi	Ukupno											
19. Školskih obvezanika	131	95	226	134	92	3	131	95	140	74	1	4	1	8	5	3	4	3	131	95											
20. Školskih polaznika	131	95	226	134	92	3	131	95	140	74	1	4	1	8	5	3	4	3	131	95											
21. Polaznici svagodnju školu	I r.	24	33	57	27	33	24	33	26	27	1	3	3	1	1	1	1	1	24	33											
	II r.	24	30	74	25	63	44	30	34	20	1	3	1	5	2	1	1	1	46	30											
	III r.	28	16	41	25	16	35	18	22	10	1	2	3	1	1	1	1	1	45	16											
	IV r.	27	14	41	27	13	27	17	24	9	1	1	1	1	2	1	1	1	27	14											
22. Polaznici učenici	I r.	3	3	11	3	7	3	3	9	2	1	1	1	1	1	1	1	1	3	3											
	II r.																														
	III r.																														

Državni školski nadzor / Државни школски надзор: *Antunović*
 Zagreb, 7. februara 1939. / Загреб, 7. фебруара 1939. / За управу школе: *Antunović*

Statistički podaci o školi 1939. – Hrvatski školski muzej

Grad: *Zagreb* / Општина: *Zagreb* / Škola: *Karlovci*

STATISTIČKI PODACI

1. Prihvaćen broj stanovnika školske općine / 1. Прихваћен број становника школске општине: *1908*

2. Škola osnovana god. 1908 / 2. Школа основана год. 1908: *zagrebodna škola*

3. Školska zgrada: Od kojeg je materijala sagradena? *čelik* / 3. Школска зграда: Од којег је материјала саградена? *челик*

4. Učiteljski stan: Koliko ima učitel. stanova? *22000* / 4. Учитељски стан: Колико има учитељ. станова? *22000*

5. Udjeljenost škole od polne u *Spajalnicima* / 5. Удјеленост школе од полне у *Спајалницима*

6. Ako postoji šk. vrt, koliko ima djece u šk. vrtu, učenika / 6. Ако постоји школ. врт, колико има дјеце у школ. врту, ученика

7. Postoji li šk. kuhinja i u kakvoj poslovanju? *Ne* / 7. Постоји ли школска кухиња и у kakvoj послованју? *Не*

8. Voda za piće: Kako dolazi ima tovar. *vodovod* / 8. Вода за пиће: Како долази има товар. *водовод*

9. Otkaz: Otkazivanja, ... / 9. Отказ: Отказивања, ...

10. Na koji slabašiji učitelj (vjerovatno): *1. Kraljević, 2. Kraljević, 3. Kraljević, 4. Kraljević, 5. Kraljević, 6. Kraljević, 7. Kraljević, 8. Kraljević, 9. Kraljević, 10. Kraljević*

Razred	II. Broj polaznika												
	Okol.	Učitel.	Učitel.	Učitel.	Učitel.	Učitel.	Učitel.	Učitel.	Učitel.	Učitel.	Učitel.	Učitel.	Učitel.
I r.	24	33	57	27	33	24	33	26	27	1	3	3	1
II r.	24	30	74	25	63	44	30	34	20	1	3	1	5
III r.	28	16	41	25	16	35	18	22	10	1	2	3	1
IV r.	27	14	41	27	13	27	17	24	9	1	1	1	2
Ukupno	103	93	213	102	135	135	103	103	56	4	6	6	5

12. Koje su narodnosti učenici (u %): *94,5% Hrvatske narod. i 5,5% srpske narod.*

osoblje i nastavu, darove školske mladeži i završetak školske godine. Nigdje se ni jednom riječju ne spominje da je školska godina završila – u drugoj državi. Tek na kraju stoji zapis da je 13. lipnja održana u školi 'zajednička školska proslava' na uspomenu Oca Domovine dr. Antu Starčevića. Poslije toga, izvještava Vidmar, održana je zajednička školska svečanost i proslava imendana Poglavnika Nezavisne Države Hrvatske dr. Ante Pavelića. Te je godine u školu upisano 232 djece koja su razdijeljena u četiri razreda i pet odjela. Podučavali su ih:

Broj stataka <i>broj ostataka</i>	Prigodom odseljenja u drugo mjesto izdana mu je prevodnica <i>Пригодом одсељења у друго мјесто издана му је преводница</i>	289	Jovi Lominir	28. II 1935.	Mirišćeva	" "	" "	Pravac	Joz Jozip. ovzi. stož. narodnik	" "	Talenti vami crkvi.	PODATCI O UČENICIMA						
												Redni broj	PREZIME I IME	Dan, mjesec i godina rođenja	Rodno mjesto (općina, kotar i velika župa)	Vjeronspovijest	Narodnost	Dravljanstvo
												373	Branka Njivicarić	8. IV. 1936.	Zagreb	Rimsk.	Hrvatska M. B. H.	otac: Nikola, Čišvarni
												374	Iva Jausichonić	29. IV. 1936.	- - -	" "	" "	otac: Dr. Tomo odgojitelj

15. Polazak škole

Obvezani na polazak škole			Učeznici u škole			Od spisanih nikako ne polaze			Nepisani u školu			Primjedba, Zato li spisani ne polaze? Zato li odvezani ostali nepisani?			
muški	ženski	svaka	muški	ženski	svaka	muški	ženski	svaka	muški	ženski	svaka	muški	ženski	svaka	
147	106	253	147	106	253	X

16. Prosječne terenske i klimatske prilike (gorevito, sni snijeg, koji sprečava polazak, voda itd.) *nicke -*

17. Materijalne prilike roditelja *nicke dobiti*

18. Približan broj analfabeta od 12. godine dođe, muških *nicke*, ženskih *nicke*, svake *nicke*

19. Podaci za osnatak nove škole
Gdje bi bilo povoljno otvoriti novu školu (na stici oznaci mjesto crveno i zacrtašiti set u šk. općine te označiti udaljenost u km): *nicke* Kako bi djeca polazila novu školu? *nicke* ima li gdje privatna zgrada, podana za školu? *nicke* Kako ima prostora? *nicke* U koje uvjete bi se mogla namijeti? *nicke*

20. Školska zadnja školske općine (za naznakan udaljenosti školskih mjesti): *Škol. polaznici:*

1. Andrijevićeva ulica	15. Karićeva ul. od br. 21 i 22
2. Brankova ul. od br. 22 i 23	16. Karićeva ul. i Karićeva ul.
3. Brankova ul. od br. 12 i 19	17. Karićeva ul.
4. Bulatova ulica	18. Karićeva ulica
5. Brankova ul.	19. Karićeva ulica
6. Druge Brankovići	20. Karićeva ul.
7. Karićeva ul.	21. Karićeva ul.
8. Karićeva ul. ograničena	22. Karićeva ul.
9. Karićeva ul.	23. Karićeva ul.
10. Karićeva ul. od br. 24 i 29	24. Karićeva ul.
11. Karićeva ul.	25. Karićeva ul.
12. Karićeva ul.	26. Karićeva ul.

21. Postoje li javne knjižnice, čitaonica, prosv. društva, prosvjetni odbori, i slično:

Školski odbor:
Školski odbor

Marija Golik, Rudolf Mikavec, Anica Nikolić, Elvira Škrobot i Katica Kostelić.

Sljedeća školska godina upisana u Spomenicu škole nije, nažalost, 1941./42. nego daleka 1968./69. Posebice je malo podataka o školskim godinama i uvjetima u kojima se održavala nastava tijekom rata 1941. – 1945. Na sreću, ostao je rukom pisan

Školski
po vjeroispovijesti

Vjerska	Škol. god. 1936/37						Škol. god. 1937/38						Svega												
	Pravoslav.	Katol.	Evangel.	Drugi	Svega	Pravoslav.	Katol.	Evangel.	Drugi	Svega															
	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž	m	ž									
	94	40	6	6	7	1	1	1	1	4	5	146	94	44	5	6	5	2	1	2	3	6	3	148	94
Svega	164		31		198		146		33		209														

kratak izvještaj o tome razdoblju Marije Golik na papiriću umetnutom u Spomenicu između dviju spomenutih školskih godina. Datum koji se čita na papiru jest 5. lipnja 1958. Izvještaj je zacijelo bio namijenjen nekoj školskoj prigodi ili jednostavno, možda, kako bi popunio prazninu koja zjapi u Spomenici. Valja imati na umu da je Marija Golik tada imala 65 godina pa nije isključeno da je osoba koja je njezin zapis uvrstila u školsku Spomenicu, željela od najiskusnije i najomiljenije učiteljice

Novo vrijeme – precrtavanje čiriličnih napisa u školskom imeniku nakon uspostave NDH 1941. Ista praksa četiri godine poslije: precrtavanje 'nepostojeće državne tvorevine' u glavnom imeniku osnovne škole Pantovčak nakon uspostave Narodne Republike Hrvatske (*gore lijevo i desno*)

Statistički podaci o školi 1939. godine – Hrvatski školski muzej

Lgb. 5. V. 1956.

Draga kolegice!

Oprostite što nisam odmah udovoljila Vašoj želji da Vam javim podatke o našoj školi za vrijeme rata. Starost – zaboravnost uzrok je zakašnjenja. Morala sam do kolegice koja je sa mnom za to vrijeme službovala, da mi pomogne dosjetiti se. Ukratko: škola je bila u prvom početku rata bolnica, a poslije

je došla vojska. Mi smo se rastepeli ko rakova djeca i obučavali po privatnim kućama. Bilo je tu i lijepih soba, a i suterenskih soba, kako je tko se znao snaći i naći si. Po lijepom vremenu radili smo u dvorištima i vrtovima. Glavno nam je bilo da damo djeci bar toliko znanja da do iduće godine mogu nastaviti rad u višem razredu, da tako ne gube na vremenu.

Nastavnici su u to vrijeme bili: Ravnajući učitelj: Petar Vidmar, koji sada

živi u Gradiški. Njega je naslijedio Krsto Mihotić.

U pravo ime su radile:

Elza Höcker
Elvira Škrobot
Anica Nikolić
Vidujević Lidija
Perin Drinka
Golik Marija

Nadam se da će Vam ovaj kratki izvještaj biti dovoljan.

Uz drugarski pozdrav

Marija Golik

Ostala je u najljepšem sjećanju brojnih naraštaja đaka s Pantovčaka – učiteljica Marija Golik s razredom, 1945.

s Pantovčaka, dok je još bila sposobna prenijeti svoja sjećanja, dobiti informaciju o razdoblju o kojemu ništa nije zapisano. Podaci koji se navode u poruci uistinu su dragocjeni, pa ih prenosimo u

cijelosti. Marija Golik, naslovljujući izvještaj 'dragoj kolegici', piše:

"Oprostite što nisam odmah udovoljila Vašoj želji da Vam javim podatke o našoj školi za vrijeme rata. Starost – zaboravnost uzrok je zakašnjenja. Morala sam do kolegice koja je sa mnom za to vrijeme službovala da mi pomogne dosjetiti se. Ukratko: Škola je bila u prvom početku rata bolnica, a poslije je došla vojska. Mi smo se rastepeli ko rakova djeca i obučavali po privatnim kućama. Bilo je tu lijepih soba, a i suterenskih soba, kako je tko se znao snaći i naći si. Po lijepom vremenu radili smo u dvorištima i vrtovima. Glavno nam je bilo da damo djeci bar toliko znanja da do iduće godine mogu nastaviti rad u višem razredu, da tako ne gube na vremenu. Nastavnici su u to vrijeme bili: ravnajući učitelj Petar Vidmar, koji sada živi u Gradiški. Njega je naslijedio Krsto Mihotić. U razredima su radile: Elza Höcker, Elvira Škrobot, Anica Nikolić, Vidujević Lidija, Perin Drinka i Golik Marija. Nadam se da će Vam ovaj kratki izvještaj biti dovoljan. Uz drugarski pozdrav, Marija Golik."

"Bila je naprosto prekrasna", veli gospođa Judita Römer za svoju razrednicu Mariju Golik. Nastava je tijekom rata, prisjeća se Judita Römer, održavana

Školska godina Školnik - Razred	GODIŠNJA OCJENA USPJENA IZ - GODIŠNJA OCJENA USPJEHA IZ										Broj izvješćaka iz izvješćaka iz izvješćaka	Broj izvješćaka iz izvješćaka iz izvješćaka
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1945/46	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1946/47	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1947/48	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1948/49	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1949/50	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1950/51	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1951/52	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1952/53	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1953/54	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1954/55	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1955/56	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1956/57	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1957/58	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1958/59	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1959/60	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1960/61	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1961/62	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1962/63	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1963/64	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1964/65	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1965/66	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1966/67	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1967/68	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1968/69	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1969/70	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1970/71	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1971/72	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1972/73	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1973/74	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1974/75	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1975/76	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1976/77	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1977/78	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1978/79	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1979/80	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1980/81	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1981/82	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1982/83	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1983/84	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1984/85	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1985/86	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1986/87	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1987/88	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1988/89	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1989/90	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1990/91	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1991/92	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1992/93	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1993/94	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1994/95	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1995/96	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1996/97	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1997/98	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1998/99	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
1999/00	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2000/01	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2001/02	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2002/03	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2003/04	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2004/05	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2005/06	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2006/07	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2007/08	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2008/09	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2009/10	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2010/11	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2011/12	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2012/13	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2013/14	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2014/15	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2015/16	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2016/17	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2017/18	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2018/19	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2019/20	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2020/21	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2021/22	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2022/23	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2023/24	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5

na nekoliko lokacija: I. razred u kući njezine razredne kolegice Nade Černi na Šilobodovom putu; III. razred u stanu Arijane 'Nane' Removaček, također učenice iz razreda, u Bosanskoj ulici, koja se tijekom rata zvala ulicom Stjepana Tomaševića, te zadnje, IV. godine, "negdje na Gornjem gradu u nekoj javnoj zgradi".

Njezinom polubratu *Emilu Römeru*, koji je također pohađao školu na Pantovčaku, ostala je urezana u sjećanje slika mnoštva vojničkih cokula nabacanih na hrpu na livadi ispred škole koja više nije bila škola. "Bilo je to pravo brdo vojničke obučice", slikovito opisuje. U razgovoru za školski list *Pantač Stjepan Radić* prisjetio se da su tijekom rata u staroj školi na Pantovčaku bili smješteni tzv. luburičevci, elitna ustaška postrojba, koju je on mogao vidjeti iz vlastitog dvorišta. Dok su boravili unutra uništili su školu, a na prozorima koji gledaju na Pantovčak još su dodatno sagradili nekakve bunkere od cigle. Odmah po svršetku rata 1945. Stjepan je Radić zajedno s drugim omladincima rušio te improvizirane bunkere i čistio podrum stare škole "tu di danas stanuje podvornik". Nama je pak u razgovoru kazao da je zbog dobro obavljenog posla čišćenja i osposobljavanja škole za nastavu omladina iz kvarta koja je sudjelovala u

tome poslu dobila na korištenje za 'omladinske aktivnosti' kuću nasuprot ulaza u park na uglu Bosanske i Hercegovačke. Gospodin Radić veli da je to mjesto ubrzo postalo vrlo posjećeno jer se sviralo i plesalo, a mladost je uživala prvi put nakon rata slušati ondje šlagere. No, bilo je to kratkoga vijeka jer su komunističke vlasti ubrzo zatvorile

Pismo Marije Golik iz 1958. godine o radu škole Pantovčak tijekom Drugoga svjetskog rata (*gore lijevo i desno*)

Ratne, zamjenske učionice: Kuća u Bosanskoj ulici br. 66 (današnji izgled) i park ispred nje

Šilobodov put danas

Iz imenika: godišnja ocjena uspjeha

'klub' zbog opasnih 'buržoaskih tendencija' koje su se širile odande.

Naš čuveni violinist i glazbeni pedagog **Tonko Ninić** išao je u isti razred s Juditom Römer.

I on se sjeća nastave u privatnim stanovima na Šilobodovom putu nasuprot školi i Bosanskoj ulici, ali i u kući obitelji Štern, koja je bila na mjestu današnje crkve sv. Kvirina. Za Mariju Golik, koja mu je kao i mnogim naraštajima đaka s Pantovčaka, bila najmiljenija učiteljica i razrednica, veli da je imala razumijevanje za njegovo vježbanje violine kod profesorice Renate Senečić, čemu je u to ratno doba posvećivao najviše vremena.

Dr. **Davorin Kovačević** također ne šteti riječi pohvale za učiteljicu Golik, koja je stanovala u Istar-

skoj ulici u kući do njegove. On se sjeća da je i njezin nećak s nadimkom 'Deko' znao često doći k teti na sat i biti s njima do konca sata. I dr. Kovačević je zapamtio 'tavan' u kući nasuprot školi na Šilobodovom putu gdje se održavala nastava u prvom razredu. U sjećanju mu je ostao i 'saletl', drvena kuća/ljetnikovac na Pantovčaku u kojoj im je kateheta Milutin Juranić držao nastavu vjeronauka.

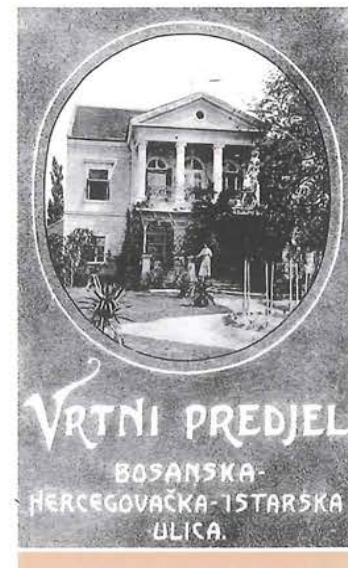
Opisujući zagrebačku svakodnevicu 1941. – 1945., maestro **Ninić** pamti da su se predzborne oglašavale uobičajeno u 9 sati ujutro, da bi u 10,00 zatučila uzbuna jer su Zagreb tada nerijetko prelijetali saveznički zrakoplovi koji su na povratku oko 14 sati znali ispustiti poneku bombu, uglavnom na području Maksimira i Borongaja, gdje su bile sta-

'Ratni imenik' osnovne škole Pantovčak
Pantovčak 1942. – Muzej grada Zagreba.
Foto: dr. K. Mlač

cionirane vojne postrojbe i aerodrom. Dr. Kovačeviću ostalo je u sjećanju da je znak za preduzbune bio paljenje javne rasvjete, a za uzbunu zvučni signal sirene. Na zvuk uzbune djeca bi otrčala s nastave najčešće u šumu. Sa zagrebačkih brežuljaka na avione je otvarana vatra iz teških strojnica i protuzrakoplovnih topova. Kako nastava nije funkcionirala kao u mirnodopskim uvjetima, djeca

iz škole Pantovčak imala su dosta vremena za igru. Mnogo su se družili međusobno i to, posebice, u parku gdje se spajaju Bosanska i Hercegovačka. Bila je ondje jedna velika lipa koje više nema, dokrajčio ju je grom 1994. Budući da su ondašnje zime bile oštrije i trajale su dulje od današnjih, bilo je mnogo snijega za grudanje i sanjkanje i leda za klizanje. Dječji je duh ostao vedar i živ, ratu unatoč.

Nema više stare lipa... Današnji izgled parka na uglu Bosanske i Hercegovačke ulice, omiljenog sastajališta đaka s Pantovčaka

Niža pučka škola na Pantovičaku u Zagrebu.

IZVJESNICA.

Lina Petrinović učenica trećega razreda,
 polazi je školu tečajem drugoga poljeća
 školske godine veoma mladavo, čudorednost bijaše
 joj veoma pohvalna, po iskazanom
 napretku dobiva prvi red, te postaje
 usljed toga sposobnija prelaz u viši razred.
 Izosta 12 ispričano 12 neispričano dana.
 U Zagrebu, dne 29. lipnja 1924.

Lina
 ravnatelj učitelj

Stika Heringer
 razrednica

Ova se izvješćica ima kod upisa pokazati.

Niža pučka škola - Pantovičaku

Svjedodžba polaznica.

Šepat Juraj, učenik četvrtoga razreda, imena Lina
 godine rimokatoličke vjeroispovijesti, polazi je ovi nižu
 pučku školu od 1. rujna 1924. do 20. lipnja 1924.
 vrsta se veoma pohvalno, te je namno propisane predmete,
 kako slijedi:

Knjaz vjere veoma dobro
 četvrti
 Hrvatski jezik: dobro

Racunarstvo i geometrija (oblik i slove) u ova dobro
 slove) s crtanjem

Sivama obuku veoma dobro

Krasnopis veoma dobro

Pisanje (crtanje) slobodno veoma dobro

Pjevanje (svjetovno i crkveno) veoma dobro

Gimnastiku dobro

Gospodarstvo i gosp. račni rad

u dječke

Kulturno

račni rad (za dječke)

Ova se polaznica izdaje na nareditu molbu roditelja i to s razloga,

ko će učenik položiti srednju školu.

u Zagrebu, dne 20. lipnja 1924.

Juro Lina
 ravnatelj

M. Mašić
 ravnatelj

Herazac 4. - Redni broj materijal, računa 4.

Ek. narodna škola u Zagrebu.

DRŽ. NARODNA MIJEST. OSNOVNA ŠKOLA Učiteljica
 DRŽ. NARODNA OSNOVNA ŠKOLA
 Zagrebu Tomislava

SVJEDOČANSTVO — СВЕДОЧАНСТВО

Petrinović Lina zina Kjeram Petrinović
 rođena 11. rujna 1924 u Zagrebu
 rođen zove imo kataličke, svrsto je izobraziti, zhe, osmo
 vrste 1925. godine i pokazao svoj napredak razred
 škole 1925. godine i pokazao svoj uspjeh:

Matika u vrsti s matematičkim radovima	dobar
Hrvati i drugi s matematičkim radovima	dobar
Narodna pučka škola (izobrazila) se izobrazila na osnovi matematičkim radovima	odličan
Matika u vrsti s matematičkim radovima	u, dobar
Matika u vrsti s matematičkim radovima	odličan
Matika u vrsti s matematičkim radovima	u, dobar
Matika u vrsti s matematičkim radovima	dobar
Matika u vrsti s matematičkim radovima	dobar
Matika u vrsti s matematičkim radovima	u, dobar
Matika u vrsti s matematičkim radovima	dobar
Matika u vrsti s matematičkim radovima	dobar

Ova se izvješćica ima kod upisa pokazati.
 Vojna, dobar
 veoma dobar
 dana
 Zagrebu 20. lipnja 1924. godine
 ravnatelj učitelj
 M. Mašić

Matka, ravnatelj škole u Zagrebu.

SVJEDODŽBE

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

Državna gimnazija pučka škola u Zagrebu na Postovcima

Kotar Grad Zagreb

Broj glavnog imenika 359

19.13./14.

SVJEDOČBA

Srećimir Jedita, sin kćerke Piromera
rođen 21. studenoga 1933. u Zagrebu
kolar grad Zagreb, država Kraljevina Hrvatska
vjerovna katoličkog vjere, je u ovoj školi škol. god. 1943./44.
četvrti (IV.) razred pučke škole i pokazao ovaj uspjeh:

Vjeronauk	svrstan	Vladanje:	
Hrvatski jezik	svrstan	uvodno	
Računstvo	svrstan	Učenik je	
Poviest	svrstan	svrstanom	
Zemljopis	svrstan	uspjehom svrsta	
Poznavanje prirode	svrstan	četvrti	
Gospodstvo: kućanstvo	svrstan	razred.	
Risaje	svrstan		
Lige pisanje	svrstan		
Pjevanje	svrstan		
Tjelovježba	svrstan		
Znački radni rad	svrstan		

Izosta 4 ispitanih 4, neispitanih 0 dana.

Broj poslovnika: 24

U Zagrebu, 31. svibnja 1944.

Upravnik: *M. K. K.* Razrednik: *Marija Golik*

Ocjene su uspjeh u nastavi: izostao (0), vrlo dobar (5), dobar (4), zadovoljan (3), neodovoljan (2), ne zadovoljan: umoran (1), bolan (0), dobar (5), dobar (4).

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA — BANOVINA HRVATSKA

Gradsko pučka gimnazija škola Kraljice Tomislave
u Zagrebu na Postovcima kod Zagreba

Broj glav. imenika: 21/443

SVJEDODŽBA

Remor Emil, sin kćerke Leonard
rođen 22. kolovoza 1930 u Zagrebu, banovina
Hrvatska, vjere pravoslavne, je u ovoj školi škol. god. 1943./44.
ove pučke škole 1939/40. školske godine i pokazao ovaj uspjeh:

Nauk vjere	svrstan
Hrvatski ili srpski jezik	dobar
jezik	
Povijest	dobar
Zemljopis	dobar
Računstvo i mjerstvo	dobar
Poznavanje prirode	dobar
Praktična znanja i vještine	dobar
Nauk o zdravlju	dobar
Gospodstvo i muški radni rad	dobar
Kućanstvo i ženski radni rad	svrstan
Crtaње	svrstan
Pisanje	dobar
Pjevanje	dobar
Gimnastika	dobar
Vladanje	dobar

Izosta 0 opravanih 19, neopravanih 0 dana.

Opća ocjena: *dobar*

Ova se svjedodžba izdaje učenicu na osnovi § 65. zakona o narodnim školama od 5. XII. 1929.

Broj poslova: 259

U Zagrebu, dne 31. svibnja 1944.

Upravnik škole: *P. T. T.*

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

Državna gimnazija pučka škola u Zagrebu na Postovcima

Kotar Grad Zagreb

Broj glavnog imenika 901

19.13./14.

SVJEDOČBA

Ninica Tomko, sin kćerke Keko
rođen 23. svibnja 1937. u Beogradu
kolar, država Srbija
vjere pravoslavne, je u ovoj školi škol. god. 1943./44.
četvrti (IV.) razred pučke škole i pokazao ovaj uspjeh:

Vjeronauk	svrstan	Vladanje:	
Hrvatski jezik	svrstan	uvodno	
Računstvo	svrstan	Učenik je	
Poviest	svrstan	svrstanom	
Zemljopis	svrstan	uspjehom svrsta	
Poznavanje prirode	svrstan	četvrti	
Gospodstvo: kućanstvo	svrstan	razred.	
Risaje	svrstan		
Lige pisanje	svrstan		
Pjevanje	svrstan		
Tjelovježba	svrstan		
Znački radni rad	svrstan		

Izosta 2 ispitanih 2, neispitanih 0 dana.

Broj poslovnika: 15

U Zagrebu, 31. svibnja 1944.

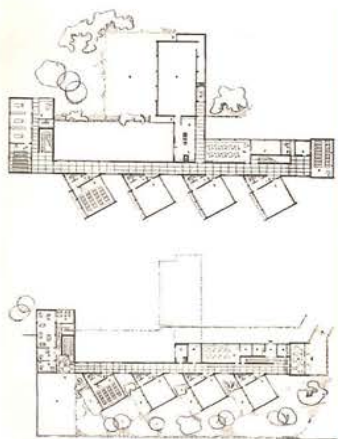
Upravnik: *M. K. K.* Razrednik: *Marija Golik*

Ocjene su uspjeh u nastavi: izostao (0), vrlo dobar (5), dobar (4), zadovoljan (3), neodovoljan (2), ne zadovoljan: umoran (1), bolan (0), dobar (5), dobar (4).

NOVA ŠKOLA
(1945. – 1991.)

Tlocrt nove škole na Pantovčaku
Na Matekovu 1952.

Dječja se igra nastavila, dakako, i u poslijeratnom razdoblju i nije se najviše sjeća naša dugogodišnja televizijska spikerica i voditeljica prof. **Jasmina Nikić-Ivanišević**, koja je školu na Pantovčaku pohađala od 1948. do 1952. godine. Kako su svi stanovali relativno blizu 'u kvartu' u Buconjićevoj, Hercegovačkoj, Istarskoj, Bosanskoj, Pantovčaku, Goljaku... većina se djece poznavala otprije pa su se družili i izvan škole. Bilo je to vrijeme, veli prof. Nikić-Ivanišević, kada promet nije predstavljao problem za razigranu djecu jer je vozila bilo malo, pa su djeca neometano mogla trčati na ulici i voziti romobile. Bilo je više vremena za igru nego danas, a dječje su igre bile mnogo maštovitije i kreativnije od današnjih, koje u ovoj našoj naprednoj eri računala, zapravo, više i ne postoje. Sadašnje tzv. cyber-doba, odlika kojeg je isključivo višesatno buljenje u zaslone računala i igranje 'igrica', u potpunosti je ukinulo onaj oblik žive i neposredne komunikacije, druženja, kakvo je vladalo među naraštajima djece s Pantovčaka tijekom '40-ih godina prošlog stoljeća. S druge strane, škola se uzimala krajnje ozbiljno, postojala je disciplina koje su se svi pridržavali dok su se učitelji iznimno poštovali. Nije bilo dana, ostala je nezaboravna uspomena prof. Nikić-Ivanišević, da netko od učenika škole ne bi pomogao nositi punu košaru ili torbu nekoj starijoj osobi od Britanca uz brijeg. Takav je, naprosto, bio odgoj.

Od školskog osoblja sjeća se svojih učiteljica Josipe Koporić i Nede Nikoliš. Tijekom njezina školovanja na Pantovčaku ravnatelj škole bio je Slavko Gajer. Međutim, najljepša sjećanja vežu je uz podvornika Mateka – "drago biće, unio je svima toplinu". Imao je vremena za svu djecu, družio se s njima, razgovarao, savjetovao ih... Prema riječima Nede Marinković, učiteljice koja je u školi Pantovčak počela raditi 1953. godine, djeca su podvornika zvala 'Matek školski tatek'. Kada bi roditelji

došli u školu informirati se o učenju svoje djece, upravo bi ih djeca slala Mateku jer su mislili da je on direktor škole. Toliko je bio omiljen. Podvornik Matek svako bi jutro u staroj školskoj zgradi naložio peći u četiri razreda i zbornici zbog čega bi ustao ujutro u 4 sata jer u 8 sati, kada djeca dolaze u školu, sve je moralo biti zagrijano. Sav ogrjev prenosio bi na rukama s ulice Pantovčak u školu. Između ostalog, Matekova je dužnost bila zvoniti velikim zvonom na početku i završetku školskog sata, što je on uvijek činio nepogrešivo, u sekundu. Učiteljicama se obraćao s 'milostivice-drugarice'. Umro je svega dvadeset dana nakon što je umirovljen. Nije uspio primiti ni svoju prvu, zasluženu mirovinu.

Poslije Drugoga svjetskog rata na Pantovčaku, slično kao i u drugim dijelovima Zagreba, postupno dolazi do sve većeg naseljavanja. Stara školska zgrada postala je premalena za sve učenike, posebice kada se prelazi na osmogodišnje osnovno obrazovanje. Zato se ubrzano pristupilo gradnji nove školske zgrade koja će moći udovoljiti tome zahtjevu. Odabirući najbolje arhitektonsko rješenje za osmogodišnju školu s osam razrednih jedinica i

Regulacijski nacrti i projekti iz vremena Antuna Ulricha

Antun Ulrich

1906. godine

II Osnovna škola

Redni broj	Ime objekta	Adresa	Godina izvedbe	Projektant	Ukupna površina	Ukupna vrijednost
1	Škola	Slavonski Brod	1946.	Ulrich	4.100	5.100
2	Škola	Mornarička bolnica	1952.	Ulrich	4.100	5.100
3	Škola	Klinička bolnica	1956.	Ulrich	4.100	5.100
4	Škola	Slavonski Brod	1946.	Ulrich	4.100	5.100
5	Škola	Slavonski Brod	1946.	Ulrich	4.100	5.100
6	Škola	Slavonski Brod	1946.	Ulrich	4.100	5.100
7	Škola	Slavonski Brod	1946.	Ulrich	4.100	5.100
8	Škola	Slavonski Brod	1946.	Ulrich	4.100	5.100
9	Škola	Slavonski Brod	1946.	Ulrich	4.100	5.100

4	Ulrich	Škola	1946.	4.100	5.100	4.920
5	Ulrich	Škola	1946.	4.100	5.100	5.250
6	Ulrich	Škola	1946.	4.100	5.100	4.920
7	Ulrich	Škola	1946.	4.100	5.100	4.920
8	Ulrich	Škola	1946.	4.100	5.100	4.920
9	Ulrich	Škola	1946.	4.100	5.100	5.100

Antun Ulrich

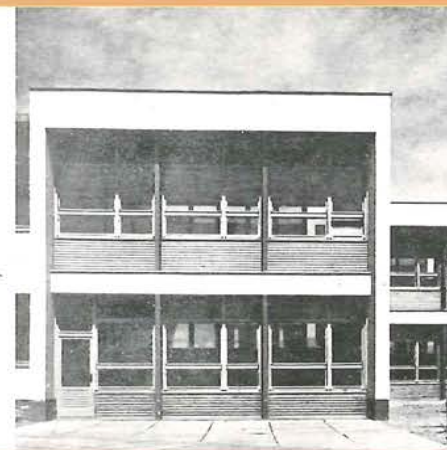
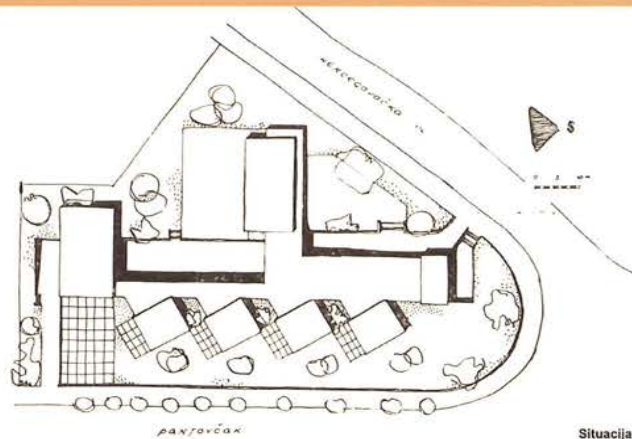
pratećim sadržajima, investitor gradnje, Odjel za prosvjetu i kulturu NO Grada Zagreba, odlučuje se za projekt Antuna Ulricha, jednog od najpoznatijih arhitekata toga doba i njegova suradnika, također, u krugovima arhitekata vrlo cijenjenog Ninoslava Kučana. Naime, Ulrich je bio predstavnik generacije šezdesetak hrvatskih arhitekata koji su stvarali između dva rata i označili hrvatsku arhitekturu vrijednostima novog vremena s europskim ozračjem. Ulrichov opus obuhvaća brojne projekte ili izvedene objekte: stambene i uredske zgrade, škole, domove, bolnice i sportske objekte. Neki od njegovih najistaknutijih projekata do sredine '50-ih godina prošlog stoljeća bili su: Klinička bolnica "Rebro" (početkom '30-ih), Osnovna škola u Slavonskom Brodu (1946. – 49.), Mornarička bolnica u Splitu (1952. – 54.), neboder "Vjesnik" (1956. – 72.), i drugi. U svim svojim projektima Ulrich je posebnu pozornost pridavao grafičkom prikazivanju, a osobito oblikovanju tlocrta. Svojedobno je, pišući o tlocrtu, kazao i ovo: "Tlocrt je, gledan s filozofskog gledišta, najbolji historijski dokument i odraz vremena u kojem je stvoren. On jasno otkriva i pokazuje nivo životnog standarda i društvenog poretka jednog naroda u vremenskom

razdoblju u kojem je nastao." (iz kataloga: *Antun Ulrich, arhiv arhitekta*, izložba iz zbirke Hrvatskog muzeja arhitekture, HAZU/Hrvatski muzej arhitekture, Zagreb, 2003., str. 2.).

Na koncepciju projekta i izvedbu Osnovne škole Pantovčak u Zagrebu (1953. – 57.) utjecao je relativno malen teren u trokutu dviju prometnica, ali i tadašnji suvremeni pedagoški standardi koje je nova škola trebala u potpunosti zadovoljiti. Posebno se inzistiralo na diferenciranom raščlanjivanju prostora pa je tako potez razreda (paralelno s Pantovčakom), u želji za što povoljnijom južnom orijentacijom, raščlanjen u gotovo potpuno samostalne razredne jedinice (s garderobom i sanitarnim prostorima) u dvije etaže, međusobno povezane pratećim hodnikom. Bilateralno osvjetljenje i poprečno zračenje, te zbog toga mogući kvadratni razred, nesumnjivo su bile vrijednosti dobivene ovakvim rješenjem, objašnjavali su u časopisu *Arhitektura* projektne specifičnosti nove škole na Pantovčaku. Na izvjestan način ta je škola bila ispunjenje sna za kojim su žudila školska djeca, njihovi roditelji i nastavnici, kao što je to ukratko izneseno u specijaliziranom časopisu za

Popis plaća učitelja i osoblja škole iz 1951. godine

Maketa nove škole

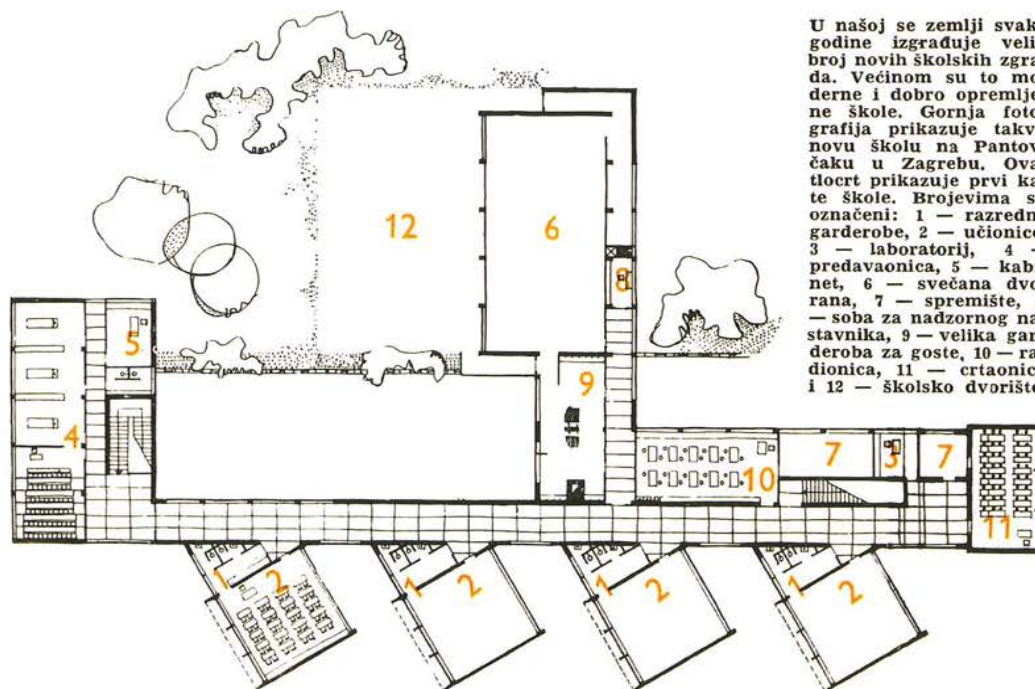
Situacija

Projektant osmogodišnje škole na Pantovčaku arhitekt Antun Ulrich (gore) i njegov suradnik, arhitekt Ninoslav Kučan (desno)

Maketa i tlocrt osmogodišnje škole na Pantovčaku – *Arhitektura* br. 3, 1954., str. 124, Hrvatski muzej arhitekture

Škola je ostala 'modernom' i gotovo dva desetljeća nakon izrade projekta i izgradnje. Fotografija škole i dio nacрта objavljeni u enciklopediji za djecu i omladinu *Svijet oko nas* početkom '70-ih

U našoj se zemlji svake godine izgrađuje velik broj novih školskih zgrada. Većinom su to moderne i dobro opremljene škole. Gornja fotografija prikazuje takvu novu školu na Pantovčaku u Zagrebu. Ovaj tlocrt prikazuje prvi kat te škole. Brojevima su označeni: 1 – razredne garderobe, 2 – učionice, 3 – laboratorij, 4 – predavaonica, 5 – kabinet, 6 – svečana dvorana, 7 – spremište, 8 – soba za nadzornog nastavnika, 9 – velika garderoba za goste, 10 – radionica, 11 – crtaonica i 12 – školsko dvorište.

arhitekturu, kiparstvo, slikarstvo i primijenjenu umjetnost *Čovjek i prostor*, u rujnu 1954. godine, izišlom, dakle, tijekom gradnje škole. "Naša djeca i ove lijepe i tople jeseni odlaze opet u svoje

školske prostore ili misle o njima. Neka od njih ući će u nove razrede, ali koliko ih još čeka, i što je još tragičnije, koliko će ih još čekati, da uđu u neku suvremenu i ljupku zgradu", pitaju se u časo-

pisu. "Koliko će truda i napora trebati da kasarnsku školsku zgradu s verbalnom nastavom zamijenimo suvremenom školom, u kojoj dijete, aktivno u radu, pomoću modernih pomagala, lako, bez zamaranja i oštećivanja zdravlja uči da bude ne tuđi sluga kao nekada, nego svestrano razvijen, zdrav i slobodan čovjek našeg društva."

U vrijeme kada je izgrađena, osmogodišnja škola Pantovčak bila je jedna od najmodernijih škola u zemlji. Zgrada je projektirana uvažavajući posebnosti terena, lokacije i okoliša. Zahvaljujući razvedenom tlocrtu i volumenu sa strogim dijeljenjem školskih traktova i popratnih sadržaja, škola je svuda isticana kao primjer modernog shvaćanja arhitekture. Paviljonski tip zgrade omogućio je učionicama dobro osvjetljenje i izolaciju od buke. Novoizgrađena školska zgrada bila je namijenjena novom obliku nastave – kabinetskom. Uređeni su posebni kabineti za kemiju, fiziku i biologiju te crtaonica za likovni i radionica za tehnički odgoj.

Istodobno s Pantovčakom u Zagrebu je započela gradnja osmogodišnje škole na Šalati i gimnazije na Trešnjevci. Obje je projektirao Božidar Rašica, također jedno od vodećih imena u arhitekturi toga doba. Nove su škole, doista, bile prijeko potrebne

jer je u glavnom gradu Narodne Republike Hrvatske 1953. popisano okruglo 350 829 stanovnika.

Neda Marinković, učiteljica i pedagog, koja je upravo te godine započela raditi u osnovnoj školi na Pantovčaku, u kojoj je provela preostalih dvadeset godina do umirovljenja, rado napominje da se nastava održavala ujutro, a popodne su učitelji i učiteljice odlazili na gradilište i pomagali u gradnji škole. Svi su zdušno vozili u 'tačkama' zemlju i materijal, krčili teren, uređivali prilaze, ukratko, na sve su moguće načine pomagali u gradnji njihove nove škole građevnom poduzeću "Tempo", kojemu je bilo povjereno izvođenje radova. Kao posebnu zanimljivost ona ističe da je čak i Mika Špiljak, tadašnji visoki partijski funkcioner koji je stanovao u blizini škole, svakodnevno znao i sâm zasukati rukave i pomagati im u najtežim fizičkim poslovima. Gospođa Marinković se sjeća da ih je u Osnovnoj školi Pantovčak ukupno bilo 37-ero u učiteljskom kolektivu u kojemu je "vladala kolegijalnost, nije bilo međusobnih zamjerki i rado smo priskakali jedni drugima u zamjenu". Rad na gradilištu nove škole dobro je došao cijelom kolektivu u svrhu jačanja onog što bismo današnjim rječnikom nazvali *team buildingom*, zapravo nastavku drugarstva koje je postajalo sve čvršće sa svakom novom radnom zadaćom.

Moderan interijer škole

U radionici osmogodišnje škole na Pantovčaku na satu tehničkog odgoja 1958. godine

Današnji izgled dijela škole

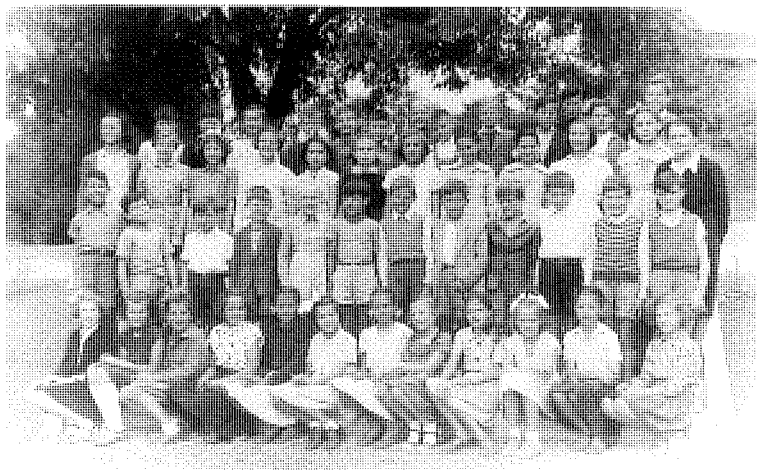
Učiteljica Neda Marinković u razredu 'stare škole' i s razredom u vrijeme gradnje 'nove škole' 1954. godine

Učitelji OŠ Pantovčak s upraviteljicom Vilmom Potočnjak, konac '50-ih

U školskoj zbornici ranih '60-ih. U prvom redu sjede s lijeva na desno: Nada Hukavec, Milka Podboj, upraviteljica Vilma Potočnjak, Draga Marković i Željka Tajder (prema sjećanju N. Marinković)

Čvrste veze nisu izgrađivane samo među učiteljskim kadrom već i između učitelja i učenika. Nastavnik Đuro Vicić (poslije direktor), koji je predavao hrvatski jezik, svaki bi ponedjeljak znao započeti nastavu 'pretresanjem' situacije na nogometnim terenima u nedjelju, a nerijetko i zaigrati nogomet s đacima.

Nastava je u novoj osmogodišnjoj školi započela 5. rujna 1955. s ukupno 787 učenika. Sljedećih godina broj učenika je u stalnom porastu, a najveće brojno stanje bilo je školske godine 1958./59. – 955 učenika. Nakon te rekordne godine broj učenika u školi na Pantovčaku počinje opadati, da bi školske godine 1971./72. dosegao najmanji broj u

poslijeratnom razdoblju – 380. Otada se broj laganog povećava – danas ih je 476.

Poznati novinar i publicist **Maroje Mihovilović** pripadao je prvom naraštaju đaka koji su iz stare prešli u novu školsku zgradu. Pamti učiteljicu iz prvog razreda Nadu Hukavec i Nives Sironić, koja mu je predavala u sljedeća tri razreda, ali i šaroliku socijalnu strukturu učenika. Bilo je tu djece imućnijih roditelja iz vila s Pantovčaka, 'partizanske djece' kao i sirotinjske iz Radničkog dola i s Prekrižja, koji su u školu dolazili u skromnoj odjeći, nerijetko sa zakrpama. Upraviteljica Vilma Potočnjak bila je stroga pa su se bojali njezinih reakcija, osobito kada bi išarali klupe. Sjeća se da je na jednom zidu u staroj školi pisalo: "Učiti, učiti i opet učiti – Tito." Pantovčak i, dakako, okolne ulice u to su vrijeme izgledale potpuno drukčije. Gospodin Mihovilović, koji je stanovao u Buconjićevoj, sjeća se da je tada Bulatova ulica bila tek brijeg bez kuća i da je prva izgrađena bila kuća kipara Antuna Augustinčića, koju su izgradili – robijaši, na uglu Bulatove. Nije tada bilo ni dječjeg vrtića u Pavlinovićevoj,

već livada na kojoj su igrali nogomet. Tada se nogomet mogao igrati i na ulicama jer je, na primjer, u Buconjićevoj samo jedan susjed imao automobil pa nije bilo pretjeranog straha od prometa. Znali su ondje igrati nogomet cijelo popodne ne prekidajući igru zbog automobila. Sanjkalo se od Pavlinovićeve nizbrdo; bilo je još dosta netaknutih prirodnih površina na kojima ništa nije bilo izgrađeno, mnoštvo zelenih livada, išlo se u 'Nikolićevu šumu'... Nezasboravno!

Javna bilježnica **Obrenija Ribarić** i slikar **Branko Bijelić** krenuli su oboje u isti, prvi razred Osnovne škole Pantovčak 1955. godine, kada je otvorena nova školska zgrada. Oboje su četiri prva razreda završili u staroj školskoj zgradi i jako su žudili za danom kada će pohađati školu u novoj zgradi s uglačanim podom, velikim prozorima i učionicama te prostranim hodnikom. Stara školska zgrada bila im je pretijesna, a školski namještaj – klupe s rupom, tintarnicom, na gornjoj plohi i prostorom ispod za školsku torbu – zastario. 'Super' razrednica im je bila učiteljica Vesna Maštrović. Gospodi-

Učiteljica Sofija Stunić s učenicima trećeg razreda

Pantovčak, srpanj 1956. – Muzej grada Zagreba. Foto: V. Guteša

Maja Tolbi, Đuro Vicić, Đurđica Vicić, Đorđe
 direkt. Vilma Potočnjak, Vlado Božičković, Foltka (P)
 Krešimir Strunjak, Nada Marinčević,
 Jerka Šfenbahar, Nada Jrgučić, 958
 Nives Šironić, Marica Radović

Škola - PANTOVČAK

Škola sa ped. knjigom
 T. Kalo

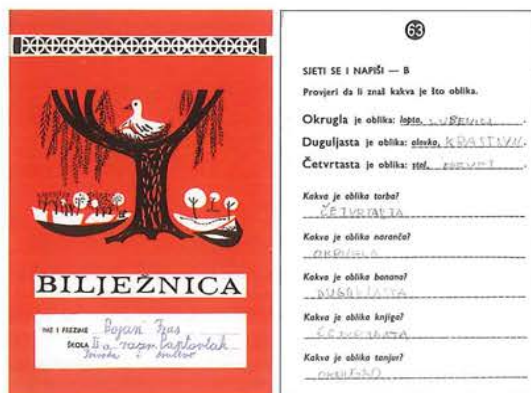
Susret učitelja s umirovljenim kolegama
 o 50-godišnjici škole Pantovčak, 1958.

Imena i prezimena učitelja zapisana na
 poledini fotografije

Učiteljica Nada Hukavec s razredom,
 1959.

nu Bijeliću i danas su žive slike velikog gradilišta
 na kojemu je nicala nova školska zgrada gdje su
 se on i njegovi drugari penjali uz brda navezene
 zemlje, preskakali iskopane jarke, skrivali u skloni-
 štima i penjali se po zidu uz kamenje, isklesano

od sljemenskoga kamena, do zaravni gdje bi dje-
 ca boravila tijekom velikog odmora. Najomiljenija
 igra dječaka bila je vješati se za stražnji dio kami-
 ona koji su vozili Pantovčakom i Hercegovačkom
 ili na zeleno obojane 'londonske' autobuse što
 su vozili od Britanca uz Pantovčak jer zaprežna
 su kola, kojih je tada bilo poprilično, bila spora i
 penjanje na njih nije bila 'fora'. Oboje se sjećaju
 da su u školi dobivali američku pomoć, namirni-
 ce poput sira narančaste boje u velikim limenka-
 ma, kakaoa u bočicama i jaja u prahu – popular-
 na 'Trumanova jaja' – koja su mazali na zemlje i
 jeli u školskoj menzi u prizemlju. Igru nikada nije
 bilo kraja. Na kamenu ispred škole djevojčice su
 se igrale i pjevale 'Na kamen sjela ljubica' dok su
 dečki 'pingulali' s pet kamenčića. Priroda je još
 uvijek bila nedirnuta pa su djeca u obližnjem Ze-
 lengaju u potoku lovila potočne rakove i stavljala
 ih u tegle s vodom. Kada bi bilo lijepo vrijeme, na
 satove crtanja odlazilo bi se u 'Nikolićevu šumu'
 (današnji park oko Predsjedničkih dvora) gdje su

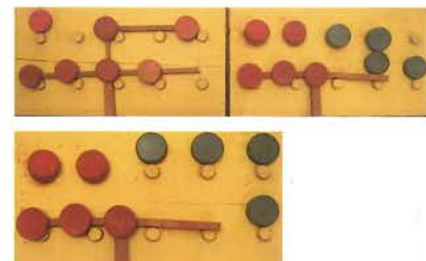

djeca, uživajući u prekrasnoj prirodi, crtala gljive, cvijeće, drveće, ptice...

Zvonimir Šepat, učitelj likovne kulture u današnjoj Osnovnoj školi Pantovčak, pohađao je istu školu u razdoblju od 1958. do 1966. godine. "Tada smo imali dva sata likovnog tjedno", veli u intervjuu za školski list *Pantač*, "a radile su se čudesne i prekrasne stvari". Maskenbal je organiziran na nivou cijele škole. Svatko je radio svoju masku. "Hodali smo hodnikom, svatko sa svojom maskom, do kinodvorane gdje je žiri od sedam članova dodjeljivao nagrade. Maske su se radile mjesec dana ranije i visjele su u likovnom kabinetu (današnja fizika). Imali smo osam sati mjesečno, pa smo imali vremena svašta raditi." Svi su učenici obvezno nosili kute, a bez šlapa se nije moglo ući u školu. Učenike nije nitko verbalno ili fizički zlostavljao. Poslije škole, kaže prof. Šepat, odlazili bi u 'šumicu' – današnji odvojak preko puta škole. Bio je to sat 'zafrkancije', ali ondje nisu ništa uništavali, crtali grafite, lomili granje, razbijali stakla... A tek sanjkanje! Navečer, poslije 9 sati kada više nije bilo ni jednog auta, penjali bi se do vile Weiss i odande spuštali u 'karavanama' niz Pantovčak, najčešće do škole, a neki put čak do Pavlinovićeve.

Najljepša sjećanja o školi na brijegu zadržao je i prim. dr. **Danijel Mrazovac**, specijalist-urolog, pročelnik Centra za intervencijsku urolitijazu Urološke klinike KBC Zagreb i savjetnik predsjednika Hrvatske liječničke komore, koji je svih osam godina pohađao školu na Pantovčaku.

U školi se radilo punom parom. S osam viših i sedam nižih odjeljenja koja su radila naizmjenično u dva turnusa, u školi su se odvijale i brojne aktivnosti, odnosno 'grupe', za vođenje kojih su bili zaduženi nastavnici, pa se tako navodi: literarno-recitatorska, likovna, tehnička, športska, muzička, geografska, biološka, matematička i fizikalna grupa. Zaduženja su uključivala, također, i sindikat, izviđače, pionire, omladinu, Crveni križ, tematske zidne novine, inspekciju redara, itd., a od školske godine 1969./70. dvoje je nastavnika bilo angažirano i za produženi boravak koji je te godine zaživio i u školi na Pantovčaku. Tri godine poslije formirane su čak 23 grupe slobodnih aktivnosti i 8 grupa dodatne nastave. Uspješno vođenje 'grupa' i drugih aktivnosti, uz dakako primjeren cjelokupan nastavnički rad, znalo se odraziti i u boljoj karakteristici, odnosno ocjeni koju je svaki učitelj ponosob dobivao svake godine od strane ravnatelja.

Bilježnice đaka s Pantovčaka 1972.

Kontrolni listići za ispitivanje znanja iz '60-ih

Umirovljena nastavnica-pedagoginja Neda Marinković u razgovoru s autorom teksta ove monografije

Drvena računala koja su se koristila u školi Pantovčak tijekom '50-ih

Sjećanje Zvonimira Šepata (r. 1951.) na učiteljice Nadu Hukavec, Nadu Grgurić i Ljubicu Bačić

Kako bi mi učiteljica u prve četiri godine školovanja bila jedna od 'naših', mama me odvela na Pantovčak 35 u stan gospođe Nade Hukavec. (Ovo 'naša' značilo je da neće pratiti tko od učenika pohađa vjeronauk u crkvi sv. Blaža ili zašto netko ima bijelu košulju i pod odmorom jede orehnjaču na Božić i Uskrs. U to se vrijeme jako pazilo na te 'detalje', ali uz učiteljicu Hukavec katolički odgojena djeca nisu doživljavala neugodnosti). Nakon predstavljanja učiteljica je rekla da će sve učiniti da budem u njezinom razredu. Značilo je to da ću biti pod okriljem jedne drage učiteljice, autoritativne, ali sa srcem. I ona je bila upravo takva. Za svakoga je imala toplu riječ, kao i razumijevanja za siromašnije kojima je održavala dopunsku nastavu iza redovite škole, i za koje je organizirala prikupljanje materijalne potpore, pribora ili obuču. Bila je vrlo ponosna kada bih je pozvao na otvorenje svojih izložbi, kao i na pijanističke koncerte Ljubomira Gašparovića ili predstavljanje rada književnika Branka Matana. Jako je voljela 'svoju' djecu i bila je zainteresirana za njihov životni put.

Tijekom '60-ih u školi na Pantovčaku radile su s punim radnim vremenom dvije nastavnice likovnog odgoja, Nada Grgurić i Ljubica Bačić. Mlade, poletne, veliki znalci i estete. To je bilo zlatno doba za likovnu naobrazbu u školi Pantovčak. Crtalo se, slikalo, modeliralo..., a radovi u papir-plastici bili su uistinu nešto posebno. Tehnika kod koje nema 'slučajnih' pregiba ili rotacija papira, već se svaka intervencija u oblikovanju papira osmislila i izvodi planski, od osnovne konstrukcije do ukrasnih elemenata. Osnove rada stjecali smo u petom razredu i tijekom godina se usavršavali, da bi u osmom razredu izrađivali vrlo složena rješenja. Radili su se ukrasi za Novu godinu koji su visjeli na hodnicima, a maske za maskenbal izrađivala su sva djeca od I. do VIII. razreda. Sve bi izrađene maske defilirale pozornicom u kinodvorani; dodjeljivane su nagrade za razred i pojedince. Izrađivali su se dijelovi i detalji arhitekture iz raznih povijesnih razdoblja kao i narodni vezovi i nošnje. Vrhunska tehnička izvedba najviše je dolazila do izražaja u tehnici papir-plastike, uglavnom od bijelog 'šeleshamera'. Radovi su odicali čistom estetikom; bijeli papir savijen, prelomljen, zarotiran ili urezan stvarao je blage ili naglašene sjene koje su naglašavale volumen ili reljefnost pa-

pira. Generacije učenika rasle su u iznimnom estetskom okruženju i, s obzirom na to da smo svi sudjelovali u kreiranju tih uradaka, svi smo jednako bili ponosni na njih pa ih nismo uništavali, nego čuvali. Kako je nova škola Pantovčak bila po svojoj arhitekturi posebna, a u to vrijeme i ogledna, često su nas posjećivali s Televizije snimajući sve to kamerama koje su najbolje mogle prikazati taj kreativni rad učenika.

Sjećanje dr. Nade Grgurić (tada učiteljice likovnog odgoja)

Učitelj 'fiskulture' Vlado Božičković '60-ih je godina prošlog stoljeća organizirao skijanje za djecu i kolege učitelje u Kranjskoj gori. Zakupljena je kuća uz samo skijalište u kojoj je bilo smješteno 15-20 učenika i do 10 učitelja u dvije smjene. Hrana i sve potrepštine nosile su se iz Zagreba. Štoviše, organizirana je kupnja i klanje 'pajceka' što je bio dio prehrane na skijalištu u Kranjskoj gori uz, dakako, špek, kobase, sir i luk, te sarmu. Tako se nekada odlazilo na skijanje.

SJEĆANJA

Sjećanje Dragice Petek, profesorice školske pedagogije

S ponosom se sjećam da sam radila u OŠ Pantovčak. Od 1987. do 1991. godine obavljala sam dužnost direktorice (ravnateljice), a od 1991. do 1998. radila sam kao školski pedagog. Te sam godine otišla u mirovinu.

Moja su pozitivna sjećanja upućena svim kolegama i zaposlenicima koji su mi priredili dostojanstven ispraćaj. Na oproštaju sam rekla: "Koga nema, bez njega se može!".

Biti prosvjetni djelatnik časna je, ali i zahtjevna uloga. Dati nekome osnove znanja za cijeli život, častan je i plemenit čin. A sve počinje u osnovnom obrazovanju, a nastavlja se u srednjem te višem i visokom. Kad osoba postane zreo čovjek, tek tada može razumjeti što mu je pružila osnovna škola. Da je škola zahtjevnija, znamo svi. Neki to prihvaćaju lakše, a neki teže. No kad-tad svi shvate onu narodnu: "Od kolijevke pa do groba najljepše je đačko dobal!"

U ovim "Sjećanjima"

- sjećam se svih svojih suradnika, i onih u nastavi i onih u ostalim djelatnostima s kojima sam surađivala, nadam se, na obostrano zadovoljstvo;
- sjećam se i stručnih skupova, stručnog usavršavanja, u školi i izvan nje, subotama i nedjeljama, ali većina je ljudi to prihvaćala kao nešto dobro za cijeloživotno obrazovanje u tako zahtjevnom poslu;
- sjećam se stručnih ispita u školi koji su mladim djelatnicima omogućili da upotpune i kompletiraju svoje znanje i obrazovanje;
- sjećam se naših djelatnika koji su postizali vrhunske rezultate u radu i dobivali zaslužena priznanja i nagrade (tehnička kultura, "Lidrano", likovna kultura);
- sjećam se rezultata (mislim zadovoljavajućih) postignutih u "školi u prirodi": Sljeme na Zagrebačkoj gori – treći razredi, Crikvenica – četvrti razredi. Na Sljemenu, koje je blizu škole, roditelji su organizirali zajednička druženja s djecom i učiteljima;
- sjećam se da je naša škola organizirala i "Otvorena vrata škole". U tome su se posebno istaknuli učitelji tehničke kulture, hrvatskog jezika, matematike, povijesti, razredne nastave... Projekt su dobro prihvatili i roditelji, i učenici i učitelji koji su podnijeli najveći teret;
- sjećam se osnivanja športskog kluba, čiji je amblem izradio profesor likovne kulture, a članovi Upravnog odbora bili su i vrhunski športaši (izbornik teniske reprezentacije); klub je dobro radio i njegovu su članovi postizali zapažene rezultate;
- sjećam se i plodne suradnje s Mjesnom zajednicom "Stjepan Radić" i crkvom sv. Blaža; u školskom dvorištu

izgrađena je kapelica sv. Marije, koja je i danas ponos kvarta Pantovčak;

- sjećam se nezaboravnih susreta s kolegama i kolegicama umirovljenicima i njihovoga vedrog duha i optimizma u ne baš uvijek lakim vremenima;
- sjećam se suradnje s roditeljima koja je bila uglavnom korektna; oni su nas podržavali i pomagali nam u moralnom i materijalnom pogledu.

Ponosni smo što smo u našoj školi školovali učenike koji danas u svijetu kulture imaju zapažena mjesta, kao što je, npr., Danijel Detoni – vrhunski svjetski glazbenik.

Možda sam nešto važno i izostavila. Neka mi kolege i sadašnje vodstvo škole oprostite jer i moja sjećanja blijede.

Da završim: kada se upisuju prvašići, obuzima nas ushićenje i radost, a kada odlaze osmaši, vlada sjeta zbog rastanka s još jednom generacijom.

Sjećanje Ljerke Šepat (r. 1936.)

Ugao Pantovčaka i Hercegovačke ulice na prostoru današnje nove škole bio je ograđen, a unutar njega nalazio se prekrasan, brižno uređen vinograd čiji je vlasnik bio jedan gospodin koji je tu zaposlio i jednog vinogradara-čuvara. Kada je počeo rat, u staru je školu, ali i u vinograd, ušla vojska tako da je sve vrvjelo od vojnika, konja i kola.

Djeca bogatijih roditelja upućena su u školu na Gornjem gradu (imali su prije-

voz ili pratnju). Učiteljica, gospođa Marija Golik, uvidjevši da siromašna djeca ne mogu u školu, samoinicijativno je 1944. pozvala sve roditelje na sastanak u Hercegovačku ulicu. Ja sam krenula u prvi razred sa skoro osam godina, a roditelji su u školu poslali i moju sestru sa šest godina jer se još nije naslućivao kraj rata. U dvorištu jedne kuće u Hercegovačkoj sjedili smo s kredom u rukama i pločicama na koljenima, i tako učili pisati. Na taj je način funkcionirala škola na otvorenom gotovo sve do Svih Svetih jer je te godine, na sreću, bila vrlo lijepa jesen. Mama moje prijateljice Karmen Staničić, koja je također pohađala prvi razred, ispraznila je jednu sobu tako da

se te zime nastava održavala u njihovu stanu.

Kada smo u jesen 1945. došli u školu, sa zida su skinuta raspela. Gospođu Golik zamijenila je drugarica Hanževački. Mi smo je pozdravljali s "ljubim ruke, gospođo učiteljice", a ona nas je uputila da se od danas pozdravlja sa "zdravo, drugarice učiteljice". Za dobro napisanu zadaću ili dobro učenje nagrađivani smo 'pohvalnicama' u obliku plavih kartončića veličine otprilike 3 x 3 centimetra. Kad bi đak sakupio deset kartončića, zamijenio ih je kod učiteljice za jedan kartončić 4 x 4 centimetra roza boje, a deset takvih kartončića roza boje na kraju su godine (neki i prije) zamijenjeni za zlatnu pohvalnicu s imenom i prezimenom.

Nakon pola stoljeća ponovno zajedno ispred škole Pantovčak; generacija učenika rođenih 1944. snimljena 6. lipnja 2008. Nostalgичno sjećanje na školu '50-ih i razrednika Đuru Vicića

Sjećanje Ivana Marune, učenika poratne generacije

Situacija nije baš jednostavna jer je prošlo 'samo' 48 godina od toga! Sjećam se da je to bilo 1959., škola je bila sjajna, moderna, eksperimentalna, uzor u Jugoslaviji, s velikim kabinetima, sjajnim prozračnim učionicama. Posebno je bila organizirana stolarska radionica koja je proizvodila tada vrlo moderne stolove za kavu (niski stolovi) na koje su se aplicirale intarzije moje malenkosti i još dvojice intarzista, a profesor koji je vodio radionicu tehničkog odgoja i sve to osmislio (i još mnoga druga čuda) bio je profesor

Samardžija koji je, nažalost, jedne noći nestao, da bismo mi učenici poslije čuli da je pobjegao s obitelji u Ameriku. Tog prof. Samardžiju mi smo djeca doslovce obožavali, bio je fantastičan. Ja čak nisam išao na maturalac kako bih s njim u radionici dovršio intarzije na dva stola.

To su bile godine kad se teško izlazilo preko granice. Sjećam se da je u posjet školi došao Generalni sekretar UN-a koji se zvao, koliko se sjećam U. Thant. Dovedli su ga u tu stolarsku radionicu da bi mu pokazali što ja radim. On je bio oduševljen pa su mu odmah poklonili dva stola za zgradu Ujedinjenih naroda u New Yorku. Bilo je mnogo tih stolova do kraja mog pučkoškolskog života i dugo su se 'muvali' po školi, po raznim zbornicama i kabinetima, čak je bila napravljena i izložba, njih dvadesetak u velikoj prostori nekadašnje zbornice iznad glavnog ulaza. Stolovi su polako mijenjali vlasnike, jedan po jedan je nestajao iz škole.

'Sused s Pantovčaka': znameniti kipar Antun Augustinčić, otac učenice Rose, koja je pohađala našu školu tijekom '30-ih

Umjetničke legende Pantovčaka

Pantovčak se godinama budio u pola pet. To je bilo vrijeme kada je iz svog stana na Pantovčaku 45 izlazio Andrija Maurović. Prvi snažni koraci u rano jutro i druga šetnja u pola deset, uvijek u isto vrijeme. Ako nemaš sat, gledaš prema dolje dolazi li taj genije stripa i slikar, ili gledaš gore je li već prošao. Već u ožujku, gol do pasa, preplano u bos, jednako tako 'obučen' i krajem listopada. Uvijek je sve pozdravljao, tražio razgovor i polemiku. Oni rijetki koji ga nisu poznavali rekli bi 'čudak', svi ostali govorili su o njemu s poštovanjem.

U kratkim šetnjama vidali smo kipara Franu Kršinića, profesora Akademije i svjetsko ime, tihog i spremnog na kratke razgovore. U tamnom odijelu, s crnim šešišom i štapom u ruci. Sa Goljaka na pantovčački autobus dolazili su slikari – gospoda Slavko Šohaj i Marino Tartaglia. Uvijek u odijelu i s leptir kravatama. Ugladeni, ali u autobusu su uvijek pozdravljali i razgovarali sa susjedima.

Među rijetkim automobilima koji su prolazili Pantovčakom šezdesetih godina isticao se *tauzus* Antuna Augustinčića. Svakodnevna ruta u isto vrijeme: kuća na Pavlinovićevoj – atelijer i natrag.

Pričali su ljudi da je nekada Pantovčakom i svojim imanjem šetala slikarica barunica Vera Nikolić, ali to je, za neke pojedinosti, bilo dosta davno. (Z. Š.)

PANTAČ

Intervju s bivšim učenicima naše škole

Interjuirali smo Stjepana Radića, ali ne onog koji je osno no HSS i na kojeg je iz-rien atentat u Saboru, već njegog unuka, poznatog hr-atskog kla-irista. Gostoljubi-ao nam je primio u s-vojaj kući u kojoj je ži-vo i njegog dje-d i s-e-e nam ispričao o s-om djetinj-ai i školo-anju u našoj školi. Slušajući ga, imali smo osjećaj kao da smo se -ranili 60 godina unatrag i potpuno se uti-ili u to -rlo zanimlji-o razdoblje naše pos-ijeti. Također nam je pokazao i partiku diplomu s-oga dje-da na kojoj ne piše da je Stjepan Radić stano-nik Austro-Ugarske (kao što je for-malno bio), već Hr-atske.

1. U kojem ste vremenskom razdoblju pohađali OŠ Pantovčak?

Ja sam upisao pučku školu 1935.g. i bi sam do 1939.g. dakle do početka II. svjetskog rata. Kao što znate nekada je

sistem školovanja bio četiri i osam – četiri godine pučke škole i osam godina srednje škole - i te prve četiri godine sam išao na Pantovčaku u Školu. Nakon toga sam krenuo u Klasičnu gimnaziju, ali je nastalo došle rat 1941. i morali smo se svugdje seljati jer nas je vojvka svugdje bacala van. S ratom je došlo i do promjene vlasti, a moja obitelj nije bila mila autoritarnom načinu vlasti koji počeo 1941.g., a također se nisam slagao ni s vlasti nakon 1945. Onda sam nakon te nemoguću situacije (misli na sukob s tadašnjim vlastima) izabrao jednu drugu nemoguću situaciju, pa sam emigrirao u Čehoslovačku. Tam nisam mogao legalizirati svoj status, a kad je Tito došao u posjet, sve su stranice sirpali u zatvor. Bio sam u tri različita zatvora u Češkoj. Onda su me izručili unatoč tome što je baka napisala pismo Beneša, predsjedniku Republike Čehoslovačke, i onda sam još bil u zatvorima u Subotici, Beogradu, Novom Sadu i Zagrebu. Bil sam suđen na godinu dana i trebal sam ići u logor, ali sam

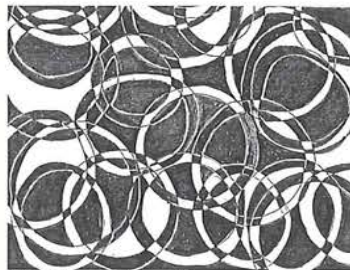
dobio uvjetni otpust. Ja sam iskoristil taj uvjetni otpust i završil sam sedmi i osmi razred i maturirao zajedno sa svojim razredom, makar sam bio u zaostatku dve godine. Tada sam upisao Filozofski fakultet, anglistiku i filozofiju, ali su me izbacili iz fakulteta jer nisam upisao narodnu obranu. Nakon godinu dana uspio sam se vratiti na Muzičku akademiju za koju sam također položil prijemu.

2. Kakav ste bili dak i jeste li voljeli ići u školu?

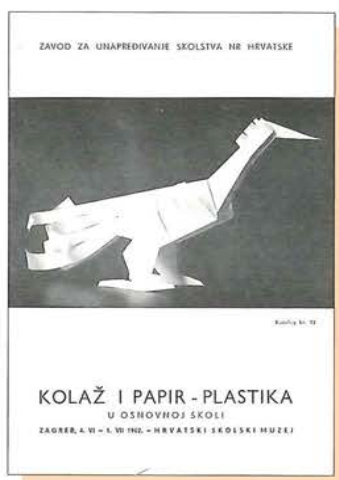
Jako sam volil ići u školu što je vama sasvim nevjerojatno. Naime, ja sam živio u ovoj kući, prekoputa škole, sam s bakom, jer su mi roditelji otišli u emigraciju nakon dedinog ubojstva u Parlamentu. Ja sam bio s njima, ali sam se razbolio i vratili su me baki u Zagreb. Meja baka je bila učiteljica po zvanju i jedna iznimna, sasvim iznimna osoba i već sa pet godina me naučila pisati i čitati. S bakom sam proveo cijelo djetinjstvo i imao sam izvrstan kontakt s njom. Sponoran ću još jedim detalj koji je vama mladima vrlo bitan. Baka je bila bilingvist jer je bila Čehinja porijeklom i govorila je sa svima u kući češki iako je izvršno govorila i hrvatski. Tako sam se i ja horaveći s njom izvršno naučio češki što mi je puno pomoglo u životu.

3. Koji vam je bio najbolji predmet, a koji najgori?

Kao što sam već rekli volio sam ići u školu i bil sam oduševljen dak, ali sam imal svoje preference. Nisam nikad bio glavni u matematici i fizici, ali sam bio glavni u povijesti i zemljopisu. Pogotovo sam bio dobar u povijesti i uvijek su ju svi dolazili kod mene učiti.

Vanda Viljanac, 7. a, "Kompozicija"

Školski interijeri (1991. – 2008.)

Prostor za likovnu kreativnost – kabineta za likovni odgoj 1960.

Katalog izložbe u Hrvatskom školskom muzeju 1962. na kojoj je s velikim uspjehom nastupila i likovna grupa iz škole Pantovčak

Direktor Đuro Vicić s učiteljicama (Nada Grgurić, Štefica Hercigonja, Neda Marinković, Irena Mironović, Željka Tajder i Mihovila Medved) i s učenicima osmog razreda, 1969.

Ako bi nastavnik ili nastavnica tri godine za redom dobio/la ocjenu 'naročito se ističe', prelazili bi u viši platni razred.

Rad se tih godina u potpunosti odvijao u novoj školskoj zgradi dok je stara zgrada ustupljena Republičkom zavodu za unapređivanje osnovnog školstva. Petnaest godina nakon otvaranja nove škole u školskoj je Spomenici ostala zapisana lamentacija direktora škole Đure Vicića kako stanje školske zgrade nije zadovoljavajuće. Navodi se mnoštvo radova koje treba obaviti (električarskih, građevinsko-zidarskih, vodoinstalaterskih, limarskih, stolarskih, bravarskih, soboslikarskih, staklarskih...) zbog nužnih popravaka jer je zgrada "od samog svog postanka bremenita nedostacima". Za pomoć će se obratiti 'nadležnim organima' premda će i sa svojim skromnim sredstvima pristupiti nekim određenim popravcima. Oskudijeva se i u nastavnim sredstvima.

Pomoć ravnatelju davali su Savjet škole i Upravni odbor, osobito potonji, koji je "rješavao sva aktualna pitanja i sve to prezentirao radnoj zajednici". Svečano se primalo u pionire i omladinsku organizaciju, a u čast Dana škole (25. svibnja) organizirala bi se logorska vatra, recital i svečana akademija.

Od početka '70-ih primjetan je pojačan pedagoški rad u školi. Svakodnevnim pedagoškim mjerama utjecalo se na režim i rad pojedinih odjela, a posebna je pozornost posvećivana usavršavanju razrednika; organizirala su se i mjesečna natjecanja u učenju i disciplini. Prosvjetni savjetnik Mirko Černjak izradio je prijedlog za rješenje školskog prostora i nacrt za organizaciju specijaliziranih radionica. Neda Marinković odvela je učenike zagrebačkih škola u Bolognu 1972. na europsku izložbu učeničkih radova. Radovi učenika Osnovne škole Pantovčak – oko 60 cm visoke makete zagrebačke

katedrale i zgrade HNK, izrađeni od papir-plastike – bili su među najzapaženijim izlošcima.

Dotadašnji direktor škole Đuro Vicić zbog zdravstvenih je razloga odustao od natjecanja za sljedeći mandat, pa je 15. studenoga 1971. za novog direktora izabran Đuro Sušnić, nastavnik matematike i fizike iz zagrebačke Osnovne škole Augusta Šenoae. Dolaskom novog direktora pojačava se organizacija rada. Posvećuje se veća pozornost osuvremenjivanju nastave. Škola nabavlja razna audiovizualna pomagala i didaktički materijal. Na-

bavlja se i odgovarajući školski namještaj i uređuje se soba pedagoga. Prikuplja se i sređuje materijal za poluprogramiranu nastavu, a u nastavi se uvode filmovi i dijafilmovi, praćenje obrazovnog TV-programa, rabe se grafoskopji, itd. Obrazovanju se pristupa temeljem najsuvremenijih metoda, organiziraju se ispiti znanja za sve razrede, obrađuje se socijalna struktura roditelja, obavlja se sociometrijsko mjerenje pojedinih razrednih kolektiva, izrađuju ankete za profesionalnu orijentaciju učenika... Uvodi se i fakultativni tečaj engleskog jezika, a počinje s radom i 'mliječna kuhinja' za učenike. Organiziraju se sabirne akcije u kojima se prikupljaju stari udžbenici, odjeća i obuća, te novac, koji se šalju školama u Dalmatinskoj žagori. Učenici s učiteljima odlaze na izlete 'stazama revolucije' diljem tadašnje države; najbliži im je Muzej VIII. partijske konferencije zagrebačkih komunista upravo na Pantovčaku. Doduše, znao je Pantovčakom u automobilu voziti se i predsjednik SFRJ maršal Josip Broz Tito na putu k svojoj 'Vili Zagorje' izgrađenoj 1962., prema projektu arhitekta Vjenceslava Richtera, današnjim nedalekim 'Predsjedničkim dvorima'. Oni koji su svjedočili tim susretima s Titovom automobilskom povorkom prisjećaju se da su školska djeca pred školom i duž puta mahala i pozdravljala maršala koji im je također mahao iz svo-

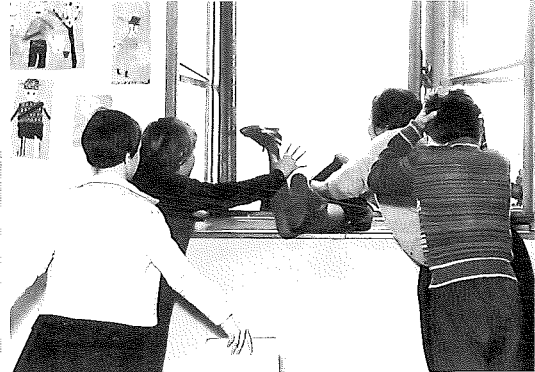
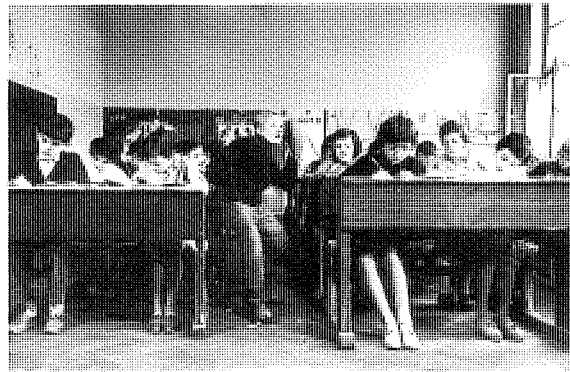

Nova zbornica i kabinet biologije (1991. – 2008.)

Nagrađene maske

Poziv na školski maskenbal i izbor najbolje maske

Direktor Đuro Vicić na terasi škole 1971. godine s kolegicama i učenicima

Na poziv kolektiva, đaci V. a razreda osnovne škole s Pantovčaka posjetili su jučer poduzeće »Interpublic« i prisustvovali sjednici radničkog savjeta. Za vrijeme posjeta članovi radničkog savjeta upoznali su učenike s organizacijom rada i radničkog samoupravljanja. Nakon toga, kolektiv »Interpublic« priredio je za svoje male prijatelje zakusku.

7.9.61 Snimio: B. KELEMENIĆ

Scene iz kratkometražnog edukativnog filma »Sprečavanje nesreća u školi«, autorice dr. Bojane Barčić i Nede Marinković, snimanog u učionicama škole Pantovčak, 1961.

Škola u novinskim vijestima (Borba, Vjesnik, Večernji list, Novi list) 1958. – 1961.

Borba - 9. 9. 1961. Str. 2. Šifra 5

R N I Ž I V O T

KAKO ĆE SE GRADITI osmogodišnje škole

Razgovor arhitekta Leona Kabića s našim suradnikom

Nova osmogodišnja škola na Pantovčaku u Zagrebu

Bjelorci, 6. jana. Razgovor arhitekta Leona Kabića, pročelnika Zavoda za projektiranje, s našim suradnikom, arhitektom Leonom Kabićem, o novom osmogodišnjem školskom objektu na Pantovčaku u Zagrebu. Razgovor je održao naš suradnik, arhitekt Leon Kabić, pročelnik Zavoda za projektiranje, s našim suradnikom, arhitektom Leonom Kabićem, o novom osmogodišnjem školskom objektu na Pantovčaku u Zagrebu.

— Kako će izgledati nova škola? — U početku će biti obična škola, ali s nekim posebnim elementima. Na primjer, imat će više prostora za radionice i sportske terene. Također, bit će veći i moderniji. Škola će biti veća i modernija od starijih škola. Imat će više prostora za radionice i sportske terene. Također, bit će veći i moderniji. Škola će biti veća i modernija od starijih škola.

— Škola će biti veća i modernija od starijih škola. Imat će više prostora za radionice i sportske terene. Također, bit će veći i moderniji. Škola će biti veća i modernija od starijih škola.

Škola na Pantovčaku imat će nove radionice

Do početka školske godine djelomično će se preurediti stara školska zgrada na Pantovčaku. Radovi se izvode u pravo ovih dana, a uskoro će stići dio opreme za radionice i praktikum koji su do sada imali samo nekoliko zastarjelih rekvizita pa nisu mogli zadovoljiti potrebe nastave. Više od milijuna dinara za radove i opremu osigurao je NO crnobrečke općine.

★

Zagrebački đaci vratili se sa skijanja

U Zagreb su se vratili učenici Osmogodišnje škole na Pantovčaku, koji su prisustvovali skijaškom tečaju u Kranjskoj gori.

Na tečaju je sudjelovalo 40 učenika i učenica, koji su u dvije grupe proveli po deset dana na skijanju. Tečajem je rukovodio diplomirani učitelj skijanja Vlado Božičković. Postignuti rezultati potpuno zadovoljavaju, pa je odlučeno, da se i ubuduće priređuju takvi tečajevi.

M. K.

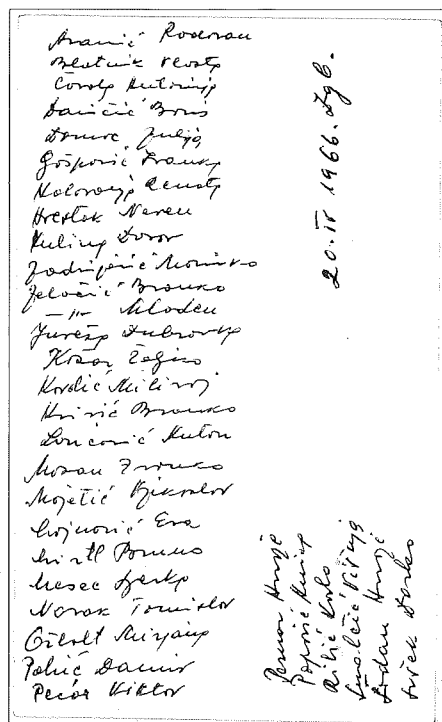
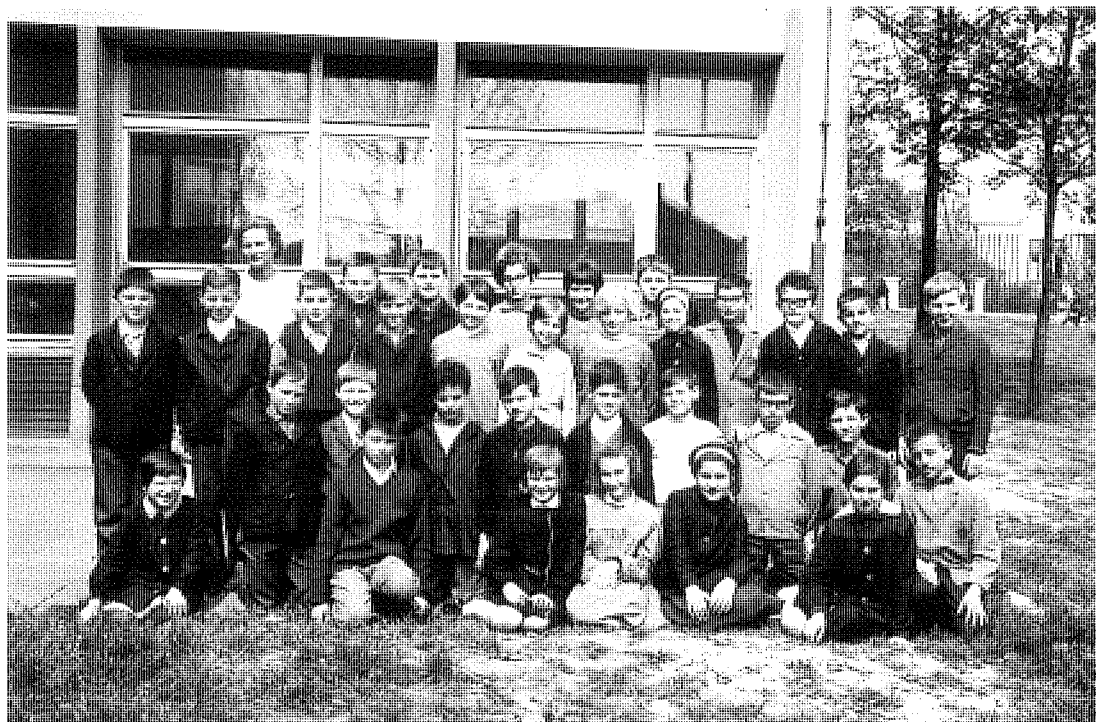
★

DJECA DOBILA ŠKOLU

ZAGREB, 21. rujna. — Birači Bosanske, Hercegovske i Buconjičke ulice u općini Crnomerec donijeli su odluku, prema kojoj će djeca s njihovog područja odsada pohađati školu na Pantovčaku, umjesto u Krajišnoj ulici. Ova odluka donesena je zbog pomanjkanja školskog prostora i radi ukidanja trećeg turnusa u školi u Krajiškoj ulici.

Z. K.

1517
21.9.61
Novi list

jih kola. Uostalom, formalno, sva su školska djeca bila u to vrijeme članovi pionirske ili omladinske organizacije, pače 'Titovi pioniri' i 'Titova omladina'. Sredinom rujna 1978., kada je predsjednik Tito više dana boravio u Zagrebu, osobito je bilo svečano u i oko škole na Pantovčaku koja je sva bila oblijepljena dječjim crtežima, a učenici mnogih zagrebačkih škola, zajedno s onima s Pantovčaka, zaposjeli su sve slobodne prostore i nogostupe pozdravljajući predsjednika Tita sve do ulaza u 'Vilu Zagorje'. Školski pionirski odred "Bratstvo" nagrađen je za sudjelovanje u natjecanju "Biram najbolji pionirski odred" školske godine 1976./77., dok je omladinska organizacija škole bila pohvaljena i proglašena najboljom omladinskom organizacijom u općini Centar.

Odgoj i obrazovanje u doba 'samoupravnog socijalizma' zahtijevali su od nastavnika, piše u školskoj Spomenici, solidno marksističko obrazovanje, ovladavanje dijalektičkim i historijskim materijalizmom, poznavanje stvaralačke osnove samoupravnog društva pa su nastavnici prisustvovali tijekom godine jednodnevnim i višednevnim marksističkim seminarima, držali referate na sjednicama Nastavničkog vijeća, a redovito su pratili i 'marksističku periodiku'. Pojačana marksistička izobrazba nastavnika u školi Pantovčak bila je, najvjerojatnije, reakcija na Hrvatsko proljeće, masovni pokret koji je kulminirao studentskim štrajkom i pozivom na opći štrajk. Kao što je poznato, početkom prosinca 1971. savezni partijski i armijski vrh izvodi politički udar nakon čega vodeći hrvatski političari daju

Ispred 'nove škole' 1966.

Imena i prezimena učenika zapisana na poledini fotografije

ostavke i povlače se iz političkog i javnog života, dok se mnogi istaknuti sudionici hrvatskog pokreta uhićuju, dio njih se zatvara i osuđuje na višegodišnje robije, a središnjoj kulturnoj instituciji, Matici hrvatskoj, zabranjuje se rad. U Zagrebu su te 1971. popisana 566 244 stanovnika, prvi put više od pola milijuna. Suprotno gradskom populacijskom bumu, u osmogodišnjoj školi Pantovčak bila je to godina s najmanjim brojem učenika, svega 380.

Stambeni "Fond solidarnosti" grada Zagreba počeo je funkcionirati u školskoj godini 1972./73. Škola je za to odvajala izvjestan postotak iz mase osobnih dohodaka što je, očito, bio dobar potez jer je već u prvoj raspodjeli dobiven jedan dvosoban stan koji se mogao dodijeliti radniku škole. Jedna od prvih koja je dobila stan iz sredstava Fonda bila je 'drugarica' Ana Ermakora, školska čistačica. Za dobivanje stana valjalo je udovoljiti sljedećim kriterijima: biti zaposlen najmanje 5 godina na području grada Zagreba i bliže okolice, primanja po članu obitelji kandidata nisu smjela prelaziti 1380 dinara mjesečno i, dakako, kandidat za dodjelu stana nije smio imati stan. Iz akumuliranih sredstava za stambenu izgradnju u okviru škole dodijeljeni su i stambeni krediti dvojici radnika, a također su se

osiguravala i sredstva za gradnju igrališta za tjelesni odgoj.

Kulturno-umjetnički programi uobičajeno su se održavali za Dan Republike, Dan dječje radosti, Dan žena, Dan škole, a prigodni se program znao održati, na primjer, i na konferenciji Mjesne organizacije Saveza boraca. Na 400. obljetnicu seljačke bune Matije Gupca, 1973., održavaju se svečane akademije, piše se naveliko o povijesnom aspektu bune, nižu se brojni literarni radovi o toj temi i, naposljetku, odlazi i u Stubicu, gdje se pod 'Gupčevom lipom' održava recital učenika škole. Godinu dana poslije u školi na Pantovčaku obilježava se 50-godišnjica smrti 'velikog' V. I. Lenjina. Tom su prigodom priređene razredne i školske izložbe o Lenjinovu liku i djelu, a za Nastavničko vijeće bilo je priređeno posebno predavanje.

Iste godine na saveznoj političkoj sceni odvijaju se događaji koji će imati dalekosežne posljedice. Donosi se novi Ustav SRH i SFRJ koji afirmira delegatski samoupravni sustav na 'klasnim osnovama'. Na I. konstituirajućoj Saveznoj skupštini, na prijedlog svih republika i pokrajina, 'drug Tito' je izabran za predsjednika SFRJ-a bez ograničenja mandata. Održan je VII. kongres SKH i X. kongres SKJ. Na potonjem se donosi Rezolucija o odgoju i obrazo-

Svečanost primanja učenika škole Pantovčak u pionirsku organizaciju u školskoj kinodvorani, 29. studenoga 1963., 1965. (s direktoricom Vilmom Potočnjak) i 1969. godine

Raspjevana mladost – folklorni program za Dan mladosti 1973. godine

vanju u kojoj se odgoj i obrazovanje tretiraju kao "izuzetno odgovorne funkcije socijalističkog samopravno društva".

Daleko od politike, flautisti iz škole Pantovčak na općinskoj smotri u Hrvatskom narodnom kazalištu 1974. proglašeni su najboljim instrumentalnim sastavom te vrste. Godinu dana poslije osniva se folklorna sekcija koja obuhvaća učenike nižih razreda. Voditeljica je bila nastavnica Mirjana Pokupić.

U školi se i dalje nastoje držati visoki pedagoški standardi: provodi se ispitivanje opterećenosti učenika u izvanškolskom vremenu, anketa izbora slobodnih aktivnosti, a u četvrtim razredima sociometrijsko ispitivanje. Redovito se obavlja temeljita inventarizacija učila i sredstava škole. Dopusna nastava organizira se u svim razredima iz hrvatskog ili srpskog jezika i matematike; obuhvaća 'znatan broj' učenika. Zastupajući Klub mladih tehničara, Maro Grbić, učenik VII.b razreda iz škole Pantovčak, osvaja prvo mjesto na republičkom natjecanju. Isti učenik osvaja treće mjesto na republičkom natjecanju i sljedeće godine (1975./76.). Zajedno s Mjesnom zajednicom "Rudolf Kroflin" pri školi je osnovano "Društvo naša djeca" čiji rad "nije ostao nezapažen".

Cijena školskog sata rasla je od 11 do 16 dinara jer su usporedno rasli i troškovi života. Izmjenom Pravilnika o raspodjeli osobnih dohodaka prelazi se na godišnji obračun strukture radnog vremena.

Uređuje se okoliš škole i dovršava gradnja igrališta za tjelesni odgoj s ogradom i ponovno se počinje (djelomično) koristiti i stara školska zgrada (1974./75.). Te godine škola je bila domaćin školi "Adolf Reichwein" iz Düsseldorfa, njihovim nastavnicima i učenicima, djeci naših radnika na privremenom radu u Njemačkoj. U okviru vrlo bogatog tjednog programa priređenog za goste uklopio se i "Dan rekreacije škole", koji je obilježen posjetom svih učenika i nastavnika spomen-obilježju NOB-a na Kozari, gdje su učenici sedmih razreda i gosti primljeni u Savez socijalističke omladine Jugoslavije (SSOJ). Sljedeće godine delegacija iz škole Pantovčak uzvratila je posjet njemačkoj školi. Međusobna razmjena posjeta nastavila se poslije redovito svake godine. Sudeći prema primjerima iz školske prakse, postojala je senzibiliziranost za djecu naših radnika na privremenom radu u inozemstvu za koju su učenici i nastavnici škole prikupljali udžbenike, priručnike, radne bilježnice i ostalo. Jedna od najvećih akcija te vrste dogodila

Pionirska zakuska 1969.

Dan mladosti 1973. u školi Pantovčak. U prvom redu, treći s lijeva, direktor je škole Đuro Sušnić

Nastup flautistica iz škole Pantovčak u Varaždinu 1974. godine

Učitelj Milan Janjanin s prvašićima 1970.

Veseli osmaši: (s lijeva) Predrag Ćosić, Ivica Turniški, Bojan Fras, Zoran Tomičak, Goran Bošković, Ivica Mazalin, Aleksandar Vitasović, Dražen Šapina i Klaudio Pap s veselim kuharicama u školskoj kuhinji 1977.

Tko je pogladio palac Grgura Ninskog? Osmaši na ekskurziji u Splitu '70-ih

se tijekom školske godine 1977./78. Sve prikupljeno poslano je djeci naših radnika u Pariz.

Ukazom predsjednika Tita grad Zagreb postaje "Grad heroj". Orden grada heroja predsjednik Tito osobno predaje predsjedniku Međupćinske skupštine grada Zagreba Ivi Vrhovcu u dvorani Vatroslava Lisinskog. Učenici i nastavnici škole bili su na dočeku i ispraćaju 'druga Tita'.

Uvodi se nagrada Zajednice za financiranje osnovnog obrazovanja i odgoja (USIZ) grada Zagreba.

Zlatnikom s likom 'druga Tita' na prijedlog Zbora radnika iz škole Pantovčak nagrađena je Štefica Hercigonja, nastavnica glazbenog odgoja. Uručenje nagrade obavljeno je 1975. u novootvorenom

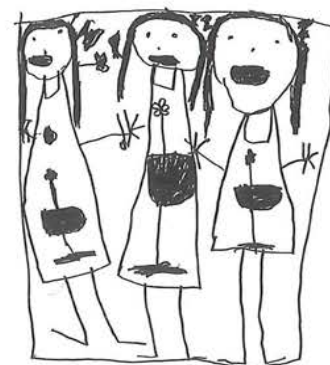

hotelu "Zagreb Inter-Continental", kako se tada govorilo – jednom od najljepših u Europi. Nastavnici Dragica Uzur i Đuro Vicić dobivaju istu nagradu godinu poslije. Sljedeće godine nagrada je dodijeljena i direktoru škole Đuri Sušniću.

Uobičajeno, na kraju školske godine obavilo bi se testiranje učenika gradskim testovima, vrednovanje škole, upis učenika u prvi razred s organizacijom 'Male škole', održale bi se sjednice Nastavničkog vijeća i upravnih organa škole, te isplanirao rad i raspored rada nastavnika za iduću školsku godinu. 'Male škole' organizirale su se za djecu predškolskog uzrasta koja nisu polazila dječje vrtiće. Tu su pripremu za I. razred osnovne škole vodile nastavnice Slavica Kos i Vilma Humski. Istodobno s uvođenjem 'Male škole' osmi su razredi bili obvezni pohađati tečaj općenarodne obrane, koji je vodio nastavnik tjelesnog odgoja Milan Raknić.

Osim uobičajenih datuma predviđenih za proslavu tijekom '70-ih, škola je nerijetko s predstavnicima društveno-političkih organizacija proslavljala i neke druge, prigodne datume. Tako su, primjerice, u školskoj godini 1977./78., uz uobičajene 'datume', proslavljane i 'značajne jubilarne obljetnice', redom: 85. rođendan druga Tita; 40. obljetnica dolaska druga Tita na čelo KPJ; 40. obljetnica osnivanja KPH; 50. obljetnica održavanja VIII. konferencije zagrebačkih komunista; 35. obljetnica USAOJ-a; 35. obljetnica Saveza pionira Jugoslavije; 35. obljetnica SUBNOR-a Jugoslavije... Sljedeće godine 60. obljetnica SKOJ-a, pa 35. obljetnica ulaska X. zagrebačkog partizanskog odreda 'u Zagreb na Pantovčak', i slično. Djeca iz škole svake su godine sudjelovala na 'tradicionalnim' natjecanjima: "Oslobođenje grada Zagreba", "Tito – Revolucija – Mir", natječaju SUBNOR-a, itd. Općenito, u sedam desetljeća staroj školi, tada u socijalističkoj republici, koja je prije toga nadživjela monarhije, kraljevine i 'nezavisne države', nikad se nije toliko 'proslavljalo' i 'obilježavalo'. Zapisi u školskoj Spomenici, kao službenom dokumentu, sve više postaju nalik propagandno-političkom biltenu. Pokazano, očito, govori o procesu iznimno snažne političke indoktrinacije koja je tih godina uzela maha na Pantovčaku, uostalom kao i u svim obrazovnim institucijama tadašnje Socijalističke Republike Hrvatske.

Nije stoga čudno da je smrt predsjednika SFRJ Josipa Broza Tita 4. svibnja 1980. upisana u rečenu Spomenicu kao "najteži događaj za našu školu i sve naše narode koji nas je tištio gotovo tri mjeseca, a završio se najvećim gubitkom kojeg Jugoslavija nikad prežaliti neće". U školi je u tom povodu održan komemorativni skup Zbora radnika i posebni satovi na kojima se govorilo o životu i djelu predsjednika Tita. Organizirano se išlo na ispraćaj

Margareta Budinski, 18

Najviše priznanje djelatnicima u odgoju i obrazovanju – nagrada 'Ivan Filipović' – dodijeljena je 1980. umirovljenoj učiteljici i pedagoginji s Pantovčaka Nedi Marinković

Titovih posmrtnih ostataka na zagrebački Glavni kolodvor, a sahrana u Beogradu kolektivno je praćena u cijeloj školi putem izravnog TV-prijenosa. Tijekom osam službenih dana žalosti (uz suradnju svih učenika škole) izrađeni su brojni panoji o Titovom životnom putu; objavljen je i pionirski list *Bratstvo* u cijelosti posvećen 'drugom Titu'.

No, život ide dalje. Nakon višednevne žalosti u školi su se okrenuli vlastitim problemima. Grijanje školske zgrade koje je zbog svoje zastarjelosti i nefunkcionalnosti zadavalo glavobolju školskoj upravi, konačno je riješeno na zadovoljavajući način potkraj '70-ih nakon potpune rekonstrukcije školske ložionice, te uvođenjem centralnoga grijanja na lož ulje. Početkom '80-ih broj učenika u školi naglo se počeo povećavati zbog upisa mlađe djece, ali i zbog većeg priljeva učenika u starije razrede iz susjednih škola. Takva je situacija uvjetovala rad u dvije smjene. Raspodjela se dogodila zbog kabinetske nastave i razrednog namještaja jer se nastojalo "da pedagoško-zdravstveni uvjeti ne budu zanemareni". Prenapučenost je postala ozbiljnim problemom 1981./82. s čime su bili upoznati "svi samoupravni organi u školi, društveno-političke organizacije i prosvjetni forumi". Svima im je dano na znanje da je za optimalan rad škole nužan veći školski prostor, odnosno stara školska zgrada u kojoj je tada (u dvije učionice u visokom prizemlju) bio smješten dječji vrtić. Poduzete su mjere i da Centar za likovni odgoj i vizualnu kulturu, koji je također bio smješten u staroj školskoj zgradi, iseli do konca školske godine kako bi se dvije učionice na prvom katu osposobile za nastavni rad, te da bi se na taj način izbjegao rad u trećoj smjeni. Budući da je te godine povećan broj odjela razredne nastave, a time i broj učitelja, osnovani su stručni razredni aktivisti za razrednu nastavu. Voditeljica svih aktivnosti postala je Dragica

Radovi učenika škole posvećeni Titu objavljeni u učeničkom časopisu *Bratstvo* 1980.

UMRO JE DRUG TITO

Ja sam jako žalostan, jer je umro drug TITO.
Ja ga neću zaboraviti do groba. Za mene drug TITO nije mrtav. Ja ga još imam u srcu.
Kada sam čuo da je drug TITO mrtav, onda sam plakao.
Druga TITA sam volio i voljet ću ga uvijek.
Svi mi u razredu jako volimo druga TITA.

Kristijan Jelić, Ia

T I T U

T-itu za spomen ovu pjesmu pišem,
čovjeku koji slobodu znači,
čovjeku neizmjerne ljubavi prema nama,
čovjeku koji nam je bratstvo i jedinstvo dao.

I čovjeku što više od oca nam je bio.
Prestalo je da kuca srce plemenito.
Neizmjernim bolom i suzama u očima
primamo istinu k sebi - umro je Tito.

T-ako tužan i sjetan sjećam se Tita,
našeg maršala, predsjednika, druga,
čovjeka voljenog da pomogne i voli.

Q-ve riječi svu ljubav kažu
dragom nam imenu i liku:
Slava nek je plemenitom čovjeku!

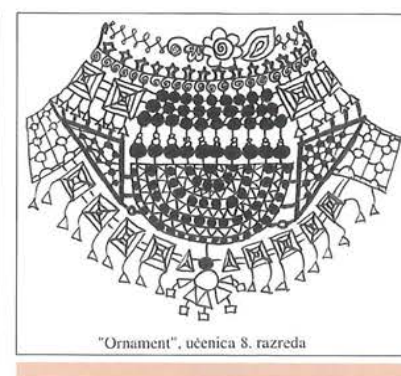
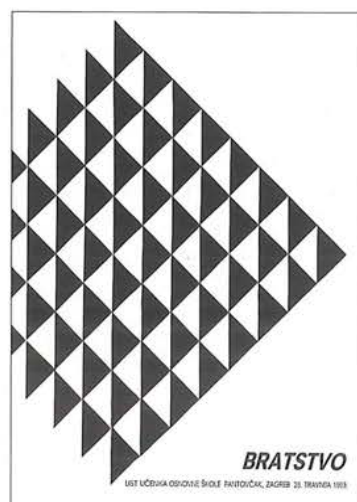
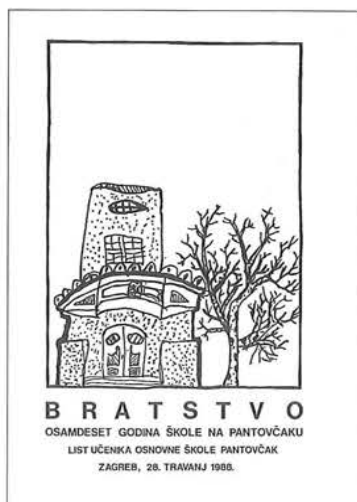
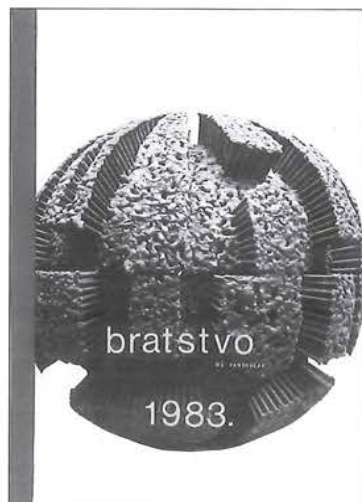
Siniša Vučurović, VIIIa

VELIKAN TITO

Tito je u svijet poslao goluba mira.
Da nikada ne bude rata,
da nitko ne bude siromašan,
da se svi ljudi vole,
da se sva oružja spale.
Tito, Tito je velikan svijeta.

Vanja Runjić, IIIB

Uzur, nakon što je diplomirala na studiju školske pedagogije. Cjelokupna organizacija života i rada škole, ističe se u službenoj kronologiji, postavljena je tako da omogući što većem broju učenika sudjelovanje u planiranju i realizaciji odgojno-obrazovnog procesa prema njihovim mogućnostima, interesima, sposobnostima i općim zahtjevima škole i društva. Učenici sudjeluju u radu Zajednice doma i škole, u Savjetu škole, te "u ostalim oblicima samoupravljanja kada se odlučuje o pitanjima

od interesa za učenike" ali, ističe se prijekorno, "nažalost s previše formalizma".

Ovisno o uzrastu, učenici su bili pretplaćeni na nekoliko časopisa: *Modru lastu*, *Smib*, *Kekec*, *Radost i Prirodu*. Redovito izlazi i školski list *Bratstvo* jedanput godišnje: urednik je prof. Đuro Vicić.

Organizirano se posjećuju kazališta, posebno predstave čiji je sadržaj bio povezan s nastavnim programom pojedinih razreda. Ta je aktivnost bila zamišljena na način da bi učenik, završavajući osnovnu školu, bio upoznat sa svim vrstama scenske umjetnosti – od lutkarskih predstava do opere. Organiziraju se jednodnevni izleti u Kumrovec, Stubicu, Jastrebarsko, na Kalnik, Petrovu goru i Kozaru. Prvi put se odlazi cijeli tjedan na izvanučioničku nastavu u Dom Crvenoga križa u Novom Vinodolskom; osmi razredi logoruju na Medvednici. Učenici iz škole osvajaju prva mjesta na općinskom natjecanju "Nauka mladima" iz fizike i kemije, a godinu dana poslije iz matematike.

U Zagrebu je 1981. pušten u promet još jedan most preko Save – Jadranski most, a godinu dana nakon toga otvoren je Muzejski prostor na Jezuitskom trgu. Zbog velikog duga inozemstvu i naraslih ekonomskih teškoća radi se na 'ekonomskoj stabilizaciji'.

U prvoj polovici '80-ih sve je više prigovora na nedisciplinu učenika, uništavanje 'društvene' i osobne imovine, osobito u višim razredima škole. Nastavničko vijeće u više navrata poduzima mjere cilij kojih je poboljšanje discipline. Provode se sociometrijska ispitivanja u problematičnim razredima, održavaju se zajednički sastanci s roditeljima, učenicima i učiteljima, održavaju se natjecanja u disciplini i druge aktivnosti. Zbog slabog učenja i vladanja nekoliko učenika sedmih razreda nisu primljeni u Savez socijalističke omladine Jugoslavije u svečanosti održanoj na Petrovoj gori. Za njih je taj čin odgođen "dok se ne poprave". U prvim se razredima započinje s radom prema novom nastavnom planu i programu rada u kojem značajno mjesto zauzima pedagoška novost – opisno ocje-

Naslovne stranice časopisa *Bratstvo* iz 1983., 1988. i 1989. godine

njivanje učenika. Prema izmjenama i dopunama Zakona o odgoju i osnovnom obrazovanju SRH mandat direktora škole ograničen je na dva puta po četiri godine.

Zbog reforme školstva pojačao se interes roditelja za mogućnosti upisa učenika osmih razreda u centre usmjerenog obrazovanja, odnosno mogućnost dobivanja tzv. zelenog pečata. Učenici su se ponovno nakon osmog razreda stvarno opredjeljivali za zanimanje. Probleme učenika s teškoćama u razvoju i ponašanju rješavala je pedagoška služba škole (pedagog, direktor, razrednici) i Centar za mentalno zdravlje djece i omladine. Za djecu s govornim teškoćama brinuo se logoped iz škole "Slava Raškaj". Velika se pozornost posvećivala tehničkim aktivnostima učenika dio kojih je, osim u školi, prema osobnom izboru, sudjelovao u aktivnostima Tehničkog centra "Mladen Stojanović" i u Auto-moto društvu.

Sukladno novom Nastavnom planu i programu prvi put je u školi na Pantovčaku uvedena izborna nastava za učenike sedmih razreda (1986./87.). Nastava je organizirana prema opredjeljenju učenika iz matematike, fizike, biologije i hrvatskoga ili srpskoga jezika.

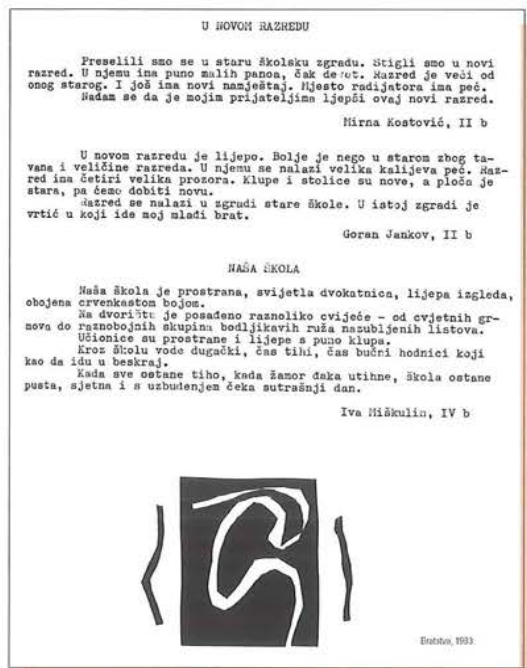
Zagreb 1987. pamti Univerzijadu – neponovljivu športsku priredbu na kojoj su sudjelovala čak 6423 športaša iz 122 države. Za tu je prigodu izgrađeno ili obnovljeno mnoštvo športskih objekata – kompleks "Mladosti" na lijevoj obali Save i jezero Jarun, dvorana Cibone s poslovnim tornjem, stadion u Maksimiru, športski centar na Šalati, Dom športova i dr. Otvoreni su, prošireni ili izgrađeni i mnogi drugi objekti i prostori – Muzej Mimara, Omladinski centar, Fakultet ekonomskih znanosti, hotel "Dubrovnik", Autobusni kolodvor. Uređeni su Trg bana Jelačića te mnoga pročelja zgrada u Donjem gradu. U Novom Zagrebu je dovršen i tramvajski prsten.

Iste je godine započelo obilježavanje značajnog jubileja – 50. godišnjice dolaska Josipa Broza Tita na čelo Partije, ali i radovi na vanjskom dijelu stare školske zgrade na Pantovčaku.

Direktor škole Đuro Sušnjić odlazi te godine u mirovinu. Nasljeđuje ga direktorica škole iz Velikog Trgovišća Dragica Petek. Vršiteljica dužnosti do 16. listopada bila je Ružica Lijović, pedagoginja.

Nova školska godina susreće se s brojnim problemima u društvu: velikom inflacijom, padom životnog standarda, socijalnom nesigurnošću, evident-

Školski pečati iz 1952., 1953. i 1956. godine
Kabinet biologije
'Ilustrirani' zidovi škole

kapaciteti", optimistično primjećuje pedagoginja Uzur.

U školskoj Spomenici većina onog što je napisano pod školskom godinom 1989./90. odnosi se na uzavrela društveno-politička zbivanja u bivšoj državi, od Kosova do Slovenije. Spominju se tako prvi demokratski izbori u Hrvatskoj i dolazak HDZ-a na vlast na čelu s dr. Franjom Tuđmanom, stabilizacija dinara u odnosu na njemačku marku kao izravna posljedica stabilizacijskih mjera savezne vlade Ante Markovića, napeta politička situacija... Međutim, ne zaboravlja se spomenuti da se, unatoč svemu, "otvara put demokraciji".

Nakon Austro-Ugarske Monarhije, Države SHS, Kraljevine SHS, Kraljevine Jugoslavije, Nezavisne Države Hrvatske, Federativne Narodne Republike Jugoslavije, Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, Osnovna škola Pantovčak nakon više od osam desetljeća postojanja konačno je dočekala demokratske promjene i demokratsku i neovisnu Republiku Hrvatsku.

No to je, dakako, nova priča.

na je nacionalna netrpeljivost, na ulicama gradova događaju se štrajkovi i nemiri. Štrajkaju i zagrebački učitelji. Škole ne rade nekoliko dana. Loša situacija se s ulica prenosi i u školu Pantovčak. Osmišti šaranjem oštećuju staru školsku zgradu, pa novu... Prozori su nekoliko puta zaredom razbijeni kamenjem. U čemu je uzrok, pita se pedagoginja Dragica Uzur koja je naslijedila Ružicu Lijović. Je li nemir društva ušao i u školu, ili je to nešto drugo? Nameće joj se zaključak da je to, možda, posljedica protesta učenika osmih razreda jer cijelu godinu žive pod pritiskom roditelja radi upisa u srednju školu. "Prirodna ravnoteža je narušena, društveni nemiri kod nas i u svijetu nešto govore", spekulira ona.

S dotadašnjeg opisnog prelazi se ponovno na brojčano ocjenjivanje učenika; u radni se odnos prima veći broj mladih učitelja. "Novi stvaralački

Učenički literarni radovi o školi, *Bratstvo* 1983.

Pečati OŠ Pantovčak iz 1974. i 2007. godine

MOJA UČITELJICA

Moja učiteljica
Je dobra i lijepa
Često nam tepa
Prenosi nam znanja
Najmudrija
I ona jednostavna, manja
Uči nas što su snovi
I da stalno sanjamo
Bar dok smo djeca
Jer su snovi
Svaki put novi
Govori nam da učimo
O svemu
O životu najviše
Da, baš o njemu
Jer život nam kao ona
Greške ne prašta
Nekad nam uzme baš sve
I čini sve i svašta
Zato hvala učiteljici
Za sav trud i znanje
Za ono veliko mudro
I za ono malo i slatko
Dječje manje

Polena Stanić, 4.a

PJESMA O LJUBAVI

U ljubavi puno je nada,
puno snova, puno želja.
U ljubavi nema mana
Samo sreće i veselja.

O ljubavi pjevaju pjesme
o ljubavi govore knjige.
Ona donosi radost,
al' ponekad nosi i brige.

U svakome od nas
skrivena ljubav drijema
i čeka pravi trenutak,
jer bez ljubavi ničega nema.

Martin Krpan, 4.a

FEDERATIVNA NARODNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA
NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA

Škola: Pravna gimnazija škola "Zagreb"
Broj glavnog imenika: 1025 19 53 55.

SVJEDODŽBA

Učenik: Škorić Jasmina
sin-ći Antona, rođen 4. listopada 1941.
u Zagrebu, kotar Zagreb
Narodna Republika Hrvatska, narodnosti Hrvatica
učila je u ovoj školi školske godine 1954 55. put
dobro i pokazala ovaj uspjeh:

Hrvatski ili srpski jezik	<u>odlično</u> (5)	Učeni ca je s <u>odličnim</u> uspjehom svrhi ce <u>dobro</u> razred.
Povijest	<u>odlično</u> (5)	
Zemljopis	<u>odlično</u> (5)	
Priradpis	<u>odlično</u> (5)	
Račun i geometrija	<u>odlično</u> (5)	
Crtanje	<u>odlično</u> (5)	
Lijepo pisanje	<u>odlično</u> (5)	
Pjevanje	<u>odlično</u> (5)	
Tjelesno vježbanje	<u>odlično</u> (5)	

Vladanje odlično
Izostala 4 dan a, od toga neopravdano
U Zagrebu dan a 26. lipnja 1955.
Razrednik Marija Nedo Upravitelj Poljić

Ocjene za uspjeh u učenju: odlično (5), dobro (4), dobar (3), dovoljan (2), neodovoljan (1).
Ocjene za vladanje: odlično (5), dobro (4), dobar (3), slabo (2), loše (1).

Obz. 1202

Izdavilo Školska knjiga, Zagreb - 1022 - 62-67

NARODNA ŠKOLA PANTOVČAK - ZAGREB

OCJENE

o učenju i vladanju učenika-ice I. B. razreda
na kraju školske godine 1954-55.

Potočnjak Željko

- Hrvatski jezik odlično (5)
 - Upoznavanje prirode i društva odlično (5)
 - Matematika odlično (5)
 - Ručni rad i domaćinstvo odlično (5)
 - Crtanje odlično (5)
 - Pjevanje mla dobar (4)
 - Fizički odgoj odlično (5)
- Opća ocjena odlično (5)
Vladanje odlično (5)

U Zagrebu, 26 lipnja 1955.

Razredna učiteljica:

Marijani Nedo

FEDERATIVNA NARODNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA
NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA

Škola: Narodna osnovna škola "Zagreb"
Broj glavnog imenika: 549 19 53 56.

SVJEDODŽBA

Učenik: Lang Štefan
sin-ći Stjepan i Slavica, rođen 8. svibnja 1946.
u Zagrebu, kotar Zagreb
Narodna Republika Hrvatska, narodnosti Hrvatske
učila je u ovoj školi školske godine 1953 55. put
dobro i pokazala ovaj uspjeh:

Hrvatski ili srpski jezik	<u>odlično</u>	Učeni ka je s <u>mla dobar</u> uspjehom svrhi ce <u>dobro</u> razred.
Upoznavanje prirode i društva	<u>odlično</u>	
Povijest	<u>odlično</u>	
Zemljopis	<u>mla dobar</u>	
Matematika	<u>odlično</u>	
Ručni rad i domaćinstvo	<u>odlično</u>	
Crtanje	<u>odlično</u>	
Pjevanje	<u>dobro</u>	
Fizički odgoj	<u>dobro</u>	

Vladanje odlično
Izostala 1 dan a, od toga neopravdano
U Zagrebu dan a 14. rujna 19 56.
Razrednik Marija Nedo Upravitelj Potočnjak Željko

Ocjene za uspjeh u učenju: odlično (5), dobro (4), dobar (3), dovoljan (2), neodovoljan (1).
Ocjene za vladanje: odlično (5), dobro (4), dobar (3), slabo (2), loše (1).

Obz. 1200 - Fizički odgoj, Zagreb

6202 - 620-23

NARODNA ŠKOLA PANTOVČAK - ZAGREB

Ocjene

o učenju i vladanju učenika-ice I. B. razreda
na kraju I. polugodišta 1954-55.

Potočnjak Željko

- Hrvatski jezik odlično
Upoznavanje prirode i društva odlično
Račun mla dobar
Ručni rad mla dobar
Crtanje mla dobar
Pjevanje mla dobar
Tjelesno vježbanje odlično
Vladanje odlično

U Zagrebu, 15 siječnja 1955.

Razredna učiteljica:
Marijani Nedo

VI. NARODNA OSNOVNA MJEŠOVITA ŠKOLA
PANTOVČAK -- ZAGREB

OCJENE

o učenju i vladanju učenika-ice na kraju
školske godine 1952-53. I. B.

Lang Štefan

- Hrvatski odlično 151
Povijest /
Zemljopis /
Priradpis /
Račun odlično 151
Crtanje mla dobar 141
Lijepo pisanje Geranije mla dobar 141
Tjelesno vježbanje odlično 151
Ručni rad /
Opći uspjeh odlično
Vladanje odlično
Razredna učiteljica
Marijani Nedo

U Zagrebu, 26 lipnja 1953.

ŠKOLA U SAMOSTALNOJ HRVATSKOJ
(1991. – 2008.)

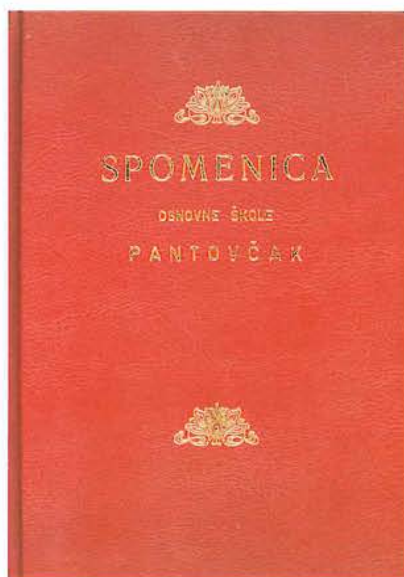
Školskom godinom 1991./92. započinje nova Spomenica škole; poput dekorativnih inicijala urešena je hrvatskim grbom. Nakon kraćeg povijesnog opisa djelovanja škole, stoji napomena: "Školske godine 1991./92. otvaramo novu knjigu Spomenice kojom označavamo da škola Pantovčak započinje ovu školsku godinu u samostalnoj i neovisnoj Republici Hrvatskoj."

Riječi su to novoizabrane ravnateljice škole prof. Romane Marin, kojoj je te godine, kada je ministar prosvjete i kulture bio Vlatko Pavletić, Školski odbor povjerio mandat. Valjalo je zasukati rukave.

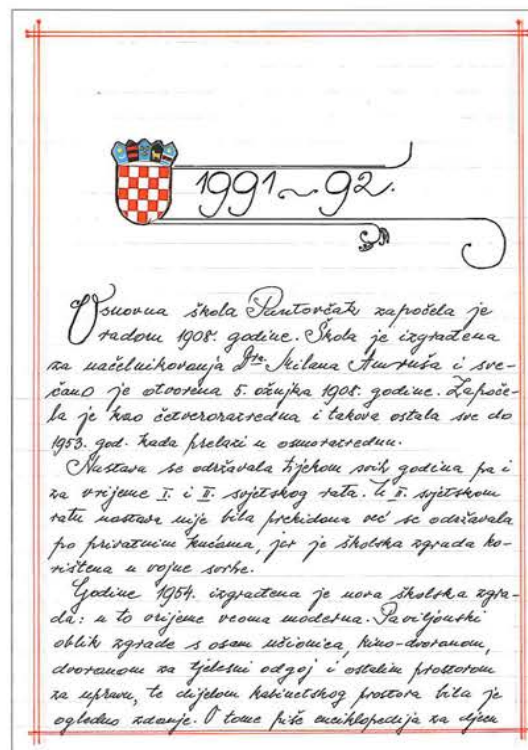
Bila je to prva školska godina u neovisnoj i demokratskoj Republici Hrvatskoj. Zbog ratne situacije školska je godina započela sedam dana kasnije sa skraćenim satovima u trajanju od 35 minuta. Bivši učenici škole poput TV-snimatelja Gordana Lederaera hrvatskoj su domovini dotad već dali ono najvrednije – vlastiti život.

Nastava se održavala pod izvanrednim okolnosti-

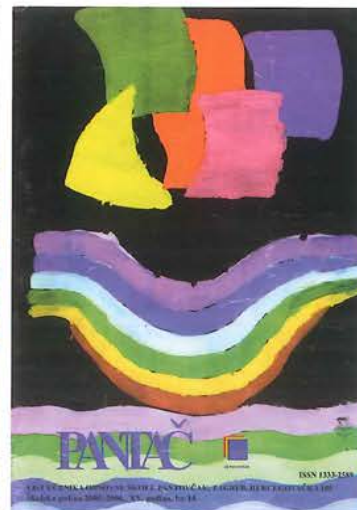
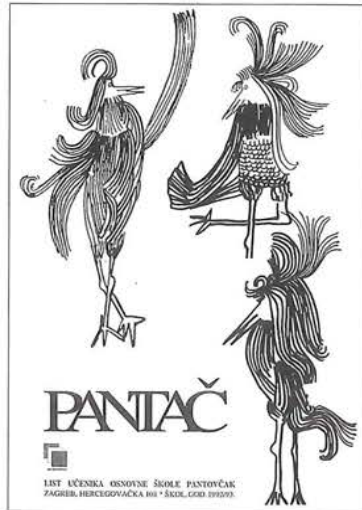
ma – učestalim zračnim uzbunama i evakuacijama učenika u školsko sklonište. Ono je bilo opskrbljeno namirnicama, sanitetskim materijalom, baterijskim lampama, tranzistorima, toplim pokrivačima – ukratko, svim potrebnim stvarima za izvanredne situacije.

Naslovnica nove školske Spomenice u novoj demokratskoj državi 1991. i prva stranica

Prema popisu stanovništva 1991. na užem području Zagreba živjelo je 706 770 stanovnika, a na širem (današnji Grad Zagreb) 867 950 žitelja. Taj je broj naglo narastao dolaskom prognanika i izbjeglica iz dijelova Hrvatske zahvaćenih ratom. Usporedno s time povećao se i broj učenika u školi na Pantovčaku zbog priljeva učenika-prognanika koji su počeli pristizati u školu već početkom školske godine iz Osijeka, Vukovara, Đakova, Požege, Županje, Nuštra, Belog Manastira i Slavenskog Broda. Tijekom jeseni i zime novi učenički val stigao je iz Dubrovnika, Cavtata, Zadra, Petrinje, Gospića, Siska, Slunja i Karlovca. U travnju 1992., kada je započeo rat u susjednoj Bosni i Hercegovini, u školske klupe na Pantovčaku sjeli su i prognani

učenici iz Bosanskog Broda, Tomislavgrada, Tuzle, Foče, Brčkog, Odžaka, Sarajeva, Čapljine, Modriče i Dervente. Nastava u školi odvijala se u 24 razredna odjela s ukupno 707 učenika od kojih su 112 bila djeca prognanika ili izbjeglica. Valja istaknuti da je temeljem Odluke o privremenom raspoređivanju prognanih djelatnika Ministarstva prosvjete i športa u školi Pantovčak bilo zaposleno i sedmero učitelja-prognanika dok se nisu osigurala pretpostavke za njihov povratak u osnovnu školu u kojoj su imali stalni radni odnos.

Konac školske godine značio je i rasterećenja u vezi s brojem učenika jer ih se dio vratio u svoje domove, dio otišao u inozemstvo, odnosno u prognanička prihvatilišta ili u druge dijelove zemlje. Za boravka u školi na Pantovčaku prognanim je učenicima pružena, naglašava se u Spomenici, "sva ljudska i materijalna pomoć, posebice pomoć u svladavanju znanja". Svi su uspješno završili godinu.

Izborna nastava u školi organizirana je iz kemije, fizike, matematike i informatike, za koju su učenici

pokazali osobito veliko zanimanje. U okviru akcije "Zaštitimo planet Zemlju" učenici s Pantovčaka bili su na primanju kod predsjednika Vlade RH dr. Franje Gregurica.

Školski list *Pantač* tiskao se u 700 primjeraka.

Nakon 45 godina odsutnosti iz hrvatskih školskih učionica u škole u Hrvatskoj ponovno je uveden vjeronauk kao izborni predmet. U suradnji s vjeronaučiteljem u školi su prvi put svečano obilježeni vjerski blagdani. Školska godina završila je svečanošću koju je predvodio župnik crkve sv. Blaža Darnijel Labaš i pjevanjem "Te Deum laudamus", dakle na istom onom mjestu i na isti način kako se to činilo prije, od osnutka škole do potkraj Drugoga svjetskog rata, kada je ta praksa ukinuta. Vraćen je također i zaziv Duha Svetoga prvoga dana školske godine.

Zapisi o školskim godinama uneseni u Spomenicu tijekom rata pisani su sa zamjetnom dozom domoljubnog zanosa što je posve razumljivo zbog

PANTAČ

list učenika
Osnovne škole Pantovčak
Zagreb, Hercegovačka 108
LIST UREĐUJU:
Agata Brajdić, 8.b
Dario Kurnik, 8.c

LEKTOR:

Agata Brajdić, 8.b

STUČNI SAVJETI:

Nataša Benčina – Stanić, prof.
Mira Vičić, prof.
Zvonimir Šepat, prof.

UREDNIŠTVO:

Sanja Brundić, 8.c
Nika Borovac, 8.c
Ivan Rogić, 8.c
Vedran Brlečić, 8.c
Josip Kos, 8.c
Iva Derković, 6.a
Maja Vrdelja, 6.b
Ana Virag, 6.b
Mia Lazić, 6.c
Sarah Prevedan, 6.c

OVITAK:

Nina Rac, 7.a
"Trave"
Dora Daranji, 7.a
"Kameni obluci"

UNOS TEKSTA I INFORMATIČKA

OBRADA:
Agata Brajdić, 8.b
Dario Kurnik, 8.c

LIKOVNE RADOVE PRIREDIO:

Zvonimir Šepat, prof.

Tisak i donatorstvo:
Tiskara Znanje d.d.
Zagrebačka 1, Zagreb

Pantač, list učenika Osnovne škole Pantovčak iz 1992./93., 2001./02. i 2005./06. godine te impressum lista iz 1997./98.

OSNOVNA ŠKOLA PANTOVČAK, ZAGREB

Donator- stvom u suvremeniju budućnost

Poznati nobelovac Herbert A. Simon napisao je: "Rasli smo u škola-
ma, koje su nas podučavale,

Sada, međutim,
'znati' ne odnosi se na činjenice
smještene u memoriji, već na pri-
stup činjenicama.

I mi danas, djelatnici u osnovnim
škola, željeli bismo da nam dje-
ca ne ostanu samo na memoriran-
ju činjenica već da se svjesno uve-
du u svijet stjecanja znanja za
praktično uključivanje u svijet ra-
da i stvaranja.

U tom pravcu pravimo dugoroč-
ne i godišnje planove škole, s koji-
ma upoznajemo članove Zajednice
doma i škole i preko njih sve rodi-
telje naše djece. Naše želje i planovi
ne poklapaju se uvijek i s teškim
materijalnim položajem prosvjete i
naše mlade samostalne domovine.

Uvidjevši teškoće u kojima se na-
lazi i naša škola, roditelji naše dje-
ce su kroz donacije učinili mnogo
na uređenju same škole i njene
okoline.

Donatorstvo koje je odjeknulo i u
novinama (dio teksta)

Prvi vjeroučitelji u školi Pantovčak
nakon 46 godina – izvadak iz
Spomenice Župe sv. Blaža 1991.

Zapis u Spomenici Župe sv. Blaža o
obnovljenom zaživu Duha Svetoga za
učenike škole Pantovčak 1993.

23/ Svećani župe Duha Svetoga za sve potpisane učenike
- u školi "Geta. Zrinjskog" i u školi "Dimitrija Kršinjara"
obavili smo u našoj župi, 28. 11. u nedjelju 24. rujna
prih. sv. misom u 9 sati učenici su tada donijeli
u otkru svj. biblije, knjige i torbe, koje smo prih. nakon
sv. mise blagoslovili -
Jednako je tako obavijen župu Duha Svetoga u otkru
škola Franječki za učenike škole Pantovčak te im je
v. Ivan, kapelan podijelio blagoslov.

uvjeta u kojima su nastajali i rađanja vrijednosti
koje su nakon desetljeća potiskivanja ponovno
zadobile mjesto što im je s pravom pripadalo.
Radi se, dakako, o nacionalnim vrijednostima afir-
miranim u mladoj, neovisnoj i demokratskoj Re-
publici Hrvatskoj. Trećina države bila je još uvijek
okupirana, loša ekonomska i socijalna situacija
zagorčavala je život građanima, mnoštvo novih
prognanika i izbjeglica tražilo je smještaj, napose
sa svakim novim prognaničkim valom iz susjedne
Bosne i Hercegovine, stresne situacije nisu bile
rijetkost, pače pravilo. Zajedno s odraslima sve su
to proživljavala i djeca. U školi je valjalo voditi bri-
gu o tome.

Sukladno općoj tendenciji demokratizacije druš-
tva odvijao se i život škole. Novi školski pristup
smjerao je osloboditi školu ideološkog utega
preostalog iz prijašnjeg jednopartijskog, nedemo-
kratskog razdoblja. Školskom politikom u službi
vlastitog naroda i nastavnim programima koji su
podupirali nacionalne grupe predmeta nastojalo
se ići prema zahtjevima koje je diktirala suvreme-
na stvarnost okrenuta nacionalnim vrednotama.
Izvršavajući te zadaće, škola je i dalje radila s ne-
dovoljnim brojem učionica smještenih u dvije
školske zgrade i bez uređene školske kuhinje zbog
čega se hrana dovozila iz Dječjeg vrtića Tatjane
Marinić. Školskoj je zgradi bila potrebna temeljita
obnova.

Pojačana je i suradnja roditelja i škole kroz Zajed-
nicu doma i škole (ZDiŠ) u skladu s načelnim sta-

1991. g.

c/ Osnovna škola Pantovčak, Klenovarska 108. - oko 650 učenika
Učenici su počeli donirati:

- S. Ivana Delić, sjedovito radno vrijeme - učenici od
I. do V. razreda
- Stjepana Juras, pola radnog vremena na Pantovčaku,
a pola u Križevcima - učenici od
V. do VI. razreda

- M. Ivan Vragović, kapelan učenici od I. do V.

d/ Osnovna škola u Centru "Gepak"

- S. Margareta Bobić, mladosnima, Lajacu Kuleševiću
Bogoljubovoj Fakultetu u Zagrebu.

e/ Osnovna škola za retardiranu djecu "Mlad lepon"

- Učenici su preuzeli šupke z. i. i. Intima u župi
Pavleđa sa svojim suradnicima.

20/ U našoj župi ima 7 srednjih škola, a dugo se nalaže
na poduzmu župe sv. Immac. Križevacka - sanitar bolnice

vom škole o nužnosti stalnog kontakta škole i
roditeljskog doma. Zajednica je redovito bila infor-
mirana i uključena u sve aktivnosti cilj kojih je bio
nositi se s problemima s kojima su se susretali učitelji
i pedagoška služba škole. Neprocjenjiva je bila
pomoć Zajednice u rješavanju raznih prepreka, od
odgojnih do materijalnih. Predsjednik Zajednice
doma i škole OŠ Pantovčak prof. Ivan Vavra upu-
tio je svim roditeljima letak za suradnju u kojemu,
između ostalog, objašnjava da je "Zajednica doma
i škole" mjesto gdje predstavnici roditelja i učitelja
zajednički razmatraju pitanja odgoja naše djece
i nastavnog rada škole te predlažu, potiču i vode
raznovrsne aktivnosti kako bi se problemi riješili,
uvjeti za život poboljšali i postigli što bolji odgojni
rezultati". Na pitanje "što sada radi Zajednica doma
i škole", prof. Vavra odgovara: "Uz ostalo, bavimo
se ponašanjem i disciplinom učenika. Radi uspo-
stavljavanja suradnje roditelja i učitelja na tim pitanji-
ma, potakli smo održavanje roditeljskih sastanaka
(do kraja svibnja 1993.). Zapažanja i prijedlozi s
roditeljskih sastanaka bit će podloga za cjelovit
program kojim bi se u OŠ Pantovčak pokušale

Štovani roditelji učenika OŠ Pantovčak,

U ime Zajednice doma i škole OŠ Pantovčak obraćam vam se pozivom na suradnju s učiteljima i drugim roditeljima.

Zasigurno i vi želite da vaše dijete dobro uči, bez problema usvaja nastavno gradivo i napreduje tijekom svoga školovanja te da se pristojno ponaša u školi i izvan škole. Tom cilju podređena su i nastojanja učitelja OŠ Pantovčak, uprave škole i svih tijela koja pri školi djeluju.

Zajednica doma i škole mjesto je gdje predstavnici roditelja i učitelja zajednički razmatraju pitanja odgoja naše djece i nastavnoga rada škole, te predlažu, potiču i vode raznovrsne aktivnosti kako bi se problemi riješili, uvjeti za učenje i školski život poboljšali i postigli što bolji odgojni rezultati.

Možete li vi - u tom pogledu što učiniti?

Prema iskustvima inozemnih, razvijenih odgojnih sustava - mogli biste vašom dobrom voljom i trajnom suradnjom sa školom puno učiniti za dobrobit vaše djece.

Kao prvo, budite informirani i pratite sve ono što se u školi zbiva. Osim razgovora s vašom djecom, obratite se njihovim učiteljima/razrednicima: tražite od njih obavijesti o učenju i ponašanju učenika, s učiteljima i drugim roditeljima uočite probleme, izložite im svoje primjedbe, ponudite prijedloge...

Učinite to samostalno ili s drugim roditeljima, na roditeljskim sastancima; tražite od članova razrednih odbora da vaša mišljenja i sugestije budu prenesena Zajednici doma i škole. (Na poledini je popis roditelja iz proširenoga sastava Zajednice doma i škole.)

Što sada radi Zajednica doma i škole? Uz ostalo, bavimo se ponašanjem i disciplinom učenika. Radi uspostavljanja suradnje roditelja i učitelja na tim pitanjima, potakli smo održavanje roditeljskih sastanaka (do kraja svibnja 1993.). Zapažanja i prijedlozi s roditeljskih sastanaka bit će podloga za cjelovit program kojim bi se u OŠ Pantovčak pokušale otkloniti zapreke da nastavni rad bude učinkovitiji, a odgojni rad znatno bolji. Stoga Zajednica doma i škole očekuje i vaš doprinos u raspravi o tim pitanjima. Nadam se da ćete potom, zajedno s vašom djecom, preuzeti dio obaveza u ostvarivanju toga programa.

Uz srdačan pozdrav

Ivan Vavra
Ivan Vavra
Predsjednik Zajednice doma i škole
OŠ Pantovčak

Ne umanjujući donatorstvo drugih roditelja, posebno valja istaknuti vrlo vrijedan dar supružnika Marijane i Drage Kornfelda, koji su preko svojeg poduzeća "Alfatec" usmjerili vlastito donatorstvo za promicanje informatičkog znanja učenika. Naime, poduzeće "Alfatec" uredilo je u školskoj godini 1991./92. školske prostorije i opremilo ih računalnom opremom i namještajem. Računalna radionica otvorena je 19. prosinca 1991. U povodu svečanosti prve proslave božićnih blagdana u samostalnoj Republici Hrvatskoj, radionicu je blagoslovio Župni ured sv. Blaža iz Zagreba, a svečano ju je otvorio vlasnik poduzeća "Alfatec", gospodin Drago Kornfeld sa suprugom.

Računalna radionica izazvala je neočekivano veliko zanimanje među učenicima škole.

U školskoj godini 1992./93. u informatičke se grupe upisalo ukupno 96-ero djece od V. do VIII. razreda. Kako je zanimanje učenika uvelike nadmašilo broj i kapacitet računalnih jedinica (tri PC-računala plus jedno prenosivo), iste je godine vlasnik poduzeća 'Alfatec' osigurao školi još osam novih PC-računala 286/1 TT s VGA monokromnim zaslonima. Uz svesrdnu pomoć poduzeća 'Alfatec' i stručan rad školskih profesora informatike Lidije Martinac

otkloniti zapreke da nastavni rad bude učinkovitiji, a odgojni rad znatno bolji."

Tiskanje školskog učeničkog lista *Pantač*, proslava Božića u crkvi sv. Blaža, zajednički ples učenika osmih razreda na kraju školske godine samo su neke od zajedničkih akcija roditelja i škole tijekom školske godine 1992./93. Brojni su roditelji darovali školsku djecu odjećom i obućom, školskim priborom, hranom, ali i drugim neophodnim potrebštinama. Njihova imena ubilježena su na počasnom mjestu u školskoj Spomenici; također, uručene su im i zahvalnice na svečanoj proslavi Dana škole.

Letak prof. Ivana Vavre, predsjednika Zajednice doma i škole OŠ Pantovčak upućen roditeljima učenika 1993.

Veliko srce donatora: gospodin Drago Kornfeld i dio doniranih računala 1991.

Na otvorenju računalne radionice 'tražila se karta više'

Trajni podsjetnik na velikodušnog donatora u školskom kabinetu za informatiku

škola u Republici Hrvatskoj koja je imala na raspolaganju najsuvremeniju računalnu opremu za potrebe svojih učenika i učitelja.

Ova je škola također bila i prva i jedina osnovna škola u Zagrebu čiji su učitelji, ukupno njih 23, završili tromjesečni seminar "Teorija kontrole u školi" autora Williama Glassera iz Los Angelesa. Budući da je učiteljsko zanimanje jedno od najstresnijih zanimanja uopće, učitelji iz Pantovčaka jedini u Hrvatskoj pohađali su i uspješno završili "Adaptiv-trening otpornosti na stres" 2006. godine, uz pomoć kojeg su se educirali o uspješnim strategijama nošenja sa stresom temeljenim na kognitivnoj psihologiji.

U prigodnom programu pri dodjeli svjedodžbi na završetku školske godine osmaši se oproštajnim govorom obračaju svojim učiteljima: "... i tako u toj gužvi zaboravljamo da je ovo posljednji put gdje smo svi zajedno na okupu... da je život jedna duga staza na koju se ne možeš vratiti, nego samo ići dalje. Vi ste nam pomogli da s te staze pokupimo sve najbolje, vi ste nam pokazali što znači voljeti i biti voljen."

Ratnim godinama unatoč ne posustaju aktivnosti u Osnovnoj školi Pantovčak: godine 1993. proslavlja se 900 godina Zagrebačke biskupije, od-

Znanje se stjecalo na seminarima
Kako se nositi sa stresom na radnom mjestu: Adaptiv-trening otpornosti na stres u školi Pantovčak

i Mire Vičić, škola Pantovčak bila je u mogućnosti zadovoljiti naraslo zanimanje učenika za to značajno područje informatičke kulture. Računalnom tehnikom počeli su se koristiti i ostali djelatnici u nastavi, a pedagoška služba škole započela je s računalnom obradom uspjeha i napretka učenika, odjela i kompletne škole. U to vrijeme, Osnovna škola Pantovčak bila je jedna od rijetkih osnovnih

nosno 900 godina od prvog povijesnog spomena imena grada Zagreba. Odnos prema voljenom gradu učenici škole izražavaju prekrasnim sloganom: "900 pusa za voljeni Zagreb". Proslavlja se i Godina Obitelji proglašena od Ujedinjenih nacija. U školi se posebna pažnja pridaje poruci pape Ivana Pavla II. upućenoj u toj prigodi: "Čovjek je put Crkve."

Hrvatska se i dalje nosi s bremenom 400 tisuća prognanika i izbjeglica; u vojno-redarstvenoj akciji "Maslenica" oslobođeno je zadarsko zaleđe; uvodi se nova domaća valuta – kuna (i lipa) i, premda suočena sa silnim problemima zemlje u ratu, Vlada uspijeva osigurati iz dijela socijalnog programa besplatne udžbenike za sve socijalno ugrožene učenike osnovnih škola u Hrvatskoj. Od predmeta izborne nastave najatraktivniji je vjeronauk koji privlači 79,8 posto učenika, zatim informatika – 29,68 i njemački jezik – 30,89 posto. Pohađanje dodatne nastave omogućilo je talentiranim učenicima sudjelovanje na školskim natjecanjima znanja na općinskoj, gradskoj i državnoj razini. U izvannastavne aktivnosti (zbor, šport, literarna i lutkarska grupa, itd.), ukupno u 31 grupu, bilo je uključeno 93,9 posto učenika škole, a dopunska se nastava organizirala za 40 posto učenika koji su

teže svladavali nastavno gradivo. Uglavnom, radilo se o matematici, hrvatskom i engleskom jeziku, fizici i kemiji. Dokaz da je dopunska nastava uistinu koristila učenicima koji su je pohađali izvrstan je rezultat, visok postotak završetka školovanja.

Općenito, učenici koji su pohađali izbornu i dodatnu nastavu redovito su se natjecali na državnim natjecanjima iz informatike, matematike, fizike, zemljopisa i drugih predmeta. Najzapaženiji je bio učenik Ranko Gačeša (šk. god. 1996./97.) koji je osvojio 2. mjesto na državnom natjecanju iz matematike za učenike šestih razreda. Na državnim smotrama "Lidrano" Osnovnu školu Pantovčak s velikim uspjehom predstavljaju dramsko-recitatorske družine, a na ostalim natjecanjima uspješne su bile grupe tehničkog stvaralaštva (prof. Mira Vičić) i likovna grupa. Rad Daria Kurnika, učenika VII.c razreda iz potonje grupe, pod nadzorom učitelja likovne kulture Zvonimira Šepata, na natječaju "Mir i dobro" izabran je za tiskanje božićne čestitke, dok je rad učenice Ane-Marije Poljanec također iz VII.c odabran na natječaju "Spasimo djecu Hrvatske" za tiskanje iste godine.

Predsjednik Zajednice doma i škole prof. Ivan Vavra pokrenuo je i izdavanje lista za roditelje (18. ožujka 1994.) pod nazivom *Za našu djecu*. U uvod-

Djeca djeci: nagradene čestitke učenika Daria Kurnika i Ane-Marije Poljanec

Računala, računala... u kabinetu za informatiku danas

Ulaz u 'staru školu'

Prvi broj lista Zajednice doma i škole OŠ Pantovčak *Za našu djecu* iz 1994.

Redoviti gost škole dr. Ivo Sanader kao roditelj za Dan škole s ravnateljicom Romanom Marin

ZA NAŠU DJECU

Br. 1

List Zajednice doma i škole Osnovne škole Pantovčak, Zagreb

18. 3. 1994.

RIJEŠ SUDARNIČKA RODITELJIMA, UČENICIMA I UČITELJIMA

Zajednica doma i škole (ZDiŠ) Osnovne škole Pantovčak osnovana je s ciljem da podstigne stvaranje zajednice roditelja i učitelja u odgoju naše djece. Za njihovu dobrobit i promicanje interesa škole, u ZDiŠ predlažemo roditelja i učitelja, dobrovoljno i trajno, dopunjavati se i nađe zajednički. Naš rad je javan, stvaran i nema tajni u školi.

Dobrovoljno sudjelovanje roditelja, učenika i učitelja, te njihova stalna komunikacija (vrijeme i dobrovoljno) uvijek će moći naša. Da bi se postigla namjena naša u školi se stručnim osobljem škole, ZDiŠ odličila je pokrenuti list ZA NAŠU DJECU. Njime ćemo svima zainteresiranim povremeno pripisati čime se ZDiŠ bavi, što potiče i prati, koji i kakvu suradnju i pomoć od roditelja i učitelja očekuje.

Potičak je osnovan, želimo stvarati od naših namjena da uspostavimo trajnu i učinkovitu suradnju doma i škole u odgoju mnogih djece koja su naše odgoj i stvaranje u život naše djece. O njima je prvenstveno riječ, te stoga oblikujemo program svih koji će pratiti ZA NAŠU DJECU.

Ivan Vavra
predsjednik ZDiŠ

ŠTO ŽELIMO?

Ponuditi djelovanje ZDiŠ daju roditelji i učitelji. Čini se na roditeljskim sastancima dati mnoštvo prijedloga o školskoj disciplini i ponašanju učenika (u školi i izvan škole), te - s tim u vezi - odgojnoj zapreki normalnom odvijanju nastave i većoj učinkovitosti nastavnoga i odgojnoga rada.

Čak. Duhovna Bašnja i pedagoška služba škole obradit će se prijedloga i ponuditi formulacije, koje zagovara i ZDiŠ.

Želimo postići:

- Odgovornost za vlastito ponašanje (učenika, roditelja, učitelja) i odgovornost za ponašanje naše djece.
- Pristojno ponašanje učenika u školi, kod kuće, na javnim mjestima.
- Ujedinio i lijepo, dobrovoljno i prijateljski međusobno komuniciranje.

- Zajedničko rješavanje problema i konflikata razgovorom i dogovorom.
- Lijepo izražavanje (bez ružnih riječi i psovki).

- Radnu disciplinu i kreativnu atmosferu na školskom satu.
- Bolje međusobno poznavanje (u učenika, roditelja), njihovu solidarnost, pomaganje i prijateljskost.

- Urednost i čistoću (u razredima, u školi, izvan škole).

- Uspostavu pozitivna odnosa učenika prema učiteljima i školi (to znači biti ponosan na svoju školu, poštivati učitelja).

Kako?

- Suradnjom učitelja i roditelja.
- Pravodobnim otkrivanjem problema i izbjegavanjem konflikata.
- Otvorenim razgovorom s djecom (kao kuće, u školi - pojedinačno ili skupno).

- Razgovorom učitelja i roditelja (pojedinačno i na roditeljskim sastancima).
- Sljedeći savjeti s predavanja i razgovora sa stručnjacima.

- Iniciranjem raznih aktivnosti i programa (koji će uključiti i roditelje, i učenike, i učitelje).
- Trajnijim isticanjem i uvažavanjem naša da svako mora biti odgovoran za svoje ponašanje te da svojim ponašanjem ne snije ugrozavati slobodu i prava drugoga.

- Zahvaljivom da bi roditelji uvijek trebali znati gdje su njihova djeca, te da djeca ne bi smjela biti bez nadzora roditelja, preputena sama sebi, poslije 21 sat navečer.

Na osnovi navedenoga, ZDiŠ priredit će kodeks koji će - nakon što ga našelno usvoje svi koji se on tiče - obvezivati na ponašanje kakvo želimo.

GDODINA OBITELJI

Međunarodno godinu obitelji obilježit će i OŠ Pantovčak nizom primjerenih aktivnosti. U tome će sudjelovati i ZDiŠ. Dali smo već potpuno sudjelovanje naše djece, roditelja i učitelja u misijama godine (13-20. ožujka), pod geslom "Obitelji danas i ondje", a u sklopu obilježbe koizme '94.

Do kraja godine bit će u školi održano nekoliko predavanja i predstava koje će pozorivati tema obitelji (jednost ili problemi obiteljskoga života i odgoja). Jedno od predavanja za učitelje i roditelje posebno najavljujemo u ovom broju.

Roditelje i učitelje pozivamo da ZDiŠ-u sugeriraju teme i razdruže za obogaćivanje obiteljskoga života i bolju vezanost obitelji i škole. Društvo, pod geslom *za našu djecu*.

Roditelje i učitelje pozivamo na predavanje prof. dr. Valentina Puževskog.

Prof. dr. Valentina Puževski predavao je stručnjak bogatog učiteljskog iskustva (učitelj je i priznati autoritet generaciji sadašnjih učitelja), a uz to je i zastupnik u Saboru Republike Hrvatske.

Predavanje će se održati u OŠ Pantovčak u srijedu, 22. ožujka 1994. u 18.30 sati.

Nadamo se da će nam predavanje i razgovor s dr. Puževskim sugerirati rješenja za bolji rad u školi, dati nove spoznaje te pomoći zbližavanju obitelji i škole.

Tijekom cijele godine školu uobičajeno materijalno daruju brojne obitelji i pojedinci. Na djelu je jedna od najsvjetlijih praksa što svoje podrijetlo vuče još od osnutka škole na Pantovčaku. Koliko nam je poznato, ta plemenita gesta nikada nije izostala, ni u najtežim vremenima. Dokaz je to da je škola na križanju Hercegovačke i Pantovčaka odavno našla mjesto u srcima mnogih. Za Dan škole svim se dobrotvorima svečano uručuju zahvalnice. Među donatorima škole u školskoj godini 1994./95. nalazi se ime i današnjeg predsjednika hrvatske Vlade dr. Ive Sanadera.

Zahvaljujući sponzorstvu nakladnog poduzeća "Znanje" i FS d.o.o. iz Zagreba, u vlasništvu dr. Vilka Žiljka i dr. Klaudiva Papa, tiska se učenički list *Pantač* sa stranicama u boji. Donacije poduzeća "Znanje", ponajprije zahvaljujući direktoru Branku Jazbecu i njegovu zamjeniku Ivi Marinu, pune školsku knjižnicu svake godine s više od 150 knjiga, uključujući i vrijedne naslove iz biblioteke "Stribor".

Tadašnja zamjenica gradonačelnika Grada Zagreba Marina Matulović-Dropulić nazočila je, zajedno s učiteljima škole i roditeljima učenika, 25. lipnja 1994. postavljanju kamena temeljca za kapelicu Marije, Kraljice mira. Kamen temeljac blagoslovio

je župnik crkve sv. Blaža Danijel Labaš. Inicijativu za izgradnju kapelice pokrenuli su roditelji učenika, a Uprava škole objeručke prihvatila, da bi zatim u dogovoru sa Župom sv. Blaža zajedno krenuli u realizaciju projekta. Podizanje kapelice bila je zahvala Majci Božjoj što je sačuvala Pantovčak od ratnog razaranja i, u najvećoj mjeri, i sâm grad Zagreb. Za kapelicu, koja će se isključivo financirati donacijama župljana, projektnu dokumentaciju izradio je arhitekt prof. Marijan Hrčić, a kip Majke Božje modelirao je akademski kipar Josip Poljan. Učitelji škole uplatili su na žiro-račun Župe sv. Blaža 4700 kuna. Svojim velikim i nesebičnim zalaganjem za izgradnju kapelice osobito velik obol dao je gospodin Boris Simeunović. Polaganje kamena temeljca i aktivnosti oko izgradnje kapelice poklopili su se s prvim dolaskom Svetog Oca u rujnu 1994. u Hrvatsku. Bio je to prvi papa koji je posjetio Hrvatsku nakon što je papa Aleksandar III. davne 1177. zbog nevremena s puta za Mletke dospio u Zadar "gdje ga dočekaše pjevom na hrvatskom jeziku". Svetoj misi održanoj na za tu prigodu svečano preuređenom zagrebačkom hipodromu bilo je nazočno gotovo milijun hodočasnika iz svih krajeva Hrvatske, BiH i drugih država.

Papin posjet bio je veliko nadahnuće vjernicima, ali i dobrodošlo priznanje i snažna podrška mladoj hrvatskoj demokratskoj državi. Također, snažna energija vjerničkog zanosa i zajedništva, koju je potaknuo dolazak Svetog Oca, dala je značajan poticaj i nastavku izgradnje kapelice Kraljice mira ispred škole Pantovčak. Papin posjet kao da je najavio i konačnu pobjedu Hrvatske u ratu protiv pobunjenih 'krajinskih' Srba godinu dana poslije kada se konačno 5. kolovoza 1995., nakon oslobodilačke vojno-redarstvene akcije "Oluja", na kninskoj tvrđavi zavijorio hrvatski barjak pred prvim hrvatskim predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom i časnicima pobjedničke hrvatske vojske.

Uzoriti kardinal dr. Franjo Kuharić i ravnateljica OŠ Pantovčak prof. Romana Marin s roditeljima

Kapelica Marije, Kraljice mira, zaštitnice škole i Pantovčaka

Škola ne zaboravlja 'dobrotu, razumijevanje i ljubav' - Zahvalnica

Svečana povorka prema oltaru gdje je održana sv. misa

Čestitke ispred kapelice: uzoriti kardinal dr. Franjo Kuharić i ravnateljica škole Romana Marin, prof.

Blagoslov kapelice – kardinal Kuharić sa svećenicima. Sjede: dr. Ivo Sanader, zamjenik ministra vanjskih poslova, Marina Matulović-Dropulić, zagrebačka gradonačelnica, Ljilja Vokić, ministrica prosvjete, obrazovanja i športa i Božica Šimleša, pomoćnica ministrice

Bio je to konac kalvarije hrvatskoga naroda koji je naposljetku izišao kao pobjednik iz iscrpljujućeg, višegodišnjeg nametnutog rata koji je odnio brojne žrtve i uzrokovao golema materijalna razaranja u dijelovima Hrvatske zahvaćenih ratom.

Povratak izbjeglica i prognanika na oslobođena područja odrazio se dijelom i na odljev učenika u Osnovnoj školi Pantovčak. No, neovisno o odlasku učenika-prognanika iz godine u godinu primjetno

je opadanje broja učenika. Godine 1995./96. u 10 razrednih odjela od I. do IV. razreda te 12 odjela od V. do VIII. razreda u školi se obučavalo ukupno 560 učenika.

Uprava škole Pantovčak i Župa Sv. Blaža izabrali su za prigodnu svečanost blagoslova kapelice četvrtak, 5. lipnja 1997. godine. Prema želji svih članova Građevnog odbora koji je vodio brigu o gradnji kapelice i prikupljanju sredstava, na svečanost je pozvan i zagrebački nadbiskup kardinal Franjo Kuharić, koji se rado odazvao pozivu, blagoslovivši kapelicu i održavši koncelebriranu svetu misu u dvorištu škole. Tome, prema svemu sudeći, najbrojnijem okupljanju vjernika u povijesti Pantovčaka prisustvovala su i ministrica prosvjete i športa Ljilja Vokić, gradonačelnica Marina Matulović-Dropulić, Ivo Sanader te drugi visoki uzvanici iz Ministarstva prosvjete i športa i Gradskog poglavarstva, kao i gotovo svi ravnatelji zagrebačkih osnovnih škola. Učenici iz Šestina došli su u narodnim nošnjama, a prvopričesnici s Pantovčaka bili su obučeni u bijele haljine.

Školska godina 1997./98., koja je započela 8. rujna, obilovala je značajnim zbivanjima: uspješno je okončana misija UNTAES-a u Republici Hrvatskoj, 15. siječnja 1998., a hrvatsko je Podunavlje inte-

„Učenci generacije”

1. Branimir Benčić
2. Agata Brajdić
3. Sanja Brundić
4. Mario Kadum
5. Fedran Rubarina
6. Nina Šitola
7. Katerina Šimpa

1. Aleksandra Hudecova
2. Marko Kalnač
3. Slatka Mijanić
4. Jovana Novak
5. Ana Kršinić
6. Dario Kuznik
7. Šehana Zelača
8. Juraj Holovrat
9. Bruno Parec
10. Galijor Rajčić
11. Ivana Sedić
12. Davor Sever
13. Hana Stjepetić
14. Zeljko Špoljarić

2. ↘

grirano u ustavno-pravni poredak RH; zagrebački nadbiskup kardinal Franjo Kuharić ustupio je 1997.

mjesto nadbiskupu Josipu Bozaniću, imenovan je novi ministar prosvjete Božidar Pugaljnik, a pred sam završetak godine Sindikat učitelja osnovnih i srednjih škola organizirao je štrajk prosvjetnih radnika zbog lošeg materijalnog stanja. Shvaćajući ozbiljnost situacije Ministarstvo prosvjete i športa donosi odluku da nastava završi tjedan dana ranije. Tijekom školske godine učenci škole vidjeli su ukupno deset kazališnih predstava i sudjelovali u humanitarnim akcijama "Solidarnost na djelu", za što su učenci II.a razreda nagrađeni besplatnim vikend-boravkom u domu Crvenoga križa na Sljemenu. Grad Zagreb je pokraj škole financirao i uredio dva polivalentna igrališta za košarku, odbojku, stolni tenis, badminton, rukomet i tenis. Prvi put škola je proglasila sedam učenika 'učenicom generacije'. Bili su to učenici koji su cjelokupno osmogodišnje školovanje završili s prosjekom ocjena – 5,00 i primjernim vladanjem.

Manje formalne svečanosti poput Sv. Nikole i Valentinova pronalaze svoje mjesto školske godine 1998./99. Na potonjoj svečanosti roditelji, učitelji i učenici prisustvuju 'Večeri ljubavne poezije' u organizaciji učenika škole. Umjetnički talent ne mimoilazi učenike škole Pantovčak – prvaci su na gradskim i državnim razinama iz violončela, kla-

Kapelica i ulaz u 'novu školu' danas
 Vič. Franjo Tkalčec: tradicionalna molitva i blagoslov u školi o Danu kruha
 Dan škole 1999. Pozdravna riječ ravnateljice škole
 Prvi 'učenici generacije'
 Što se sve može izmijesiti iz gline!

vira, glazbe i plesa. Gospodinu Kardumu, tom velikom i odanom suradniku i prijatelju škole, istekao je mandat predsjednika Zajednice doma i škole. Na njegovo mjesto izabrana je gospođa Ljiljana Mikulić. Nakladna kuća "Znanje" i dalje opskrbljuje školsku knjižnicu vrijednim naslovima dok Ljiljana Mikulić, Ivan Leko i Silva Kotarac-Kljunak sufinanciraju izradu središnjih učeničkih garderoba. Te godine u zasluženu mirovinu odlazi pedagoginja Dragica Petek, a na njezino mjesto dolazi pedagoginja Marina Žitković.

Godinu dana poslije, od ukupno 471 učenika izbornu nastavu vjeronauka pohađa njih 445. Ministarstvo prosvjete i športa donosi 16. lipnja 2000. 'Upute o uključivanju u izbornu nastavu vjeronauka' u kojima stoji da se roditelji učenika odlučuju za pohađanje vjeronauka prilikom upisa učenika u prvi razred. Ispisati se mogu isključivo početkom školske godine temeljem pisanog zahtjeva roditelja.

Prvi predsjednik suverene i demokratske Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman nakon teške bolesti umire 10. prosinca 1999. Brojni roditelji, učenici i učitelji škole sudjeluju u svečanom mimohodu u obližnjim Predsjedničkim dvorima 11. i 12. prosinca. U predvorju škole 14. prosinca, dan nakon

pokopa, odana je počast preminulom hrvatskom predsjedniku.

Inspeksijski nadzor cilj kojeg je utvrditi činjenično stanje glede godišnjeg plana i programa škole, organizacije rada, izdavanja pisanih odluka, strukture radnog vremena i tjednih radnih obveza učitelja i stručnih suradnika, načina rada i donošenja odluka Školskog odbora, te ispunjavanje dužnosti i obveza ravnatelja/ice, ocjenjuje pozitivnim sve te elemente, uostalom kao i prijašnjih godina. Ministarstvo prosvjete i športa dodjeljuje još jedan četverogodišnji mandat dotadašnjoj ravnateljici Romani Marin; novi ministar je mr. Vladimir Stru-

Najznačajnija državna nagrada iz tehničke kulture 'Faust Vrančić' pripala je učiteljici Miri Vičić iz OŠ Pantovčak

Mali rudari na Sljemenu

Za kestenijadu u Šestinama, spremnil

Izlet je koristan i učiteljima

Škola u prirodi na Sljemenu

gar. Učenici VIII. razreda škole Ana Virag i Ognjen Staničić na državnom natjecanju iz matematike i informatike osvajaju 3. mjesto.

Vrlo su razvijene izvannastavne aktivnosti, tako da je gotovo svako dijete bilo uključeno u barem jednu aktivnost (dramska, novinarska, povijesna, keramičarska, recitatorska, likovna, lutkarska grupa, ritmika, razne športske grupe...). Na inicijativu roditelja škola Pantovčak sklapa ugovor o iznajmljivanju prostora (dvije učionice) sa školom stranih jezika "Sova", koju pohađaju učenici škole, što svakako, s jedne strane doprinosi utvrđivanju

školskog gradiva, a s druge, naprednom stjecanju znanja iz stranih jezika.

Sljeme postaje 'pričuvnom učionicom' bilo da se ondje u Domu Crvenoga križa organizira tečaj prve pomoći, bilo da se odlazi u kestenijadu ili možda organizira pješačenje planinskim putevima za Dan pješačenja. Redovito se organiziraju i škole u prirodi! Učenici III. razreda borave tjedan dana u Domu Crvenoga križa na Sljemenu; oni iz IV. razreda u odmaralištu "Stoimena" u Crikvenici. Troškove boravka jednim dijelom snose roditelji učenika, a ostatak sufinancira Grad Zagreb.

"Solidarnost na djelu", humanitarna akcija Crvenoga križa, daje izvrsne rezultate, osobito kada se radi o prikupljanju novčanih priloga. Školska lutkarska družina "Bubice" osim sudjelovanja na "Lidranu", sudjeluje i u akciji "Dajmo da čuju", i na gradskoj razini u akciji "Lutkom protiv droge". ŠŠK "Pantač" organizira aukciju športskih rekvizita koje su darovali naši poznati športaši, a prikupljeni se novac koristi za uređenje školske športske dvorane. Na stručnim se aktivima obrađuju brojne teme, poput: 'Kakve su moje komunikacijske vještine', 'Kako misliti pozitivno o sebi', 'Sukob ili suradnja', 'Mirotvorni razred', 'Kvalitetna škola', 'Odgovorno roditeljstvo', 'Moji stresovi', itd.

Najljepše je pokraj mora – škola u prirodi u Crikvenici

Za borbu protiv droge valja biti educiran: predavanje dr. Slavka Sakomana u kinodvorani škole

Na seoskom gospodarstvu Šimanović u Zdenčini: učitelji i djelatnici škole na izletu

ISPITIVANJA ZRAKA KAO PRAKTIČNO PROVOĐENJE PROGRAMA
»ODGOJ I OBRAZOVANJE ZA OKOLIŠ« U OŠ PANTOVČAK

EKOLOŠKA UČIONICA U KAMIONU

Veliki bijeli kamion s tvrdna vidljivim meteorološkim mjernim stupom te nekoliko mernih aparata, ekrana, pisaača i crtača skivljenih u njegovu atetnom djelu – od jučer je jedna od učionica Osnovne škole Pantovčak u Ojumu je došla iz parikana. Riječ je, naime, o pokretnom ekološkom laboratoriju za mjerenje stanja zraka tvrtke »Dokul« Ecece što ga je angažirala tvrtka ZGO kako bi praktično počeli program Ministarstva prosvjete i športa »Odgoj i obrazovanje za okoliš«.

Osnovnoškolci s Pantovčaka i sami su na brojnim aparatima pratili koncentracije lebedećih čestica i različitih plinova u zraku, meteorološka kretanja poput brzine i smjera vjetrova, vlažnosti zraka, globalno zračenje te buku. Goran Pašalić, suradnik u tom projektu, učenicima je strpljivo objašnjavao što znači od uređaja mjeri se prikažu je na primjeru usporedbe čistog filtera za zrak, onog koji je nedavno u sačnoj prički korišten u Osnovnoj školi Ivana Cankara, i filtera u tunelu kroz Učku – pokazao kakav zrak udišemo.

Filter treba biti bijel, a ovaj zagađenački je siv-prljavao je učenicima. Iako taj pokretni laboratorij trenutno izbacuje i rezultate mjerenja te sa 99,99-postotnom sigurnošću određuje i zagađivača, Goran Pašalić nije želio govoriti o stanju zraka na Pantovčaku nakon samo sata isplivanja. Podrobniji rezultati moći će se, kaže, predložiti u petak kad završe mjerenja. Istaknuo je, međutim, stanje kod škole u Cankarovo gdje su rezultati potpuno očistila. Taj je škola okružena »fronim«, »Franciom«, »Ioplomom, brojnim kolonovnicama te dvjema velikim prometnicama. Uređaj su, ovisno o kretanju vjetrova, a prima saskave smjerse plinova upravo njih zrakoznašili kao zagađivače.

Nakon mjerenja u Cankarovo te ovog na Pantovčaku koje je u lijeku, pokretni laboratorij koji služi i za edukaciju i nastavnika i učenika preselit će kraj Osnovne škole Josipa Jurja Strossmayera u Varšavskoj (kz)

U zraku previse ugljičnog monoksida

Cilj Povjerenstva za odgoj i obrazovanje za okoliš pri Ministarstvu prosvjete i športa je unaprijediti nastavu ekologije u kojoj će učenici razvijati svoju kreativnost u istraživačkom radu

Ekološki projekt mjerenja kvalitete zraka u Zagrebu u organizaciju poduzeća »ZGO« i uz potporu Ministarstva prosvjete i športa u srućak je održana u OŠ »Pantovčak«. Sudjelovali su učenici koji su uz pomoć stručnjaka iz firme »Dokul« učili u interaktivnom pokretnom laboratoriju utvrditi koje su sve vrste zagađenja prisutne u zraku koji udišemo.

Povjerenstvo za odgoj i obrazovanje za okoliš osnovano je pri Ministarstvu prosvjete i športa ovoga ljeta sa ciljem da se unaprijedi rad u učionicama na području zaštite okoliša, pojačala nam je Dina Garić, savjetnica u Ministarstvu prosvjete i športa. U sklopu projekta edukativne će se i nastavnici inače se postupno uvoditi promjena u nastavi.

Aktivna uloga učenika

Uloga nastavnika u nastavi ekologije više neće biti dominantna jer će učenici imati aktivnu ulogu u obnavljanju ekoloških tema. Kod učenika, ministarstvo želi stvoriti dojam da sami mogu doprinijeti zaštiti okoliša.

Pokretni ekološki laboratorij u kojemu su se učenici upoznali s koncentracijama zraka pomoću 20 pokazatelja, djelovao je u ovom dijelu Europe. Uz pomoć radara, ustanovljena je preventiv-

na količina prašine, sumpornih spojeva, ugljičnog monoksida i drugih lebedećih čestica zagađenja. Rezultate stručne analize učenici su pratili na grafičkim i kompjuterskim monitorima. Predavanje o ozračivanju održao im je Goran Pašalić, koji je naglasio kako je u zraku neobno ljudi u trgovinama, ali zagađeni zrak se ne može nadoknaditi.

Visoki stupanj zagađenja

Ova akcija »ZGO« rezultat je nedavnog zaključka Sabora da se u obrazovne programe uvede novi metodološki pristup i znanstveni pristup problemu zaštite okoliša, istaknuo je Vinko Vučić, direktor marketinga »ZGO«. OŠ »Pantovčak« pozvana je po ekološkom pristupu nastavi, a na to je rekla nam je ravnateljica Romana Maršić, majica znanstvena biologija Tatjana Poličert.

Učenicima sedmog razreda Vedran Zraka, Ivana i Branimir rekli su nam kako im se jako svidjelo aparat za mjerenje kvalitete zraka i izvanšnja ljetna takvih mjerenja obično bude više. Pokretni laboratorij će u dvoritu njihove škole ostati do petka kad će se znati konačni rezultati mjerenja. (Boris Orešić)

2001./2. aktivno je bilo uključeno 175 roditelja. Vijeće roditelja (po jedan predstavnik svakog razrednog odjela od I. do VIII. razreda) pod predsjedanjem gospođe Ljiljane Mikulić održalo je 8 sastanaka. Godinu dana poslije 120 roditelja sudjeluje u 24 radionice koje organizira škola. Posebnim letkom roditelji se upoznaju s projektom rastećenja učenika u osnovnoj školi. Daljnja edukacija roditelja provodi se njihovim uključivanjem u neposredni odgojno-obrazovni rad. Na taj se način roditelji uključuju u rad Školskog športskog kluba, izvannastavne aktivnosti, školski preventivni program, te druge kulturne i javne djelatnosti.

Na kraju školske godine 2005./2006. predsjednica Vijeća roditelja prof. Ljiljana Mikulić sljedećim riječima opisuje rad toga značajnog školskog tijela: »Ako se nekome od vas roditelja učini da se naš ovogodišnji rad nije vidio iz daleka, onda vas molimo da našu školu promatrate kao košnicu pčela iz blizine, pa ćete zaključiti da ono na čemu Vijeće roditelja radi jest podrška i pomoć, dobra volja, poštovanje i nadogradnja učinjenoga, suradnja i partnerstvo, jer zajedništvo škole i roditelja osigurava bolju budućnost.«

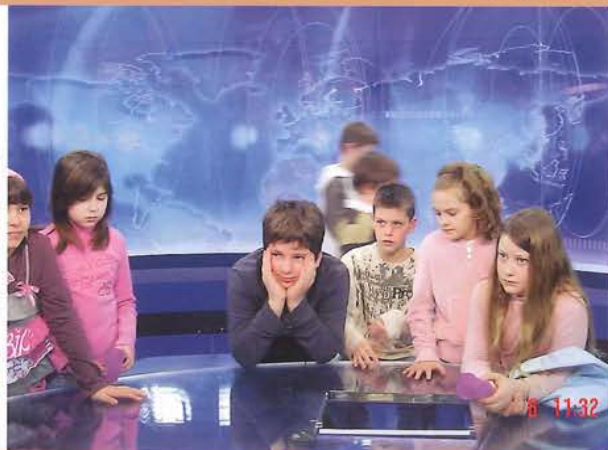
Roditelji učenika škole sudjeluju u opremanju i uređenju učioničkog i drugog prostora škole

Eko-sabor na adresi Hercegovačka 108

I mediji prate eko-aktivnosti Pantovčaka

Podizanje svijesti o zaštiti okoliša na način škole Pantovčak – upoznavanje sa zaštićenim vrstama ptica i kućica za ptice u parku ispred škole

Ministar zaštite okoliša i prostornog uređenja Božo Kovačević s učenicima škole u Kuterevu

svojim donacijama. Svojom aktivnom ulogom nerijetko pridonose stručnim dijalozima na razni razrednih odjela i Vijeća roditelja. Neosporna je činjenica da su upravo oni pomogli i pomažu u organiziranju suvremene nastave svojim neposrednim uključivanjem u proces kao roditelji pomagači. Stoga ni najmanje ne čudi da je uspostavljanje kvalitetne suradnje s roditeljima te njihova participacija u odgojno-obrazovnom procesu učenika u školi Pantovčak postala svojevrsnim pedagoškim imperativom.

U školi se mnogo radi na podizanju ekološke svijesti učenika, onih koji će sutra skrbiti o planetu. Pod pokroviteljstvom MZOPU-a, na inicijativu Vijeća roditelja, izrađuje se projekt "Ekologija – jučer, danas, sutra"; u povodu Dana roda održava se eko-kviz kojeg prati i emitira Radio Sljeme. Učenici škole nagrađeni su izletom u Kuterevo (Nacionalni park Sjeverni Velebit).

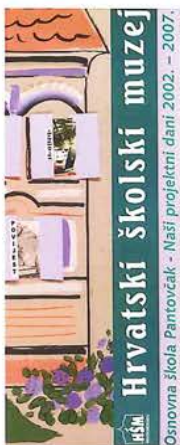
Dan planeta Zemlje prigoda je za organizaciju radionica za učenike u kojima također sudjeluju i roditelji. Učenici I.c razreda sudjeluju u TV-emisiji "Dobro jutro Hrvatska" u povodu ekološkog projekta "Zaštićene životinjske vrste", a učenici VII. razreda u TV-emisiji "Europa i mladi". Prvu nagradu za plakat radnog naziva "Pregovori o pristupu Europi"

skoj Uniji" osvajaju učenici V.b razreda Osnovne škole Pantovčak.

Posljednja školska godina zabilježena u školskoj Spomenici 2006./07. donosi značajne rezultate učenika škole ostvarene na regionalnim i državnim natjecanjima. Na državnom natjecanju mladeži Hrvatskoga Crvenog križa u pružanju prve pomoći održanom u Umagu, učenici VII. razreda naše škole, predvođeni prof. Tatjanom Polchert,

'Bok, mama! Evo nas na TV-u'.
Učenici na Prisavlju u HTV-ovom studiju
'Škola u prirodi' u Novom Vinodolskom
'Vaga': plakat za bolji svijet – VII. a,
mentorica: Marina Žitković, pedagoginja

osvajaju 1. mjesto u kategoriji osnovnih škola Hrvatske. Upravo oni donose prvo mjesto, pobjednički pehar Gradu Zagrebu. Njihova imena su: Lovro Milaković, Renata Čulo, Rebeka Šreng, Irena Radovan, Laura Zrile i Ana Perica. U tom su povodu učenike, njihovu mentoricu i ravnateljicu škole prof. Romanu Marin primili u audijenciju gradonačelnik Grada Zagreba Milan Bandić i dr. Jadranko Crnić, predsjednik Hrvatskoga Crvenoga križa, čestitavši im na osvajanju državne medalje.

Sjajan rezultat postiže i Kristijan Vedran Budrović, učenik IV.b razreda osvajanjem 1. mjesta na državnom natjecanju iz matematike. Sudjelovanje na državnom natjecanju iz informatike izborio je učenik VI.b razreda Božen Mušterić, a mentorica mu je prof. Miroslava Vičić.

“Naši projektni dani 2002. – 2007.”, izložba projekata učenika Osnovne škole Pantovčak, rađena na inicijativu i u suradnji s roditeljima, otvorena je od 11. do 16. lipnja 2007. u Hrvatskom školskom muzeju. Upravo se na inicijativu roditelja 2002.

→ PANTOVČAK

Prošli su mjesec na državnome natjecanju u pružanju prve pomoći održanome u Umagu, zablistali i zagrebački osnovnoškolci. Mladi su Zagrepčani pobijedili u konkurenciji 21 ekipe podmlatka Crvenoga križa. Na natjecanju je sudjelovalo 246 učenika iz cijele Hrvatske.

započelo s organiziranjem projektnih dana čiji su rezultati predstavljeni na izložbi. Teme su bile: ‘Ekologija – jučer, danas, sutra’, ‘Zagreb tak’ imam te rad’, ‘Knjiga o nama’, ‘Škola kakvu želimo’ i ‘Lijepa naša Hrvatska’.

I ministar Dragan Primorac je roditelj: sudjelovanje u projektu ‘Lijepa naša Hrvatska’

O prijemu pobjedničkog tima u Gradskom poglavarstvu izvijestio je i *Večernji list*

Izložba projekata učenika Osnovne škole Pantovčak otvorena je od 11. do 16. lipnja 2007. u Hrvatskom školskom muzeju.

Sumirajući razdoblje škole u demokratskoj Hrvatskoj, u materijalnom smislu, lako je primijetiti da je došlo do značajnih poboljšanja. Primjerice: nastava se odvija u specijaliziranim učionicama koje su opremljene novim namještajem, a uređena je i informatička radionica. Adaptiranjem blagavaonice i nabavom blagavaoničkog namještaja konačno je završeno s praksom serviranja hrane u školskom hodniku; potpuno je preuređena kinodvorana i načinjene su garderobe za učenike pa više nije bilo potrebno odlagati odjeću u učionicama; rekonstruirani su i obnovljeni sanitarni čvorovi za učenike i sagrađeno je vanjsko igralište (kojeg ranije nije bilo); okrečene su sve učionice i hodnici, uređena je stara školska zgrada kao i školska knjižnica koja je potpuno preuređena; potpuno je obnovljena i kotlovnica, a na inicijativu škole

postavljeni su semafori, 'ležeći policajci' (na ulici Pantovčak i Hercegovačkoj) te zaštitna ograda uz nogostup. I zidalo se dosta, pa su tako sazidane kaskade uz staru školu i posađeno je zelenilo, sazidane su stepenice od stare škole do igrališta kao i betonske klupe oko stare škole i na igralištima. Uređen je sanitarni čvor uz dvoranu za nastavu tjelesne i zdravstvene kulture koji je više od 20 godina bio izvan uporabe kao i WC-i u školi i garderobe koji su opločeni i opremljeni sanitarijama koje je donirao gospodin Ilija Čosić; nabavljeni su hladnjaci za kuhinju i postavljeni klima uređaji u knjižnici i informatičkoj radionici. Mijenjale su se i popravljale rolete kao i stolarija u tri učionice, dok su u dvorani za TZK drveni prozorski okviri zamijenjeni aluminijskim. Rekonstruirana je elektroinstalacija u novoj školi, postavljena gromobranska

Učenici od prvog do trećeg razreda u produženom boravku 2008.

Priznanje najboljem mladom matematičaru u državi

Gradi se igralište
Školsko igralište danas
Nova suvremeno opremljena
knjižnica škole

Uoči stogodišnjice: pismo ministra
Dragana Primorca

instalacija i ugrađen videonadzor unutarnjeg i vanjskog prostora škole; informatička učionica opremljena je sa 16 računala...

U ime Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa i svoje osobno, ministar prof. dr. sc. Dragan Primorac upućuje službenu pisanu čestitku u povodu

Republika Hrvatska
prof. dr. sc. Dragan Primorac
Ministar znanosti, obrazovanja i športa

Zagreb, 16. svibnja 2007.

Osnovna škola Pantovčak
n/r ravnateljice Romane Marin
Hercegovačka 108
10000 Zagreb

Poštovana gospodo ravnateljice, dragi učenici, roditelji i djelatnici Osnovne škole Pantovčak,

zahvaljivost mi je u ime Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa i u svoje osobno ime čestitati vam na obilježavanju 99-te godišnjice osnutka i djelovanja vaše škole.

Hrvatska je prateći pravce razvoja sustava odgoja i obrazovanja u Europi i svijetu prepoznala potrebnu preobrazbu svoga odgojno-obrazovnog sustava radi stvaranja temeljitih vrijednosti hrvatskoga društva i njegove izgradnje temeljene na znanju. Veseli me što ste se svojim radom pridružili tom zadanom cilju jer dugogodišnji molbi vaše škole "Pokloni ljubavi i znanju čit ljepotom" te rezultati koji u školi i izvan nje postignute dokaz su predanosti i izvrsnosti rada, ali i promocija odgojno-obrazovnog sustava Republike Hrvatske kojega do 2010. godine želimo učiniti usporedivim sa sustavima najrazvijenijih zemalja EU-a i svijeta.

Dak nam npružajem čestitke dopustite mi svima vama izraziti i osjetiti zahvalnost za predan rad koji izvršava svako poslatvanje, a plod kojega je osvođivanje osvojeno prvo mjesto iz matematike na državnoj razini te ekipno prvo mjesto iz prve pomoći.

Zahvaljivost svima koji su tijekom ovih 99 godina izgrađivali sebe i svo svojna umijeća u razvoj vaše škole i odgojno-obrazovnog sustava u Republici Hrvatskoj te na taj način pridonijeli njegovoj kvaliteti, na čemu nam najiskrenije zahvaljujem.

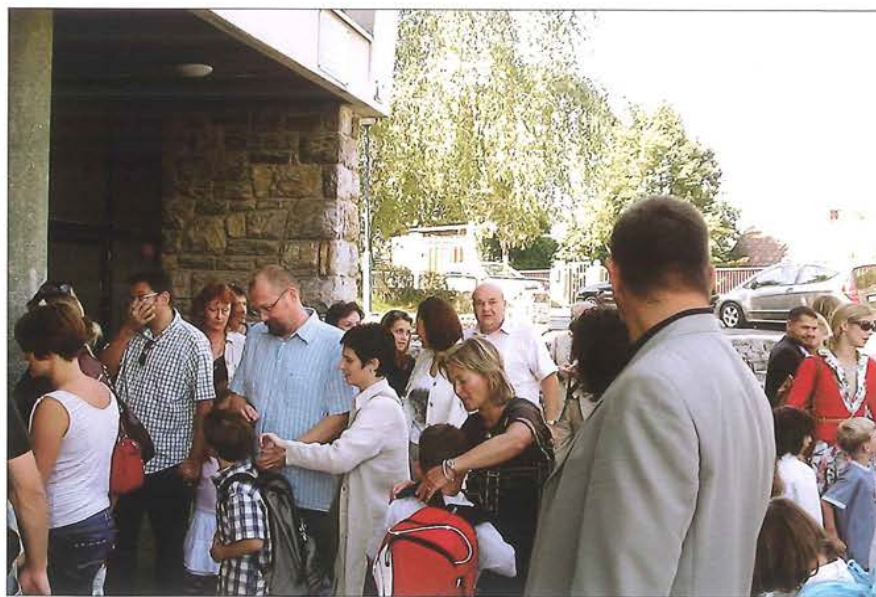
Želim da u takvom ozračju i dalje nastavite te u daljnjem radu dostignute najviša postignuća svojega poziva na dobrobiti Lijepa Nade i svih koji u njoj žive.

S osobitim poštovanjem,

POKLONI LJUBAV I ZASJAT ČEŠ LJEPOTOM

obilježavanja 99-te godišnjice osnutka i djelovanja Osnovne škole Pantovčak. Ministar primjećuje da je Hrvatska, prateći pravce razvoja sustava odgoja i obrazovanja u Europi i svijetu, prepoznala potrebe preobrazbe svoga odgojno-obrazovnog sustava radi očuvanja temeljnih vrijednosti hrvatskoga društva i njegove izgradnje temeljene na znanju. Njega posebno veseli da se škola Pantovčak pridružila tom zadanom cilju jer su dugogodišnji moto škole 'Pokloni ljubav i zasjat ćeš ljepotom' kao i rezultati koje škola postiže dokaz "predanosti i izvrsnosti, ali i promocija odgojno-obrazovnog sustava Republike Hrvatske". Ministar se pohvalno osvrnuo na osvajanje prvog mjesta na državnom natjecanju iz matematike te je zahvalio "svima koji su tijekom 99 godina ugrađivali sebe i sva svoja umijeća u razvoj škole i odgojno-obrazovnog sustava u RH".

Bila je to najljepša čestitka za zamalo cijelo stoljeće predanog odgojno-obrazovnog rada Osnovne škole Pantovčak, rada koji je trajao desetljećima djece radi, budućnosti radi.

'Stara škola' bez grafiti

Kako zaštititi djecu od prometne opasnosti: semafori na križanju Hercegovačke i Pantovčaka i 'ležeći policajci' na Hercegovačkoj

Nastavljamo dalje: roditelji s prvašićima prvi dan ispred škole

REPUBLIKA HRVATSKA

PANTOVČAK, Zagreb, Hercegovačka 108

3213773

Matični broj učenika

Urbroj:

Klasa:

SVJEDODŽBA

(ime i prezime)

rođen-a

(nadnevak)

19

(osobno ime roditelja)

Zagreb, Republika Hrvatska

Hrvat

narodnosti

(.....) razred i postig. 30

ovaj uspjeh:

to i država rođenja

avijanstvo

slazi, je u školskoj godini 20 / 20

Hrvatski jezik

Likovna kultura

Glazbena kultura

Engleski jezik

jezik

jezik

jezik

Matematika

Priroda

Biologija

Izvanastavne i izvanškolske aktivnosti

jezik

jezik

jezik

jezik

jezik

jezik

jezik

jezik

jezik

jezik

jezik

Kemija

Fizika

Povijest

Geografija

Tehnička kultura

Tjelesna i zdravstvena kultura

Vjeronauk

Njemački jezik

Informatika

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

Primjerno vladanje. Matijev, oobiljan i odgovoran.
Pohvala Učiteljskog vijeta.

Vladanje

Izostao-ja sati opravdano i 0 sati neopravdano.
(.....) razred s odličnim (5,00) uspjehom.

Učenik-ica je završio-ila

Učenik-ica nije završio-ila

Razrednik

U

za uspjeh iz nastavnih predmeta: odličan (5), vrlo dobar (4), dobar (3), dovoljan (2) i nedovoljan (1).

110964

(10)

REPUBLIKA HRVATSKA

PANTOVČAK, Zagreb, Hercegovačka 108

3213773

Matični broj učenika

Urbroj:

SVJEDODŽBA

(ime i prezime)

rođen-a

(nadnevak)

19

Republika Hrvatska

Hrvat

narodnosti

) put

Kemija

Fizika

Povijest

Geografija

Tehnička kultura

Tjelesna i zdravstvena kultura

Vjeronauk

Njemački jezik

Informatika

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odličan (5)

odgovoran.

avdano.

odličan (5,00) uspjehom.

a ponavljanje razreda.

20

Ravnatelj

odličan (5), vrlo dobar (4), dobar (3), dovoljan (2) i nedovoljan (1). Romana Marin, prof.

UČENICI GENERACIJE od školske godine 1997./1998. do 2007./2008.

Od školske godine 1997./1998. Učiteljsko vijeće naše škole svake godine proglašava "Učenicima generacije" one učenike koji su sve razrede završili s prosjekom ocjena 5.0 i nagrađuje ih prigodnom knjigom

1997./1998.

1. Branimir Benčić
2. Agata Brajdić
3. Sanja Brundić
4. Mario Kardum
5. Vedran Rukavina
6. Nina Širola
7. Rahaela Tumpa

1998./1999.

1. Dora Daranji
2. Diana Rupčić
3. Ranko Gačeša
4. Hana Kaznačić
5. Marija Martinko

1999./2000.

1. Vida Bezjak
2. Mara Daranji
3. Mirna Mrnjavčić
4. Ognjen Staničić
5. Mateo Šmida
6. Ana Virag
7. Sonja Čeček
8. Mia Lazić
9. Marko Židić

2000./2001.

1. Vilena Vrbanić
2. Dina Lacković
3. Maja Stanić
4. Livija Zlopaša

2001./2002.

1. Sara Defrančeski
2. Lea Jandrilović
3. Korina Luburić
4. Anita Bučanac
5. Petra Grbić
6. Ana Matutinović
7. Lana Virag
8. Marta Vlaić

2002./2003.

1. Jana Jazbec
2. Dora Moćan
3. Lucija Vidiš
4. Dora Golac
5. Tene Kinjerovac
6. Ana Kummer
7. Lucija Mijačika

2003./2004.

1. Marieta Miškulin
2. Hrvoje Šmidihen
3. Rosa Rogina
4. Ana Marija Pfeiffer

2004./2005.

1. Petra Gamilec
2. Tanja Pinter
3. Dina Vukelić
4. Anja Babić
5. Ivana Mioč
6. Anja Stanić
7. Tibor Obradović
8. Juraj Šikonja

2005./2006.

1. Lucija Mamić
2. Ana Popović
3. Matej Milošev
4. Janja Pelt
5. Domagoj Runje
6. Tihana Šare

2006./2007.

1. Josip Ahel
2. Ana Bojko
3. Boris Stanić

2007./2008.

1. Luka Pap
2. Ana Rukavina
3. Adrijana Mijačika

SOCIJALISTIČKA FEDERATIVNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA
SOCIJALISTIČKA REPUBLIKA HRVATSKA

OSNOVNA ŠKOLA Pantovčak
Podružna škola _____ Općina Centar Zagreb
Red. br. matične knjige 1103 svazak IV Br. djelovodnika 229-6/77

SVJEDODŽBA
O ZAVRENOJ OSNOVNOJ ŠKOLI

Ime i prezime Bojan Fras
sin/ćerka Radislava i Vlaste, rođen 4. rujna 1963.
mjesto Zagreb općina SR Hrvatska
državljanin Jugoslavija polazi je u školskoj godini 1978/79. put prvi
8. razred i postigao ovaj uspjeh:

Hrvatski ili srpski jezik	<u>odličan (5)</u>	Vladanje
Engleski jezik	<u>odličan (5)</u>	
Zemljopis	<u>odličan (5)</u>	Opći uspjeh
Povijest	<u>odličan (5)</u>	
Matematika	<u>odličan (5)</u>	Izostao <u>65</u> sati
Tehnički odgoj	<u>odličan (5)</u>	
Likovni odgoj	<u>odličan (5)</u>	od toga neopredivo <u>8</u>
Glazbeni odgoj	<u>odličan (5)</u>	
Športske aktivnosti	<u>odličan (5)</u>	

U Zagrebu 20. lipnja 1978.
Ravnatelj Bojan Fras Direktor Bojan Fras

Ocjene se upisuje u matični list (M.L.) u skladu s čl. 10. Zakona (Z. 10) o osnovnoj školi.
Ocjene se upisuje u matični list (M.L.) u skladu s čl. 10. Zakona (Z. 10) o osnovnoj školi.
Ocjene se upisuje u matični list (M.L.) u skladu s čl. 10. Zakona (Z. 10) o osnovnoj školi.

Školski centar - 110
Osnovna škola - 110/11

REPUBLIKA HRVATSKA

OSNOVNA ŠKOLA Pantovčak, Zagreb, Hercegovska 108
Općina Zagreb
Matični broj knjige 10 Broj 22-23-23-25
Klasa 503-03/93-14-25 Uloga 22-23-23-25

SVJEDODŽBA
Idi Prester

sin/ćerka Mladena i Jurđica, rođen 22. ožujka 1979.
mjesto Zagreb općina Zagreb
državljanin Republika Hrvatska
polazi je u školskoj godini 1983/84. put prvi i postigao ovaj uspjeh:

Hrvatski jezik	<u>odličan (5)</u>	Kemija	<u>odličan (5)</u>
Likovna kultura	<u>odličan (5)</u>	Fizika	<u>odličan (5)</u>
Glazbena kultura	<u>odličan (5)</u>	Povijest	<u>odličan (5)</u>
Engleski jezik	<u>odličan (5)</u>	Zemljopis	<u>odličan (5)</u>
Latinski jezik	<u>odličan (5)</u>	Tehnička kultura	<u>odličan (5)</u>
Grčki jezik	<u>odličan (5)</u>	Glazbena kultura	<u>odličan (5)</u>
Matematika	<u>odličan (5)</u>	Vjeronauk	<u>odličan (5)</u>
Priroda	<u>odličan (5)</u>		
Biologija	<u>odličan (5)</u>		

Izvanredne i izvanškolske aktivnosti _____
Ulaganje: Uzorno se odnosi prema drugima, skrupulozno i s velikom odgovornošću. U radu je samostalna, samopouzdana i inicijativna, ima mnogo znanja iz općeg znanja i kulture.

Učenik-ica je završio-la 87 sati opredivo i 3 sati neopredivo.
Učenik-ica je završio-la osmi razred i odličan uspjehom.
U Zagrebu 24. lipnja 1983.
Ravnatelj Ljiljana Direktor Ljiljana

Školski centar - 110
Osnovna škola - 110/11

REPUBLIKA HRVATSKA

OSNOVNA ŠKOLA PANTOVČAK, Zagreb, Hercegovska 108
Matični broj knjige 3213773 Matični broj učenika 866/XIII
Klasa 602-02/07-09-01 Uloga 251-123-07-20

SVJEDODŽBA
Luka Pap

sin/ćerka Klaida i Bredana, rođen 27. travnja 1984.
mjesto i država rođenja Zagreb, Republika Hrvatska
državljanin Republika Hrvatska
polazi je u školskoj godini 1989/90. put prvi i postigao ovaj uspjeh:

Hrvatski jezik	<u>odličan (5)</u>	Kemija	<u>odličan (5)</u>
Likovna kultura	<u>odličan (5)</u>	Fizika	<u>odličan (5)</u>
Glazbena kultura	<u>odličan (5)</u>	Povijest	<u>odličan (5)</u>
Engleski jezik	<u>odličan (5)</u>	Geografija	<u>odličan (5)</u>
Fizika	<u>odličan (5)</u>	Tehnička kultura	<u>odličan (5)</u>
Matematika	<u>odličan (5)</u>	Glazbena kultura	<u>odličan (5)</u>
Priroda	<u>odličan (5)</u>	Vjeronauk	<u>odličan (5)</u>
Biologija	<u>odličan (5)</u>	Matematika	<u>odličan (5)</u>

Izvanredne i izvanškolske aktivnosti općenito je
Ulaganje: Priznava vladanje, marljivo učenje i odgovoran.
Pokazuje velikog interesa.

Učenik-ica je završio-la 85 sati opredivo i 0 sati neopredivo.
Učenik-ica je završio-la sedmi razred s odličnim uspjehom.
Učenik-ica završio-la 6. razred i upisuje se na nastavni razred 6. razred.
U Zagrebu 6. srpnja 1989.
Ravnatelj Matko Benčić Direktor Romana Maršić

Školski centar - 110
Osnovna škola - 110/11

OSNOVNA ŠKOLA
PANTOVČAK
Hercegovska 108
ZAGREB

Pohvalnica
Idi Prester

za
odlično učenje u tijeku cijelog osmogodišnjeg školovanja

Zagreb, lipnja 1983

Ravnatelj:

Ljiljana

NARODNA OSMOGODIŠNJA ŠKOLA PANTOVČAK - ZAGREB

Odlukom nastavničkog vijeća

POHVALJUJE SE

učenik-ica IV. o. razreda Bojan Fras
za priznava vladanje i marljivo učenje u školskoj god. 1987/88.

Zagreb, 30. lipnja 1988. g.

RAZREDNA UČITELJICA:
Marinković Neda

Osnovna škola Pantovčak, Zagreb

Broj djelovodnika 393/84

POHVALNICA

Bojan Fras
učenik-ica petog (Vb) razreda, pismeno se
pohvaljuje od Nastavničkog vijeća

za uspješan rad u literarno-umjetničkoj
zumi

U Zagrebu 13. lipnja 1983.
Bojan Fras

Izdavač: Narodni centar, Zagreb, 110 - VEŠEŠ

Školska knjiga, Zagreb, - 110 - 101.

ZAGREBAČKA ZAJEDNICA TEHNIČKE KULTURE
DRUŠTVO INFORMATIČARA "AGRAM"
 GRADSKI SEKRETARIJAT ZA
 OBRAZOVANJE, KULTURU I ZNANOST

ZAHVALNICA

ZA DOPRINOS PRI
 ORGANIZACIJI I PROVOĐENJU
 NATJECANJA I SMOTRE
 MLADIH INFORMATIČARA ZAGREBA
 1994.

O.Š. Pantovčak

TAJNIK: *[Signature]*
 PREDSEDNIK: *[Signature]*

ZAJEDNICA ORGANIZACIJA TEHNIČKE KULTURE ZAGREBA
STRUČNA UDRUGA INFORMATIČARA

zahvalno pri
 organizaciji i
 provođenju
 natjecanja i smotre
 mladih
 inženjera
 znanja Zagreba
 1993.

ZAHVALNICA

ZAGREB, 1993.

O.Š. Pantovčak

Tajnik: *[Signature]*
 J.Z. Hasečohri

predsjednik:
[Signature]
 G. Olah

NARODNA TEHNIKA ZAGREBA
PRIZNANJE

O.Š. Pantovčak

za sudjelovanje na natjecanju mladih
 inženjera znanja Zagreba.

Predsjednik
[Signature]

Zagreb, 9.05.1992.

»ZAGREB '92«

NARODNA TEHNIKA HRVATSKE I
 ZAVOD ZA ŠKOLSTVO MINISTARSTVA PROSVJETE,
 KULTURE I ŠPORTA REPUBLIKE HRVATSKE

**dodjeljuju
 DIPLOMU**

GRUPI UČENIKA - PANTOVČAK
 za postignute rezultate u znanstveno tehničkom
 stvaralaštvu mladeži Republike Hrvatske

Zagreb, lipanj 1992.

Predsjednik
 Organizacijskog odbora
[Signature]

DANI MLADIH INFORMATIČARA HRVATSKE 1994.

REPUBLIKA HRVATSKA

MINISTARSTVO
 KULTURE
 I PROSVJETE

ZAVOD
 ZA ŠKOLSTVO

PRIZNANJE

Miri Vičić
 Zagreb

HRVATSKI SAVEZ
 INFORMATIČARA

ZA USPJEŠNO
 SUDJELOVANJE

DRŽAVNO PRVENSTVO REPUBLIKE HRVATSKE U INFORMATICI
 19. - 23. travnja 1994. godine, KRK, hotel "DRAŽIČA"

Krk, 22. travnja 1994. godine

Predsjednik Organizacijskog odbora
[Signature]

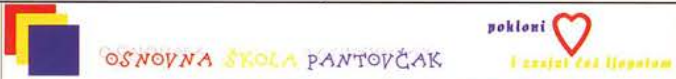
Osnovna škola Pantovčak - Windows Internet Explorer

http://www.os-pantovcak.hr/

File Edit View Favorites Tools Help

Osnovna škola Pantovčak

Home Feeds (1) Print Page Tools Help Istraživanje Messenger Size Copy Full Screen

OSNOVNA ŠKOLA PANTOVČAK

Indirektno - Miroslava - Džakelj - Vukobrodinjska - Pedagog - OSK "Pantovčak" - Aktivnosti - Učitelji - Ravnatelj

VIJESTI

U susret proljeću...

Najljepši mogući doček proljeću (koje svi tako željno očekujemo) priredili su danas učenici 2.b razreda, njihovi roditelji i učiteljice. Od vjesnika proljeća do čestitke za Uskrs - pregršt kreativnih ideja naišlo su na ostvarenje u odličnoj atmosferi... u pozadini se čulo s CD-a „Proljeće je a u meni...”

Hvala za doživljaj!

// 11.03.2008., pedagoginja

Sve najbolje...

Svim našim učenicima i njihovim učiteljima, ravnateljici, pedagoginji, psihologinji i svim ostalim djelatnicima naše škole želimo blagoslovljen Božić i puno zadovoljstva i "školskog" ali i osobnog uspjeha u Novoj 2008.

Za Vijeće roditelja

Ljiljana Mikulić, predsjednica

// 18.12.2007., pedagoginja

ANKETA

Jeste li zainteresirani za uključivanje u izvannastavnu aktivnost DEBATH KLUB ?

DA

NE

POTREBNO MI JE VIŠE INFORMACIJA DA BIH ODLUČIO/LA

Glasaj

RODITELJI

Korisnik:

Lozinka:

Požalji

Start Internet 100% 15:12

HRVATSKI NACIONALNI OBRAZOVNI STANDARD – HNOS

Kad smo prije pet godina uveli blok-sat u predmetnu nastavu u našoj školi, neki su sumnjivo klimali glavom i manje ili više glasno izražavali svoje negodovanje, odnosno nepovjerenje. Na bilo koje obrazloženje kako će učenici u dvostrukoj jedinici vremena lakše i bolje usvojiti znanje i vještine, govorili su kako je to neprimjereno, osobito za matematiku, fiziku, kemiju... i uostalom 'Čemu ići prije vremena?!'

Naš prvi projektni dan, prije šest godina, "Ekologija jučer – danas – sutra", pripremali smo tjednima i mnogi nisu vidjeli smisao u 'nastavi koja to nije', no imali smo veliku podršku i pomoć Vijeća roditelja

pri ostvarenju projekta, a poslije su svi bili zadovoljni i sretni. Osobito nagrađeni izletom u Kute-revo.

Kad smo započeli s radionicama za roditelje i djecu, tek se progovaralo o ideji uvođenja roditelja u nastavu, roditelja – pomagača, roditelja – gosta, roditelja – voditelja radionice. Djeca su bila najbolji pokazatelj uspješnosti ideje. Neki su komentirali da je to 'gnjavaža i za učitelja i za roditelja'. Djeca nisu tako mislila.

Uvođenjem 'kutića u kojem nije dopušteno uznemiravanje' već smo prije sedam godina uočili koliko

Aktivni roditelji u radionici za roditelje i učenike: gospođa Leonarda Boban s učenicima

neprimjereno ponašanje vršnjaka može biti velikim razlogom da pojedini učenici 's mukom' dolaze u školu. Jedan od načina da se naglasi kako svatko ima pravo na 'svoj komadić slobode', no ne na račun drugog, bio je taj kutić. Danas u svakoj školi stoji tabla s natpisom *Nulta tolerancija na nasilje*.

Nekako u isto vrijeme dopustili smo, štoviše, preporučili, da svako dijete može imati bočicu s vodom i tijekom nastave piti, jer i liječnici preporučuju najmanje dvije litre vode dnevno. Naravno, nakon početnih komentara da će se 'samo polijevati i praviti nered' ideja je zaživjela u svojoj pozitivnosti.

Promjenom metoda i oblika rada u svakodnevnom radu s učenicima, neki su 'imali osjećaj da se djeca samo igraju'. Nisu bila dostatna niti tumačenja da se radi o učenju poučavanjem, radu po postajama, timskom radu, kooperativnom učenju i sl., niti da se tako provodi korelacija među predmetima i unutar predmeta, niti da su to generacije učenika koje uče pronalazeći informacije i upravljajući njima... Možda ti isti danas misle drugačije.

Naše prve mape za rad u 'školi u prirodi' zapravo su bile osmišljen skup sadržaja u integriranom tjed-

nu, a učenički timski radovi mali projekti. Učeničke torbe zamijenile su kutije s papirima, bojama, škarama, blokovi s listićima, listići za samovrednovanje i pisanje timskih izvješća, zajednički radovi u prirodi... Tada smo uveli i fotostripove. Za neupućene dovoljno da zaključuje 'lako je tako izvoditi nastavu'.

Kad smo prije četiri godine održali prvi kviz "U Europu 100 na sat" u suradnji s Ministarstvom europskih integracija, neki su mislili da djecu zamaramo sadržajima koji nisu za njih jer 'što djeca imaju s Europom?!' Zanimljivo je napomenuti da su upravo ti učenici danas maturanti i da će neki nastaviti svoje obrazovanje – tko zna gdje u Europi.

Uvođenje tematskih dana, tjedana, pa čak i mjeseci te shodno tome i mjesečno planiranje srodnih nastavnih predmeta, bili su još jedan potez koji se ponekad tumačio kao 'opet nešto izvan zadanih okvira', nešto što iziskuje dodatni napor, a rezultat je ionako slabo mjerljiv. Možda kratkoročno da, ali bilo je to pripremanje djece za suvremene oblike rada u nastavi i nove načine učenja i poučavanja.

Naši leci za roditelje u kojima smo obavještavali o vrstama i terminima aktivnosti u školi, promje-

Radovi učenika iz povijesne radionice: glagoljica u glini

Aktivni roditelji u radionici za roditelje i učenike: gospođa Suzana Scholz s učenicima

I ovo je škola! – 'Škola u prirodi'
u Novom Vinodolskom

nama koje uvodimo na početku ili tijekom školske godine, projektima koje planiramo s njima u suradnji, a na inicijativu Vijeća roditelja, akcijama i mogućnostima uključivanja u njih i sl., možda su za neke bili 'uzalud potrošen papir', no nakon nekoliko godina upravo su leci postali prepoznatljiv način komuniciranja upravo za našu školu.

Uvođenjem 'Pisane integracije' za učenike osmih razreda, i opet smo pokazali da mislimo unaprijed, doslovce ispred svojeg vremena. Naime, učenici su pod zaporkom i sa samo sebi poznatim rezultatima testa izraženih u postotku, pisali integraciju iz svih predmeta, a cilj je bio ne ispitivanje znanja, nego provjera sposobnosti snalaženja na različitim tipovima i vrstama zadataka. Učitelji su predložili zadatke, a zastupljenost po broju pitanja bila je proporcionalna broju sati nastave određenog predmeta. Ustvari, bila je to neizravna priprema za

nacionalne ispite, ne radi 'vježbanja' znanja, nego radi pronalaženja strategija za rješavanje problema i povezivanja sa životno stvarnim situacijama.

Utvrđivanjem "Mjeseca didaktičke igre u nastavi" i opet smo načinili pomak u inoviranju nastave, osigurali motivaciju i didaktički strukturirali nastavne sadržaje kako bi ih učenici lakše, brže i bolje usvojili te samim tim na provjeri postigli očekivani uspjeh. Osim toga, 'preveli' smo nastavne sadržaje na 'jezik igre', a to djeca ipak najbolje razumiju. Tu su spremni na pridržavanje pravila i prihvaćanje posljedica za njihovo nepridržavanje.

I "Mjesec didaktičkih kartica u nastavi" je kvalitativni pomak u nastojanju da sama nastava bude artikulirana na suvremen način, ne izravnim poučavanjem, već poticanjem učenika na različite vrste učenja. Uloga učitelja je promijenjena, ali je njegova intervencija i supervizija nužna. Samo kompetentan i samopouzdan učitelj koji svakodnevno radi na planu osobnog razvoja, prihvaća svoju novu ulogu koja definitivno više nije dominantna u smislu poučavanja 'ex katedra'. A iz nove uloge proizlazi ne samo veća autonomija nego i veća odgovornost. Mislim da učitelji naše škole prihvaćaju odgovornost za svoje pedagoške postupke jer se već godinama osjećaju sigurno stručno vođeni i usmjeravani.

Danas, kad je *Hrvatski nacionalni obrazovni standard* prisutan u svim našim školama s ciljem razvijanja 'škole po mjeri učenika', jer čini osnovu za promjene u programiranju, planiranju i načinu rada poučavanjem temeljenim na istraživačkoj nastavi, samostalnom i skupnom radu te primjenjivim znanjima i vještinama, sve je jasnije koliko smo upravo mnogim našim već navedenim postupcima bili 'na tragu' onog što nas očekuje. Nisu se sve stvari odvijale jednakom brzinom i

učinkovitošću, no jedno je sigurno – pedagoška vizija je bila točna. A gdje god su ljudi u pitanju, i tumačenja i razumijevanja se razlikuju; ni brzina i tempo nisu kod svih jednaki; ima upornih i manje upornih, motiviranih 'iznutra' i onih koje samo materijalno može potaknuti; sklonih promjenama i 'kočničara' svakom razvoju. No, za razumjeti je svakog, pa i one koji su u stanju promijeniti mišljenje i tvrdokorno stajalište ako se kroz osobno iskustvo mijenjaju u zadovoljnog čovjeka.

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PROSVJETE I ŠPORTA

KLASA: 602-01/03-01/0323
URBROJ: 532/1-03-1
Zagreb, 16. lipnja 2003.

Na osnovi članka 18. Pravilnika o napredovanju učitelja i nastavnika u osnovnom i srednjem školstvu («Narodne novine», broj 89/95.) i članka 17. Pravilnika o načinu i uvjetima napredovanja u struci i promicanju u položajna zvanja odgojitelja i stručnih suradnika u dječjim vrtićima («Narodne novine», broj 133/97.), ministar prosvjete i športa donosi

ODLUKU
O NAPREDOVANJU U ZVANJE

Odgojitelj/učitelj/nastavnik ŽITKOVIĆ MARINA
(ime i prezime)

stručni suradnik pedagog
(prezime i ime)

OŠ PANTOVIČAK, ZAGREB
(naziv škole, vrtića)

napreduje u zvanje stručni suradnik savjetnik

Obrazloženje

U postupku provedenom u skladu s odredbama Pravilnika o napredovanju učitelja i nastavnika u osnovnom i srednjem školstvu («Narodne novine», broj 89/95.) i Pravilnika o načinu i uvjetima napredovanja u struci i promicanju u položajna zvanja odgojitelja i stručnih suradnika u dječjim vrtićima («Narodne novine», broj 133/97.), utvrđeno je da odgojitelj/učitelj/nastavnik ispunjava uvjete za napredovanje u zvanje te je odlučeno kao u izreci.

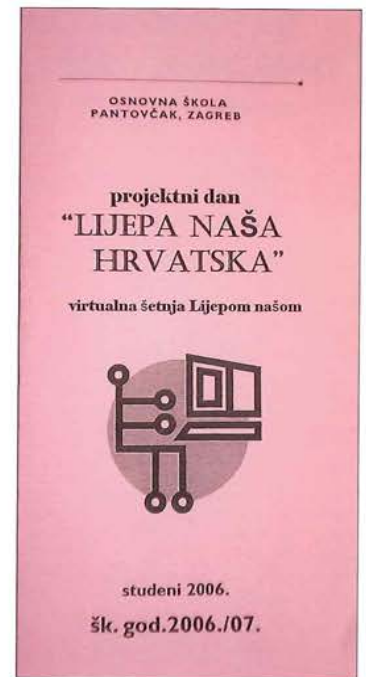
MINISTAR
dr. sc. Vlastimir Strugar

[Signature]

Školska uprava OŠ Pantovčak, Zagreb – 10000
Školska ul. broj: 28-001

Pred nama su još mnoge manje ili veće promjene u ostvarivanju materijalnih uvjeta za odgojno-obrazovni proces, u unapređivanju nastave, interpersonalnoj komunikaciji, vrednovanju postignuća učenika i samovrednovanju škole i u suradnji s roditeljima. Imajući u vidu dosadašnju 'pedagošku dalekovidnost', sigurni smo da ćemo naći odgovor na svaki daljnji izazov.

Pedagoginja
Marina Žitković,
stručni suradnik savjetnik

Kroz pijesak do znanja: terenska nastava u Ščitarjevu s učiteljicom Vesnom Gracin

Djeca bi letjela: terenska nastava na aerodromu Lučko

Jamstvo stručnog rada u školi: pedagoginja unaprijeđena u zvanje savjetnice

Letak – obavijest o 'virtualnoj šetnji'

NAŠI PROJEKTI DANI 2002. – 2007.

Ovu školsku godinu završite drugačije nego prijašnjih godina, završite je ovoga puta ne u školi, nego u školskom muzeju! – riječi su iz uvodnog teksta u depljanu izložbe koju smo postavili u prostorima Hrvatskog školskog muzeja, a napisala ih je Elizabeta Serdar, ravnateljica Muzeja.

Svečanim otvorenjem 11. lipnja 2007., u nazočnosti naših učenika, učitelja i roditelja, te predstavnika Muzeja, započeo je tjedni prikaz učeničkih plakata koji su rezultat projektnih dana održanih od 2002. do 2007. godine. Svi projektni dani održani su na inicijativu i uz podršku Vijeća roditelja škole, a ostvareni su izravnim uključivanjem roditelja u

rad s djecom. Time smo pridonijeli ostvarenju cilja naše škole: **kvalitetna suradnja s roditeljima.**

Tijekom proteklih godina teme projektnih dana bile su sljedeće :

- **Ekologija: jučer – danas – sutra**, s ciljem ekološki osviještenog promatranja neposredne okoline i uočavanja važnosti vlastitog djelovanja u očuvanju prirode za jučer, danas, sutra, uz obradu tema nacionalnih parkova, parkova našega grada, Medvednice, Jaruna, ugroženih životinjskih i biljnih vrsta, zdrave hrane, ozonskog omotača, kiselih kiša, odlaganja otpada, očuvanja vode i zraka....

Tema plakata: 'Zagreb kao prometno središte'

- *Zagreb tak' imam te rad'*, s ciljem upoznavanja grada u kojem živimo i izradom plakata – čestitke Zagrebu za rođendan, a teme su bile: Parkovi i perivoji našega grada; Zagrebački književnici, glazbenici i športaši; Zagreb kao prometno središte; Zagrebački suvenir; Moda kroz stoljeća; Stari obrti; Turističke zanimljivosti i običaji; Svi zagrebački gradonačelnici; Arhitektura grada i kulturni spomenici; Športsko-rekreacijski centri; Medvednica – pluća grada; Jarun – zagrebačko more; Ulice našega grada; Stanovnici... od purgera do...; Kaj su jeli naši stari; Zagreb kao glavni grad Hrvatske.
- *Knjiga o nama*, s ciljem kreativnog i originalnog predstavljanja razrednog odjela i sudjelovanja u kvizu znanja na temu *knjiga*.
- *Škola kakvu želimo*, s ciljem da učenici na svoj, jedinstven dječji način prikažu kakvu školu žele. Potaknuti promjenama u osnovnoškolskom odgoju i obrazovanju željeli smo

učenicima približiti naziv HNOS te im predložili teme: U Europu s putovnicom znanja; Naše znanje je prag naše budućnosti; Mi želimo znanje – vi nam smanjite štrebanje; S lakšom torbom za uspravan hod u Europu; Kapljicama riječi do slapa znanja; Bez škole kao bez imena; Kreativnost učitelja danas – uspjeh učitelja sutra; Mogućnost za sretnu budućnost; **H**rabro **N**aprijed **O**brazovani i **S**retni....

- *Lijepa naša Hrvatska*, s ciljem virtualne šetnje Lijepom našom, pri čemu svaki razredni odjel virtualno 'putuje' u jedan grad Hrvatske te s Turističkom zajednicom toga grada ostvaruje suradnju i 'stvara' svoju razglednicu.

Materijala za izložbu nije nedostajalo, štoviše, najteže je bilo napraviti izbor pedesetak plakata jer ih je na raspolaganju bilo dvjestotinjak, no vodeći se idejom kvalitete, izložili smo reprezentativne plakate. Tek na izložbi plakati su u potpunosti, pa i iznad očekivanja, 'progovo-

'Črteni je lajbek moj...', učenici na projektom danu 'Zagreb tak' imam te rad'

Oni su stvarali 'Knjigu o nama'

Hrvatski školski muzej
i Osnovna škola Pantovčak

imaju čast pozvati Vas
na otvorenje izložbe

**OŠ PANTOVČAK
NAŠI PROJEKTI DANI
2002. - 2007.**

u ponedjeljak 11. lipnja 2007.
u 19 sati

Hrvatski školski muzej
Trg maršala Tita 4, Zagreb

Izložba je otvorena do 16. lipnja 2007.

POKLONI LJUBAV I ZASJAT ČEŠ LJEPOTOM

rili" o vrijednom i kvalitetnom radu naših učenika vođenih stručnim učiteljima. Neosporan je doprinos roditelja – neposrednih sudionika projektnih dana, i to nas posebno raduje.

"... Moto naše škole: POKLONI LJUBAV I ZASJAT ČEŠ LJEPOTOM živi svih ovih godina utemeljen na međusobnoj suradnji i povjerenju učitelja, učenika i roditelja i njihovom osjećaju pripadnosti školi. Razvijamo se ne samo učenjem već i njegovanjem zajedništva dobrih ljudi, jer oni predstavljaju najljepše vrijednosti i bogatstvo koje nam daje smisao postojanja", riječi su ravnateljice škole Romane Marin koje je napisala u predgovoru izložbi.

Ponos i neskriveno zadovoljstvo postignutim – zajednički je nazivnik svima nama, sudionicima ove izložbe.

Čestitke i pohvale za rad i postignuća!

*Marina Žitković, pedagoginja
stručna suradnica savjetnica*

Evo mene! Evo mog crteža!
– 'Knjiga o nama'

S veseljem i znanjem u školu i život
– plakati u sklopu projektne aktivnosti
'Škola kakvu želimo'

Za projektne dane valja se
ozbiljno pripremiti

ZADAĆE STRUČNOG SURADNIKA PSIHOLOGA

Živimo u vremenu promjena i iznimnog tehnološkog napretka. Davne 1899. godine službenik Odjela za izume u SAD-u Charles H. Duell je rekao: "Sve što se moglo izumiti već je izumljeno." I jako je pogriješio. Sto godina kasnije, 1999., američki analitičari su rekli da 80% proizvoda i usluga koje će biti dostupne 2020. godine još nije izumljeno. Takvo vrijeme, bez sumnje, od učenika zahtijeva cjeloživotno učenje za koje ih škola priprema.

Osim promjena i brzine tehnološkog napredovanja, današnje vrijeme postavlja pred mlade ljude i raznovrsne izazove zbog kojih je nužna osobna i stručna edukacija nas, prosvjetnih djelatnika, kako bismo ih usmjerili na konstruktivno i zadovoljno življenje. Stoga je cilj rada stručne službe škole razvijati kvalitetnu školu doraslu vremenu. Ona mora razvijati potencijale i kompetencije, sposobnosti i znanja učenika za poduzetništvo kroz život

kao što su kreativnost, inovativnost, sposobnost određivanja ciljeva, sposobnost planiranja i upravljanja vlastitim aktivnostima. A sve to, naravno, i kod učitelja. Stoga svoje stručne aktivne i sjednice koristimo za analiziranje učinjenog u konkretnim situacijama života škole, iznalazeći još bolja rješenja za njezino kvalitetnije funkcioniranje.

Mudri ljudi kažu da je težnja savršenstvu neplodna, a težnja izvrsnosti realna. Težeći izvrsnosti, u našoj školi postavljamo ciljeve, jer znamo kamo idemo i stoga ćemo, i pored prepreka na putu, stići tamo kamo želimo. Onaj tko ne zna kamo ide, stići će tamo kamo ga put nanese.

Na našem zajedničkom putu uspinjanja prema izvrsnom, osvrnut ću se na učinjeno u protekle gotovo dvije školske godine otkada sam zaposlena u školi, da bih označila naše osvojene vrhove.

Prvi dan u školi: prijem prvašića

Moja uloga je pridonijeti razvoju učenika potičući njegov pozitivan odnos prema samome sebi i okolini, jer mu time stvaramo skladno okruženje za rad i odrastanje.

U susretima i razgovorima s učenicima (njih stotinu dvadeset i jedan uključeno je u savjetodavni rad tijekom moje prve školske godine) jačamo njihovo samopouzdanje i samopoštovanje te tako otvaramo put njihovu napredovanju kojem najviše pridonosi osjećaj da u nečemu sudjeluju uspješno. Učenici su često socijalno anksiozniji i upitne slike o sebi bez obzira na manifestirano ponašanje te izloženi pojačanim zahtjevima okoline (obitelji, škole, prijatelja, ulice). To njihovo odrastanje danas čini složenijim pa stoga radim na povećanju njihove radne uspješnosti (vježbanjem koncentracije, učenjem načela učinkovitijeg učenja, prakticanjem strategije za smanjenje ispitnog straha) i osobnog zadovoljstva poticanjem optimizma i pozitivnog mišljenja primjenom spoznaja kognitivne psihologije. Razvijamo socijalne vještine (komunikacijske i suradničke) učenika kojima sprječavaju ili učinkovitije rješavaju međusobne sukobe.

Uz stogodišnjicu postojanja i rada naše škole s ponosom možemo reći da smo identifikacijskim postupkom u trećem razredu (testiranjem intelektualnih sposobnosti te procjenama učitelja, suučenika i roditelja) iznjedrili prvu generaciju darovitih učenika s kojima dodatno radimo i na koje smo ponosni – oni su mala lokomotiva naših dosega. Namjera nam je pružiti obrazovnu potporu i potporu za osobni rast i razvoj (socijalni i emocionalni) te kreativni razvoj učenika.

Svake godine naša se školska obitelj povećava novim prvašićima te smo nadopunili postupak upisivanja u prvi razred utvrđivanjem njihove intelektualne, socijalne i emocionalne spremnosti i motiviranosti za školu (psihološkim testiranjem i intervjuom). Pratimo njihovu prilagodbu na nove životne zahtjeve kako bi se što uspješnije uklopili u naše redove, a i mi prilagodili njima. Jednako tako radimo i s petašima koji postaju 'veliki'.

Identificiramo i podržavamo učenike s poteškoćama u razvoju individualno im prilagođujući postupke u nastavi. Kod njih su najčešće prisutne logopedske teškoće (disleksija i disgrafija), ADHD simptomatologija i emocionalne poteškoće.

Svake godine rastajemo se s novom generacijom osmaša koje profesionalno usmjeravamo i informiramo o čimbenicima bitnim za donošenje ispravne odluke pri izboru srednje škole. Anketiranjem ispitujemo njihove profesionalne interese i dominantnu vrstu inteligencije (upitnikom po Gardnerovom modelu inteligencije). Ove školske godine škola je otkupila licencu za korištenje računalnog programa profesionalnog usmjeravanja "Moj izbor" Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Taj program potiče osmoškolca, testiranjem njegovih interesa, da detaljnije istraži zanimanja primjerena njemu samom, stekne nova saznanja

o zanimanjima i informira se o obrazovanju i za-
pošljavanju.

Zadaća škole je zadržati jednako dominantnu ulogu i na području odgoja, a ne samo obrazovanja. Radi toga učitelji i stručni suradnici održavaju interaktivne radionice na satovima razrednog odjela. Na njima se razmišlja i raspravlja o poštovanju različitosti među ljudima kao ljudskom bogatstvu, o doprinosu svakog učenika razrednoj povezanosti (grupnoj koheziji), o prednostima timskog rada, o pomoći onima koji se neprilagođeno ponašaju, o otvaranju vrata prema nenasilju, o odolijevanju destruktivnom socijalnom pritisku 'prijatelja', o opasnostima nasilja preko Interneta (cyberbullying-u) i dr.

Zavidan je interes učenika za vlastiti status među vršnjacima u razredu kada ispitujemo razrednu klimu sociometrijskom tehnikom, kao i učitelja koje, na temelju dobivenih rezultata, usmjeravamo na razvijanje i primjenu postupaka za optimiziranje klime.

Naše nastojanje stvaranja kvalitetne škole svojom je donacijom literature i pisanih materijala za edukaciju učenika i učitelja podržala i engleska institucija neformalnog obrazovanja na području socijalnih vještina i uspješne integracije u društvo "Incentive Plus Ltd". Radeći, često puta pomislim na misao s jednog šarenog, veselog doniranog plakata: "Nothing great was ever achieved without entusiasm!" ("Ništa veliko nikad nije postignuto bez entuzijazma!")

Ove smo godine započeli projekt razvijanja optimizma i učenja vrijednosti pozitivnog mišljenja s ciljem da učenici razviju adekvatne mehanizme suočavanja i prevladavanja stresnih događaja i kriznih situacija.

Radi ugodnije i sigurnije školske svakodnevice svakog učenika, škola se uključila u provođenje projekta prevencije seksualnog nasilja u školi Centra za seksualna prava "Ženska soba", zatim projekta prevencije nepoželjnih oblika ponašanja neprofitne i nevladine Udruge "PET+" te projekta vezanog uz prepoznavanje i pomoć mladima u depresiji Centra za krizne situacije.

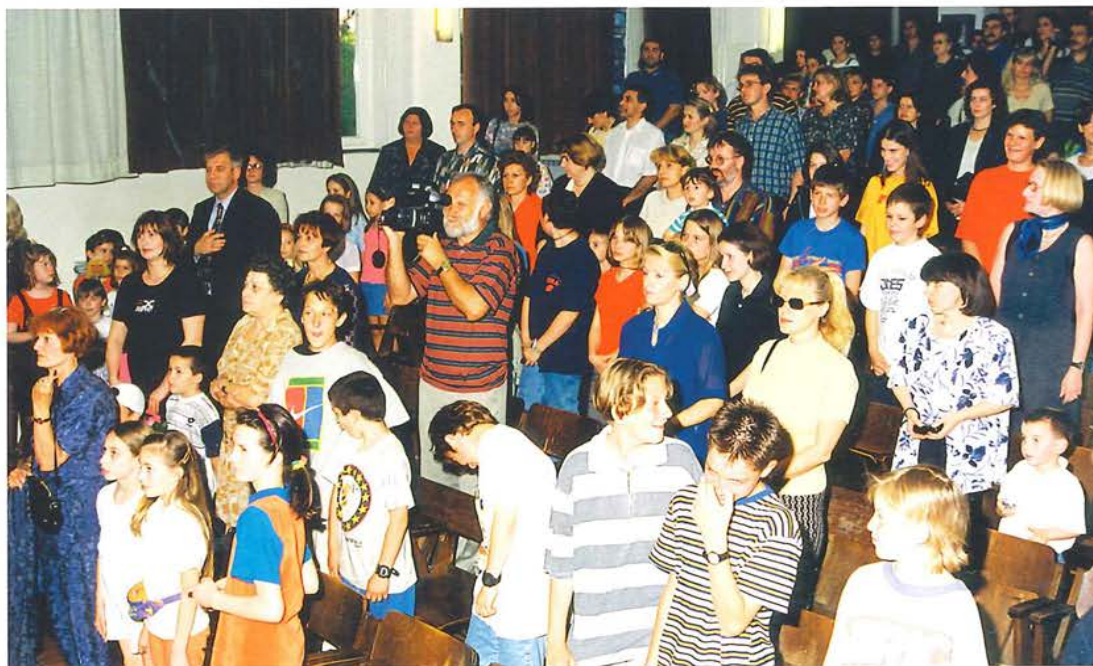
Svjesni smo da stvaranje međusobnog povjerenja te uspostavljanje kvalitetne interakcije s učiteljima, učenicima i roditeljima predstavlja preduvjet uspješne koordinacije i ostvarenja našeg cilja – razvoja cjelovite ličnosti pojedinca, učenika.

Misija nam je i nadalje razvijati Osnovnu školu Pantovčak kao ustanovu otvorenu za obrazovne inovacije i promjene uz korištenje suvremene obrazovne tehnologije s ciljem obrazovanja i odgajanja zdravih, sposobnih i stvaralačkih osoba motiviranih za cjeloživotno obrazovanje koje su prije svega samozadovoljne i socijalno kompetentne.

Vesna Rak, prof.
stručna suradnica psihologinja

Kamo nakon osmog razreda?
Profesionalno usmjeravanje pomoću
računalnog programa "Moj izbor"

SURADNJA RODITELJA I ŠKOLE

Suradnja roditelja i škole stara je koliko i samo školstvo, jer oduvijek je roditelje zanimalo što se njihovoj djeci događa u školi, tko su im prijatelji, tko su im učitelji i kako se oni odnose prema djeci u procesu odgoja i obrazovanja. Tako je i ova stogodišnjica postojanja OŠ Pantovčak prigoda da se osvrnem na suradnju roditelja i škole i njezinu povezanost s užom i širom društvenom zajednicom.

Roditelj sam škole od ratne 1991. godine i sigurno da sam bila svjedokom mnogih događanja. U to vrijeme uzbuna i opasnosti škola je organizirala sklonište u podrumu zgrade i maksimalno brinula o dječjoj sigurnosti, ali i o redovitosti nastave. U to doba ravnateljicom postaje gđa Romana Marin, koja i u tim uvjetima želi učiniti nešto više. Tako svi naši učitelji pohađaju tromjesečni seminar realitetne terapije pod nazivom "Teorija izbora u školi

– put ka kvalitetnoj školi – školi bez prisile" autora Williama Glassera i postajemo jedna od 23 hrvatske kvalitetne škole. Roditelji su prepoznali taj put promjena na bolje i kroz Zajednicu doma i škole pružali adekvatnu potporu novim putevima školstva, najčešće sudjelujući u obnovi školskih prostorija i dvorišta.

Iz tog razdoblja izdvajam opremanje specijaliziranih učionica za učenike od V. do VIII. razreda, uređenje informatičke učionice i njezino opremanje, adaptiranje blagovaonice, kinodvorane, uvođenje centralnog grijanja s novom kotlovnicom, adaptaciju garderoba za učenike, sanitarnih čvorova, gradnju vanjskog igrališta, postavljanje vanjske rasvjete, semafora, "ležećih policajaca", ograda oko škole, kapelice, osnivanje Školskog športskog kluba "Pantač" itd.

Uvijek zajedno: roditelji i škola

Promjena imena Zajednice doma i škole u Vijeće roditelja donosi i novu, kvalitetniju suradnju roditelja i škole. Vijeće roditelja svake se godine upoznaje s Godišnjim planom i programom rada OŠ Pantovčak, planira svoje sudjelovanje u radu škole, pomažući joj na njenom i našem putu prema suvremenosti, koja je nasušna potreba mladoga hrvatskog i civilnog društva.

Od 2000. godine Vijeće roditelja prema Statutu škole raspravlja o pitanjima važnim za život i rad, te daje mišljenja i prijedloge u vezi:

- s radnim vremenom učenika, početkom i završetkom nastave te drugim oblicima odgojno-obrazovnog rada,
- s organiziranjem izleta, ekskurzija, sportskih natjecanja i kulturnih manifestacija,
- s vladanjem i ponašanjem učenika u školi i izvan nje,
- s uvjetima rada i poboljšanjem uvjeta rada u školi,
- s osnivanjem i djelatnosti učeničkih udruga te sudjelovanjem učenika u njihovom radu,

- sa socijalno-ekonomskim položajem učenika i pružanjem odgovarajuće pomoći,
- s organiziranjem nastave, uspjehom učenika u obrazovnom radu, izvanškolskim i izvannastavnim aktivnostima.

Vijeće roditelja čine predstavnici roditelja od I. do VIII. razreda izabrani javnim glasovanjem, većinom glasova na roditeljskom sastanku. Na svojim sastancima, uz nazočnost ravnateljice, pedagoginje i psihologinje, VR planira način rada uvažavajući Godišnji plan i program škole. U zadnjih nekoliko godina evoluirali smo od izvrsnih suradnika do ravnopravnih partnera u odgojno-obrazovnom procesu i tako pridonijeli novoj kvaliteti školovanja naše djece šireći kreativnije i veselije ozračje kroz sljedeće akcije i projekte:

- postavljanje panoa VR-a i kutije za sugestije,
- dobrotvorne akcije: "Lutkom protiv droge", "Dajmo da čuju", "Najveći hrvatski doručak",
- suradnju sa ŠŠK "Pantač" – dvije športske aukcije čija se sredstva ulažu u sanaciju školske športske dvorane – "Kupi metar parketa",

Na zelenom proplanku: roditelji i učenici na izletu u kanjonu Kamičnik

izradu privjesaka za ključeve i traka za mobitele s logom škole,

postavljanje metalne ograde ("klamerica") na pločniku oko škole – "Sigurnost djece u prometu" kao rezultat akcije "Projekt građanin",

kviz "U Europu 100 na sat" za učenike VII. i VIII. razreda koji je proširio dječja znanja o važnosti integracije u Europu (projekt organiziran u suradnji s Ministarstvom europskih integracija),

sudjelovanje u školskim projektnim danima koji otvaraju vrata suradnji roditelja, učenika i učitelja: eko-projekt "Ekologija-jučer-danas-sutra" (u suradnji s Ministarstvom zaštite okoliša i prostornog uređenja) – nagradni literarni, likovni i foto natječaji za učenike "Zagreb, tak imam te rad!", "Knjiga o nama" (slatki sponzor Kraš d.d.), "Škola kakvu želimo" i dr.,

postavljanje izložbe u knjižnici škole "Drevne nastambe u Hrvata" (autor maketa Franjo Štimac, izložba postavljena u suradnji s Ministarstvom obnove i graditeljstva),

uređivanje školskog okoliša zajedno s učiteljima i učenicima (akcija "Jedna kuna al' malo veća – dvorište puno cvijeća"),

posjete i darove Domu za nezbrinutu djecu u Nazorovoj ulici,

obilaženje naših starih i nemoćnih susjeda u projektu "Dobrosusjedska solidarnost",

iniciranje uloge roditelja-pomagača (pomoć učiteljima pri posjetu muzejima, galerijama i sl.), roditelja-predavača (teme: ekologija, vode, pubertet i spolno sazrijevanje, agresivnost i sl.) i roditelja-donatora (uređenje učionica i školske kuhinje, darivanje sobnog i vrtnog cvijeća, nabava računala, TV-radio-video aparata i sl.),

podršku stručnom usavršavanju učitelja (promijenjena uloga učitelja, informatička pismenost, novi oblici i metode rada u nastavi, rasterećenje učenika),

sudjelovanje u radionicama i predavanjima prema rasporedu aktivnosti u razrednim odjelima, rasprava o Katalozima znanja Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa.

Cijenimo donošenje Hrvatskoga nacionalnog obrazovnog standarda (HNOS) kao cjelovitog pristupa obrazovno-odgojnom procesu nastalog angažmanom šire znanstvene i stručne javnosti, a potrebnog na putu integriranja Hrvatske u Europu. Njegovo provođenje zahtijevat će dulje vrijeme zato što će se osim rasterećenja učenika trebati raditi i na rasterećenju učitelja. Znam da će roditelji poduprijeti HNOS te surađivati sa školom, jer i sami teže cjeloživotnom obrazovanju, osobito kad znaju da je u RH samo 8% stanovništva fakultetski obrazovano. Na obrazovanju, ali i na odgoju, gradimo osnovu naše budućnosti. Naša škola se i kreće u tom smjeru stvaranja suvremene hrvatske škole, tako da primjena HNOS-a neće nikoga traumatizirati, dapače, svi joj se veselimo.

Vjerujem da će se i u budućoj suradnji roditelja i škole naglasak stavljati na poboljšanje materijalnih uvjeta u kojima se odvija školski život; na primjerenije Godišnje planove i programe rada; na stručno usavršavanje učitelja, jer su oni nositelji promjena za koje im Ministarstvo znanosti, prosvjete i športa treba dati primjereniju plaću; na odgovornije i kvalitetnije roditeljstvo, pa ćemo tako i mi roditelji postati ravnopravan partner naše škole koja teži suvremenijem odgojno-obrazovnom radu, a za cilj ima kvalitetnu suradnju s roditeljima.

Ljiljana Mikulić, prof.

KULTURNA I DRUŠTVENA DJELATNOST ŠKOLE

Kulturna i društvena djelatnost naše škole oduvijek je bila raznolika i prožeta bogato osmišljenim sadržajima. Školske priredbe, natjecanja i smotre u području kulturnog stvaralaštva te posjeti kulturnim ustanovama planiraju se na početku školske godine, a realiziraju tijekom godine kao rezultat predanog rada učitelja i mnogobrojnih učenika koji pohađaju različite izvannastavne aktivnosti: veliki pjevački zbor, mali pjevački zbor, dramske i recitatorske družine, lutkarsku grupu, ritmiku, folklor. U izvannastavne aktivnosti uključeno je godišnje oko 200 učenika koji redovito i marljivo rade, nastupaju na raznim priredbama i natjecanjima te uspješno predstavljaju svoju školu.

Školsku godinu započinjemo priredbom za prvašice kao dobrodošlicom novim učenicima. Više godina zaredom priređivali smo priredbu za Sv. Nikolu, a posebno su lijepe naše božićne priredbe i koncerti koje organiziramo koncem prvog polugodišta.

Dan škole uvijek je za nas posebno važan datum pa i priredbe odišu posebno svečanom atmosferom. Tada se uzvanicima i svima nazočnima u punom svjetlu prikaže stvaralaštvo naših učenika i njihovih učitelja-voditelja.

Jednako tako, prigodnim aktivnostima u razrednim odjelima, ali i na razini škole, obilježavamo Dane blagoslova plodova zemlje – Dan kruha, faš-

Scenski nastup na Lidranu 1995./96.

nik, Dan planeta Zemlje. Na kraju školske godine svi učenici nižih razrednih odjela priređuju završne priredbe za roditelje.

Izvan škole godinama smo prisutni na LIDRANU – literarnim radovima, recitacijama, dramskim i lutkarskim nastupima. Bilježimo uspjeh i na državnoj smotri LIDRANO 1992. godine s literarnim radom učenice Ane Lovrić-Škunca (generacija 1989./90.).

Dramska družina učenika tadašnjeg IV.a razreda (generacija 1989./90.) nastupila je na županijskom LIDRANU 1993. godine, a potom slijede scenski nastupi recitatora i dramskih družina na županijskim smotrama 1996., 1997., 2000., 2001. i 2003. godine.

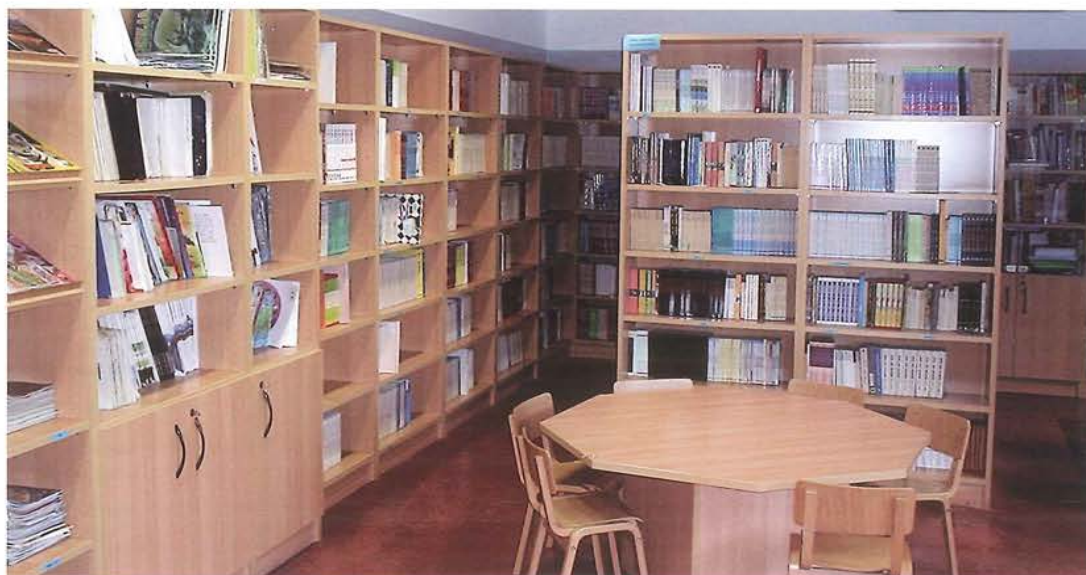
U ritmu Božića: priredba za roditelje
Zahvala za pomoć starima i nemoćnima

Tijekom svake školske godine svi razredni odjeli često posjećuju važnije izložbe u muzejima, tako da naši učenici dobro poznaju zagrebačke muzeje i ne propuštaju aktualne izložbe i događanja u njima. Jednako tako redovito posjećuju kazališne i kinopredstave.

Tatjana Pešić-Ilijaš

O KNJIŽNICI

Svakodnevno smo izloženi rečenicama kojima se iskazuje briga za knjigu. *Danas se više ništa ne čita, Mlade se ne može nagovoriti na lekturu*, ponavlja se poput napamet naučene brojalice. A za glavobolje i nema toliko razloga. Sjetimo li se samo Šenoinih rečenica o stanju našeg *knjiženstva*, njegovih strpljivih udvaranja različitim žanrovima teksta, a sve radi toga da bi došao do srca svojih čitatelja, lako ćemo zaključiti da je bitka započela odavna i da danas još uvijek samo traje. Istina, izloženost mnogobrojnim drugim šarenijim i agresivnijim medijima borbu donekle otežava, ali pred njom svoju slabost ne smiju pokazati učitelji, pisci, nakladnici i knjižničari.

Katkada, u ovom našem brzom vremenu, možda je – a da bi se upozorilo na važnost i potrebu – najučinkovitije pokazati brojke. Našoj su knjižnici pedeset i tri godine. Na površini prosječnog trosobnog stana, od 72 kvadratna metra, ona je udomila oko 8600 naslova. Samo ove školske godine

s njom se poželjelo družiti 525 članova. Godinu dana prije njezini su gosti posudili 1800 knjiga. Na njezinim su policama i pisci i knjige koje su s popisa *onoga što se mora*, ali i one koje su se otrgnule kvalifikativu *obveznoga*. Te druge su tu kako bismo i na njih upozorili djecu i mlade te zajedno s njima potražili, ali i dobili, odgovore na pitanja na koja mi sami vrlo često, budimo iskreni, i ne uspijevamo odgovoriti. I sebi. I njima.

Kada bi nas u ovom trenutku iz jednog našeg kuta gledao veliki August Šenoa, sigurno bi se smiješio. Prepoznao bi naša zajednička bdijenja nad knjigom. A možda bi sjeo i za jedno od pet školskih računala i potražio reakcije naših osnovnoškolaca na svoje davno napisane romane, priče i povjestice. I zasigurno bi se zbunio kad bi vidio koliko naših Dora progovara o njegovoj Dorici Krupičevoj.

Jasna Vuzem, prof.
knjižničarka

Ovdje je pohranjeno znanje:
novoopremljena školska knjižnica

Lokloni ljubav i zasjat ćeš ljepotom

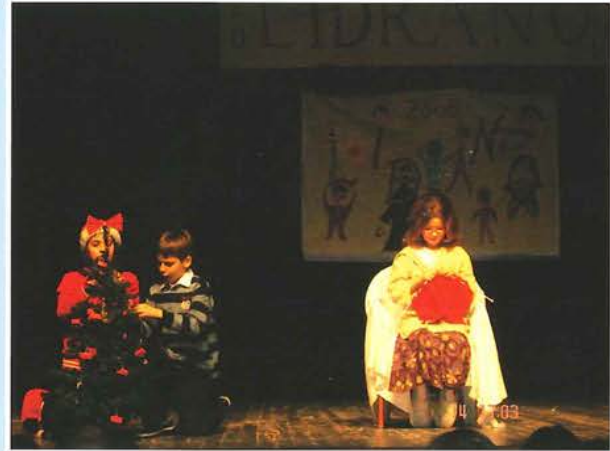
*Priredba
uz
Dan državnosti i Dan škole*

*O.Š. Pantovčak
Zagreb, 28. svibnja 1996. godine*

Program

1. <i>Lijepa naša domovino</i>	<i>Veliki zbor</i>
2. <i>Otkad ina ovog svijeta</i>	<i>Mali zbor</i>
3. <i>Nekošta moraš voljeti (recital)
Da mi je biti ljubav</i>	<i>Recitarska družina
Veliki zbor</i>
4. <i>Volim te</i>	<i>Mali zbor</i>
5. <i>loc. Maria</i>	<i>Veliki zbor</i>
6. <i>7. ljetnog dneonika
- literarni rad Ivana Lückovića
predloženi za Državni susret Udruga '96</i>	<i>Ivan Lücković
7. o razred</i>
7. <i>Volim domovinu</i>	<i>Veliki zbor</i>
8. <i>F. Liszt: Etida u. k. duru, op. 1 br. 9</i>	<i>Daniel Detoni
7. o razred</i>
9. <i>L. Čačak: Krokodil s krovatom
(recitacija)</i>	<i>Maria Fanković
4. a razred</i>
10. <i>Kolo kalendara, Vistaba,
Oda radosti</i>	<i>Flautisti
4., 5. i 6. razred
uz pratnju gitara
i violončela</i>
11. <i>Ne igre li krasne</i>	<i>Veliki zbor</i>
12. <i>Zagorski ples, svatko može to,
Proljeće, Djalji jahač</i>	<i>Djeca Vrtića
Tajana Marinić</i>
13. <i>Dok njesec sja, Ikače žaba</i>	<i>Djeca Vrtić
Sestara Frajzević</i>
14. <i>Toica, Maria i Dr. Rogu
(lutharska igra)</i>	<i>Lutharska družina</i>
15. <i>Škološka bajka (scensku igru)</i>	<i>Dramska družina</i>
16. <i>Nek' svid ljubav sja</i>	<i>Mali zbor</i>

IZVANNASTAVNE AKTIVNOSTI

Klackalica

Klac klac klackalica
klo klo klokotala
klu klu kluckala.
A kad nebo
crno dođe,
djeca odu kući svojoj.
Klackalica stoji mimo,
sanja sunce,
mali cvijet.
A kad jutro rano
svane,
evo djece vesele.

*Dina Suton 2. r.
OŠ Pantovčak*

Nagrađena klac-klac-klackalica

LITERARNA DRUŽINA

Literarna družina naše škole počela je s radom 2002. godine. U nju se uključuju učenici koji pokazuju veći interes i smisao za književnost, usmeno i pisano izražavanje te na satovima dolaze do izražaja njihove stvaralačke sposobnosti. Učenici se uvode u pjesničko izražavanje: pišu pjesme, sastavke, priče, igrokaze, stripove. Poticaje za svoje radove pronalaze, među ostalim, u ljepotama prirode i promjenama u godišnjim dobima jer satove ponekad održavamo i vani, u prirodi. Pišu i o svojim osjećajima, razmišljanjima, problemima i svemu što ih potiče na stvaralaštvo, kao i radove vezane uz važnije nadnevke tijekom godine.

U rad družine uključeni su učenici od I. do IV. razreda, svake godine njih deset do petnaest. Sastajemo se jednom tjedno po dva sata.

Svojim radovima učenici sudjeluju na školskim i razrednim priredbama (Dan škole, proslava Božića, završne svečanosti), a iznimno uspješni radovi šalju se na LIDRANO. Na LIDRANU 2006. godine rad naše učenice Dine Suton (*Klackalica*) bio je nagrađen i djevojčica je dobila diplomu, vrijednu dječju knjigu i *Zbornik radova LIDRANO 2006.* u kojem su tiskani svi nagrađeni radovi.

Voditeljica
Sanja Trtanj

DRAMSKA SKUPINA

"Dijete je među djecom najslobodnije.
Tu se ono pokazuje kakvo je.
Tu ga trebaš promatrati pa ćeš vidjeti
njegove sklonosti, njegove slabosti i
vrline, njegovu čud i njegove sposobnosti."

D. Trstenjak

To su učenici naše škole, od prvog do četvrtog razreda, okupljeni u dramskoj skupini. Oni vole scensku igru i s veseljem redovito prisustvuju probama. Vježbamo u opuštenom ozračju, često uz smijeh i šalu, ali prije nastupa radimo intenzivno. Tada djeca svojim predanim radom pokazuju svu svoju ozbiljnost i savjesnost.

Naš je zadatak razotkrivati estetske vrijednosti književnih djela i njihovo govorno izvođenje. Upoznajemo se s cjelokupnim elementima pripreme scenske predstave – od stvaranja scenarija, čitanja po ulogama, glumljenja, do izbora glazbe, scenografije, kostima i same premijere, koju svi željno očekujemo. Ponekad nam u radu pomažu članovi likovne grupe, profesorica glazbene kulture, i na tome smo im zahvalni.

Raduje me što sam, vodeći dramsku skupinu tijekom ovih nekoliko godina, spoznala da uključivanje učenika u njezin rad obogaćuje njih same i da te nove spoznaje, znanja i iskustva dijele sa svojim prijateljima. Za tu sam se izvannastavnu aktivnost odlučila potaknuta dječjom razigranošću, spontanošću i zanimanjem za igru. Smatram da je najvažnije od svega potaknuti djecu da se poigraju svojim glumačkim, likovnim, glazbenim i tehničkim umijećem te tako izraze svoju kreativnost. Dopuštam djeci da se sama pronadu u likovima svojim

scenskim izrazom te da improviziraju mijenjajući tekst gdje god im se to čini potrebnim. Tako dolazimo do originalnih rješenja, a oni postaju pravi mali kreativci. A najvažnije je – uvijek su zabavljeni obvezama koje, zapravo, ne doživljavaju kao takve. Osjećaju se važnima u svom radu, za sebe, za školu... Tako razvijaju pozitivan odnos prema sebi i drugima i grade svoju osobnost.

Osnovni sadržaji rada skupine bili su dramski tekstovi, igrokazi za djecu nižih razreda osnovne škole. Nastupili smo velik broj puta na našim školskim priredbama, a 2006. godine sudjelovali smo i na natjecanju LIDRANO.

Do sada su se djeca rado uključivala u dramsku skupinu i izražavala se kroz različite likove. Nadam se da ćemo i nadalje uživati u zajedničkoj igri, druženju i radu.

Voditeljica
Zrinka Filipović

Glumački talenti: dramska družina (*gore*)

LIDRANO

Na Hrvatskom školskom susretu LIDRANO '97 u Šibeniku Dramska skupina naše škole uspješno je predstavljala Grad Zagreb scenskom igrom "Školjka Ljupka".

U akciji "Za bijeli Zagreb grad" svojom izvedbom "Ekološke bajke" skupina je osvojila prvo mjesto i nagradu ZGO-a.

Bilo je pravo zadovoljstvo voditi tako kreativnu skupinu čiji su nastupi i scenske izvedbe predstavljali jedinstven i uspješan spoj riječi, glazbe i pokreta. Naša upornost u radu i stvaranju, radost uspjeha, uživanje u zajedničkom druženju iskrice su koje svijetle u mojem radnom vijeku. To su doživljaji koji se ne zaboravljaju; ostaju kao lijepa i draga sjećanja.

Voditeljica skupine
Marija Mikulčić

Lidrano 1997. – dramska
družina OŠ Pantovčak

Zaslužena pohvala

LUTKARSKA GRUPA "BUBICE"

Lutkarska grupa "Bubice" započela je s radom školske godine 1993./94., dakle već je punih 15 godina prisutna na svim prigodnim događanjima u našoj školi. U grupu su uključeni učenici od I. do IV. razreda, uvijek njih oko petnaestak.

U 15 godina rada lutkarska je grupa desetak puta nastupala na LIDRANU uspješno predstavljajući našu školu uz iznimno dobre pohvale stručnog ocjenjivačkog suda.

Godina 2001. bila je posebno važna za naš rad. U suradnji s "Plavim telefonom" i direktoricom kazališta LET, Vandom Šestak, našom smo lutkarskom predstavom "Pustolov i kraljica" pomogli u vrijed-

noj humanitarnoj akciji "Dajmo da čuju" i "Lutkom protiv droge". Omogućili smo time velikom broju djece da upoznaju svijet zvukova. Predstava se simbolično naplaćivala po 5 kuna za sve učenike nižih razreda koji su je gledali u kinodvorani naše škole. Svi su lutkari dobili zaslužene pohvalnice od direktora "Plavog telefona".

Lutkarska grupa "Bubice" je na LIDRANU Grada Zagreba 2004. godine osvojila daljnji plasman na županijsko natjecanje. To je bio naš najveći uspjeh u ovih 15 godina uspješnog rada malih lutkara. Svi učenici dobili su diplome za uspjeh postignut na županijskom natjecanju.

Djeca jako vole rad s lutkama i s veseljem nastupaju na svim prigodnim priredbama naše škole.

Lutkari grupe "Bubice" sa svojim voditeljicama Majom Mrčelom i Jasminkom Smetiško redovito nedjeljama u 12 sati posjećuju lutkarske predstave kazališta LET u Tkalčićevoj ulici, te se tako i izvan škole druže i uživaju u igri s lutkama.

Voditeljice

Maja Mrčela i Jasminka Smetiško

'Bubice' na sceni

Lutkarice s Pantovčaka – lutkarska grupa 'Bubice' s voditeljicama Majom Mrčelom i Jasminkom Smetiško

RITMIČKA SKUPINA

Ritmička skupina naše škole osnovana je 2001. godine. U nju su uključene učenice od I. do IV. razreda. Zbog velikog interesa od samog početka, rad se odvijao u dvije grupe dva puta tjedno. Jednu grupu sačinjavale su djevojčice I. i II. razreda, a drugu djevojčice III. i IV. razreda. Radom skupine bilo je obuhvaćeno i do 40 učenica.

Svake godine nastupamo na priredbama u povodu Božića i Dana škole.

Kontinuiranim vježbanjem i velikim marom učenica iz generacije u generaciju postižemo sve bolju kvalitetu plesa.

Voditeljica
Jasna Babić

MLADI NOVINARI

Grupa Mladi novinari okuplja učenike od I. do IV. razreda koji pokazuju interes i darovitost za usmeno i pisano izražavanje.

U radu grupe učenici njeguju ljubav prema riječima, pričama, raspravljaju o pročitanom, stvaraju osobne priče, te kroz rasprave razvijaju vještinu slušanja i govorenja. Istovremeno na taj se način potiče njihova mašta, proširuju svoj rječnik, razvijaju vještine pisanja.

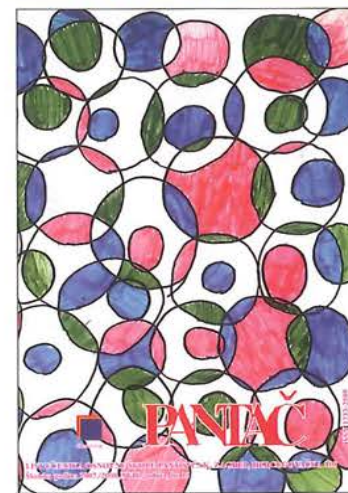
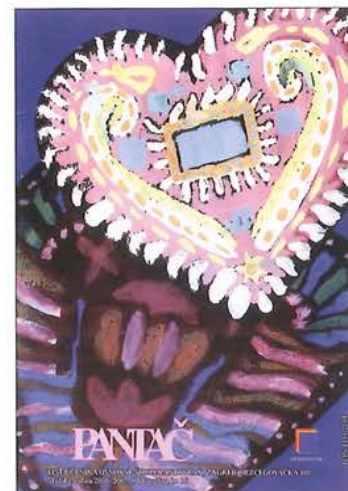
Mladi novinari također prate novine i časopise, čitaju članke i reportaže, pišu izvještaje o pročitanom, provode ankete, rade intervjue, sudjeluju u stvaranju i realizaciji razrednih novina i školskog lista *Pantač*.

Voditeljica
Marija Gašparuš

ŠKOLSKI LIST PANTAČ

Školski list *Pantač* od 1991. godine, kada je izašao prvi broj, riječju i slikom informira o životu i radu Osnovne škole Pantovčak. O sadržaju lista brine novinarska grupa koja prikuplja, obrađuje, piše i oblikuje tekstove o važnim događanjima vezanim uz školu i njezino okruženje.

Učenici škole sudjeluju u nastanku lista svojim literarnim i likovnim radovima, a učitelji razredne i predmetne nastave, te stručni suradnici svojim programima usmjeravaju učenike na razne aktiv-

nosti. Školski list izlazi jedanput godišnje u povodu Dana škole.

Ines Pleša

Ruke gore! – ritmička skupina

Školski novinski uradak: list *Pantač*
2006./07. i 2007./08.

LIKOVNA GRUPA 1

Likovna grupa naše škole počela je s radom 1987. godine i s prekidom od tri godine djeluje do danas. U njezin rad uključeni su učenici nižih razreda, do sada otprilike njih 150. Najčešće su to bili učenici kojima sam istovremeno bila i razrednica.

Program rada likovne grupe obuhvaća oblikovanje na plohi i u prostoru, te učenici rade različitim likovnim tehnikama. Likovno izražavanje odvija se individualno, u paru i u grupama. Ponekad likovnjaci izrađuju papirnate lutke i rekvizite za lutkarsku grupu. Likovni radovi izlagani su na panoima u hodnicima nove i stare školske zgrade, kao i u učionicama u kojima se odvija rad grupe. Učeni-

ci obično rade jednom tjedno u blok-satu, a četiri puta godišnje, subotom, posjećuju izložbe i stalne postavne zagrebačkih muzeja. Godine 1994. posjetili su izložbu slikara Ede Murtića u Umjetničkom paviljonu i osobno upoznali slikara i s njim razgovarali.

Učenici su svojim radovima sudjelovali na brojnim natjecanjima na kojima su, među ostalim, tri puta osvojili novčanu nagradu Turističke zajednice Grada Zagreba s radovima na zadanu temu "Volim Hrvatsku".

Voditeljica
Borna Prpić Sovilj

LIKOVNA GRUPA 2

Grupa radi već dvadesetak godina. U njoj su radila i rade djeca nižih razreda naše škole koja imaju pojačan interes i talent za mnoge aspekte likovnog izražavanja.

Radimo uglavnom jednom tjedno po dva školska sata, ovisno o temi i likovnoj tehnici koju koristimo. Svoje radove izlažemo u vitrinama ili na panoima škole. Najmanje dva puta godišnje posjećujemo gradske muzeje i galerije, uživamo u aktualnim izložbama kao i stalnim postavima. Lijepo surađujemo s ostalim školskim grupama (dramska, etno, lutkarska) pripremajući im rekvizite za njihove nastupe. Brinemo i o likovnom uređenju zajedničkih školskih prostora.

Trudimo se raditi što odmaknutije od nastavnog plana i programa, pa smo tako kroz sve ove godine i razveselili prostore u kojima smo radili i bo-

U razgovoru s velikanom kista: Likovna grupa s Edom Murtićem

ravili. U jesen 1991., kada su se prozorska stakla iz sigurnosnih razloga lijepila ružnom smeđom trakom, mi smo na prozorima ispričali svoje priče samoljepivim trakama u bojama. Oplemenili smo jedan goli zid učionice kompozicijom krugova u tople-hladnom kontrastu. Oštećenim zidovima hodnika stare škole poklonili smo malo svježine svojim slikama.

Vrlo rado se odazivamo na sve pozive za sudjelovanje na različitim natjecanjima dječjih likovnih radova. Neki naši radovi bili su izloženi kao odabrani s natječaja, neki su ušli u kataloge.

Nastavit ćemo i dalje s veseljem, maštom i bojama uživati u umjetnosti, u životnim radostima.

Voditeljica
Jasna Bartolović

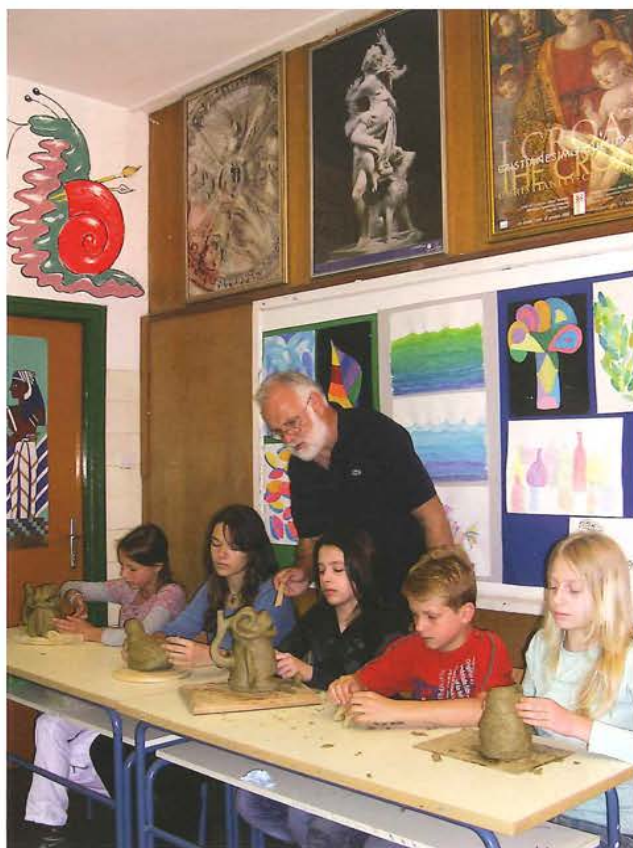
KERAMIČARSKA GRUPA

Kada sam došao u Osnovnu školu Pantovčak, ovaj put u ulozi profesora likovne kulture, nastojao sam nastaviti tradiciju Škole i rada u papir-plastici, koju sam kao đak, a i poslije kao student jako volio. Međutim, novo vrijeme i "novi klinci"... Složenost rada s papirom nije ih oduševio pa sam organizirao rad s glinom. Prvo smo sami kopali glinu, čistili je i priređivali za modeliranje, a paljenje gline ostvarili smo suradnjom sa črnmeračkom ciglanom. To je bilo vrlo složeno zbog prijevoza i oštećivanja. Kada smo početkom rata od njemačke bratske škole Adolf Reichwein Schule iz Düsseldorfa dobili na poklon keramičarsku peć, bilo je mnogo jednostavnije, ali i motivirajuće realizirati zacrtani program i želje učenika. Kao jednostavniji uraci nastali su ukrasi za božićnu jelku, kada smo na plošno istanjenu masu utiskivali različite ornamente. Učenici petih razreda umjesto utiskivanja u plihu svjesno grade reljef. Tema "Ja

Likovni talent valja pokazati – likovne radionice (gore lijevo)

Radovi u terakoti učenika keramičarske grupe

poglavica" i svaki oblikuje glavu životinje koja će ga predstavljati i tako nesvjesno ulaze u svijet medaljarstva. Kao dio folklor a našeg podneblja realiziramo licitarska srca, konjeke i patke, ukrašene cvjetićima ili krivuljama, glazirane i s ispisanim porukama. Pazeći na postupak obrade gline, ali i na estetiku oblika, učenici oblikuju šalice, tanjuriće ili vaze što su za njih bili počeci dizajna. A u okviru slobodnije interpretacije i mašte nastaju čudovišta, uljanice, ali i indijanski totemi izrađeni s naznakama hrvatske tradicije i folklor a. Kao božićni dar učenici keramičarske grupe rade ukrase za zid.

Veličanstvena glina: prof. Zvonimir Šepat u kabinetu škole s učenicima-keramičarima
Keramika: radovi učenika

Tradicionalno, to su cvjetni detalji ili voće; jedne godine jabuke, pa druge kruške, i grožđe. Pokloni koje gostima daruje naša škola. Velik interes članovi grupe pokazali su za reinterpretacije posuda za vodu starih Inka prema katalogu iz Petit Palaisa kao i za oslikane crteže s faraonskih grobnica. Najuspješniji radovi ulaze u školsku zbirku, slikani su za školski list *Pantač* ili su prikazani na Web stranici škole. Vrlo je lijepo poslije više godina prisjetiti se keramičarskih uradaka i reći: ovog dinosaurusu izmodelirala je učenica Zvonimira Obad, sada akademska kiparica, ili ovaj bijeli slon rad je liječnice Sare Sakoman.

U glini ostaju uspomene.

Voditelj
Zvonimir Šepat

Keramika: radovi učenika

MALI ZBOR

Mali zbor kao izvannastavna aktivnost djeluje u školi od 1983. godine. Formiran je spontano, pridonosi emotivnom kontaktu i aktivnom interesu djece za glazbu i glazbeni život te razvija njihovu kreativnost uz vesela druženja.

U školi je najprije djelovao jedan mali zbor, a 1985. godine u suprotnoj je smjeni organiziran još jedan, pa je odlučeno da ih je najbolje objediniti u jedan 'veliki' zbor kojeg danas čini 50-tak učenika razredne nastave. Mali zbor već 25 godina svojim radom prati sva događanja u školi i aktivno živi život škole.

Sastajemo se svaki tjedan, učimo vedre i vesele dječje melodije, razvijamo osjećaj za ritam i intonaciju i svake školske godine uvježbamo desetak novih pjesama. Ono što naučimo redovito pokazujemo na svim školskim priredbama.

Voditeljice
Vesna Gracin i Alica Vojtek

ŠKOLSKI ZBOR

Školski zbor kao izvannastavna aktivnost okuplja učenike V., VI., VII., i VIII. razreda. Svake godine u zboru pjeva 60-ak učenika. Probe se održavaju tri puta tjedno u vrijeme između jutarnje i poslijepodnevnih smjena.

Školski zbor prati važnija događanja u školi pa redovito nastupa na priredbama u povodu Božića i Dana škole. Prošle godine (2007.) nastupio je i prigodom otvaranja naše izložbe (tema: *Projektni dani*) u Hrvatskom školskom muzeju.

Svojim pjevanjem članovi zbora obogaćuju i život i programe Župe sv. Kvirina prigodom sakramenta Sv. potvrde.

Zadnjih osam godina u školi djeluje i ženski vokalni ansambl koji okuplja učenice sedmog i osmog razreda i također sudjeluje u cjelokupnom životu škole. Mnogi naši učenici nakon osnovne škole i dalje se bave glazbom pjevajući u različitim zagrebačkim ansamblima, no posebno bih istakla zbor mladih Župe sv. Kvirina u kojem u najvećem broju pjevaju upravo bivši učenici naše škole.

Voditeljica
Branka Kovač, prof.

Sretan Božić svakome! Školski zbor 2007.

Dan škole 2008.

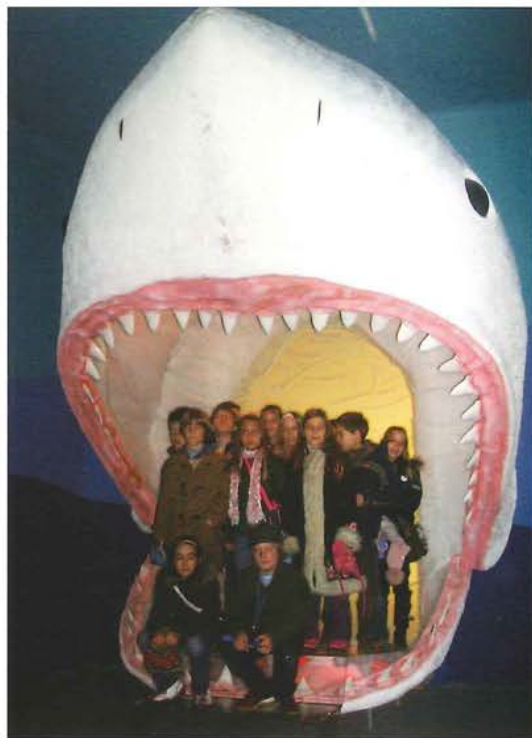
Ljubav prema pjevanju – ženski vokalni ansambl

MALI PRIRODNJACI

Grupa *Malih prirodnjaka* počela je djelovati školske godine 2007./2008. U rad grupe uključeni su učenici nižih razreda, ali ih je najviše iz trećih, njihov broj oko petnaestak. Obilježavamo razne nadnevke vezane uz ekologiju, pratimo i uočavamo promjene u prirodi u neposrednoj okolini, posjećujemo parkove, vrtove, muzeje. Fotografijom bilježimo sve što je lijepo ili manje lijepo u prirodi.

Voditeljica
Vesna Vincelj

U Botaničkom vrtu
Neustrašivi i u raljama morskog psa
– 'Mali prirodnjaci' u Hrvatskom
prirodoslovnom muzeju

Etno grupa škole
(19. svibnja 2004.)

ETNO GRUPA

Etno grupa je kao izvannastavna aktivnost naše škole osnovana školske godine 2003./2004.

Inicijativa za njezino osnivanje bila je rezultat neograničenog entuzijazma, ali i želje da se, unatoč načinu suvremenog života koji nas od njih sve više udaljava, sačuvaju naša tradicija i naš kulturni identitet.

Cilj rada etno grupe je upoznati učenike sa sadržajima dječjeg tradicijskog stvaralaštva, učiti ih očuvanju kulturnog identiteta, razvijati ljubav i odgovornost prema kulturnom nasljeđu, razvijati poštovanje prema hrvatskoj predajnoj (tradicijskoj) kulturi i osobitosti svoga naroda. Djeca razvijaju smisao i sposobnosti za pjesmu, ples, igru, glazbu, scensko stvaralaštvo, oplemenjuju svoj duh i emocije, potiču kreativnost i stvaranje pozitivnog ozračja u zajedništvu.

U radu etno grupe je u razdoblju od 2003./04. do 2005./06. školske godine bilo uključeno trideset i troje učenika koji su svoj rad kontinuirano pred-

stavljali na školskim priredbama održanim uz Božić i Dan škole.

Specifičnost rada grupe nameće se iz same građe koja se obrađuje, a koja je nastala kao proizvod dječjeg nadahnuća. Stoga je ona sama po sebi djeci prirodna, razumljiva i primjerena. Djeca je s lakoćom i radošću usvajaju. Najljepše od svega, oni su kreatori koji tu građu (poštujući i pazeći na njezinu autentičnost) preoblikuju, prilagođuju svojim sposobnostima i sklonostima aktivno sudjelujući u procesu cjelokupnog rada.

Na taj način jedni druge potičemo na planirano i neplanirano (što je još ljepše) pomicanje vlastitih granica i nikada ne znamo kamo nas to može odvesti.

Voditeljica
Andreja Juričev

ORIJENTACIJSKO TRČANJE

Mala škola orijentacije u našoj školi nova je izvan-nastavna aktivnost. U dvije godine pohađalo ju je tridesetak učenika. Zamišljena je kao uvod u orijentacijski šport, u kojem osim fizičke snage i kondicijskih vježbi, učenici nizom uputa savladavaju postavljene zadatke.

Voditeljica
Iva Šimić

REZULTATI I USPJESI UČENIKA NA NATJECANJIMA IZ MATEMATIKE I ENGLESKOG JEZIKA U RAZDOBLJU OD 2001. DO 2008. GODINE

Najviša razina natjecanja za učenike četvrtih, petih i šestih razreda je Regionalno natjecanje (obuhvaća učenike iz devet županija), a učenici sedmih i osmih razreda sudjeluju na državnom natjecanju. Ove godine obilježava se 50 godina učeničkih natjecanja u matematici.

2001. na Regionalnom natjecanju održanom u Varaždinu sudjelovali su učenici petog razreda Rosa Regina i Ivan Šandrak (osvojio III. nagradu).

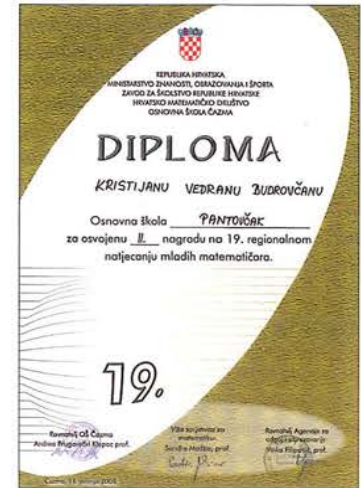
2002. na Regionalnom natjecanju održanom u Bjelovaru sudjelovali su učenici petog razreda Anja Babić i Matej Šare, a učenik šestog razreda Ivan Šandrak, pod vodstvom učiteljice Anke Ognjenović, osvaja I. nagradu.

2003. na Regionalnom natjecanju održanom u Varaždinskim Toplicama sudjelovao je učenik šestog razreda Juraj Šikonja.

2004. na Državnom natjecanju održanom u Trogiru sudjelovala je učenica sedmog razreda Anja Babić (pohvala za 4. mjesto).

2007. na Regionalnom natjecanju održanom u Karlovcu sudjelovao je učenik četvrtog razreda Kristijan Vedran Budrovčan pod vodstvom učiteljice Borne Prpić Sovilj i osvojio I. nagradu.

2008. na Regionalnom natjecanju održanom u Čazmi sudjelovao je učenik petog razreda Kristijan Vedran Budrovčan pod vodstvom profesorice Jasenke Parađiković i osvojio II. nagradu.

2005. na Državnom natjecanju iz engleskog jezika održanom u Zadru sudjelovala je učenica osmog razreda Anja Babić pod vodstvom profesorice Eleonore Deriš.

Na 19. regionalnom natjecanju mladih matematičara učenik Kristijan Vedran Budrovčan osvojio je II. nagradu (gore)

IZBORNA NASTAVA IZ INFORMATIKE

Izborna nastava iz informatike u školi se organizira od 1991. godine. Pohađaju je učenici od V. do VIII. razreda, a svake godine upisano je oko 160 učenika.

Roditelji i učenici su svjesni značenja informatičke pismenosti te ništa ne prepuštaju slučaju.

Učenici su iznimno marljivi, dolaze s predznanjem koje se dalje nadograđuje. Informatika na taj način postaje prilika za korak naprijed, a dokaz su i priznanja koja učenici dobivaju na natjecanjima.

Znanje informatike je spoznaja kako se u životu može bolje snalaziti i bolje vladati u širokim bespućima komunikacije na našem planetu.

Voditeljica
Mira Vičić, prof.

Najljepše je pred zaslonom računala:
u kabinetu informatike uz
učiteljicu Miru Vičić

POPIS UČENIKA NAŠE ŠKOLE KOJI SU SUDJELOVALI NA DRŽAVNOM NATJECANJU MLADIH INFORMATIČARA

Ime i prezime	Raz.	Programsk jezik	Mjesto održavanja DMIH-a	Vrijeme održavanja	Mentor
Hrvoje Petrović Milan Tribuson	6. 6.	LOGO	Krk 1994.	19. – 23. travnja	Mira Vičić
Domagoj Veršec Natalija Kobilšek Milan Tribuson	7. 6. 7.	LOGO	Kutina 1995.	16. – 22. travnja	Mira Vičić
Hrvoje Bogadi	8.	BASIC	Kutina 1995.	16. – 22. travnja	Lidija Martinac
Domagoj Veršec Milan Tribuson	8. 8.	LOGO LOGO BASIC	Supetar na Braču 1996.	15. – 19. travnja	Mira Vičić
Dario Kurnik	7.	LOGO	Zadar 1997.	29. travnja – 3. svibnja	Mira Vičić
Ranko Gačeša Dario Kurnik	7. 8.	BASIC LOGO	Čakovec 1998.	18. – 23. travnja	Mira Vičić
Ranko Gačeša	8.	BASIC	Šibenik 1999.	18. – 23. svibnja	Mira Vičić
Ognjen Staničić	8.	LOGO	Karlobag 2000.	16. – 21. svibnja	Mira Vičić
Ivan Šandrk	6.	LOGO	Umag 2002.	13. – 18. svibnja	Mira Vičić
Ivan Šandrk	7.	LOGO BASIC	Cres 2003.	13. – 18. svibnja	Mira Vičić
Ivan Šandrk	8.	BASIC	Varaždin 2004.	11. – 16. svibnja	Mira Vičić
Božen Mušterić	6.	LOGO	Zagreb 2007.	16. – 21. travnja 2007.	Mira Vičić
Božen Mušterić	7.	LOGO	Primošten 2008.	15. – 19. travnja 2008.	Mira Vičić
Bartol Rebernjak	7	LOGO	Primošten 2008.	15. – 19. travnja 2008.	Mira Vičić
Kristian Vedran Budrovčan	5.	PASCAL	Primošten 2008.	15. – 19. travnja 2008.	Mira Vičić

PRVA POMOĆ

Iz svega što postoji može se nešto naučiti. Planine uče o postojanosti i uzvišenosti, oceani o beskraju i mijenama. Šume, jezera, oblaci, cvijeće, zvijezde, veličanstveni glečeri i kristalne snježne pahuljice – svaki oblik žive i nežive prirode ostavlja trag na ljudskoj duši.

Vjerujte, doista najveći 'otisak' u duši čovjeka ostavljaju upravo mala djela i dobrota bezimernih ljudi zbog kojih smo svaki dan zahvalni za radost života, za prigode u kojima su tisuće hrabrih, čestitih ljudi pravovremeno pružili prvu pomoć. Nije važno jesu li to bili vozači, djeca ili poslovni ljudi, već je važno da u tim situacijama nismo bespomoćni i da uvijek možemo nešto učiniti ako poznamo osnovna načela pružanja prve pomoći.

Zbog tog izazova koji zahtijeva mnogo znanja, truda i strpljenja već od 1996. godine pa sve do danas teorijskim, pedagoškim radom i praktičnim iskustvima prenosim znanje članovima ekipe prve pomoći, u početku učenicima šestih, sedmih i osmih razreda, a u zadnje dvije godine učenicima sedmih razreda. Članovi ekipe s mnogo ljubavi i strpljenja usvajaju znanje i vještine iz pružanja prve pomoći, te svojim sposobnostima i marljivim radom postižu tako zavidne rezultate (1. mjesto na Državnom natjecanju mladeži Hrvatskoga Crvenog križa u kategoriji osnovnih škola 2007. godine). Posebno naglašavam njihovu osposobljenost, usavršavanje i timski rad koji je nezaobilazan preduvjet sudjelovanja u aktivnostima na razini županije i države, ali i za osvajanje odličja na koja smo s pravom ponosni. Već cijelo desetljeće naši se učenci s natjecanja vraćaju s prvom nagradom.

Smisao obuke iz prve pomoći je višestruk. Učenici se okupljaju u manjim skupinama, pa je rad prisniji, slobodniji, lakše se razvijaju suradnički odnosi. Takav oblik rada omogućuje kreativnost i afirmaciju osobnosti, mnogi su zahvaljujući njemu prepoznali svoje skrivene sposobnosti, a možda i svoj budući životni poziv.

Nadam se da učenicima neće ostati samo znanje, već i divne uspomene koje će jednog dana, sa svim sigurno, ispričati svojoj djeci.

Učenici dolaze na satove prve pomoći puni entuzijazma, energije i volje da budu dio tima i daju svoj doprinos u radu. Čak i nakon 12 godina ne nedostaje te predanosti, posvećenosti, uzbuđenja i motivacijskog duha, jer dobra djela odlično izgrađuju karakter, spašavaju život i određuju sudbinu.

Voditeljica
Tatjana Polchert, prof.

Ekipe OŠ Pantovčak – pobjednik Državnog natjecanja mladeži Hrvatskoga Crvenog križa u pružanju prve pomoći u kategoriji osnovnih škola Republike Hrvatske 2007. godine:

1. Lovro Milaković
2. Irma Radovan
3. Ana Perica
4. Renata Čulo
5. Laura Zrile
6. Rebeka Šreng

Prijem državnih prvaka kod gradonačelnika Milana Bandića: učiteljica Tatjana Polchert, ravnateljica Romana Marin i učenci pobjednici

Brojni pehari osvojeni na natjecanjima i 'Oscari znanja' iz 2007.

BRŽE • VIŠE • JAČE

SPORTSKA GIMNASTIKA MUŠKI

PREČA

KARBIKE

KONJ S HVATALJKAMA

PREKOK

RUČE

PARTER

TRAMPOLIN

MUŠKI

ŽENE

20. MUNCHEN
26. 08. - 11. 9. 1972.

GIMNASTIKA

Gimnastika je jedan od najstarijih Olimpijskih sportova. Ona je uvijek bila dio drevnih kula i modernih Olimpijskih igara. Izraz "gimnastika" dolazi iz grčke riječi "gymnos" što znači gol (nag). To je također korijen riječi "gymnasium", koje označava podučje treniranja gdje se atletičari skupljaju na vježbanje, natjecanje u sportovima i primanje treninga iz filozofije, muzike, literature.

Opis, sklad, ritam, vještina, dinamičan pokret su samo neke od karakteristika gimnastike, jednog od najpopularnijih sportova na Olimpijskim igrama. Atletičari u prstuji ili bez pražnje muzike izmama vlastitim tijelom ili uz korištenje sprava, izvode serije vježbi, gdje umjetnost i sport koezistiraju, te zbog toga privlače milione navijača.

Gimnastičke discipline koje su se razvile istovremeno su: umjetnička gimnastika, ritmička gimnastika, trampolin, sportka akrobatika, sportski aerobik i opća gimnastika. Program Olimpijskih igara uključuje samo sportku gimnastiku za muškarce i žene, ritmičku gimnastiku i gimnastiku na trampolinu individualno za muškarce i žene.

SUDJELUJU 122 DRŽAVE
ŠPORTOVA 21
NATJECATELJA 6659
NATJECATELJKI 1171

SPORTSKA GIMNASTIKA ŽENE

DVOVRSNINE RUČE

PARTER

PREKOK

GRIDA

RITMIČKA GIMNASTIKA - ŽENE

ČUNJEVI

OBILUČ

LOPTA

TRAKA

U malikoj sportkoj gimnastici muškarci se natječu u šest prikazanih disciplina:

- preča
- karbice
- konj s hvataljkama
- prekok
- ruče
- parter

U ženskoj sportkoj gimnastici žene se natječu u četiri prikazane discipline:

- dvovrstine ruče
- parter
- prekok
- grida

TJELESNA I ZDRAVSTVENA KULTURA

Amblem ŠŠK *Pantač*

Olimpijski motto na školskom plakatu

Grafičke usporedbe s drugim učenicima u Republici (desno)

Prigodni promidžbeni letak (krajnje desno)

'Vatreni' u školi: Zvonimir Boban i Dražen Ladić (krajnje desno)

Znoj na parketu: športske igre u dvorani (krajnje desno, dolje)

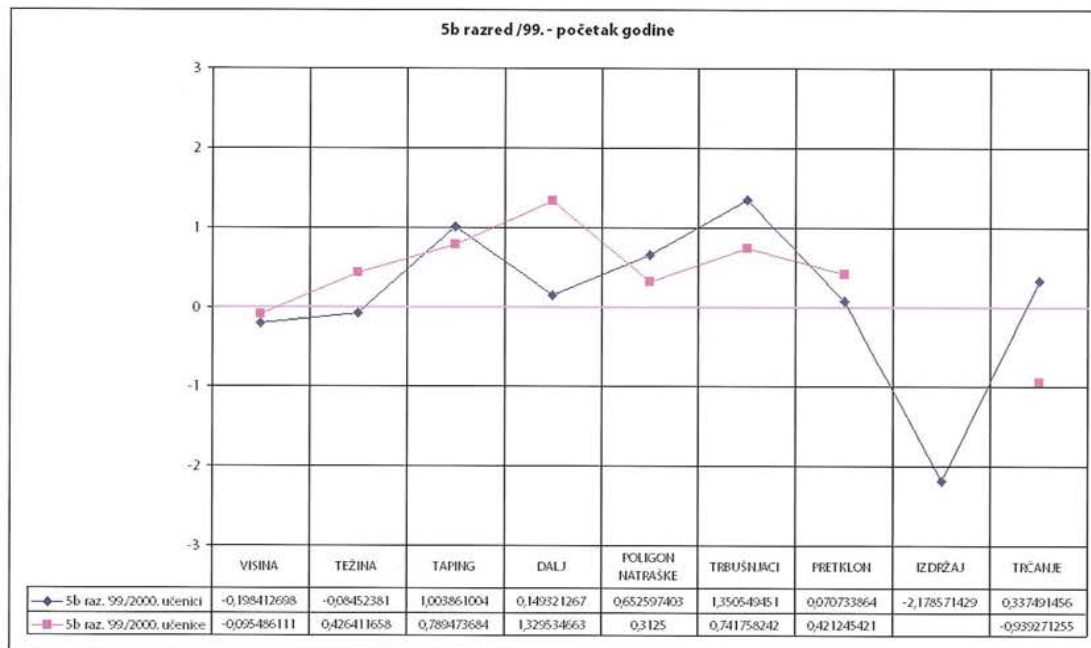
U nastavnom području tjelesne i zdravstvene kulture želimo utjecati na cjelovit antropološki status učenika i to putem tri osnovna oblika rada: redovnom nastavom, slobodnim aktivnostima u Školskom športskom klubu "Pantač" kao i putem različitih oblika i razina natjecanja.

U redovnoj nastavi naglasak je na raznolikosti motoričkih gibanja kako bi utjecaj na učenike

bio sveobuhvatniji. Također redovito provodimo testiranje motoričkih sposobnosti i antropoloških karakteristika djece radi što kvalitetnijeg i usmjerenijeg planiranja nastavnog procesa. Nakon provedenog testiranja učenici samostalno izrađuju grafikone koji im zorno prikazuju njihov status u odnosu na prosjek učenika u Republici.

Izborom aktivnosti u Školskom športskom klubu "Pantač" želimo odgovoriti na interes djece, ali i kvalitetno dopuniti redovnu nastavu u intenzitetu i u opsegu rada. Na taj način ostvarujemo postavljenu viziju ŠŠK-a: biti prostor druženja i vježbanja kojima pomažemo djeci da upoznaju svoje spo-

Sb razred /99. - početak godine

sobnosti i usmjeravamo ih na stvaranje zdravih životnih navika. Želimo stvoriti sveobuhvatan sustav tjelesnog vježbanja od prvog do osmog razreda u kojem će djeca uz redovnu nastavu imati priliku češće vježbati. Ukratko: učeći uživati, uživajući vježbati, vježbajući rasti.

Aktivnosti i akcije ŠŠK-a redovito navješćujemo početkom školske godine izradom i podjelom prigodnoga promidžbenog letka u kojem uz raspored slobodnih aktivnosti donosimo i pregled svih drugih akcija koje su u planu za tu školsku godinu.

Šport i tjelovježbu kao zdrav način života promicali smo i putem različitih izložbi od kojih ističemo *Povijest olimpijskih igara* i *Prikaz svih olimpijskih športova*. U okviru "Susreta sa športašem" gosti su nam bili Zvonimir Boban i Dražen Ladić.

ŠKOLSKI ŠPORTSKI KLUB "PANTAČ" 3
ORGANIZIRA
SUSRETA SA
ZVONIMIROM BOBANOM I
DRAŽENOM LADIĆEM

UVOD U SVJETSKO PRVENSTVO!

● PONEDELUK, 20. SVIBNJA 2002. U 18.30 SATI
● DONJEŠKOLSKO IGALIŠTE, U SLEČJU RIŠE DVORANA

● RAZGOVOR I PITANJA
● NOGOMETNE "FOSLATICI"
● NAJECANJE, NAGRADE, AUTOGRAMI

DOBITE!
BRONČANI VAS OČEKUJU!

ŠKOLSKI ŠPORTSKI KLUB "PANTAČ" 3
BEOGRAD, UL. RIBARSKA 13
TEL. 011 261 23 33

ŠKOLSKI ŠPORTSKI KLUB "PANTAČ" 3
ORGANIZIRA
SUSRETA SA
ZVONIMIROM BOBANOM I
DRAŽENOM LADIĆEM

UVOD U SVJETSKO PRVENSTVO!

● PONEDELUK, 20. SVIBNJA 2002. U 18.30 SATI
● DONJEŠKOLSKO IGALIŠTE, U SLEČJU RIŠE DVORANA

● RAZGOVOR I PITANJA
● NOGOMETNE "FOSLATICI"
● NAJECANJE, NAGRADE, AUTOGRAMI

DOBITE!
BRONČANI VAS OČEKUJU!

ŠKOLSKI ŠPORTSKI KLUB "PANTAČ" 3
BEOGRAD, UL. RIBARSKA 13
TEL. 011 261 23 33

Procijenili smo da je za ostvarenje svih navedenih ciljeva iznimno važno i uređenje "Prostora društvenja i vježbanja..." kako bi taj prostor doista bio ugodan i, prije svega, zdrav za sve učenike. Tako smo 2001. godine pokrenuli akciju "Kupi metar

S osvojenim priznanjem:
3. mjesto u košarci, s trenericom
Goranom Botić

parketa" čiji je cilj bio uređenje dvorane i sanitarnih prostora vezanih uz nju. Tu smo akciju započeli prikupljanjem sredstava na sportskim aukcijama na kojima smo prodavali sportske rekvizite naših poznatih športaša. Prva je aukcija održana 2001., a druga 2002. godine. Osim aukcija redovito smo se javljali na natječaje za donacije naših velikih tvrt-

ki kao i Gradskom uredu za obrazovanje, kulturu i šport. Naš je trud 2004. godine urodio plodom i tada su uređene garderobe i sanitarni prostori uz dvoranu, a 2006. konačno je u dvoranu postavljen i pravi sportski pod koji odgovara trenutačno najvišim standardima za takvu vrstu dvorane. Akcija "Kupi metar parketa" ima i svoju uglazbljenu pjesmu.

Kao što je rečeno na početku, važan sastavni dio našeg rada bila su brojna školska i međuškolska natjecanja na kojima su naši učenici ostvarili brojne vrijedne uspjehe, prije svega na prvenstvima Grada Zagreba. Najbolje rezultate postigli su u košarci i odbojci, sportovima koji se treniraju u našoj

školi, te u skijanju, u kojem je naša škola godina na postizala iznimne uspjehe. Košarkaška ekipa, pod vodstvom Gorane Botić, 2004./2005. godine osvojila je 3., a 2005./2006. treće mjesto na prvenstvu Grada Zagreba za učenike od četvrtog do šestog razreda. Na istom natjecanju 2001./2002. godine naša muška odbojkaška ekipa (4. do 6. razred), pod vodstvom Miroslava Klobučara, osvojila je 3. mjesto. Naši su učenici na prvenstvima Grada Zagreba od 2002. do 2006. osvajali ekipno prva, druga i treća mjesta u skijanju, 2. i 3. mjesto u tenisu i izvrsno 1. mjesto u mačevanju. Dobri su rezultati ostvareni u plivačkim disciplinama, ali su to najčešće bili pojedinačni, a ne ekipni rezultati. Uz mnoga međuškolska natjecanja organizirana su i brojna natjecanja unutar škole, a ponekad je tu bilo i športskih 'noviteta', kao što je utakmica osmaša protiv njihovih očeva.

Svake godine u slobodnim aktivnostima ŠŠK-a "Pantač" uključeno je više od stotinu djece s kojima se odradi više od 600 sati treninga.

Miroslav Klobučar,
prof. TZK

Odbojkaška ekipa škole s učiteljem Miroslavom Klobučarom nakon uspješnog nastupa na prvenstvu Grada Zagreba

Svako natjecanje je izazov za mlade športaše s Pantovčaka

Aukcija: 'Kupi metar parketa'

Skijanje godinama donosi žetvu medalja (desno)

'Vikendom u športske dvorane' – učenje klasičnih i modernih plesova u školi (desno dolje)

Igre loptom na otvorenom igralištu (krajnje desno)

Kupi metar parketa

U našoj je školi 26. veljače održana športska aukcija. Prof. Klobučar je zajedno s učenicima prikupio zanimljive športske rekvizite koje su roditelji kupovali. Prihod od aukcije bit će iskorišten za uređenje školske športske dvorane u kojoj je dotrajavao parket, prozori i sanitarne prostorije. Športski predmeti za aukciju nabavljeni su od vrhunskih hrvatskih športaša. Roditelji su kupovali razne lopte, majice i dresove s potpisima Gorana Ivaniševića, Ive Majoli, Ivana Ljubičića, Davora Šukera, Nike Fleiss, Gordana Kožulja, reket s potpisom Davora Šurbeka, a najveću cijenu postigli su skijaški kombinezoni s potpisima Ivice i Janice Kostelić.

Športska aukcija, 26.02.2002

Zašto da se naš profesor trudi

Kad su ministarstvu promjenjive čudi?

Dobit ćemo danas,

Dobit ćemo sutra

Ne mažite nam po glavama, svakakvoga putra.

Refren: Kupi metar parketa... /4x

Zar je ovo Pantovčak osnovna škola,

Parketi njezine dvorane dovode me do bola

A ništa nije bolje ni ono smeće

Od sanitarnog čvora.

Refren

To nije za nas,

Ni za profe naše

To nije za klinge male prvaše.

Zar niste rekli športom protiv droge,

Pa čime da se borimo kad nemamo materijala

Al' ništa osobno hvala!

Refren

A kad se nešto sagradi onda ćete biti

U svečanoj paradi!

Rezati vrpce,

Za novine slikat

Dok će se neki od tih klica iza ugla pikat.

Refren

Onda ćete reći da niste znali

Zar toliko košta doprinos mali?

Refren

Ante Todorčić, 8.a

POKLONI LJUBAV I ZASJAT ČEŠ LJEPOTOM

S lijeva na desno u 1. redu (sjede):

Miroslav Klobučar, Branka Kovač, Zvonimir Šepat, Vlasta Lešaja, Ljiljana Rosić, Marina Žitković, Marijan Pišković, Romana Marin – ravnateljica, Vesna Rak, Tatjana Polchert, Mira Vičić, Nataša Benčina Stanić, Gordana Kireta, Jasenka Parađiković

S lijeva na desno u 2. redu:

Marina Močan, Mirjana Horvat, Ana Brčić (s. Monika), Sanja Trtanj, Vesna Gracin, Tatjana Pešić-Ilijaš, Jasna Bartolović Rimac, Borna Prpić Sovilj, Vesna Vincelj, Marija Gašparuš, Alica Vojtek, Maja Mrčela

S lijeva na desno u 3. redu:

Ines Pleša, Andreja Juričev, Jasminka Smetiško, Jelena Pervan, Iva Šimić, Jasna Babić, Eleonora Deriš, Ana Starešinić, Jasna Vuzem., Petra Pintar, Dubravka Tandarić, Ivana Morić

S lijeva na desno u 4. redu:

Zvonimir Glavica, Jasminka Jurković, Zrinka Filipović, Ružica Kokić, Magda Marić, Anica Ivanušević, Boris Bočak, Maja Pećnik, Roberta Petrovečki, Mihaela Kos, Brankica Hanić, Vera Benković, Štefanija Škrinjarić, Zlata Pasarić

RAVNATELJI OSNOVNE ŠKOLE PANTOVČAK OD 1908. DO 2008.

R. br.	Prezime i ime	Razdoblje	Naziv radnog mjesta / funkcije
1	Popović, Vilko	5. ožujka 1908. – 15. ožujka 1918.	ravnajući učitelj
2	Lasman, Juraj	2. rujna 1918. – 3. srpnja 1922.	ravnajući učitelj
3	Klepac, Viktor	19. srpnja 1922. – 12. veljače 1923.	ravnajući učitelj
4	Lasman, Juraj	12. veljače 1923. – 30. prosinca 1924.	ravnajući učitelj
5	Klepac, Viktor	10. veljače 1925. – 26. veljače 1925.	ravnajući učitelj
6	Šrajer, Arnold	1. svibnja 1925. – 21. lipnja 1926.	ravnajući učitelj
7	Šram, Franjo	19. srpnja 1926. – 19. listopada 1937.	upravitelj škole
8	Vidmar, Petar	20. listopada 1937. – ? 1938.	upravitelj škole
9	Mikavec, Rudolf	17. rujna 1938. – ? 1939.	upravitelj škole
10	Vidmar, Petar	1. rujna 1939. – 2. rujna 1942.	upravitelj/ravnatelj škole
11	Mihotić, Krsto	? 1942. – ? 1944.	ravnatelj škole
12	Gajer, Slavko	11. travnja 1948. – 29. kolovoza 1955.	upravitelj škole
13	Potočnjak, Vilma	29. kolovoza 1955. – 31. kolovoza 1968.	upraviteljica
14	Vicić, Đuro	1. rujna 1968. – 15. studenoga 1971.	direktor
15	Sušnić, Đuro	16. studenoga 1971. – 31. kolovoza 1987.	direktor
16	Petek, Dragica	1. rujna 1987. – 11. kolovoza 1991.	direktorica
17	Marin, Romana	12. kolovoza 1991. –	ravnateljica

Napomena

Upitnici stavljeni na mjesto godina i imena upućuju na činjenicu da iz građe za ovu monografiju koja nam je bila dostupna iz muzejskih i privatnih zbirki, odnosno dokumenata iz školskog arhiva, nije bilo moguće točno utvrditi godinu stupanja u radni odnos ili prestanak radnog odnosa učitelja/ice, odnosno, u slučaju ravnatelja/ice, točan datum. Posebno je teško bilo rekonstruirati razdoblje od 1941. do 1948. godine jer u Spomenici škole ne postoji nikakav zapis o tome. Jedini mogući način da se dođe do tih podataka bio je pažljivo pretraživati postojeći školski imenik iz toga razdoblja i temeljem vlastoručnih potpisa učitelja/ica na koncu svake školske godine pokušati odgonetnuti, ako je to zbog nečitkosti potpisa uopće bilo moguće, ime i prezime učitelja/ice kao i trajanje njihova radnog odnosa zasnovanog u školi Pantovčak.

**POPIS UČITELJA OSNOVNE ŠKOLE PANTOVČAK
OD 1908. DO 2007. GODINE**

Redni broj	Prezime i ime	Početak radnog odnosa	Završetak radnog odnosa
1	Popović, Vilko	1908.	1918.
2	Radinović, Zlata	1908.	1908.
3	Weisinger, Anka	1908.	1923.
4	Škavić, Josip	1908.	1912.
5	Šajatović, Ljuba	1908.	1911.
6	Horn, Milan, vjeroučitelj	1910.	1910.
7	Jansa, Julije, vjeroučitelj	1910.	1913.
8	Höcker, Elsa	1911.	1913.
		1940.	1944.
9	Žagar, Milan	1912.	1914.
10	Potočnig, Sofija	1913.	1922.
11	Kramar, Stjepan, vjeroučitelj	1913.	1921.?
12	Pilko, Rudolf	1914.	1918.
		1915.	1919.
13	Golik, Marija	1923.	1946.
14	Majnarić, Gjurgjica	1918.	1919.
15	Tomečak, Bartol	1919.	1921.
16	Hamperl, Marija	1919.	1920.
17	Manzoni, Zlata	1920.	1920.
18	Delak, Slava	1920.	1932.
19	Milašinović, Martin, vjeroučitelj	1921.	1925.
20	Benković, Anđelina	1922.	1931.
21	Klepac, Viktor	1922.	1926.
22	Majcen, Franjo	1922.	1926.
23	Šmidt, Ljerka	1923.	1923.
24	Štih, Slavko, vjeroučitelj	1925.	1939.
25	Šrajer, Arnold	1925.	1926.
26	Svoboda, Mira	1926.	1926.
27	Šram, Franjo	1926.	1937.
28	Borovčak, Rudolf	1926.	1927.

Redni broj	Prezime i ime	Početak radnog odnosa	Završetak radnog odnosa
29	Ružić, Marica	1932.	
30	Debač-Bengez, Katarina	1931.	1932.
31	Vidmar, Petar	1931.	1942.
32	Tomašić, Vilma	1932.	1938.
33	Maras, M. Franjica	1937.	1938.
34	Nikolić, Anica	1937.	1943.
35	Vežić, Draga	1938.	1938.
36	Jekić, Stevan	1938.	1939.
37	Mikavec, Rudolf	1938.	1940.
38	Zlatolas, Josip, vjeroučitelj	1939.	1939.
39	Rukavina, Slavko, vjeroučitelj	1939.	1941.
40	Ribarić, Zora	1939.	1939.
41	Bosanac, Milosava	1939.	1940.
42	Kostelić, Katica	1939.	1940.
43	Kostelić, Ivan	1939.	1940.
44	Kalogjera, Marija	1939.	1940.
45	Škrobot, Elvira	1940.	1945.
46	Vidnjević, Lidija	1941.	?
47	Juranić, Milutin, vjeroučitelj	1941.	?
48	Mihotić, Krsto	1941.	?1944.
49	Perin, Drinka	?1941.	1946.
50	Nosić, Anka	1942.	1946.
51	Tomić, M.	1942.	1945.
52	Molan, M.	1944.	1946.
53	Hanževački, ?	1945.	?1946.
54	Holjevac, ?	1945.	?1946.
55	Leiner, Dragutin	1945.	1947.
56	Smolčić, Nada	1945.	1949.
57	Erdeljac, Barka	1945.	1947.
58	Splivalo, Antica	1945.	1948.
59	Škreblaj (?), Š.	1946.	1947.
60	Dokmanović, ?	1947.	1948.
61	Vimer (?), Zora	1947.	1949.

Redni broj	Prezime i ime	Početak radnog odnosa	Završetak radnog odnosa
62	Sironić, Nives	1945.	1971.
63	Gajer, Slavko	1948.	1955.
64	Koporčić, Josipa	1948.	1962.
65	Vasić, Marija	1948.	1953.
66	Hukavec, Nada	1949.	1973.
67	Stunić, Sofija	1950.	1961.
68	Nikoliš, Neda	1951.	1966.
69	Marković, Draga	1951.	1956.
70	Špiljak, Štefa	1952.	1954.
71	Podboj, Milka	1953.	1960.
72	Marinković, Neda, nastavnica-pedagoginja	1953.	1973.
73	Uzur, Dragica, nastavnica-pedagoginja	1954.	1991.
74	Pavičić, Ivka	1954.	1954.
75	Šimičević, Julka	1954.	1954.
76	Ergović, Katica	1954.	1955.
77	Orak, Vjera	1954.	1955.
78	Sarnavka, Zora	1955.	1956.
79	Klikić, Sanvila	1955.	1956.
80	Kovačić, Mira	1955.	1956.
81	Radović, Marica	1955.	1965.
82	Mirković, Julija	1955.	1963.
83	Tajder, Željka	1955.	1975.
84	Maštrović, Vesna	1955.	1963.
85	Potočnjak, Vilma	1955.	1967.
86	Horvat, Zora	1955.	1959.
87	Auferber, Ljerka	1955.	1961.
88	Smolčić, Dragan	1955.	1961.
89	Habunek, Višnja	1955.	1958.
90	Brkić, Željka	1955.	1963.
91	Filipović, Mira	1955.	1958.
92	Vicić, Đurđica	1955.	1962.
93	Vicić, Đuro	1955.	1990.
94	Degel, Nada	1955.	1957.

Redni broj	Prezime i ime	Početak radnog odnosa	Završetak radnog odnosa
95	Dujaković, Božena	1955.	1959.
96	Bogoevski, Aleksandar	1956.	1969.
97	Strunjak, Krešimir	1956.	1960.
98	Balvanović, Marjana	1956.	1960.
99	Toldy, Maja	1956.	1961.
100	Bartolović, Marija	1956.	1985.
101	Zemljak, Lea	1956.	1987.
102	Zadrović, Zlata	1956.	1963.
103	Miloš, Anica	1956.	1976.
104	Mironović, Irena	1957.	1973.
105	Božičković, Vladimir	1957.	1960.
106	Brčić, Štefanija	1957.	1960.
107	Samardžija, Mihovil	1957.	1962.
108	Grgurić, Nada ~ BREŽNJSK	1957.	1979.
109	Bačić, Ljubica	1957.	1966.
110	Lovreček, Željko	1958.	1961.
111	Samboliček, Slavica	1958.	1959.
112	Šćurić, Vera	1959.	1960.
113	Tušek, Anica	1960.	1960.
114	Tenžera, Stanka	1960.	1964.
115	Bogunović, Bosiljka	1960.	1961.
116	Kunc, Mira	1960.	1966.
117	Bučić, Marinko	1960.	1961.
118	Popović, Želimir	1960.	1961.
119	Radonić, Miljana	1960.	1961.
120	Juršić, Marija	1961.	1961.
121	Wolf, Danijel	1961.	1962.
122	Tomulić, Draga	1961.	1963.
123	Markić, Mira	1961.	1961.
124	Fotivec, Đurđa HRPŠA	1961.	1991.
125	Pavić, Nada	1961.	1966.
126	Hercigonja, Štefanija	1961.	1977.
127	Raknić, Milan	1961.	1988.

Redni broj	Prezime i ime	Početak radnog odnosa	Završetak radnog odnosa
128	Hoborka, Nada	1961.	1967.
129	Bielen, Mihovila	1961.	1971.
130	Pavleković, Nada	1961.	1994.
131	Petek, Katarina	1961.	1964.
132	Papić, Ludmila	1962.	2000.
133	Janjanin, Milan	1963.	1975.
134	Trgovec, Biserka	1963.	1981.
135	Papeš, Nada	1969.	1971.
136	Antonić, Zdravko	1969.	1984.
137	Kos, Vjekoslava	1970.	1984.
138	Malašič, Irena	1970.	1971.
139	Novosel, Marija	1970.	1988.
140	Takač, Marija	1971.	1988.
141	Humski, Vilma	1971.	1985.
142	Leutar, Pero	1971.	1972.
143	Sušnić, Đuro	1971.	1987.
144	Štembal, Karin	1972.	1972.
145	Graovac, Anka	1972.	1973.
146	Vesev, Mira	1972.	1973.
147	Paić, Nedjeljko	1973.	1973.
148	Širola, Ivanka	1973.	1991.
149	Todorić, Dragica	1973.	1986.
150	Mlinarić, Nada	1973.	1973.
151	Pavleka, Nada	1973.	1979.
152	Sirovica, Filomena	1973.	1973.
153	Stanačev, Anica	1973.	1974.
154	Lijović, Ruža, pedagoginja	1973.	1988.
155	Keserić, Magdica	1974.	1990.
156	Pokupić, Mirjana	1974.	1987.
157	Stanković, Katarina	1974.	1975.
158	Predragović, Vesna	1974.	1975.
159	Krpan, Mirena	1975.	1994.
160	Biondić, Ivana	1975.	1975.

STEVICA

Redni broj	Prezime i ime	Početak radnog odnosa	Završetak radnog odnosa
161	Janković, Dragica	1975.	1976.
162	Maksimović, Mandica	1975.	1991.
163	Sandalj, Sonja	1975.	1991.
164	Mandurov, Marija	1975.	1993.
165	Kordić, Mirjana	1976.	1976.
166	Bečaj, Slavica	1976.	1976.
167	Šarić, Franjka	1976.	1976.
168	Čulig, Vera	1976.	1977.
169	Lajtner, Vesna	1977.	1991.
170	Brkljačić, Draženka	1977.	1985.
171	Valek, Mladen	1977.	1988.
172	Mravlek, Ljiljana	1978.	1980.
173	Delić, Vera	1978.	1979.
174	Hrkać, Anđelka	1978.	1979.
175	Mihalec, Ana	1979.	1979.
176	Žužak, Zvonimir	1979.	1979.
177	Đopar, Nada	1979.	1989.
178	Kovačević, Nedeljka	1979.	2005.
179	Mindoljević, Davor	1979.	1987.
180	Jakšić, Ivan	1979.	1979.
181	Dekanović, Pjerina	1979.	1993.
182	Jovičić, Vera	1980.	1980.
183	Punda, Tatjana	1980.	2003.
184	Vlaisavljević, Anica	1982.	2004.
185	Bjažić, Vesna	1981.	1983.
186	Žižanović, Iva	1981.	1981.
187	Bubić, Željko	1981.	1986.
188	Kladarić, Željka	1981.	1984.
189	Cernjak, Branka	1981.	1982.
190	Ryšlavy, Sanja	1982.	1984.
191	Špoljar, Gordana	1982.	1983.
192	Šnajder, Gordan	1983.	1984.
193	Gruja-Tomić, Vesna	1983.	1988.

Redni broj	Prezime i ime	Početak radnog odnosa	Završetak radnog odnosa
194	Golubić, Nada	1983.	1984.
195	Radovanović, Jagoda	1983.	1984.
196	Perišić, Ivanči	1984.	1984.
197	Cebalo, Edita	1984.	1988.
198	Petrović, Milka	1984.	1984.
199	Prekodravac, Vanja	1985.	1985.
200	Premur, Ksenija	1985.	1985.
201	Smiljanić, Antun	1985.	1985.
202	Benčić, Davorka	1985.	1985.
203	Plančić, Katarina	1985.	1987.
204	Premur, Ksenija	1985.	1986.
205	Ibrahimović, Hanumica	1985.	1993.
206	Špekuljak, Mato	1986.	1988.
207	Radić-Petković, Karla	1986.	1986.
208	Jurjević, Nada	1986.	2004.
209	Grubelić, Maja	1986.	1986.
210	Ilić, Željka	1987.	1996.
211	Predojević, Ljiljana	1987.	1987.
212	Kovač, Dalja	1987.	1987.
213	Nikolić, Bogoljuba	1987.	1994.
214	Podjaveršek, Irena	1987.	1989.
215	Stojsavljević, Milica	1987.	1988.
216	Janković, Mladen	1987.	1987.
217	Petek, Dragica, direktorica i pedagoginja	1987.	1998.
218	Kolar, Borivoj	1987.	1988.
219	Kalinić, Antonija	1987.	1987.
220	Đuričić, Jasminka	1987.	1987.
221	Pavlečić, Damir	1987.	1990.
222	Tomić, Maja	1988.	1988.
223	Radić, Miroslav	1988.	1988.
224	Hodak, Vesna	1988.	1988.
225	Karalić-Zakošek, Željka	1988.	1992.
226	Ilić, Mara	1988.	1999.

Redni broj	Prezime i ime	Početak radnog odnosa	Završetak radnog odnosa
227	Uzelac, Dragan	1988.	1988.
228	Pavlič-Šepat, Snježana	1989.	1996.
229	Benčić, Krunoslav	1989.	1993.
230	Štulhofer, Vlado	1989.	1994.
231	Mažuranić, Neven	1989.	1991.
232	Santro, Nikola	1990.	1992.
233	Vukres, Marijan	1990.	1990.
234	Stanić, Svjetlana	1990.	1993.
235	Brković, Ružica	1991.	1991.
236	Pokos, Sandra	1991.	1995.
237	Arambašić, Boja	1991.	1991.
238	Jukić, Goran	1991.	1996.
239	Carin, Mirjana	1991.	1992.
240	Vidović, Jasna	1991.	1992.
241	Birovčec, Jasna	1991.	1994.
242	Viduka, Maja	1991.	1994.
243	Brković, Ružica	1991.	1991.
244	Bucalo, Sanja	1991.	1992.
245	Graovac Branislava	1991.	1992.
246	Maras, Snježana, vjeroučiteljica	1991.	1994.
247	Delić, Ankica, vjeroučiteljica	1992.	1997.
248	Martinac, Lidija	1992.	1998.
249	Vorkapić, Milena	1992.	1992.
250	Trninić, Ivanka	1992.	1992.
251	Bergoč, Svjetlana	1992.	1994.
252	Tomić, Borislava	1992.	1993.
253	Perković, Marija	1992.	1995.
254	Stanišić, Jelena	1993.	1993.
255	Periša, Marija	1993.	1993.
256	Grilec, Violeta	1993.	1993.
257	Jovanović, Neven	1993.	1994.
258	Mikulčić, Marija	1993.	1997.
259	Kostadinovska, Kristina	1993.	1995.

Redni broj	Prezime i ime	Početak radnog odnosa	Završetak radnog odnosa
260	Kurbegović-Kresnik, Esma	1993.	1994.
261	Lijović, Karolina	1993.	1993.
262	Vragović, Ivan, vjeroučitelj	1993.	1996.
263	Sacher, Snježana	1993.	1993.
264	Cerovečki, Sonja	1994.	2001.
265	Kutrovac, Jasna	1994.	1994.
266	Essert, Marta	1994.	2004.
267	Arapović, Tatjana	1994.	1994.
268	Berać, Marija	1994.	1995.
269	Marinić, Ankica	1995.	1995.
270	Kokić, Biserka	1995.	1996.
271	Ondrušek, Božena	1995.	2007.
272	Žabčić, Anita	1995.	1996.
273	Klobučar, Marcela	1995.	1995.
274	Vučić, Dinka	1996.	1996.
275	Samardžija, Marija	1996.	1998.
276	Vrabec, Damir, vjeroučitelj	1996.	1999.
277	Šilhard, Nevenka	1996.	1996.
278	Šteković-Savić, Sanja	1996.	1998.
279	Suman, Davorka	1997.	1997.
280	Marijanović, Kata, vjeroučiteljica	1997.	1999.
281	Tule, Margareta	1997.	1997.
282	Ott, Larisa	1997.	1997.
283	Mirt-Kruc, Ljiljana	1997.	2001.
284	Božić, Željka	1998.	1998.
285	Strmotić, Elvira	1998.	1998.
286	Čugura, Damir, vjeroučitelj	1998.	1998.
287	Novković, Miroslav	1998.	1998.
288	Konjevod, Dubravka, vjeroučiteljica	1998.	1998.
289	Gojmerac, Gordana	1998.	2000.
290	Biuk, Diana	1998.	1998.
291	Ivičević, Dijana	1999.	1999.
292	Bakić, Stanislava	1999.	2001.

Redni broj	Prezime i ime	Početak radnog odnosa	Završetak radnog odnosa
293	Mrkaić, Jasminka	2000.	2000.
294	Kuničić, Maja	2001.	2001.
295	Hebrang-Grgić, Ivana, knjižničarka	2001.	2002.
296	Vukas, Tihana	2001.	2002.
297	Pavlek, Narcisa	2001.	2001.
298	Ivanić, Ela	2001.	2001.
299	Rusković Penezić, Mirna	2002.	2004.
300	Škrabić, Nikolina, knjižničarka	2002.	2003.
301	Iličić, Bernard, vjeroučitelj	2002.	2003.
302	Letina, Alena	2002.	2007.
303	Matijević, Božo	2003.	2003.
304	Ljubičić, Marijana	2003.	2003.
305	Jumić, Ivana	2003.	2004.
306	Tomljenović Sandra	2003.	2005.
307	Lončar, Marija, knjižničarka	2004.	2005.
308	Jularić, Ilijana, vjeroučiteljica	2004.	2007.
309	Jelača, Jasminka, knjižničarka	2005.	2007.
310	Krstanović, Valentina, vjeroučiteljica	2005.	2005.
311	Sredić, Anastasija	2005.	2005.
312	Čuljak, Marina	2005.	2006.
313	Gredelj, Gordana	2005.	2007.
314	Piškorić, Katarina, vjeroučiteljica	2005.	2006.
315	Grgić, Maja	2005.	2006.
316	Roubin, Krunoslav	2006.	2006.
317	Anđukić, Renata	2006.	2007.
318	Popović, Anne-Marie	2006.	2007.
319	Došenović, Stanka	2007.	2007.
320	Stipančević, Tanja	2007.	2007.
321	Mrkšić, Senija	2006.	2008.

**POPIS DJELATNIKA OŠ PANTOVČAK ZAPOSLENIH
U ŠKOLSKOJ GODINI 2007./2008.**

Redni broj	Prezime i ime	Radno mjesto	Zasnivanje radnog odnosa
1	Marin, Romana	ravnateljica	1991.
2	Žitković, Marina	stručni suradnik pedagog	1998.
3	Rak, Vesna	stručni suradnik psiholog	2006.
4	Pervan, Jelena	stručni suradnik knjižničar	2003.
5	Vuzem, Jasna (zamjena)	stručni suradnik knjižničar	2007.
6	Pišković, Marijan	tajnik	1969.
7	Pećnik, Maja	računovotkinja	1999.
8	Mrčela, Maja	učiteljica razredne nastave	1981.
9	Vincelj, Vesna	učiteljica razredne nastave	1981.
10	Gracin, Vesna	učiteljica razredne nastave.	1981.
11	Bartolović Rimac, Jasna	učiteljica razredne nastave	1985.
12	Gašparuš, Marija	učiteljica razredne nastave	1985.
13	Trtanj, Sanja	učiteljica razredne nastave	1985.
14	Vojtek, Alica	učiteljica razredne nastave	1985.
15	Prpić Sovilj, Borna	učiteljica razredne nastave	1986.
16	Pešić-Iljiša, Tatjana	učiteljica razredne nastave	1986.
17	Marić, Magda	učiteljica razredne nastave u PB-u	1997.
18	Šimić, Iva	učiteljica razredne nastave u PB-u (zamjena)	2006.
19	Smetiško, Jasminka	učiteljica razredne nastave u PB-u	2001.
20	Babić, Jasna	učiteljica razredne nastave u PB-u	2001.
21	Filipović, Zrinka	učiteljica razredne nastave u PB-u	2002.
22	Juričev, Andreja	učiteljica razredne nastave u PB-u	2003.
23	Pleša, Ines	učiteljica razredne nastave u PB-u	2005.
24	Benčina Stanić, Nataša	učiteljica hrvatskog jezika	1983.
25	Rosić, Ljiljana	učiteljica hrvatskog jezika	1988.
26	Starešinić, Ana	učiteljica hrvatskog jezika	2007.
27	Šepat, Zvonimir	učitelj likovne kulture	1988.
28	Kovač, Branka	učiteljica glazbene kulture	1988.

Redni broj	Prezime i ime	Radno mjesto	Zasnivanje radnog odnosa
29	Deriš, Eleonora	učiteljica engleskog jezika	2004.
30	Tomas, Željka	učiteljica engleskog jezika (zamjena)	2007.
31	Horvat, Leila	učiteljica engleskog jezika	2005.
32	Moćan, Marina	učiteljica engleskog jezika	2002.
33	Lešaja, Vlasta	učiteljica njemačkog jezika	1994.
34	Ognjenović, Anka	učiteljica matematike	1995.
35	Parađiković, Jasenka	učiteljica matematike	2001.
36	Polchert, Tatjana	učiteljica biologije	1994.
37	Jurković, Rosa	učiteljica kemije	1993.
38	Kovač-Horvat, Đurđica	učiteljica kemije (zamjena)	2007.
39	Kireta, Gordana	učiteljica fizike i tehničke kulture	1986.
40	Morić, Ivana	učiteljica povijesti	2005.
41	Tandarić, Dubravka	učiteljica povijesti (zamjena)	2007.
42	Horvat, Mirjana	učiteljica zemljopisa	1993.
43	Klobučar, Miroslav	učitelj tjelesne i zdravstvene kulture	1999.
44	Petrovečki, Roberta	učiteljica tjelesne i zdravstvene kulture	2007.
45	Brčić, Ana (s. Monika)	vjeroučiteljica	1998.
46	Pintar, Petra	vjeroučiteljica	2007.
47	Vičić, Mira	učiteljica informatike	1992.
48	Glavica, Zvonimr	domar	2005.
49	Bočak, Boris	pomoćni teh. radnik	2002.
50	Hobolić, Mirjana	kuharica	1991.
51	Brunović, Zdenka	kuharica (zamjena)	2006.
52	Kos, Mihaela	kuharica (zamjena)	2007.
53	Hanić, Brankica	pomoćna kuharica	1993.
54	Gregorin, Jasna	pomoćna kuharica (zamjena)	2006.
55	Kokić, Ružica	spremačica	1995.
56	Kuček, Jadranka	spremačica	1996.
57	Benković, Vera	spremačica (zamjena)	2006.
58	Jurković, Jasminka	spremačica	1997.
59	Pasarić, Zlata	spremačica	1998.
60	Škrinjarić, Štefanija	spremačica	2001.
61	Ivanušević, Anica	spremačica	2002.

UČITELJI – PROGNAICI U OŠ PANTOVČAK

Redni broj	Ime i prezime	Zasnivanje radnog odnosa	Prestanak radnog odnosa
1	Ivančan, Anica	1992.	1995.
2	Križan, Branka	1992.	2001.
3	Matić, Katarina	1992	1994.
4	Šmit, Dragica	1992.	1994.
5	Štajcar, Josip	1994.	1995.
6	Brajdić, Kata	1994.	1995.
7	Čavala, Vinka	1995.	1995.

OSOBLJE OŠ PANTOVČAK (1949. – 2006.)

Redni broj	Prezime i ime	Radno mjesto	Zasnivanje radnog odnosa	Prestanak radnog odnosa
1.	Risek, Matija	domar-podvornik	1949.	1968.
2.	Smiljanec, Anka	uredska referen tica	1954.	1958.
3.	Horvat, Josip	ložač	1955.	1955.
4.	Mesić, Marija	spremačica	1955.	1956.
5.	Maruna, Katica	spremačica	1955.	1956.
6.	Stipanović, Ankica	spremačica	1955.	1967.
7.	Bezjak, Fanika	spremačica	1955.	1966.
8.	Kučić, Marija	spremačica	1955.	1961.
9.	Drenek, Rezika	spremačica	1955.	1962.
10.	Pavlic, Vlado	ložač	1956.	1958.
11.	Jakolić, Marija	spremačica	1956.	1968.
12.	Tretnjak, Elizabeta	spremačica	1956.	1974.
13.	Murić, Josipa	spremačica	1957.	1957.
14.	Kuhta, Josip	pomoćni ložač	1957.	1957.
15.	Pavlic, Katica	spremačica	1957.	1962.
16.	Sunamar, Katarina	spremačica	1957.	1958.
17.	Šimaga, Ivan	pomoćni ložač	1957.	1958.
18.	Bačkonja, Evica	spremačica	1958.	1958.
19.	Švaljek, Ivka	spremačica	1958.	1973.

Redni broj	Prezime i ime	Radno mjesto	Zasnivanje radnog odnosa	Prestanak radnog odnosa
20.	Bogner, Marija	spremačica	1958.	1958.
21.	Magaraš, Mirko	domar-ložač	1958.	1991.
22.	Gajski, Stjepan	pomoćni ložač	1958.	1959.
23.	Benko, Janko	pomoćni ložač	1959.	1963.
24.	Sertić, Marijana	tajnica škole	1960.	1963.
25.	Benko, Katica	spremačica	1961.	1961.
26.	Ermakora, Ana	spremačica	1962.	1981.
27.	Krmelić, Milan	pomoćni ložač	1964.	1964.
28.	Petolas, Ana	računovođa	1964.	1973.
29.	Bedeniković, Stjepan	pomoćni ložač	1964.	1965.
30.	Korpar, Julka	spremačica	1968.	1973.
31.	Kolar, Željko	pomoćni ložač	1968.	1969.
32.	Šimag, Franjo	pomoćni ložač	1969.	1979.
33.	Nenadić, Ruža	kuharica	1969.	1970.
34.	Novoselec, Željka	čistačica	1970.	1971.
35.	Hribar, Slavica	spremačica	1971.	1972.
36.	Balenčić, Katica	spremačica	1972.	1988.
37.	Donković, Dora	spremačica	1972.	1983.
38.	Magaraš, Marija	kuharica	1972.	1979.
39.	Fiket, Dragica	spremačica	1973.	1995.
40.	Šumak, Lucija	spremačica	1973.	1998.
41.	Burić, Štefica	spremačica	1975.	1975.
42.	Saje, Biserka	računovođa	1975.	1978.
43.	Šeb, Štefanija	spremačica	1975.	1975.
44.	Hajduković, Ruža	spremačica	1976.	1976.
45.	Suzić, Nedeljka	spremačica	1976.	1976.
46.	Markovinović, Jelka	kuharica	1976.	1993.
47.	Juričan, Anica	spremačica	1976.	1976.
48.	Majer, Rozalija	spremačica	1977.	1977.
49.	Latinović, Radmila	spremačica	1977.	1977.
50.	Hadžimustafić, Alija	računovođa	1978.	1979.
51.	Partelj, Marija	računovođa	1979.	1994.
52.	Modifaj, Marija	kuharica	1979.	1979.

Redni broj	Prezime i ime	Radno mjesto	Zasnivanje radnog odnosa	Prestanak radnog odnosa
53.	Arelić, Ana	kuharica	1979.	1982.
54.	Ožeg, Ljubica	spremačica	1980.	1985.
55.	Vonić, Anđa	računovođa	1980.	1982.
56.	Špiljak, Danica	kuharica	1981.	2002.
57.	Kučuković, Nevzeta	spremačica	1982.	1984.
58.	Petrović, Ana	spremačica	1983.	1983.
59.	Balog, Irena	čistačica	1983.	2000.
60.	Petrović, Ana	spremačica	1983.	1984.
61.	Ferenec, Adela	spremačica	1983.	1984.
62.	Lobor, Ružica	spremačica	1984.	1985.
63.	Mrkšić, Aleksandra	spremačica	1984.	1985.
64.	Vukičević, Jadranka	spremačica	1984.	1984.
65.	Ožeg, Marica	spremačica	1985.	1987.
66.	Sambol, Štefanija	spremačica	1985.	2000.
67.	Stojković, Svetlana	spremačica	1985.	1985.
68.	Vučak, Marija	spremačica	1985.	1991.
69.	Gross, Marija	spremačica	1987.	1993.
70.	Horvat, Ana	spremačica	1992.	1992.
71.	Ribarić, Stanislav	domar	1992.	2002.
72.	Blažinović, Biserka	kuharica	1994.	1994.
73.	Zajec, Jasminka	računovođa	1994.	2001.
74.	Jelinčić, Radmila	spremačica	1995.	1995.
75.	Čulig, Biserka	spremačica	1995.	2005.
76.	Radanović, Mara	spremačica	1996.	1997.
77.	Kokić, Veljko	domar	1997.	1997.
78.	Bešenić, Željka	spremačica	1998.	1998.
79.	Matijević, Ivica	domar	2002.	2005.
80.	Matijević, Božo	pomoćni teh. rad.	2003.	2003.
80.	Jurković, Martina	spremačica	2004.	2004.
81.	Sinković, Azra	kuharica	2004.	2005.
82.	Benković, Suzana	spremačica	2006.	2007.
83.	Gregorin, Jasna	kuharica	2006.	2008.

ahvala ravnateljice škole

Osobito mi je zadovoljstvo na kraju ovog velikog posla zahvaliti se ljudima koji su izravno sudjelovali u ovom projektu jer su svojim radom i zalaganjem priveli koncu ono što je još prošle godine izgledalo nezamislivo. Osim muzejskih institucija i pojedinaca, bivših učitelja i učenika naše škole, čiji su dokumenti i sjećanja ispunili ovu monografiju, posebnu bih zahvalnost izrazila gospođinu Omeru Raku, piscu teksta o sto godina škole, inače dramskom piscu i esejistu, jer je ulažući golem napor i u kratkom vremenu na obuhvatan, ali pristupačan način, opisao razdoblje djelovanja naše škole kroz cijelo stoljeće, kao i uredniku i grafičkom uredniku ovog izdanja gospođinu Mirku Banjeglavu što nam je načinio, usudila bih se reći, jednu od najljepših monografija škola objavljenih u posljednje vrijeme u nas. Zahvalila bih se, također, i lektorici gospođi Lidiji Supančić na izvrsno obavljenom poslu.

No bez priloga o sadašnjim aktivnostima škole, onima koje provode stručni suradnici i učitelji u izvannastavnim aktivnostima, cjelokupan materijal prikupljen za ovu monografiju bio bi, najblaže rečeno – nesuvremen. Da se to ne dogodi, svojim su se priložima na najbolji mogući način pobrinule stručne suradnice: pedagoginja Marina Žitković, psihologinja Vesna Rak i knjižničarka Jasna Vuzem, ali i učiteljice: Tatjana Polchert, Mira Vičić, Vesna Vincelj, Jasna Bartolović Rimac, Branka Kovač, Vesna Gracin, Alica Vojtek, Marija Gašparuš, Borna Prpić Sovilj, Maja Mrčela, Jasna Babić, Tatjana Pešić Ilijaš, Sanja Trtanj, Zrinka Filipović, Ines Ple-

ša, Jasminka Smetiško, Andreja Juričev, Iva Šimić, učitelji Zvonimir Šepat i Miroslav Klobučar, kao i gospođa Ljiljana Mikulić, predsjednica Vijeća roditelja, koja je pregledno izložila aktivnosti proizišle iz suradnje roditelja i škole. Ona i njezin suprug Dinko Mikulić najbolje nas poznaju kao roditelji čije je petero prekrasne, nasmijane i odlične djece završilo osmogodišnje školovanje u našoj školi. Optimistično raspoloženi uvijek su nam pomagali i bodrili nas da ne posustanemo. Hvala im!

Ali, zahvalnost dugujem i tajniku Marijanu Piškoviću kao dugogodišnjem sudioniku života i rada ove škole koji je bio kompetentan i dragocjen savjetnik i suradnik.

Ovom monografijom, kojom zaokružujemo sliku prošlosti i sadašnjosti, u kojoj se odražava i njezina budućnost, s dubokim poštovanjem upućujem zahvale našim dragim kolegicama i kolegama umirovljenicima i onima preminulima za doprinos koji su ugradili u ovu školu, te što su svoja znanja i ljubav prenijeli na nas koji samo nastavljamo podjednakim žarom obavljati častan učiteljski poziv.

Na koncu, ovu prigodu valja iskoristiti i zahvaliti se Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa i Gradskom uredu za obrazovanje, kulturu i šport na danoj potpori bez koje ne bismo bili u mogućnosti objaviti ovu knjigu važnu za Osnovnu školu Pantovčak napose, ali i za hrvatsku prosvjetu i obrazovanje.

Romana Marin, prof.

ahvala autora teksta

Teško je dovršiti bilo koju knjigu sâm, bez pomoći drugih. Knjige poput ove posebno su zahtjevne jer uključuju na činjenicama utemeljenu 'pripovijest' o subjektu – OŠ Pantovčak kroz stotinu godina njenog postojanja i djelovanja. Naći te činjenice gdjekad i cijelo stoljeće stare, obraditi ih i uvrstiti u knjigu uistinu nije lagan posao. To doista ne bi bilo moguće da mi, kao autoru, ljubazno nisu pritekli pomoći pojedinci, bivši učitelji i učenici škole, muzejske institucije i, dakako, sama Osnovna škola Pantovčak. Stoga bih na ovaj način želio zahvaliti Muzeju grada Zagreba, Arhivu grada Zagreba i Hrvatskom školskom muzeju zbog vrijedne dokumentacije o školi uvrštene u ovu monografiju. Zahvalio bih, također, i Hrvatskom muzeju arhitekture za materijal o arhitektu Antunu Ulrichu i projektima/maketi nove škole kao i Župnom uredu crkve sv. Blaža, napose župniku vlč. Zvonimiru Sekelju, koji mi je omogućio iscrpan uvid u postojeću dokumentaciju župe.

Osobito veliku pomoć pružila mi je bivša nastavnica-pedagoginja škole Neda Marinković (umirovljena 1973.) velikim brojem fotografija iz svojega privatnog albuma i živim sjećanjem na školu, kolege/ice i učenike. Gospodinu Stjepanu Radiću, Emilu Römeru i njegovoj polusestri Juditi Römer, gospodinu Tonku Niniću i dr. Krešimiru Kovačiću iznimno sam zahvalan što su mi svojim sjećanjima i dokumentima pomogli rasvijetliti predratno i ratno vrijeme, odnosno funkcioniranje škole tijekom Drugoga svjetskog rata kada je škola bila

izmještena, a nastava se održavala uglavnom u privatnim kućama. Profesorici Jasmini Nikić, koja mi je prenijela svoje uspomene o poslijeratnoj školi i Pantovčaku, te gospođi Obreniji Ribarić, gospodinu Branku Bijeliću i gospodinu Slobodanu Langu koji su mi rasvijetlili razdoblje '50-ih godina prošlog stoljeća u školi Pantovčak i oko nje, kao i gospodinu Maroju Mihoviloviću, koji mi je izvrsno dočarao duh toga doba, posebice iz perspektive učenika škole Pantovčak, ovim putem želim izraziti osobitu zahvalnost. Svojim sjećanjima doprinos ovoj knjizi dali su i dr. Nada Grgurić, umirovljena učiteljica likovnog odgoja, gospođa Ljerka Šepat, gospodin Ivan Maruna, učiteljica hrvatskoga jezika Marija Mikulčić te gospođa Dragica Petek, bivša direktorica i pedagoginja škole, koja je vlastita sjećanja sustavno nanizala podsjetivši mnoge na dojmljivo razdoblje od 1991. do 1998.

Veliko 'hvala' dugujem i svojem dugogodišnjem poznaniku gospodinu Bojanu Frasu, koji je Pantovčak pohađao tijekom '70-ih i koji mi je ustupio nekoliko vrijednih dokumenata uvrštenih u ovu monografiju. Bivšem učeniku škole Željku Potočnjaku zahvaljujem na svjedodžbama iz '50-ih, a gospođici Ildi Prester i sadašnjem učeniku Luki Papu na svjedodžbama iz razdoblja RH.

Cjelokupan ovaj mukotrpan posao oko izrade monografije ne bi bio moguć bez svesrdne pomoći ravnateljice škole gospođe Romane Marin, koja je inicirala, nadgledala, sugerirala i do samoga svr-

šetka konstruktivno podupirala čitav projekt. Uz nju, posebno me zadužio i gospodin Zvonimir Šepat, učitelj likovne kulture, i sâm bivši učenik škole Pantovčak, koji mi je donosio raznovrstan koristan materijal za monografiju. Veliki sam dužnik neumornom uredniku Mirku Banjeglavu koji je uložio rijetko zabilježen napor kako biste ovo djelo mogli imati u rukama.

Zahvaljujući još jednom svima, moram reći da mi je osobno, unatoč svim teškoćama na koje sam

nailazio i obuhvatnosti teme, bilo zadovoljstvo sudjelovati u ovom projektu. Najveći dio toga zadovoljstva proistekao je iz činjenice da sam se mogao osloniti na institucije i ljude koji nisu štedjeli ni vremena ni napora kako bi mi izišli u susret dokumentima, fotografijama, usmenom i pisanom riječju da bi dočarali ono što je prošlo i ono što živi danas.

Vrijedilo je to doživjeti.

Omer Rak

Sadržaj

Predgovor	5
Uvod	7
Škola na brijegu (1907./8. – 1918.)	9
Šest država – jedna škola (1918. – 1945.)	25
Nova škola (1945. – 1991.)	47
Škola u samostalnoj Hrvatskoj (1991. – 2008.)	75
Osnovna škola Pantovčak danas	99
Izvannastavne aktivnosti	121
Radili su i rade u našoj školi	143
Zahvala ravnateljice škole	160
Zahvala autora teksta	161

S prozora šole puca pogled na obronke Medvednice